

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

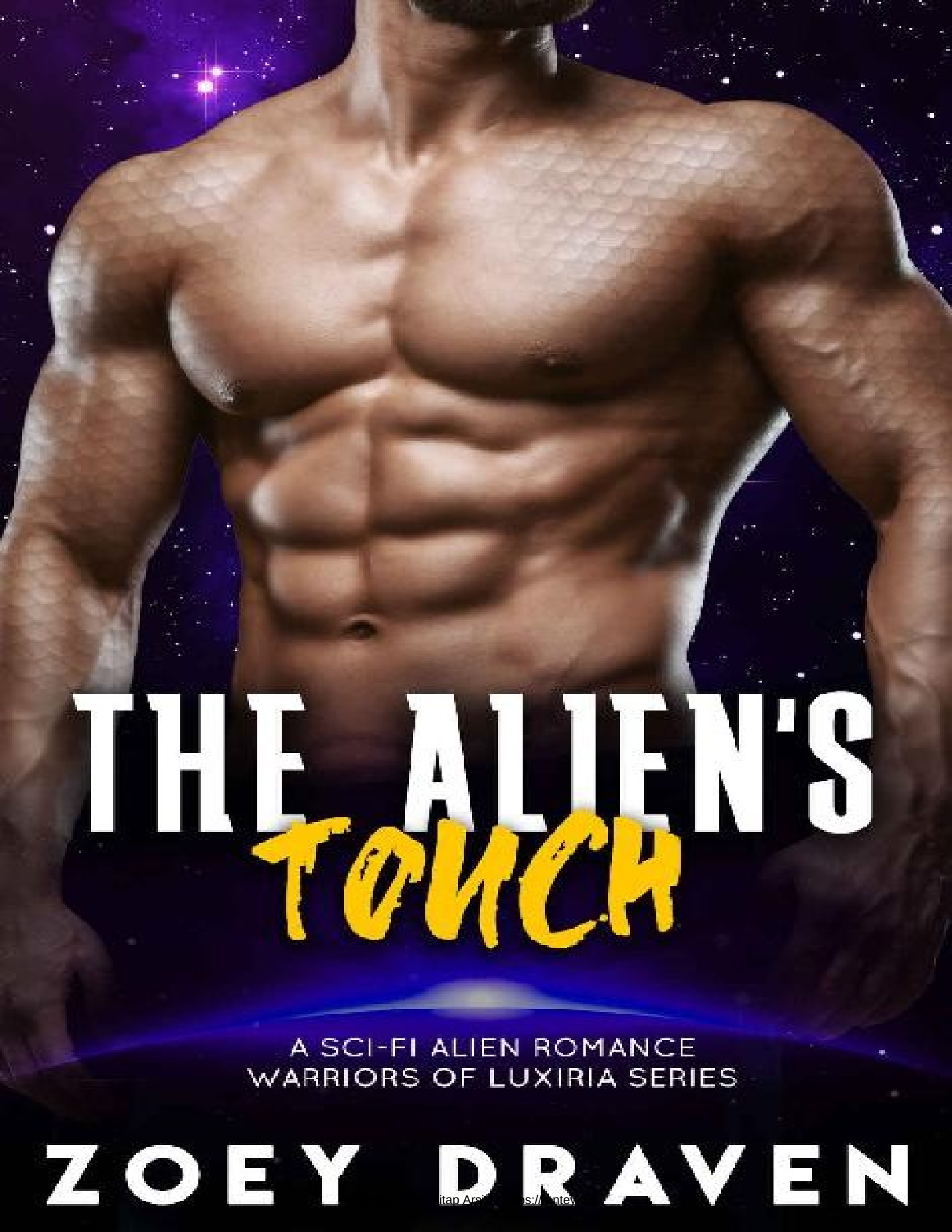
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE ALIEN'S TOUCH

A SCI-FI ALIEN ROMANCE
WARRIORS OF LUXIRIA SERIES

ZOEY DRAVEN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİLER

[TELİF HAKKI](#)

[BAŞLIĞI](#)

[BLURB](#)

[POSTA LİSTESİ](#)

[- BİR](#)

[- İKİ](#)

[- ÜÇ](#)

[- DÖRT](#)

[- BEŞ](#)

[- ALTI](#)

[- YEDİ](#)

[- SEKİZ](#)

[- DOKUZ](#)

[- ON](#)

[- ON BİR](#)

[- ON İKİ](#)

[- ON ÜÇ](#)

[- ON DÖRT](#)

[- ON BEŞ](#)

[- ON ALTI](#)

[- YEDİ](#)

[- SEKİZ](#)

[- NINETEEN](#)

[- YİRMİ](#)

[- YİRMİ BİR](#)

[- YİRMİ İKİ](#)

[- YİRMİ ÜÇ](#)

[- EPİLOG](#)

[LUXİRİA SAVAŞÇILARI POSTA](#)

[LİSTESİ](#)

[TEŞEKKÜRLE](#)

[R!](#)

[ZOEY](#)

[HAKKINDA](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Stok Sanat: Depositphotos

Kapak Tasarımı: Zoey Draven

Telif Hakkı © 2017 Zoey

Draven

OceanofPDF.com

UZAYLININ DOKUNUŞU

(Luxiria Savaşçıları Kitap 4)

Zoey Draven tarafından

OceanofPDF.com

İkiz güneşlerin sıcak ve uzaylı savaşçıların daha ateşli olduğu Luxiria'ya hoş geldiniz...

Cecelia her zaman hayatın zorluklarına göğüs germiştir. Parçalanmış bir evde mi büyüdü? Evet. Kanseri mi? Tamam. Devasa, boynuzlu uzaylı savaşçılar tarafından bir insan kaçakçılığı çetesinden kurtarılmak ve gezegenlerine taşınmak? Üçlü kontrol. Ama kanser hastalığı geri döndüğünde, Dünya'dan ışık yılları uzakta, Cecelia kurtarıcılarının yardımına ihtiyacı olduğunu bilir; ancak bu yardım seksi, piercingli, acımasız bir savaşçı şeklinde gelir...

Luxiria'nın en azılı savaş generallerinden biri olan Büyükelçi Rixavox, dişilerin cinsel zevklerine yabancı değildir. Birçok, birçok kadın. En çılgın rüyalarında bile sadece bir tanesiyle yetinebileceğini düşünmemiştir... ama bu, hayvani İçgüdüğü Cecelia için uyanmadan ve onu gerçekte olduğu gibi tanımadan önceydi: kader arkadaşı.

Luxiria'nın sert kuzey topraklarındaki bölgesine yolculuk ederlerken, dişisi onu deliliğe teşvik eder, ona dokunmak ya da arzuladığı şekilde sahip olmak yasak olsa bile kendi kötü arzularını körükler. Onun gözetiminde, aralarındaki çiftleşme çağrısına karşı koymalılar... ya da her şeyi riske atmalılar.

Güçlü, kararlı bir insan dişi ve yedi ayak boyunda, ağız sulandıran bir uzaylı. kocaman, devasa... kalp (-göz kırpma-). Tam uzunlukta 60,000+ kelimelik roman!

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta
Listesine kaydolmak için
nedenler:

1. Özel bonus bölümler/içerik
2. ARC fırsatları
aracılığıyla ücretsiz
kitaplar
3. Özel hediye kartı çekilişleri
4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutunuz
5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)

Zoey Draven'in Postası için
Kaydolun
Liste burada!

OceanofPDF.com

BİR

Gece terlemeleriyle başladı. O zaman Cecelia kesin olarak geri geldiğini anlamıştı. Buna inanmak istememişti ama bir süredir pençeleyen, boğucu bir çaresizlik hissediyordu. Ve biliyordu. Vücudunun içindeki çirkin hastalık geri dönüyordu. Ya da belki de hiçbir zaman gerçekten gitmemişti ve doktorları iki yılın ardından biraz fazla güven verici davranmışlardı. negatif testler.

Ama özellikle yorucu geçen iki kemoterapi seansından, bir radyasyon terapisinden ve aylarca ağlayarak uyuduktan, tek yapmak istediği bir topun içine kıvrılmakken kendine güçlü olmasını söylediği aylardan sonra... umut etmek iyi gelmişti. Yirmili yaşlarında normal bir kadın olabileceğine inanmak iyi hissettirmişti. Kız arkadaşlarıyla dışarı çıkmak ve ertesi sabahki randevu için endişelenmek zorunda olmamak iyi hissettirmişti. Sohbet sırasında kaçınılmaz olarak kanseri gündeme geldiğinde yüzündeki acıma ifadesini hayal etmeden yakışıklı bir erkekle çıkmak iyi hissettirmişti. Kendini normal ve *sağlıklı* hissetmek iyi gelmişti.

Ama Cecelia içten içe hastalığının geri geldiğini biliyordu. Ve bu bilgiyle birlikte garip bir tür hüznü kabullenme duygusu kapladı içini.... çünkü bu kez tedavi olamayabileceğini biliyordu.

Neden?

Çünkü uzaylılar tarafından yakalanmıştı... onu ve diğer insan kadınları hapseden uzaylılar. Onları karanlık bir odada hayvanlar gibi kafeslemişlerdi. Daha fazla kadın vardı, ancak uzaylıların onları uzaylı dövüş ringlerinde ödül olarak kullandıkları düşünüldüğünde, sayıları yavaş yavaş azaldı.

Ama sonra *başka* bir grup uzaylı tarafından kurtarıldı ve şu anda *onların* ana gezegenindeydi... Luxiria adında bir gezegende.

Çılgınca görünüyordu ama bu onun gerçekliğiydi. Luxirianların onlar için planlarının ne olduğunu ya da Dünya'yı bir daha görüp göremeyeceğini bilmiyordu. Onunla birlikte altı kadın daha -insan kadınlar- kurtarılmıştı ve sonra

Bu gezegene nakledilmişlerdi ama Luxirianların onları tuttuğu geniş ve aydınlık odada sadece beş kadın bulunuyordu. Altıncı kadın Luxirianlı bir uzaylı tarafından kaçırılmıştı ve o zamandan beri onu görmemişlerdi. Yeni esirleri tarafından iyi muamele görmelerine rağmen... altıncı kadının

henüz dönmemiş olması hepsini germiştir. Sanki diğerk ayakkabının düşmesini bekliyorlardı.

Tüm bunların üzerine, gece terlemeleri geri gelmiştir... hem de intikam alırcasına.

Kahretsin, diye düşündü, diğerk kadınlar uyurken odanın etrafına bakarak. Sabah olmuştu ya da en azından şafağın başlangıcındaydı. Luxiria'da, onu çok şaşırtan bir şekilde, iki güneş vardı ve Cecelia onların gezegenin siyah kum ufku boyunca yükseldiğini, ışığı yumuşak pembeler ve şeftalilerle yıkadığını görebiliyordu. Güneşin doğduğu yöne bakan devasa bir pencere vardı ve zemini kaplayan siyah kum kilometrelerce uzanıyordu. Uzaktaki kumların arasından yükselen devasa, pürüzlü siyah ve gri dağlar etkileyici ve korkutucu bir manzara oluşturunuyordu.

Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştir.

İlk uyanan o olduğu için oda sessizdi. Arkasına hızlıca bir göz attığında, paletini ve altındaki kürk battaniyeleri ıslattığını gördü. Yatmadan hemen önce giydiği temiz tunik sıırılsıklamdı ve en az dört ya da beş saat uyumasına rağmen -ki bu onun için bir rekordu

Son zamanlarda sanki yıllardır uyumamış gibi hissediyordu.

Alnını sildi, eli kayganlaştı ve ilk kez olmasa da vücudunun neden ona böyle ihanet ettiğini merak etti. Bu adil değildi ama kanser ona bir şey öğrettiyse o da hayatın adil olmadığıydı.

Aralarında sık sık duyduğu kâbuslara bakılırsa uykuya en az kendisi kadar ihtiyacı olan diğerk kadınları uyandırmamak için olabildiğince sessiz bir şekilde, parmak uçlarında ilerleyerek en sağ duvardaki metal kapıya yöneldi. Garip de olsa bir banyoya erişimleri olduğunu görünce hepsi çok heyecanlanmıştı. Kapalı bir cam tüp vardı.

Sonunda bir duş ve tuvalet olduğunu anladılar, ancak daha çok bir lazımlığa benziyordu, sadece daha verimli bir tesisata sahipti.

Lavabo ve ayna yoktu ama cam tüpün yansımasında kendi görüntüsünü görebiliyordu. Berbat görünüyordu.

Gözlerinin altındaki koyu renkli torbalar dikkatini çekiyordu. Kahverengi saçları gevşek, nemli teller halinde omuzlarına dökölüyordu ve cildinde temizlemek istediği hastalıklı bir parlaklık vardı. Derin, deneysel bir nefes aldı ve nefes alış verışı teşhisi ilk aldığı zamanki kadar zor olmasa da, kısa bir süre sonra öyle olacağını biliyordu.

Eve gitmesi gerekiyordu. Gezegene geleli sadece beş gün olmuştu ama beş günün çok uzun olduğunu biliyordu.

Elini gümüş tuş takımının üzerinde sallayarak hızlıca duşu açtı. Sadece tek bir sıcaklık ayarı vardı ve su sevdiğinden biraz daha soğuk olsa da, ısınan cildini rahatlatmaya ve biriken tuzlu teri temizlemeye yardımcı oldu. İşini bitirdiğinde, Luxirianların kendileri için tedarik ettiği yeni tuniklerin bulunduğu gizli bir dolabı açtı.

Banyodan çıktığında Lainey'nin uyandığını ve yumuşak yatağında doğrulup oturduğunu gördü. Cecelia onu her gördüğünde güzelliğini kıskanmaktan kendini alamıyordu. Kalın kumral saçlar, delici mavi gözler ve kusursuz, porselen bir cilt. Sadece podyumlarda ve dergi kapaklarında görülebilecek türden çarpıcı bir güzelliğe sahipti. Ve ağzını açana kadar da güzeldi. Lainey güzel olduğu kadar keskin ve alaycıydı.

En azından diğer kızların çoğu için.

Nedense Lainey ona karşı hiç kaba davranmamıştı. Cecelia bunun, onun hasta olduğunu bildiği için olduğunu düşündü. Ve 'kötü kız' doğasına rağmen, Lainey'de Cecelia'nın yardım edemediği ama hoşlandığı bir şey vardı. Üzgün görünüyordu. Kaybolmuş. İncinmiş. Ve bunun acısını etrafındakilerden çıkarıyordu.

Cecelia paletin yanından geçip bir ateş çukurunun etrafını çevreleyen, rahat minderlerle dolu gömme salon alanına otururken sessizdiler. Burası sabahları ve akşamları toplandıkları ve muhafızların getirdiği yemekleri yedikleri yerd.

Çok geçmeden Lainey de ona katıldı, teni uykudan hafifçe kızarmıştı. Sonra sordu, "Neyiniz var?"

Bu soru beklendiği halde Cecelia'yı sarsmıştı. Yine de kendini sanki otomatik pilotta gibi sessizce cevap verirken buldu: "Lenfoma. Hodgkin."

"Tedavi görüyor muydunuz? Biz kaçırılmadan önce mi?" Lainey başını yana eğerek sordu. Sesi yumuşaktı ve o kendine has dinlenen kaltak yüzü o an için beklemede gibiydi.

"Hayır," diye fısıldadı Cecelia. "Remisyona girmiştin. Geri geliyor."

"Kahretsin."

Cecelia dudaklarının hafifçe bükülmesine engel olamayarak, "Ben de aynen öyle düşünüyorum," diye cevap verdi. Göz kapakları ağırlaşmıştı ama uykunun onu ele geçireceğini biliyordu

Şimdi. "Nereden biliyorsun?"

Lainey yanmadığı halde ateş çukuruna baktı. Cecelia, "En iyi arkadaşım göğüs kanserine yakalandı" diyene kadar neredeyse cevap vermeyeceğini düşünüyordu.

"Oh."

"Oldukça agresifti. Geçen yıl öldü."

Cecelia göğsünün sıkıştığını hissetti. "Özür dilerim."

Lainey elini salladı ama başka bir şey söylemedi. Bianca uyanana kadar sessizce oturdular ve sessizce hıçkırmaya başladığında bakıştılar. Sonunda hıçkırıkları kesildi, banyoya gitti ve sonra dışarı çıkıp çukurda onlara katıldı.

Bianca da en az Cecelia kadar bitkin görünüyordu. Hepsinin dışında, Ailesi olan tek kişi Bianca'ydı; kocası ve küçük kızı vardı. Yine de hepsi aşağı yukarı aynı yaşıydı, yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydılar, Bianca lise aşkıyla evlenmiş ve hamile kalmıştı.

yasal olarak içki içmeden önce. Her sabah ağladı ve her gece ağladı.

"Ben sadece eve gitmek istiyorum. Küçük kızımı görmek istiyorum," dedi Bianca, gözleri yeniden yaşlarla doldu. Sarışın yüzünü ellerinin arasına gömdü ve vücudu titremeye başladı. Lainey bir iç çekti ve Cecelia uzanıp Bianca'nın omzunu ovdu.

Cecelia yumuşak bir sesle, "Ve olacak," dedi. "Sadece sabırlı olmamız gerekiyor."

Bianca tekrar sustuktan sonra üçü, ikiz güneşlerin gökyüzünde yükselişini ve odalarını yavaşça pembenin muhteşem tonlarına boyayışını izlediler. diğer kadınları uyandırdı. Neşeli bir sarışın olan Crystal, çekingen ama nazik bir kadın olan Taylor ve Lainey biraz fazla huysuzlaştığında grubun arabulucusu ve moderatörü olan Erin kısa süre sonra çukurda onlara katıldı.

Cecelia muhafızlarının her an kahvaltılarını getirebileceğini biliyordu: şaşırtıcı derecede iyi baharatlanmış et ve tanımlayamadıkları garip tatlarla dolu ekşi, renkli meyvelerden oluşan bir tabak. Porsiyonlar her zaman büyüktü ama Cecelia kendisine sunulanların dörtte birini bile zorlukla yiyebiliyordu. Kendini zorlamaya çalıştı ama remisyon sırasında gururla aldığı kiloların erimeye başladığını hissetti.

Saat gibi işliyordu, iki muhafız karanlık koridora açılan büyük kapıdan içeri giriyordu, tam da güneş uzaklardaki bir dağın üzerinden doğarken. Cecelia uzaylıları görmeye ne zaman alışacağını, akıllı yaşamın sadece Dünya'nın ötesinde var olduğunu değil, aynı zamanda o türlerden birinin *gezegeninde* olduğunu bilmeye ne zaman alışacağını merak ediyordu.

Luxirianlar birbirine benziyordu, en azından onun gördükleri. Sadece erkekleri görmüştü, kadınları hiç görmemişti ve hepsinin uzun, koyu renk saçları ya gevşekti ya da güçlü sırtlarının ortasına kadar örgüler halinde sarkıyordu. Siyah *boynuzları* şakaklarının yanından çıkıntı yaparak tepelerine doğru kıvrılıyordu. Onlar ya

Deri benzeri malzemeler giymiş ya da gömleksiz, her kası ustalıkla yontulmuş mükemmel vücutlar sergiliyorlardı. Hepsinin boyu yedi metrenin üzerindeydi ve sanki yaşamak için sürekli kavga ediyorlarmış gibi derilerinde dans eden yara izleri vardı. Ve tenleri... bir serap gibiydi. Etraflarındaki ışığı yansıtan parıldayan bir serap. İçinde bulundukları oda yumuşak bir sarı renkte parlıyordu, dolayısıyla muhafızların derileri de altın rengini almıştı. Geceleri, güneş battıktan sonra grimsi çivit mavisi bir renge bürünüyorlardı.

Gözlerine gelince, çoğu açık, elektrik mavisiydi. Bazıları daha koyuydu. Hatta onları kurtaranlardan birinin gözlerinin kendisinininkiler gibi gri olduğunu düşündü ama emin olamadı.

Muhafızlar yemeklerini teslim ederken odadaki kadınlar sessizleşti. Cecelia uzaylılardan herhangi bir düşmanlık hissetmese de, gerginlik odayı doldurmuştu.

Muhafızlar içeri her girdiğinde yaptığı gibi ilk konuşan Lainey oldu. Yiyecek tepsilerini ve su olduğunu bildikleri gümüşü sıvıyı yere bıraktıklarında elleri kalçalarında ayağa kalktı.

Kızıl saçlı kaşlarını çattı ve "Bize planlarınızı ne zaman söyleyeceksiniz? Hepimiz burada oturup bütün gün parmaklarımızı oynatmaktan bıktık. *Cevap istiyoruz.*"

Temas ettikleri Luxirianların hepsi İngilizce konuşuyordu ve bu da başlı başına akıllara durgunluk veren bir şeydi. Kısaca, Crystal bir Luxirian'a İlk gün gardiyanlar dillerini nasıl öğrendiklerini sorduklarında, her ne demekse, 'implant' hakkında bir şeyler mırıldandı.

Cecelia tepsilerden birine uzandı ve su bardağını aldı. Boğazının kuruduğunu hissediyordu ve bir gece önce o kadar terledikten sonra su içmesi gerektiğini biliyordu. Bardağı tek seferde bitirdi ve sürahidenden bir bardak daha doldurdu.

İki muhafız hiç şaşırmadan Lainey'ye baktı. Onu tanıyorlardı. ama yine de rahatsız görünüyorlardı, sanki sıkıntısı ona *acı veriyormuş* gibi. Onlar.

"Kadın," diye başladı biri, başını ona doğru eğerek. Aksanı kalındı ama rahatsız edici değildi. "Size geçen sefer de söylediğimiz gibi... Başbakan bize emir vermedi. Biz sadece sizinle ilgilenildiğinden emin olmak için onun emirlerine uyuyoruz."

"Liderinizin canı cehenneme," diye başladı Lainey, yanaklarında öfkeli bir kızarıklık belirmişti. "Sen söyle ona-"

"Lainey," diye araya girdi Erin, barıştırıcıları. Ve Lainey'nin susması, konuşan muhafızla biraz bakışması için söylemesi gereken tek şey buydu, Yastığına tekrar uzanmadan önce başını başka tarafa çevirdi. Erin, Luxirian'larla ya da kendi grupları içinde olsun, Lainey'nin kırdığı tüyleri her zaman yumuşatırdı. Erin başını kaldırıp ve onlara yumuşak, tereddütlü bir gülümseme verdi. "Yemek için teşekkür ederim."

Luxirianlar başlarını öne eğip geri çekildiler ve bir an sonra metal kapıyı açtılar. Bir bip sesi onlara kilidin açıldığını haber verdi.

Onlar gittikten sonra Lainey, "Biz burada mahkumuz," diye söze başladı. "Ben sadece herkesin düşündüğü şeyi söylüyordum."

"Mahkûm ya da değil," dedi Taylor, çekingen olan, "onların kontrolü altındayız. Beklemekten başka seçeneğimiz yok ve gardiyanları kıskırtmanız durumumuza yardımcı olmayacak."

Cecelia, Lainey'nin çenesini kapalı tutmasını umarak nefesini tuttu. Aralarında başka bir küçük kavga daha duymak istemiyordu. Zaten bitkin hissediyordu.

Cecelia'ya bir bakış atan Lainey dudaklarını büzdü ve tepsilere uzandı. Tepsileri sıradaki kadınlara uzattı ve hepsi sessizce yerken tek kelime etmedi. Cecelia'nın iştahı yoktu ama gücüne ihtiyacı olacağını bildiği için kendini yemeye zorladı.

Ancak yemeklerinin sonuna doğru sabahları yarıda kesildi. Kapının kilidinin açıldığını duyduklarında hepsi şaşkınlıkla etraflarına bakındı ve sonra beklenmedik ziyaretçilerine bakmak için başlarını eğdiler.

Luxirian bir erkek odaya adım attı. Muhafızların aksine beyaz bir tunik ve beyaz bir pantolon giyyordu, siyah saçları örgülüydü ve köşeli yüzünden uzakta toplanmıştı. Ayrıca muhafızlardan daha yaşlı, daha tecrübeli görünüyordu.

Bianca, "Bu o doktor," diye fısıldadı.

Cecelia onu hatırladı. İlk geldiklerinde bir tür araştırma laboratuvarına götürülmüşlerdi ve bu da hepsini en hafif tabirle korkutmuştu. Doktor üzerlerinde testler yapmış ve kan örnekleri almıştı ama o zamandan beri onu görmemişlerdi. İçini bir korku kapladı. O laboratuvarlara girdiğinde, Luxirianların onları oraya getirmekteki amacının üzerlerinde deney yapmak olabileceğini düşünmeden edememişti. Belki de çok fazla bilimkurgu filmi izlemişti ya da belki de korkusu gerçekleşmek üzereydi...

Muhafızlar kapıdayken, doktor ateş çukuruna yaklaştı, elleri arkasında, çıkıntıdan birkaç metre uzakta durdu. Onlara başıyla işaret etti. "Dişiler."

Crystal konuştu, "Kimsin sen?"

"Ben Privanax," diye yanıtladı doktor, sesi sakindi, aksanı muhafızlarınkinden çok daha netti, sanki İngilizceyi daha çok çalışmış gibiydi. Bu garipti, çünkü birkaç gün önce testlerini yaparken onlara tek kelime etmemişti. "Ben... sanırım siz bana doktor diyebilirsiniz. Burada, Luxiria'da bir şifacı ve araştırmacıyım."

"Peki bizden ne istiyorsun?" Lainey talep etti. "Bu yüzden mi buradayız? Üzerimizde deneyler yapabilesin diye mi?"

"*Nix*," dedi adam başını sallayarak ve kaşlarını çatarak. Cecelia *nix*'in 'hayır' anlamına geldiğini düşündü -ya da en azından *öyle* umdu. Ama adam bakışlarını ona çevirdiğinde midesi bulandı. Gözleri mavinin o delici tonundaydı ve Cecelia'ya kendisini mikroskop altında tutulan bir numuneymiş gibi hissettirdi. "Senin için geldim. Üzerinde deney yapmaya değil. Seni iyileştirmek için."

Beni iyileştirmek mi? diye düşündü, kalp atışları hızlanmıştı. Onlar -Luxirianlar- bu tür bir ilaca sahip olabilirler miydi?

Kadınların gözlerini üzerinde hissetti ve aniden kuruyan dudaklarını yaladı. "Sana neden inanayım ki?"

Privanax başını yana eğdi. "Kendine şunu sor kadın... Başka seçeneğin var mı?"

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİ

Rixavox Luxirian savaş gemisinden indi ve kendi gezegeni Luxiria'ya dönmenin bir sonucu olarak içinde bir şeylerin serbest kaldığını hissetti.

Gerginlik

Birden fazla kez aldığı keyif verici bir ilaç olan *tevvax*'ın kıvrılan kırmızı dumanı gibi yükseliyordu.

Başbakan'ın savaş generallerinden biri ve Luxiria'ya yayılmış altı ileri karakoldan birinde Büyükelçi olarak Jetutianları, insan dişileri esaretlerinden taşıırken onlara karşı düzenledikleri bir saldırıdan dolayı cezalandırdı. Saldırısı başarılı olmuştu, ama Artık evde olduğuna göre, Altın Şehir'deki görevini bir an önce bitirip karakoluna, evine dönmek istiyordu. Oraya vardığında, istekli bir zevk partneri bulacak ve uygun bir eve dönüş olarak en azından birkaç süreliğine kendini onun içine gömecekti.

Ya da belki iki zevk partneri, diye düşündü fantezisini bastırmadan önce. Soğuk, gümüş buzlu kuzey topraklarındaki karakolundan on kat daha kalabalık olan Altın Şehir'de bile çiftleşmemiş Luxirian dişileri bulmak zordu. Belki de bu kadar açgözlü olmamalıydı.

Rixavox kıkırdadı ve yavaşma bölmesinden çıktı, hovercraft'ına atlamadan önce görevde kendisine eşlik eden Luxirian savaşçılara son emirlerini verdi. İticileri çalıştırdı ve ardından rıhtımdaki uçurumdan fırlayarak, başkentleri olan *ve facev* dağından oyulmuş Altın Şehir'e doğru savruldu. Katlardan oluşan bir şehirdi; alt katlar yiyecek tezgâhları ve tüccarlar için kullanılırken, üst katlar konut olarak kullanılıyordu. Luxirian güneşleri gökyüzünde yeni zirve yapmış, altın ışıklarıyla *facev*'i yıkıyordu.

Altın Şehir'e her döndüğünde kullandığı bir konutu vardı. *Facev*'in tepesine doğru, Vaxa'an'ın, yani Başbakanlarının konutunun altındaki terasta yer alıyordu. Ancak kendisine ihtiyaç duyulacağını biliyordu. Vaxa'an'a, diğer Büyükelçilere ve yaşlılar konseyine Jetutianlarla olan savaş hakkında bilgi vermek için komuta merkezine gitti.

Komuta merkezi çelikten bir binaydı. ve araştırma laboratuvarlarının yakınında. Ulaşılması imkansızdı.

Gezegenlerinde çıkarılan metallerin en güçlüsü, en iyi teknoloji danışmanlarından biri, Büyükelçi ve dostları olan Kirov tarafından tasarlandı.

Tüm Luxiria'daki en güvenli yerlerden biri olduğu için, Vaxa'an insan dişilerin başka düzenlemeler yapana kadar burada tutulmasını emretmişti. Rixavox kurtarma görevine katılmadığı için dişileri henüz görmemişti ve merakı güçlü olsa da, onların Prime Leader, Luxirianlı bir erkeğin İçgüdüsünün tetiklenmesi ihtimaline karşı sınırlı erişim istedi.

Çünkü çiftleşmiş bir erkek tehlikeliydi... çünkü büyük olasılıkla insan dişinin gitmesine asla izin vermezdi. Erkek onu bağrına basar ve birlikte geçirdikleri sürenin sonuna kadar beslerdi. Luxirian tarzı buydu.

Büyükelçiler, konsey ileri gelenleri ve Vaxa'an savaş odasında onun gelişini bekliyordu.

Kapılar arkasından hızla kapandı ve o da doğruldu. Rixavox bu işi çabucak halletmeyi umuyordu, böylece gidip uzun bir ıslanma ihtiyacı duyacak, gezegenden uzakta geçirdiği süre boyunca biriken gerginliğin bir kısmını boşaltmak için gece için istekli bir zevk partneri bulacak ve biraz dinlenecekti.

Gecesini geçirmek için daha iyi bir yol düşünemiyordu.

* * *

Cecelia kendini yine o lanet laboratuvarlarda buldu, Privanax bazı ekipmanları kalibre ederken bacakları yana sarkmış, soğuk bir muayene masasında oturuyordu.

"Ne... benim için tam olarak ne yapabileceğini düşünüyorsun?" diye sordu, sesi hafif nefesli ve... umutlu çıkıyordu? Hayır, fazla umutlanmak istemiyordu ama kanserini tedavi edebileceği düşüncesi... belki de bu uzaylı ırk gerçekten de böyle bir yeteneğe sahipti.

Elindeki ince, beyaz bir aleti kurcalarken ona bakmadı. "Kanınızda keşfettiğim şey Luxirianların yaşadığı *hellixaxava* denen bir şey. Gençliğimizde ara sıra olur ama tedavi edilebilir."

Cecelia'nın kalbi tekledi. "Ama... ben senin gibi değilim. Ben insanım. Sen Luxirian'sın." Tanrım, bunu söylemek garip hissettirdi. "Bunun beni etkileyeceğini nereden biliyorsun?"

Privanax ona baktı ve mavi gözleri onu olduğu yerde sabitledi. Cecelia o konuşurken nefesini tuttu, "Testler yapıyoruz."

"Deneyler demek istiyorsun," diye fısıldadı başını sallayarak. "Bunun garantisi yok."

"O kadar da farklı değiliz," dedi Privanax, enstrümanlarına dönerek. Odayı geçerek başka bir masaya gitti ve kızın tanıdığı bir aleti eline aldı... oraya ilk gittiğinde kızın kanını çeken aleti. "Yoksa üreyemezdik."

Tüm vücudu sarsıldı. "Ne?"

Kesinlikle onu doğru duymamıştı.

"*Lavrix'an*, Başbakan'ın yavrularıyla dolup taşıyor. O sizin gezegeninizden."

Cecelia başını salladı, kaşları çatıldı. "Hiç mantıklı konuşmuyorsun. Neden bahsediyorsun sen?"

Privanax sabırsızlıkla oflasa da, "Yakında sizi ziyaret edecek ve açıklama yapacak. Şimdilik kanınızdan daha fazla örneğe ihtiyacım var. *Hellixaxava*'yı iyileştirme yöntemimizin senin için güvenli olduğundan emin olmak zaman alacak ama Kader'in seni iyileştireceğine inanıyorum."

Privanax elindeki aletle ona yaklaşırken Cecelia bir grup kadını düşündü, Lainey'nin odalarına her girişlerinde muhafızlarla yüzleştiğini düşündü. Bu onun bazı cevaplar alma şansı olabilirdi. Bazı gerçek cevaplar. "Peki ya sonrası? Bize ne olacak? Kimse bize bir şey söylemedi."

Privanax, "Bu, Başbakan'ın konuşması gereken bir konu," dedi, yüz ifadesi soğukkanlı ve değişmezdi. Kolunu tuttu ve Cecelia kolunda bir diken hissetti. kanını çekti.

Yine de devam etti, "Ama eminim duymuşsunuzdur? *Lütfen*. Bütün gün o odada oturmanın ve başımıza ne geleceğini bilmemenin ne kadar sinir bozucu olduğunu bilemezsiniz."

"Sinir bozucu mu?" Privanax yavaşça tekrarladı, ağzı kelimelerin etrafında garip bir şekilde hareket ediyordu.

"Korkuyoruz," diye itiraf etti Cecelia, şişenin kendi kırmızı kanıyla dolmasını izlerken.

Privanax sessizleşti ve şişe dolana kadar bekledi. Aletini çıkardı ve masaya geri dönerek şişeyi mavi ışıkla dolan bir makineye yerleştirdi. Odanın içinde bir uğultu yankılandı.

Sonunda şöyle dedi: "Vaxa'an gezegeninize dönmenizi emretti, ancak sizi tedavi ettikten sonra. Korkmana gerek yok, dişi. Diğerlerine, isteyen herkesin kısa süre içinde evine döneceğini söyleyebilirsin."

Cecelia'nın kalbi yerinden fırladı ve dudakları aralandı. "Gerçekten mi?" "Tev," dedi Privanax, Cecelia'nın Luxirian versiyonu olduğunu tahmin ettiği bir baş sallama hareketiyle başını sallayarak. Elinde tanımadığı başka bir aletle ona yaklaştı. "Şimdi ayağa kalk. Tarama yapmam gerekiyor."

Cecelia umut dolu bir şaşkınlık içinde adamın dediğini yaptı. Adam aleti vücudunda bir aşağı bir yukarı sallayarak tablete benzeyen bir şeydeki sonuçları okuyordu, Cecelia kanserini tedavi etmenin mümkün *olup* olmadığını merak etmekten kendini alamadı.

eve sağ salim teslim edilecekti. Çok zor görünüyordu. Ama başka ne umabilirdi ki? Eğer Privanax bir tedavi olduğuna ikna olursa, Luxirian ilaçları onda işe yararsa, belki de hastalığından kurtulabilirdi. Sonunda.

Kaşlarını çattı. Ama Privanax kendi gezegeninden bir kadından bahsederken ne demek istemişti? Bu gezegende *başka bir* insan olması mümkün müydü?

Her *seferinde bir şey*, dedi kendi kendine sessizce ve bir nefes verdi. Serin araştırma laboratuvarlarında bile teni sıcak hissediyordu ve birden kendini çok ama çok yorgun hissetti. O öğleden sonra biraz uyumayı başarıp başaramayacağını merak etti.

Privanax onu birkaç saat gibi görünen bir süre boyunca orada tuttu. İğne batırıldı, dürtüldü ve adam testlerini yapmak için birkaç kan örneği daha aldı. Sonunda, tam sınırına ulaştığında, ona 'komuta merkezine' kadar eşlik edeceğini söyledi ve o da bunun doğru olduğunu düşündü. nerede tutulduklarını.

Laboratuvara bir hovercraft ile gelmişlerdi ve Privanax onu hovercraft'a götürürken, yüksekte korktuğunu hatırlamayacak kadar yorgundu.

"Peki, teşhis nedir Doktor?" diye mırıldandı, Privanax hovercraft'ı çalıştırırken hovercraft'ın zeminine çöktü. Zemin uğuldayarak canlandı ve Cecelia derin, soluk soluğa bir nefes aldı. Luxiria'da hava çok *sıcaktı*. Sıcaklık ve nem o kadar boğucuydu ki nefes almakta zorlanıyordu. Ve şimdiden hafif bir ateşi olduğundan oldukça emindi.

Privanax onun acınası haline baktı. "Teşhis?" diye tekrarladı. "Beni iyileştirebileceğini düşünüyor musun?"

Hovercraft uçuşa geçti ve Privanax dümeni karanlık bir dağın yamacına inşa edilmiş çelik yerleşkeye doğru kırdı... artık komuta merkezi olduğunu biliyordu. "Tev. Yeterince kolay olacak. Ama orada bir süreç."

Cecelia nefesini içine çekti. "Süreç nedir?" "Önce seni temizlemeliyiz. Kader bunu gerektiriyor."

"Beni temizlemek mi?" Cecelia ön kolunu alnına silerek yumuşak bir sesle konuştu. "Yani... banyo yapmak gibi mi?"

Privanax homurdandı. "Bir çeşit. Kader tarafından kutsanmış kutsal bir yerde yıkanacaksın. Vücudunuzdaki toksinleri çekecek, böylece ilaçlarımız daha kolay savaştacak ve daha kesin bir başarı elde edecek. Kısa bir süre boyunca her aralıkta yıkanmalısınız ve ancak o zaman tedavinize başlayabiliriz."

"Tamam," dedi yavaşça. "Bak Doktor, eğer işe yarama ihtimali varsa benden ne istersen yaparım, tamam mı? Bana sadece nerede ve ne zaman olacağını söyleyin."

"Nerede ve ne zaman?" diye yineledi, tekrar ona baktı ve ne demek istediğini anladı. Artık komuta merkezine daha yakındılar. "Nerede" kuzey topraklarında olacak. Luxiria'nın dört bir yanına dağılmış pek çok kutsal havuz var, ancak vücudunuz bizim sıcaklığımıza pek uyum sağlayamıyor, özellikle de burada Altın Şehir'de. Kuzey toprakları daha serin, insan sıcaklığıyla daha iyi anlaşılabilir misin, *tev*?" Cecelia

hafifçe başını salladı. "Daha serin kulağa hoş geliyor."

"Büyükelçilerimizden birinin kuzey topraklarında bir karakolu var. Başbakanımızdan nakliniz için izin isteyeceğim ve ardından Büyükelçi Rixavox size eşlik edecek. Kendisi rehberiniz olarak görev yapacak."

Alnında boncuk boncuk terler birikti. Gerçekten de o gün için özlem duyuyordu.

klinik bir şekilde korkutucu olsalar da, bu noktada laboratuvarlar. Ona kemoterapi seanslarını, vücuduna kimyasallar pompalanırkenki sessiz durgunluğu çok fazla hatırlatıyorlardı.

"'Ne zaman' sorusuna gelince," diye devam etti Privanax, "önümüzdeki dönemde yola çıkmanız mümkün. Konsey ile işi bittiğinde Başbakan ile konuşacağım."

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi olur sanırım," dedi Cecelia yumuşak bir sesle ama Privanax'ın onu sıcak rüzgârdan duyduğunu sanmıyordu. Komuta merkezinin önüne inip karaya çıktıklarında derisinin çok gergin olduğunu hissetti. Kapıda nöbetçiler vardı ve onlar kapıdan geçerken Privanax'ı gırtlaktan çıkan ama akıcı bir dil olan Luxirian dilinde selamladılar. İkisi de Privanax'a meraklı bakışlar atmış ama etrafta dolaşan bir insan gördükleri için fazla şaşırılmış görünmemişler.

Kapılar arkalarından kapandığında, Cecelia serin havanın kendisini sarmasıyla rahat bir nefes aldı. Hava hâlâ sıcaktı. Luxirianlar muhtemelen derilerinin pul pul olmasından dolayı ısılarını seviyor gibiydiler ama dışarıdan çok daha iyiydi. Elini metal duvarın üzerine koydu.

Nefes almak için bir an durdu. Bunu yaparken, koridorun diğer ucundaki hareket ve seslerin farkına vardı.

İki Luxirian yaklaşıyordu, ağır ayak sesleri boş ve karanlık alanda yankılanıyordu. İkisi de inanılmaz derecede uzundu. Soldaki Luxirian'ın koyu siyah boynuzları ve sırtının ortasına kadar sarkan daha da koyu saçları vardı. Kadının giydiği tişörtle aynı malzemeden yapılmış bir tunik giymişti ve pazularının etrafında altın bantlar vardı.

Ama sağdaki...

Görüş alanına girdiklerinde *onu* daha iyi görebiliyordu. Soldaki kadar uzun boyluydu, aynı granit siyah boynuzlara sahipti ama uçlarından genişlemiş tabanına kadar uzanan gümüş bir iplik vardı. Saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü ve attığı her güçlü adımda uçlarının arkasında sallandığını görebiliyordu. Arkadaşının aksine o gömleksizdi. Sertleşmiş göğüs kasları ve yontulmuş karın kasları ışığın altında ortaya çıkarken, teni soluk bir maviyle parlıyordu. Meme uçları sertti ve içlerinden metal bir çubuk geçiyordu; geldiğinden beri kendi payına düşen piercingli meme uçlarını gördüğü için Luxirianlar arasında yaygın olduğunu tahmin etti. Ve adamda Yara izleri... derisini kirpikler gibi kesen çok sayıda yara izi, bazıları diğerlerinden daha derin görünüyor.

Cecelia o kadar şaşırmıştı ki nefesinin kesildiğini bile duydu. Koridor daha da sessizleşmiş ve tüm *varlığı* Luxirian erkeğine odaklanmış gibi görünüyordu. Kalp atış hızı endişe verici bir hıza yükselirken dünya yavaşladı.

Ne... dünyada neler oluyor? diye merak etti, şaşkınlık içinde, bakışlarını uzaylı erkekten uzak tutamıyordu... o kadar *erkekti* ki.

O zaman adamın gözlerinin parlayan, elektrik mavisi olduğunu fark etti. Ve bunu biliyordu çünkü onları kendisine odaklanmış halde buldu.

Cecelia'nın başı döndü, etrafındaki komuta merkezi sallanmaya başladı. Yine de gözlerini başka tarafa çeviremedi.

İşte o zaman her şey karardı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇ

"*Vrax!*" Vaxa'an, küçük insan dişinin komuta merkezinin koridorlarında düşmeye başlamasını izlerken yüksek sesle küfretti.

Rixavox, hala kısmi bir şaşkınlık içindeydi, hala dişiyi gördüğünde sıcak kanının kulaklarına hücum ettiğini duyuyordu, hızla ileri atıldı, neler olduğunu görmek için dönen Privanax'ı itti ve onu kaptı

affetmeyen dağ zeminine düşmeden önce. Kolları onu sardığı anda, İçgüdüsü tamamen uyandığından neredeyse tıslayacaktı.

Bu his şok ediciydi, endişe vericiydi... *doğruyd*. Bir kükreme gibiydi. Tüm hayatı boyunca sessizlik içinde yaşamışken kükremek gibiydi.

Odaklan, dedi kendi kendine, İçgüdüsünün uyandırdığı yeni, garip duyguları geri itmeye çalışarak, ona söylediği tek şey onu korumak ve etrafındaki erkeklerden uzaklaştırmaktı, bunu bilmesine rağmen neredeyse tüm yaşamı boyunca. *Vrax*, Vaxa'an'a hayatı pahasına güveniyordu ve Başbakan'dan dışisine hiçbir tehdit gelmeyeceğini biliyordu. Çünkü kendine ait bir dişî eşi vardı.

Rixavox kollarının arasında yatan yumuşak insana baktı. Gözleri kapalıydı ama kuzey topraklarındaki dağların gölgesinde, keskin bir gri renkte olduklarını biliyordu. Teni endişe verici derecede nemliydi, dudakları ve yanakları kanla kızarmıştı ama yine de solgun görünüyordu. Kırılgan. Hiçbir ağırlığı yoktu ve bu onu endişelendiriyordu.

Yine de hayatı boyunca hiç bu kadar büyüleyici bir kadın görmemişti. Bakışlarını ondan ayırmadan Privanax'a, "Onun nesi var?" diye sordu.

"İndir onu, indir onu," diye emretti yaşlı şifacı. Bu düşünce tüm benliğini isyan ettirse de dişisinin sağlığına engel olamayacağını biliyordu. Privanax'ın isteğini isteksizce yerine getirdi ama şifacı onun yanında diz çökerken yakınında kaldı. Ona verilen tunik kalçalarına kadar yükselmişti ve Rixavox onu geri çekti, her ne kadar pürüzsüz kalçalarının görüntüsü dişlerini gıcırdatmasına neden olsa da, arzu onu *sert* bir şekilde yönlendirdi.

Vücudunun bu kadar kısa sürede bu kadar tepki vermesini beklemiyordu. Luxirianların İçgüdülerinin eşlerine karşı uyandığına dair hikâyeler duymuştu ama bunu deneyimlemek bambaşka bir şeydi. Vücudu şehvetle kaskatı kesilmişti.

yoğun bir şekilde başını döndürdü, siki bacak örtülerinin altında kaya gibi sertleşti, çıkıntıları şişti, hazırlandı. Salondaki aydınlatmanın arzusunu gözlerden, özellikle de konsey toplantısında bir İçgüdünün uyanması *ihhtimaline* karşı insan dişilerle kesinlikle gerekli olmadıkça etkileşime girilmemesi gerektiğini açıkça belirtmiş olan Vaxa'an'dan uzak tuttuğunu umuyordu.

Bu tam da Başbakanının istemediği bir şeydi.

Vrax, diye düşündü yine. *Kader, bana merhamet et.*

Ancak liderinin ve yakın arkadaşının gazabından daha acil sorunları vardı.

"Bana bahsettiğin kadın bu mu?" Vaxa'an Privanax'a sordu, o da Rixavox'un yanında diz çökmüştü. "Hasta olan mı?"

"*Tev*," dedi Privanax, elini kızın kaygan alnında gezdirerek.

Başka bir erkeğin ona dokunduğunu gören Rixavox'un midesi sıkıştı. Dikkatini dağıtmak için sertçe ısırıldı: "Hasta mı? Neyden?"

"*Hellixaxava*," diye yanıtladı Privanax. "Bir insan varyasyonu."

Rixavox rahatladı, ama sadece biraz. Pek iyi görünmüyordu. Ve insanlar Luxirianlardan daha kırılgandı, öyle değil mi? Gelişmiş ilaçlarının yardımıyla bile vücudu hastalıkla savaşabilecek miydi?

Panik göğsünü tırmaladı. Hayır, onu kaybedemezdi. Onu daha yeni bulmuşken olmazdı.

"Onu tedavi edecek misiniz?"

"*Tev*," diye yanıtladı Privanax, Vaxa'an'a bakarak. "Ben de seninle bu konu hakkında konuşmaya geliyordum."

"Önce ona yardım et," dedi Vaxa'an, elini dişinin gevşek formuna doğru sallayarak.

Privanax sonunda, "Çok ciddi bir şey değil," dedi. "Dinlenmeye ihtiyacı var."

Hastalık yüzünden zaten zayıf. Korkarım onu laboratuarda çok uzun süre tuttum ve buraya dönüş yolculuğunda sıcak da yardımcı olmadı. Kısa süre içinde uyanacaktır."

"Boş kamaralardan birinde kalmalı," dedi Rixavox, "böylece diğer dişiler müdahale etmeden dinlenebilir."

"Katılıyorum," dedi Vaxa'an başını sallayarak.

Rixavox ikisinden önce onu soğuk zeminden kaldırdı. Aklının bir köşesinde, dikkatli davranması gerektiğini biliyordu. Eğer Vaxa'an İçgüdüsünün kollarındaki dişiye karşı uyandığından şüphelenirse, Asil Lider'in ne yapacağı belli olmazdı.

En iyisi bunu kendine saklamaktı, en azından şimdilik.

Rixavox, konsey odasına, savaş odasına ve komuta merkezinin, savaş planlarının ortasında kaldıklarında bazen uyudukları yedek kamaraların bulunduğu bölümüne giden ana koridordan geri dönmeye başladı. Uranya Federasyonu ile müzakereler. İnsan dışilerin geri kalanının tutulduğu büyük oda da buraya yakındı.

Rixavox yardım edemedi ama onu kendi kamarasına götürdü. Vaxa'an fark ettiyse de yorum yapmadı. Rixavox dışiyi uyku platformuna indirirken, İçgüdüsünün içinde kabardığını hissetti. Dışisini kürklerinin üzerinde yatarken görmenin verdiği basit hazdan neredeyse gözlerini kapatacaktı.

"Nasıl devam etmek istersin Privanax?" Vaxa'an dışiye kısa bir süre bakarak sordu. Kapıya doğru baktı, muhtemelen kendi eşi Kat'e dönmek için sabırsızlanıyordu... Çukur'daki savaşı sırasında kazandığı bir insan dışi ve gezegenlerine ayak basan ilk insan. Kat yavrularına çok düşküncü ve Vaxa'an her an onun yanındaydı, sürekli endişeleniyordu. Onların yavruları doğan ilk Luxirian ve insan melezi olacaktı. Söylemeye gerek yok, sağlığı yakından izledi ve Vaxa'an zaman zaman annesinden bile daha endişeli görünüyordu.

Privanax Rixavox'a bir bakış attı ve o da doğruldu. Yaşlı şifacının onun ani yoğunluğunu fark edip etmediğini merak etmekten kendini alamadı. Ya da Belki de sadece paranoyaklaşıyordu.

"Tedaviye derhal başlanmasını öneriyorum," dedi Privanax, mavi gözlerini Başbakanlarına çevirerek. "Ona şunu öneriyorum bir ay döngüsünün çeyreği boyunca *Rillirax*'ta temizliğe başlar. En azından."

"*Rillirax* mı? Rixavox'un karakolunun yakınında mı?" Vaxa'an tekrarladı, kaşları

kaşlarını çattı. Arkadaşı ona spekülatif bir bakış attı ama Rixavox'un tek hissedebildiği göğsünde gümbürdeyen kalbiydi. Ona orada eşlik etme şansı olacak mıydı? Onu tanımak, halkının dikkatli gözlerinden uzakta onunla konuşmak için? "Bundan daha yakın kutsal havuzlar var."

"*Tev*, ama sıcağın vücuduna ne yaptığını görüyorsun. Enerji gücünü tüketiyor," diye yanıtladı Privanax. "Daha serin bir iklimin onun daha verimli bir şekilde iyileşmesine yardımcı olacağına inanıyorum."

"*Tev*, çok iyi," dedi Vaxa'an başını sallayarak. Başbakan Rixavox'a baktı ve o da omurgasını dikleştirdi. "Önümüzdeki dönem onu da yanında götüreceksin. Bir sonraki dönemde onu da yanında götüreceksin."

onu güvende tutmak. Gizli. Erkeklerin kafalarında aptalca fikirler oluşmasını istemiyorum."

Diğer erkeklerin dışisine göz diktiği düşüncesi yumruklarını sıkmasına neden oldu. "Ona zarar gelmesine izin vermeyeceğim."

"Telsizler aracılığıyla beni sık sık bilgilendirecek misiniz Büyükelçi?" Privanax sordu. "Onun üzerinde kullanmanız için size bazı aletler göndereceğim. İlerlemesini izlemek için sonuçlara her aralıkta ihtiyacım olacak."

"Tev, yapacağım," dedi Rixavox başını sallayarak. Bakışları bir kez daha dışıye kaydı ve onu kollarına almak için büyük bir istek duydu ama bunu yapmaması gerektiğini biliyordu.

"Başbakan," dedi Privanax, sesi biraz tereddütlüydü, "haddime değil ama size insan dışilerin korktuğunu söylemem gerektiğini hissediyorum. Bana söylediği buydu. Kaderlerini bilmek istiyorlar ve onları ne kadar uzun süre habersiz bırakırsak o kadar çok korkuyorlar."

Vaxa'an sustu, düşündü ve sonra şöyle dedi: "Korkarım bu konuyu çok uzun tuttum. Belki de Kat'in bu aralıkta gelip onlarla konuşmasını sağlayacağım. İçlerinden birini görmek yardımcı olabilir." Yatağın üzerinde yatan kadına baktı. "Onun da buraya gelmesini sağlayacağım. Açıklamak için."

Rixavox, "*Lavrix'an* gelene kadar onu ben koruyacağım, Başbakan" dedi.

"Tev. O halde ben gidiyorum," dedi Vaxa'an ve adımlarını atarak kamaradan çıkıp gözden kayboldu.

Rixavox'un bakışları Privanax'a kaydı, Privanax da onu inceliyordu. Şifacı, "Gergin görünüyorsunuz Büyükelçi. Hatta... akli dengenizin yerinde olmadığını söyleyebilirim."

Rixavox'un çenesi titredi. Biliyordu. Ama neden Vaxa'an'a bir şey söylememişti?

"Yerini unutuyorsun şifacı," dedi Rixavox, sesine buz karışmıştı. "Özür dilerim," diye mırıldandı Privanax, başını eğerek hafif bir teslimiyet. Rixavox güçlkle de olsa rahatladı. Privanax onun gözleriyle bir kez daha karşılaştı. "Görünüşe bakılırsa onu daha iyi koruyacak kimse yok. sen."

Rixavox sessiz kaldı, şifacının bakışını hiç bozmadı, vücudu içgüdüsel bir hareketle dışisini gözden korumak için hareket etti.

Privanax odadan çıkmak için döndü ama çıkmadan önce usulca mırıldandı: "Yine de onu *senden* kimin koruyacağını merak etmeden duramıyorum."

Bununla birlikte, yaşlı Luxirian ayrıldı.

Rixavox'un bakışları hemen dışısına döndü ve hayal kırıklığı içinde boynuzlarından birini çekiştirerek kendi kendine küfretti. Kaderindeki eşi bulacağını hiç düşünmemişti. Asla. Kendisi için böyle bir hayatı asla hayal etmemişti. Ve Kader ona eşinin kendi dünyalarında doğduğuna dair hiçbir işaret vermemişti... ama şimdi nedenini biliyordu. O bir insandı. Luxiria'dan çok ama çok uzakta, Dördüncü Çeyrek'teki bir gezegen olan Dünya'dan geliyordu.

Rixavox uyku platformunun yanında dizlerinin üzerine çöktü, gözleri eşinin formunda geziniyordu. Gördüğü ilk insan Vaxa'an'ın dışısı Kat olmuştu. Onun biraz tuhaf görüldüğünü ama garip bir şekilde hoşuna gittiğini düşünmüştü. Onun dışısı mı? Daha da çok. Gözlerini ondan hiç ayırmak istemiyordu.

Parmaklarının arkasını yavaşça yüzünün yan taraflarında gezdirdi. Kız yumuşaktı... *savunmasızdı*. Onun bu kadar kolay zarar görebileceğini bildiği için kaşlarını çatı. Eğer dikkatli olmazsa, keskin pençeleriyle kazara onu çizebilirdi bile.

Hafif bir hareket gözüne çarptı, göz kapaklarının altında bir kıpırtı. Bir anda göz kapakları açıldı ve gri gözleri onunkilerle buluştu.

Kadının nefesi kesildi, onun yakınlığından ürktü. Vücudunu sarsarak uzaklaştı ama Rixavox tamamen içgüdüsel olarak tepki verdi. Onu yakınında tutma *ihtiyacıyla* göğsüne doğru çekti. Neredeyse inliyordu, onun yumuşak teninin sert, pullu etinde yarattığı his tarif edilemezdi. Bir sebepten ötürü Kader onu kutsamıştı. Belki de sonunda ailesini geçmiş günahları için affetmişlerdi.

Dışısı ona karşı mücadele etti ama o gitmesine izin vermedi, belki de eşine yabancı bir erkek olduğu düşünülüşünde kendi adına bir hataydı. Luxirianların yöntemlerini, ne kadar sahiplenici olabileceklerini anlamıyordu.

"*Ta rix l'an*," dedi ona kendi dilinde. Kadının Luxirian dilini bilmediğini hatırladı ve "Benden korkma dışı," diye tercüme etti.

İngilizcesini çok fazla pratik etme fırsatı bulamamıştı. Kat ile birkaç kez sohbet etmişti, çoğunlukla da Altın Şehir'in tam tersi olduğu için karakolunun nasıl bir yer olduğu hakkında. Ama bunun bir önemi yoktu. Onunla daha iyi iletişim kurabilmek için dilini öğrenecekti.

Kelimeler ağzında tuhaf bir his uyandırıyor ama kısa süre sonra dilinden Luxirian gibi doğal bir şekilde döküleceklerdi.

"Sen kimsin?" dedi dışısı ve Rixavox'un kalbi göğsünde tekledi.

Fates, onun sesi.

Bir zevk uyuşturucusu gibiydi. Sesi yumuşak, şehvetli ve inanılmaz derecede erotikti. *Tevvax*'ın kırmızı dumanı gibi adamın üzerine çökmüş, zihnini bulandırmış ve bacaklarındaki sikini kalınlaştırmıştı.

Sadece birkaç dakikadır onun yanındaydı ve şimdiden hayatı boyunca hiç olmadığı kadar tahrik olmuştu.

"Sana zarar vermeyeceğim dişi," dedi, sesi şehvetten sertleşmişti. Boğazındaki düğümü yutkundu, kendine onu korkutmamasını söyledi ve devam etti, "Düştün. Seni dinlenmen için buraya getirdik."

İçgüdüleri ona karşı çıksa da, *Rixavox* ilk anda kaçmayacağını umarak kollarını yavaşça kızın boynundan çözdü.

Fırsat. Bir *Luxirian* kadınına kur yapmak, en azından *Veba*'dan önce, yeterince basitti. Onlar şehvet düşkünü, savaşçı bir ırktı. Her şeyden önce iki şeye tapıyorlardı: dövüşmek ve sevişmek. Bir *Luxirian* kadınıyla Eğer iki *Luxirian* birbirlerinden etkilenmişlerse, çiftleşmeler tanışmanın ilk birkaç dakikası içinde gerçekleşirdi.

Ancak insan dişileriyle... *Rixavox* bilmiyordu. Onlar yabancı bir ırktı, çok az kişinin ulaşabileceği bir Çeyrekten gelen yeni keşfedilmiş bir tür. Çiftleşme gelenekleri neydi? *Rixavox* ona nasıl kur yapabilirdi?

Dişisi uyku platformunda olduğu yerde kaldı, ancak yavaşça kendini oturma pozisyonuna itti, bacaklarını altına sıkıştırdı arkasının gür kabarıklığı. *Rixavox* kollarını çekmiş olsa da uzaklaşmaya hiç niyeti yoktu. Belki de onu sıkıştırdığını hissediyordu ama en azından İçgüdüğü onun yakınında olmasını gerektiriyordu. Onun sıcaklığını bu kadar yakınında hissedebiliyordu ve bu onu rahatlatıyordu.

"Nerede..." diye başladı, adamın midesini sıkıştıran o ses tonuyla, "diğerleri nerede?"

"Diğer dişiler mi?" *Rixavox* sordu. "Onlar kamaralarında kalacaklar. Gücünü burada toparlayacaksın."

Göğsünün derinliklerinde hissettiği gri gözleriyle ona temkinli bir şekilde bakıyordu. Kadın onu incelerken omurgasının dikleştiğini hissetti. *Rixavox* kadınlara kur yapmakta hiç zorlanmamıştı... O güçlü bir savaşçı, bir savaş generali ve karakolu *Velraxa*'nın Büyükelçisiydi.

Bakışları adamın çıplak göğsüne kaydı, gözleri göğsünün üzerinde gezindi. Gururla taşıdığı yara izleri, onu delip geçen metal çubuğun üzerinde durmadan önce

Her iki meme ucu da savaşçı eğitimini tamamlayan her erkek için bir geçiş töreni niteliğindeydi.

Kadının dudakları aralandı ve yanaklarına tuhaf bir renk geldi. Rixavox bunun ne anlama geldiğini sormak için bir nefes aldığı anda, vücudundaki her bir kas gerilerek dondu kaldı. Baş döndürücü ama narin bir koku havaya nüfuz ederek onu düşünemez hale getirdi. İçgüdüğü bunun ne olduğunu anladı.

Dişisi tahrik olmuştu. Onun vücuduna bakarak tahrik oluyordu.

İçinden mırıltılı bir hırıltı geçti ve daha da yakına eğildi. Kadının nefesinde hafif bir kesiklik duydu ve sesi yumuşak bir törpü gibi çıktı: "Ne yapıyorsun?"

"Amin erkeğin için ağrıyor," diye mırıldandı şaşkınlıkla, elini kadının beline dolayarak. Dişinin nefesi kesildi, dokunuşunun altında hareketsizleşti, genişlemiş gözleri onunkiler arasında gidip geldi. Oda onun kokusuyla daha fazla doldu ve düşüncelerini doğruladı. Belki de insanlar Luxirianların çiftleşme gelenekleri. "Burada çiftleşmek mi istiyorsunuz?"

Tatlı Kaderler, eğer Kat isterse onu hemen orada, o anda alırdı. Aklının bir köşesinde Vaxa'an'ın Kat'i her an geri getirebileceğini bilse de... yaptığı aptalca olduğunu ve Baş Liderinin açık emirlerine karşı geldiğini bilse de, Rixavox'un umurunda değildi. Artık *onun* dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

Ne kadar garipti... yaşam süresinin birkaç dakika içinde tamamen değişmesi.

Daha şimdiden bacaklarındaki örtüleri gevşetmek için aşağı uzanırken, aleti o kadar şişmiş ve sertleşmişti ki, malzemeyi yırtabileceğinden korkuyordu.

Dişisi garip bir gıcırdama sesi çıkardı ve uyku platformuna geri döndü, tenine daha da fazla renk geldi. "Ne yapıyorsun Ne yapıyorsun?" diye sordu, sesi tizleşmişti. Bu ne anlama geliyordu? Korkmuş muydu? Şaşırmış mıydı?

Onun ilgisini yanlış mı anlamıştı?

Vrax, diye düşündü Rixavox, eli hemen hareketsizleşti.

Vrax, vrax, vrax!

OceanofPDF.com

DÖRT

Cecelia şok içinde yatağın yanında diz çökmüş olan geniş omuzlu uzaylıya baktı, eli deri pantolonunun hemen üzerinde donmuştu, burada çok büyük bir uzaylı sikinin çok belirgin bir taslağını görebiliyordu. Ya da en azından bir penis olduğunu varsayıyordu. Bunun üçüncü bir kol olması da tamamen mümkündü.

Aman Tanrım, diye düşündü, sıcak bir elini daha da sıcak yüzüne bastırarak. Kendini ateşler içinde hissediyordu. Bunun kanserden kaynaklanabileceğini düşündü... ama karşısındaki uzaylıdan kaynaklanıyor olması da bir olasılıktı.

Ona söylediği o sözler.

"*Amin erkeğin için ağrıyor.*" demişti.

Ve Tanrı yardımcısı olsun, o yaramaz sözler ona bir şeyler yapmıştı.

Bana neler oluyor? diye kendi kendine sessizce panikledi. O anda düşünmesi gereken *en son* şey seks olmasına rağmen kızarmış, sersemlemiş ve garip ve yoğun bir şekilde tahrik olmuş hissediyordu.

Dondu kaldı. O lanet olası doktor ona böyle tepki vermesi için bir şey mi vermişti? Tanrım, o da bir uzaylı üreme deneyinin parçası mıydı? Bir insan kadının Luxirianlardan biriyle üremesi hakkında bir şeyler söylememiş miydi?

Mahvolmuştu. Asil bir şekilde. Umutlanmaması gerektiğini biliyordu. Ve şimdi, muhtemelen içinden çıkamayacağı daha kötü bir durumda olabilirdi.

"Tamam, bak dostum," diye yavaşça başladı, hantal, mavi gözlü uzaylıya bakarak. Koridordakinin aynısıydı... bir bakışıyla onu kelimenin tam anlamıyla bayıltmış olan. Ve en az onun kadar güçlü, en az onun kadar *erkekti*.

hatırlıyordu. Yakından daha da kötüydü çünkü ona karşı duyduğu bu tuhaf çekimden kaçamıyor ya da bunu saklayamıyordu. Ama yine de deneyebilirdi. "Ben, uh, seninle seks yapmak istemiyorum. Çiftleşmek yok, tamam mı?"

Pürüzsüz, diye azarladı yorgun beyni. *Gerçekten pürüzsüz*.

Ağzı neredeyse düşünceli bir kaş çatma şeklinde aşağı doğru çekildi, eğer bu ifade mümkünse. Yavaşça, "Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum, dişi. Bu koku erkekleriniz için farklı bir anlam mı ifade ediyor?"

Olayı tam olarak kavradığında, utanç onu daha da yaktı. Kalın aksanı kelimeleri kesiyordu. Kahretsin, kızın ne kadar tahrik *olduğunun kokusunu* alabiliyor muydu?

"Ben, şey... Ben..." diye devam etti, nutku tutulmuştu. Bunun yerine, bacaklarını daha sıkı bir şekilde altına kıvrıarak, sırtını içinde bulunduğu yatak odasının çelik duvarına dayadı ve konuyu değiştirdi, bunun onun aklını "Sen kimsin?" sorusundan uzaklaştıracağını umuyordu.

Luxirianlı onun sorusundan pek etkilenmiş gibi görünmüyordu ama eli yavaşça pantolonundan uzaklaşmadan önce kısa bir süre sessizce onu inceledi. Cecelia omuzlarının gevşediğini hissetti, gözleri adamın kürklerin üzerinde duran diğer eline kaydı. Kız kaçmadan önce onun beline sarılmıştı ve kız onun gücünü, sıcaklığını hatırladı. Parmakları - tıpkı onun gibi beş parmağı vardı ve bunda garip bir rahatlık buldu

Benzer şekilde uzundu ve keskin siyah uçlu pençelere dönüşüyordu.

Bir ürpertiye bastırarak sordu, çünkü adamın sessizliği onu tedirgin ediyordu: "Adın ne?"

"Ben Rixavox, *Velraxa* ileri karakolunun Büyükelçisi ve Luxiria Başbakanı'nın atanmış savaş generaliyim" demek için büyük çaba sarf etmiş gibi görünüyordu.

Cecelia ona baktı. "Doğru," dedi yavaşça. Bütün bunlar onun için anlamsızdı ama Büyükelçi, savaş generali ve Başbakan gibi anahtar kelimeleri hatırlamaya çalıştı. Privanax, o lanet olası sinsi doktor, bir Büyükelçi ve bir Başbakan'dan bahsetmişti, değil mi?

Bekle.

Rixavox mu? Privanax, arınması için ona bu kuzey topraklarına kadar eşlik edecek kişinin o olduğunu söylememiş miydi?

"Sen... yarın beni bu havuzlara götürecek olan sen misin?" diye sordu yavaşça, kızarmakla savaşarak.

Başını sallayarak onayladı. "*Tev.*"

Kahretsin... Ne garip bir yolculuk olurdu. Müthişti. "Adın ne senin, dişi?" diye sordu ona, sesi bir

Omurgasından beklenmedik bir ürperti geçti. Tanrım, o kalınlaşmış aksanıyla bile sesi kulağa hoş geliyordu. Sıcak, derin ve hırıltılıydı.

Boğazını temizledi, sağ elini uzatırken yarı yarıya şu anda terden sırılsıklam olmamayı diliyordu. "Benim adım Cecelia. Bu, uh, çok Tanıştığımıza memnun oldum, Rixavox." Adını 'rick-sa-vox' gibi telaffuz etti.

Her ne kadar oraya küçük bir mırıltı eklemiş olsa da, bunu taklit edebileceğini sanmıyordu.

Adam elinin arasına bakınca Cecelia yine biraz kızardı ve elini yavaşça indirdi. Elbette, muhtemelen el sıkışmayı bilmiyordu. Aptal, aptal, aptal.

Mavi gözleri tekrar ona kilitlendi ve "Sessela" diye mırıldandı. "*Cecelia*," diye yavaşça tekrarladı.

"Sessela."

Cecelia gözlerini kırıştırdı ve kendini beklenmedik bir şekilde karşısındaki uzaylı tarafından büyülenmiş ve telaşlanmış buldu. Bu nasıl olmuştu?

"Evet," dedi usulca, sesi neredeyse bir fısıltıya düşmüştü, gözleri onun delici, hipnotik bakışlarından ayrılamıyordu. "Sessela," dedi teslim olarak.

Birbirlerini incelerken odadaki hava ağırlaşmıştı. Adam hafifçe öne doğru ittiğinde, kadın beton üzerindeki o muhteşem yağmur kokusuna benzeyen bir şeyin kokusunu aldı. Neredeyse tarif edilemez bir şey. Ama kalçalarının arasından daha fazla ıslaklık akarken keskin bir şekilde nefes almasına neden oldu.

Rixavox yine o mırıltılı hırıltısını çıkardı ama Cecelia daha bu tuhaf durum karşısında ne yapacağını düşünemeden -yaklaşmakla uzaklaşmak arasında kalmıştı- bir ses onları böldü.

"Uyanmışsın!" dedi kadın, kapının hemen girişinde durarak. Cecelia hangisinin onu daha çok şaşırttığını bilmiyordu... odaya tanımadığı bir insan kadının girmesi mi yoksa bu insan kadının ağır bir şekilde *hamile* olması mı?

"Vaxa'an nerede?" Rixavox diz çöktüğü yerden kalkıp yataktan uzaklaşarak sertçe sordu.

"Koridorun sonunda. Yaşlılardan biri onu yakaladı," diye yanıtladı kadın, yatağa yaklaşp usulca inleyerek kendini yere bırakmadan önce. Kadın Cecelia'nın şaşkınlıkla kendisine baktığını görünce ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Bazı günler bu devî taşımak için yataktan çıkmak bile istemiyorum," diye mırıldandı karnını okşayarak.

"Neler oluyor?" Cecelia başını sallayarak fısıldadı. "Kendimi Alacakaranlık Kuşağı'nda gibi hissediyorum. Ciddiyim."

"Kabullenmesi zor, biliyorum," dedi kadın, elini uzatıp onun elini okşayarak. "Ama burada istediğiniz kadar kalabilir ve sorularınızı yanıtlayabilirim. Bu adamları tanıyorum," diyerek parmağıyla Rixavox'u işaret etti ve kaşlarını çatı.

"tam olarak mükemmel bir iletişim örneği değiller."

Cecelia ne olup bittiği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen bu kadından hemen hoşlanmaya başladı. Onda samimi ve rahatlatıcı bir şeyler vardı. Gözleri yumuşak ve parlaktı.

Mutluyum. Tamamen ve tamamen mutlu.

"Benim adım Kate," dedi kadın. "Bu da Rixavox, eğer kendini tanıtmadıysa diye söylüyorum."

"Sessela adımı zaten biliyor," dedi Rixavox kapı aralığından. Cecelia'nın bakışları Rixavox'a kaydı ve Rixavox'un kollarını göğsünde kavuşturmuş, pazılarını sıkarak onu izlediğini gördü.

"Sessela'nın var, değil mi?" Kate omzunun üzerinden Rixavox'a kaşlarını kaldırarak alaycı bir tonda tekrarlardı. Cecelia'ya döndü ve Luxirian'ın duyabileceği şekilde komplocu bir sesle fısıldayarak, "Buna dikkat et. Tam bir kadın avcısıdır. Onu pek çok kez iş başında gördüm."

"Ah," diye mırıldandı, bakışlarını kaçırarak. Nedense bu onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Kate içeri girmeden önce aralarındaki ciddi kimyaya bakılırsa, Cecelia onun uzun gibi görünen fetih listesine eklenmeyeceğinden o kadar da emin olamazdı. Bu ona kendini daha az özel hissettirdi.

Bu ne kadar çılgınca ve güvensizdi?

Ama erkekler konusunda hiç şansı olmamıştı. Her zaman daha sessiz ve utangaç bir taraftaydı. Yirmili yaşlarının başında yakalandığı kanser de ona pek yardımcı olmamıştı. Ve işte oradaydı... Gümüş dilli bir uzaylı oyuncu tarafından tahrik ediliyor ve rahatsız ediliyordu.

Müthiş.

Boğazını temizledi, vücudu laboratuvara yaptığı uzun ziyaretten dolayı biraz ağrısa da omurgası dikleşti. "Benim adım Cecelia."

"Ah," dedi Kate, eğlenen bir gülümsemeyle başını sallayarak. "Evet, pekâlâ,

Sessela'nın sesi oldukça egzotik geliyordu. Doğru söyleyip söylemediğini merak ediyordum. Benim adımı Kate yerine Kat diye telaffuz ediyorlar."

"Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," diye yanıtladı dudaklarını hafifçe bükerek. Hâlâ kapı aralığında duran Rixavox'a bakmamaya çalıştı. Ona herhangi bir fikir vermek istemiyordu çünkü ondan çılgınca etkilenmiş olsa bile, onun yatağının direğinde bir başka çentik olmakla kesinlikle ilgilenmiyordu.

Ayrıca, daha acil başka sorunları vardı. Düşüncelerini meşgul etmesi gereken şeyler bunlardı.

Kate tekrar elini okşadı ve "Koridorda küçük bir düşüş yaşadığını duydum. Konuşmadan önce biraz daha dinlenmek ister misin?"

Bu onun sonunda bazı cevaplar alma şansıydı. Yorgun olsa bile bu fırsatı kaçırmamasına imkân yoktu. Cecelia başını salladı ve "Hayır, konuşmak istiyorum" dedi. Bakışlarının bu kez Rixavox'a kaymasına engel olamadı, acaba o da hep orada mı duracaktı? Göğüs uçlarındaki piercingler ışıpta parlayarak dikkatini çekti ve sertçe yutkundu.

Kendini *topla kadın*, diye azarladı kendini.

Kate onun bakışlarını fark etti ve omzunun üzerinden baktı. "Teşekkür ederim, Rixavox. Bundan sonrasını ben hallederim. Eminim uzakta geçirdiğiniz zamandan sonra yorgun olmalısınız."

"Ben kalacağım," diye homurdandı Rixavox.

"Buna gerek yok," dedi Kate ısrarla. "Vaxa hemen koridorun sonunda. Biraz dinlenin. Bu bir emirdir, Büyükelçi."

Rixavox'un kararsız olduğu belliydi. Bir an bile yerinden kıpırdamadı, mavi tonlu mermer bir heykel gibi hareketsizdi, gözleri Cecelia'dan hiç ayrılmıyordu. Adamın ilgisi Cecelia'nın biraz kıpırdanmasına neden oldu. Böyle bir odaklanmaya alışık değildi.

Ancak sonunda başını hafifçe eğmeden önce başını salladı ve "*Tev, lavrix'an*" dedi.

Cecelia'nın bakışlarıyla tekrar karşılaştığında, gözlerinde Cecelia'nın tenini farkındalıkla karıncalandıran bir şey vardı. Zevkli bir ürpertiye bastırdı ve hızla yatağı kaplayan kürklere baktı. Adamın gittiğinden emin olana kadar başını kaldırmadı ve koridordaki ağır ayak seslerini artık duymayana kadar saydı.

"Hepsi biraz gergin, değil mi?" Kate hafifçe gülümseyerek mırıldandı. "Vaxa tam olarak böyle biri. Başta korkutucuydu ama hepsi de içten içe çok yumuşak başlı."

Cecelia neredeyse homurdanıyordu. Bu Luxirian'ın *yumuşak* bir tarafı yoktu.

Cecelia, Rixavox hakkında yorum yapmak yerine, "Vaxa mı?" diye sordu.

Kate elini karnına götürerek, "Evet," dedi. Cecelia karşısındaki kadının hamile olduğunu neredeyse unutarak başladı. Beş ya da altı aylık hamile gibi görünüyordu. "Ona Vaxa'an diyorlar. O baş lider. Ve benim eşim."

"Senin...eşin?"

"Bu uzun bir hikâye," dedi Kate, pembe dudaklarına yine o yumuşak gülümseme de mi ti. "Ama sanırım bunun için zamanımız var."

* * *

Rixavox, e inden giderek uzaklaşırken kaşlarını  atmasını bastırmaya çalıştı.   g d s  onun yanına dönmesi, güvenliğini sağlaması ve dokunu unu hissetmesi için ba ırıyordu. Fiziksel olarak algılayabiliyordu Aralarındaki mesafenin büyümesi, daha önce hiç kar ıla madı ı rahatsız edici bir duyguydu. Ama Kat ona gitmesini emretmi ti. Ve eğer *Lavrix'an'a* saygısızlık ederse, Vaxa'an'a, liderine, sava taki kardeşine ve arkadaşına saygısızlık etmiş olurdu.

Bazen görevi arzularıyla  atı ırdı. Bundan ho lanmıyordu ama her eğitimli sava  ının yapacağı gibi bunu kabul etti.

Onu yakında tekrar göreceksin, diye hatırlattı kendine. Rixavox ona kuzey topraklarına, gerçek evine, kendini en huzurlu hissettiği yere kadar eşlik edecekti. Sa lı ını ve gücünü geri kazanmasına yardım etmek için onu oraya götürecekti. Onu kazanmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Hastalı ından kurtuldu unda, kendi gezegenine dönmeyi seçme olasılığını d   nmeyecekti. Şimdilik sadece  u anı d   necekti. Bir savaş generali ve halkının Büyükelçisi olarak gücü, planları verimli ve etkili bir şekilde oluşturma ve yürütme yeteneğinde yatıyordu. E ine kur yaparken de aynısını yapacaktı.

Çiftleşme dansı savaş gibiydi. Biri ya kaybeder ya da kazanırdı. Biri ya mahvolur ya da galip gelirdi.

Rixavox, sonuçlarının ikincisi olmasını sağlamak için elinden gelen her şeyi yapacaktır.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BEŞ

"Bu..." Cecelia söylemeye başladı, dudakları aralandı, bakışları milyonuncu kez Kate'in karnına kaydı. Dudaklarını yaladı, güzel, kıvrımlı esmerin az önce ona söylediği her Ėeyi sindirmeye çalışıyordu.

"Bu..."

"İnanılmaz mı?" Kate onun yerine tamamladı. "Ben-" demek istemedim.

"Sorun değil," dedi Kate. "İnan bana, senin yerinde olsaydım ve çılın hikâyesi dinleseymdim, muhtemelen benim de yüzümde aynı ifade olurdu."

"Şunu açıklığa kavuşturalım," diye mırıldandı Cecelia yavaşça, kaşlarını ovuşturarak, "Vaxa seni Çukur'daki dövüşünde kazandı ve buraya getirdi. onun kraliçesi olur. Ve onun içinde bir şey var, İçgüdü denen bu güç, temelde ikinizi eş olarak birbirine bağlıyor. Ve şimdi onun çocuğuna hamile misin?"

Kate küçük bir kahkaha attı ve Cecelia'nın içinde bulunduğu çılınca duruma rağmen gülmek tek tepki gibi geldi.

"Esasen evet," diye onayladı Kate.

Cecelia hızlı bir nefes vererek, "Tamam," diye mırıldandı. "Tamam."

"Vaxa'ya Çukur'a katılmasının yanlış olduğunu açıkladım. Bu yüzden Vaxa sen ve diğerleri için bir kurtarma görevi emretti. Görüyorsunuz, kadınlara değer veriyorlar. Kadınlara karşı işlenen suçların bir erkeğin işleyebileceği en kötü suçlar olduğuna inanıyorlar. Şimdi daha da fazla."

"Neden şimdi?" Cecelia, bilgi akışından dolayı zihni allak bullak olmuş bir halde sordu.

"Veba yüzünden. Düşmanları, yaklaşık on yıl önce, ya da ben öyle anladım, bu virüsü Luxiria'nın atmosferine saldı. Kadınlarının çoğu öldü. Geri kalanlar da kısır kaldı."

Keskin bir nefes aldı.

Kate karnına baktı ve yüzünde hüznü bir gülümseme belirdi. "Vaxa'nın Çukur'a katılmaktan başka çaresi olmadığını düşünmesinin nedeni buydu. İnsanların uyumlu üreme partnerleri olduğuna dair bir söylenti duymuştu. Başbakan Lider olarak ırkını yok olmaktan kurtarmaya çalışmanın görevi olduğunu düşündü. Bu yaptığı şeyi doğru yapmaz ama yine de beni bulduğuna sevindim.

Ve hepinizin o korkunç yerden alındığına, size daha önce zamanında ulaştıklarına sevindim..."

Cecelia ayıldı. Çukur'da yaşadıklarını unutmaya çalışmıştı. Kurtarılmadan önce orada çok uzun süre kalmamıştı ama o karanlık, pis odada, kesilecek inekler gibi alev alev yanan sıcak arenaya götürülmeyi beklerken bir an daha geçirmeyi düşünmek midesini bulandırıyor.

"Yani onlara güvenebilir miyiz?" Cecelia yumuşak bir sesle sordu. "Çünkü dürüst olacağım... Henüz tam olarak kararımı vermedim."

"Onlar güvenilirlerdir," dedi Kate ciddi bir ifadeyle. "Burada kötü muamele görmeyeceksiniz. Ve eğer isterseniz hepiniz evinize döneceksiniz, söz veriyorum."

"Eğer istersek?" Cecelia sordu. "Bazılarımızın kalmak isteyeceğini mi düşünüyorsun?"

Kate yumuşak bir nefes verdi ve çok insani, çok rahatlatıcı bir hareketle omuzlarını kaldırdı. "Vaxa bana gitme seçeneği sundu. Ben onu seçtim. Ben kalmayı seçtim. Her şey mümkün."

Cecelia sessizleşti ve Kate'in sözlerini düşünmeye başladı. Nedense akli kısa bir süreliğine Rixavox'a, onun yüzünde kendisini farkındalıkla ürperten o yoğun ifadeye gitti. Ama neyin farkındalığı?

Peki neden onu düşünüyordu?

"Oldukça şaşırtıcı, değil mi?" Cecelia odayı dolduran küçük bir kahkaha attı. "Tüm bunların gerçek olması, yani. Gerçek, değil mi? Tamamen deli değilim, değil mi?"

Kate öne doğru eğildi ve sıcak, yumuşak bir eli onun koluna koydu. "Burada geçireceğin zamanın hayal edebileceğin hiçbir şeye benzemeyeceğini sana garanti edebilirim."

Cecelia bir nefes verdi ve Kate'in elini sıktı. "Buna gerçekten inanıyorum."

"Ve elbette bunu diğer kadınlara da açıklayacağım, buradaki gelecekleri hakkında endişelenmelerine gerek yok," diye devam etti Kate. "Kısa bir süre sonra Rixavox'la birlikte ayrılacağınızı bildiğim için önce sizi görmek istedim."

Cecelia dudağını ısırdı, kalbi onun adını duyunca ve yaklaşan 'tedavisi' yüzünden gerginleştiği için tekledi. "Evet. Muhtemelen yarın, sanırım."

Kate yataktan kalktı ve ağırlığını dikkatlice düzeltti. Yaramazca gülümsedi. "Söylediğimde ciddiydim. Ona dikkat et. İstemiyorsan

Sonun benim gibi olsun," diye şaka yaptı ve bir elini karnına koydu.
"Luxirianlar... güçlüdür."

Cecelia, Kate'in şişmiş karnına bakarken bir an için nutku tutuldu. Hissettiği yoğun özlem onu şaşırtmıştı, çünkü vücudunun sınırlarını kabul ettiğini sanıyordu.

Cecelia ses tonuna biraz yumuşaklık katmaya çalışarak, "Bu konuda endişelenmeme gerek olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı. "Çocuk sahibi olamam."

Kate ona bakarak, "Ah," diye mırıldandı.

"Yine de sorun değil," dedi Cecelia dikkatle, iyi çalışılmış bir gülümsemeyle. "Zaten iyi bir anne olabileceğimden şüpheliyim."

Konu açıldığında her zaman öne sürdüğü bahanelerden biriydi bu. Sanki Cecelia'nın kendisi bile inanmaya başlamış gibi dilinden zahmetsizce dökülen bir cümleydi bu.

Kate onu dikkatle inceledi ve Cecelia biraz kıvrandığını hissetti. Ama Cecelia kendini her zaman hazırladığı gibi acıma duygusu görmedi. Onun yerine, anlayış gibi bir şey gördü.

Kate yumuşak bir sesle, "Dediğim gibi... burada her şey mümkün," dedi.

Cecelia keskin bir nefes aldı, kelimeler beklenmedikti. İçindeki bir şeyi, çok uzun zamandır tam olarak hissetmesine izin vermediği bir şeyi ateşlemişlerdi. Umut.

Bu yerde olması gerekiyor olabilir miydi? Başına gelen her şeyin onu buraya getirmesinin bir nedeni var mıydı?

Hayır, bu çılgıncaydı.

Değil miydi?

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve Cecelia Kate'in görmemesini umarak gözlerini kırıştırdı.

Sadece yorgunluk, dedi Cecelia kendi kendine. *Ve bunalmış hissetmek.*

Kendini toparlaması biraz zaman aldı ama toparladığında Cecelia başını kaldırıp Kate'e baktı ve ona içten bir gülümseme verdi. Muhtemelen son birkaç yıldır birine verdiği en dürüst gülümsemeydi bu.

Tek söylediği "Teşekkür ederim," oldu.

Kate ona başıyla onay verdi, kapıya dönmeden önce bir saniye daha bakışlarını ondan ayırmadı. "Şimdi dinlen tatlım," dedi kadın ona. "Kuzey toprakları oldukça uzak ve yolculuk için gücünüze ihtiyacınız olacak. Ben konuşmaya gidiyorum

Şimdi diğerleriyle ilgileneceğim ve gitmeden önce seni kontrol edeceğim, tamam mı? Burada daha iyi uyuyabilirsin."

Cecelia dudaklarını yalayarak, "Tamam," dedi.

Uyku kulağa harika geliyordu. Ve tabii ki Kate ayrılıp kapıyı arkasından kapattıktan sonra uyku Cecelia'yı çabucak ele geçirdi.

Son tutarlı düşüncesi Rixavox ve ona attığı o bakıştı. Bu bakış ona kendisini dünyadaki tek kadınmiş gibi hissettirmişti.

Kahretsin, tüm *evren*...

Rüyalarına musallat
olmuştu.

OceanofPDF.com

ALTI

Rixavox ertesi sabah erkenden uyandı. İnce kürklerin altında savrularak huzursuz bir uyku çekmişti. Sessela'nın çalınmış, birbirinden kopuk görüntüleri rüyalarına sızmıştı ve birden fazla kez, yarı uykulu halde ona uzanmıştı, sadece hayal kırıklığı, hayal kırıklığı ve hevesin onu doldurduğunu hissetmişti, onun yanında güvenle dinlenmediğini biliyordu, ama yakında tekrar ona yakın olacağını biliyordu. Rüyasında onun sesini görmüş ve birden fazla kez uykusunda boşalmanın eşğine geldiğine yemin etmişti.

Muhtemelen şimdiye kadar yaşadığı en uzun geceydi.

Tamamen çıplak bir halde, siki kalkmış ve zonkluyorken, uyku odasının dışındaki geniş tuvalete doğru yürüdü. Luxirian erkeklerinde yeni uyanan İçgüdülere dair hikâyeler duymuştu. Bu hikâyelerden anladığı kadarıyla Çiftleşme gerçekleşene kadar siki bu durumda kalacaktı. Kısa bir süreliğine gerginliği kendi üzerinden atmaya çalıştı ama bunun işe yaramayacağını biliyordu.

Ağrıyan boşluğu, eşiyile birleşene kadar dolduramayacaktı.

luxiva. Rixavox bunu kesin olarak biliyordu.

Çabucak yıkanarak geceyi atlattı ve bacak örtüleri ile ince bir tunik giydi. Kuzey topraklarındaki rotasyonlar boyunca kanı koyulaşmıştı. Altın Şehir'in sıcaklığı artık çoğu Luxirian'a yaptığı gibi onu rahatlatmıyordu. Bunun yerine, yavaş yavaş boğuluyormuş gibi hissediyordu. *Velraxe*'nin soğuk ısıtıcısını, soğuk, canlandırıcı rüzgârlarını, gümüş buzlu dağlarını özliyordu.

Sessela orayı sever miydi? Yoksa bir dişi insan için çok mu sert olurdu?

Kaşlarını çattı, bilmemekten hoşlanmıyordu. Depodaki tüm fazla kürklerini getirecek ve gerekirse onun için daha fazlasını satın alacaktı. *Velraxe* çok kuzeyde olduğu için büyük av hayvanları avında çok başarılıydı, bu yüzden kürkleri tüm Luxirianlar tarafından çok değerliydi. Ama Rixavox *lüksü* için en iyisini satın alırdı.

Ve uyku platformlarını en sıcak ve en yumuşak kürklerle kaplardı.

Arzu üzerine çökerken dişlerini sıktı, beklenti onu huzursuz ediyordu. Ama sonra kendi içinde utandığını hissetti. Midesi bulanıyordu

hellixaxava. Şu anda tek önceliği onun iyileştiğini görmektir. Ancak sağlığına kavuştuktan sonra aktif olarak onunla evlenmek için kur yapmaya başlayacaktır.

Elbette arada sırada dili sürçebilirdi. Komuta merkezindeki o kısa, çalıntı anda bile, kız ona tüm mantığını kaybettirmişti. Kız iyileşirken ellerini gerçekten kendine saklayabilecek miydi?

Yapmalıyım, diye karar verdi, zihnini çelikleştirerek. Son seferinde zayıf düşmüş, İçgüdüünün gücüne gafil avlanmıştı. Onun teşviki olmadan şehvetleriyle hareket ederek onu bir daha asla utandırmayacaktı.

Uyku odasındaki gizli bir çekmeceye doğru ilerledi, çekmeceyi açtı ve *Velraxa*'dan Altın Şehir'e getirdiği tek kişisel eşyasını çıkardı. Küçük oyma geniş avucuna kolayca sığırdı ve yumruğunu içe doğru kıvrarak pürüzsüz kenarların etine battığını hissetti. Bu bir *facev* taşından oyulmuş minyatür bir *privixi* idi. Kulakları uzundu ve oyma bir şekilde uzun, yumuşak kürkünü ve uzun gözlerini yakalamayı başarmıştı.

Bunu ona gençken kan kardeşi vermişti. O da bunu hatırlamak için saklamıştı. Keder ve korku, özlem ve mutluluk içinde dönüp duruyordu, çıldırtıcı olduğu kadar kafa karıştırıcıydı da.

Lanet okudu ve yumruğunu yavaşça çözdü, avucunun içinde yatan taş hayvan oymasını gördü, tıpkı kardeşinin ona verdiği günkü kadar masumdu. Rixavox oymayı bacak giysisinin cebine sokup gözden uzak bir yere sakladı.

Son on rotasyonun çoğunu kardeşinin geçmişteki günahlarından, tüm ailelerini etkileyen günahlardan kendini uzak tutmaya çalışarak geçirmişti. Yine de kardeşinin anısı her zaman yanı başındaydı.

Sessiz uyku odasına bir kez daha bakan Rixavox, geride başka bir şey bırakmadığını biliyordu. Altın Şehir'e geri dönecekti.

Luxiva'yı tedavisinin bir sonraki aşaması için *Privanax*'a götürmek üzere yakında yola çıkacaktı. Onu gördüğünden beri kendini değişmiş, başkalaşmış hissediyordu. Buradaki konutuna bir daha adım attığında ne kadar farklı olacağını merak ediyordu. Hayallerinin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini merak ediyordu. Acaba gece ona uzandığında yanında olacak mıydı?

Şiddetli özlem homurdanmasına neden oldu, asla gerçekleşmeyecek şeyler hakkında hayal kurmaması gerektiğini biliyordu. Bu onu sadece hayal kırıklığına uğrattı.

Yine de elinden bir şey gelmiyordu. Çok az Luxirian erkeği, çiftleşme ortaklıklarının en nadidesi olan kadersel eşlerini bulabilirdi. Her ne sebeple olursa olsun, Kader onu kutsamıştı.

Rixavox kısa bir süre sonra evinden ayrıldı ve hovercraft'ına binerek hafif bir uğultuyla gökyüzüne fırlatmadan önce dışarıdaki terasa yöneldi. Sessela'ya *Velraxa*'ya kadar eşlik etmeden önce Privanax'la bir kez daha görüşmesi gerektiğini bildiği için yönünü araştırma laboratuvarlarına çevirdi. Hovercraft'ındaki bölmeden ağır kürk örtülerini çıkardı ve yolculukları boyunca yeterince sıcak olması için insan dışisine hazırladı.

Privanax sanki onun gelişini bekliyormuş gibi laboratuvarın girişinde bekliyordu. Yüzü asıktı ama yine de neredeyse her zaman öyleydi, bu yüzden Rixavox ona aldırmadı. Hovercraft'ını indirdiğinde, altından siyah kumlar fışkırdı ve şifacının koyu renk botlarını kapladı, Rixavox aşağı atladı ve selamlamak için başını salladı.

"Hazır mı?" diye sordu, sesini düz tutmaya çalışarak. Şifacı zaten Rixavox'un İçgüdüsünün onun için uyandığından şüpheleniyordu. Ona tam bir onay vermesine gerek yoktu.

"Tev. Başbakan ve Kat ile birlikte komuta merkezinde. Diğer dişilerle konuşmak, 'vedalaşmak' istedi, her ne demekse," dedi şifacı, ona dikkatle bakarak.

Rixavox hemen başını araştırma laboratuvarlarından çok da uzak olmayan komuta merkezine doğru çevirdi, sanki oradan onu görebilecekmiş gibi. "Ben ona gideceğim o zaman."

"Büyükelçi," diye seslendi Privanax, hovercraft'ına dönmesini engelleyerek. Elinde tanıdığı bir aleti tutuyordu, vücudu taramak için kullanılan bir alet. Şifacının sağlığını izleyebilmesi için, özellikle de gezegen dışında uzun süren bir savaştan sonra, birçok kez onun üzerinde kullanılmıştı. "Her seferinde bunu onun üzerinde kullanacaksın ve bulguları iletişim cihazları aracılığıyla bana göndereceksin. *Velraxa*'da hangi şifacının bulunduğunu bana hatırlatın."

"Kırzalla," diye yanıtladı Rixavox.

Privanax kaşlarını çattı ve Rixavox neredeyse sırtarak iki şifacının gençken zevk partneri olduklarına dair söylentilerin doğru olup olmadığını merak etti. Eğer öyleyse, ortaklıkları pek de iyi sonuçlanmamış gibi görünüyordu.

"Tamam. Siz insan dışıyla ayrıldıktan sonra onunla temas kuracağım. Ona ne beklemesi gerektiğini söyleyeceğim ve bulgularımı göndereceğim. O da

Yardıma ihtiyacınız olursa size yardımcı olur."

Rixavox tarayıcıyı Privanax'tan aldı ve yolculukları sırasında zarar görmemesi için paketleyerek güvenli bir şekilde hovercraft bölmesine yerleştirdi.

Rixavox hovercraft'ına bindi ve gücü artırdı. Ancak yola çıkmadan önce, Privanax tuniğinin cebinden küçük bir bilezik çıkarırken dikkatini çekti. Şifacı bileziği Rixavox'a uzatırken biraz rahatsız görünüyordu.

"Nedir bu?" Rixavox metal bileziğe bakarak ona sordu.

Privanax dudaklarını birbirine bastırdı, çenesi gerildi, bu da Rixavox'un merakını daha da artırdı.

"*Lavrix'an*, kendisi ve Başbakan çiftleşme törenleri için yola çıkmadan önce bunu istedi. Hamile kalmaktan endişe ediyordu."

"Çocuk istemiyor muydu?" Rixavox şaşkın bir ses tonuyla sordu.

"*Nix*. O kadar çabuk değil. Bunun gebe kalmayı durdurmaya yardımcı olması gerekiyordu... ama Kader sonunda onun lehine karar verdi."

Privanax'ın bunu ona neden verdiğini anladığında Rixavox'un nefesi kesildi.

"Belki de insanların bu gibi konularda daha fazla zamana ihtiyacı vardır," diye yavaşça devam etti Privanax. "Ne olursa olsun, şu anda yavrularla dolup taşmaması onun ve sağlığı için en iyisi olacaktır."

Rixavox hareketsiz kaldı, şifacıya soğuk bir bakış fırlattıktan sonra metal bandı ona doğru kuvvetle itti. Privanax onu şaşkınlıkla aldı.

"Hakkımda ne düşünürsen düşün, şifacı," dedi Rixavox yavaşça, "Ben onurlu bir Luxirian savaşçısıyım. İçgüdülerimin iradesine boyun eğmiş bir canavar değilim. *Velraxa*'nın Büyükelçisi ve Luxiria'nın bir savaş generali olarak, şerefim üzerine, sizin bakımınıza geri dönene kadar onun güvenliği ve refahı benim tek önceliğimdir. Kaderler üzerine yemin ederim."

Privanax ona ters ters bakarak şok etti. "Tüm saygımla Büyükelçi, ününüzü biliyorum. Söylentilere göre Luxiria'da kalan kadın nüfusunun yarısıyla çiftleşmişsiniz ve gezegen dışında kaç tane daha olduğunu sadece Kader biliyor."

"Diline dikkat edeceksin şifacı," dedi Rixavox, sesi ölümcül bir sessizlikteydi.

Privanax kendini hatırlamış, rütbesini hatırlamış gibiydi, çünkü istemeyerek de olsa başını eğdi. Sessiz kaldı.

Rixavox, içinde biriken sessiz öfkeyi yatıştırmak için savaşçı eğitimine başvurdu. Çoğunlukla kendine öfkeliydi çünkü şifacının endişelenmeye, sorgulamaya hakkı olduğunu biliyordu. Rixavox kardeşinin sürgünü ve ailesinin ölümünün ardından çiftleşme, zevk ilaçları ve savaşla başa çıkmıştı. Son on rotasyon boyunca bildiği tek şey buydu.

Ama hayatı kelimenin tam anlamıyla bir anda değişmişti. Bir daha asla o savaşçı olamayacaktı. Sessela ona kur yapmayı reddetse bile. Dünya'ya dönmeyi seçti. Çünkü neyi kaçırdığını *bilecekti*. Kaderindeki eşin yerini hiçbir şeyin tutamayacağını bilecekti.

"Eşini hiç gördün mü Privanax?" Rixavox sordu, hovercraft'ın uğultusu sözlerini bastırıyordu. "Kaderin sana her şeyden üstün tuttuğu eşini?"

"*Nix*," diye itiraf etti Privanax, bakışlarını hafifçe kaldırarak, çenesi hâlâ meydan okurcasına dikilmişti.

"O zaman hiçbir şey anlamıyorsun. Kelimeler bunu açıklayamaz ve asla açıklayamayacak," dedi Rixavox ona, bakışlarını tutarak. "Benim hakkımda ne istersen düşün. Yargılayan ilk kişi sen olmayacaksın. Ancak şunu bilin: Vaxa'an'ın beni Büyükelçi olarak seçmesinin, savaşçı eğitimi sırasında benimle arkadaş olmasının bir nedeni var. *Tev*, benim bir ünüm var ama aynı zamanda güvendiklerimdir ve ne olursa olsun sözümü tutarım. Bu yüzden sözüme güven Privanax. Biz evliliğimizi tamamlamadan önce o *hellixaxava*'sından kurtulmuş olacak. Tabii eğer olursa," diye eklemek için kendini zorladı, dilinde ekşimiş bir demleme tadı olsa da.

Privanax onun bakışlarını tuttu ve Rixavox'un aklına, yaşlı Luxirian'ın şifacı olmak için ayrılmak yerine savaşçı eğitime devam etmesi gerektiği düşüncesi geldi. Çok iyi bir savaşçı olabilirdi.

Privanax sonunda başını sallayarak onayladı. "Sözünüzü tutacağınıza güveniyorum Büyükelçi."

Rixavox o anda şifacının fikrinin kendisi için neden önemli olduğunu bilmiyordu. Ama omuzlarından bir yük kalktı ve kabullenerek başını öne eğdi.

Huysuz bir sesle, "Vardığımızda sizinle telsiz aracılığıyla bağlantı kuracağım.

Velraxa."

Rixavox şifacının cevap vermesini beklemedi. Bunun yerine, hovercraft'ını yerden kaldırdı ve komuta merkezine, eşine ve geleceğine doğru yola çıktı.

OceanofPDF.com

YEDİ

"Bundan emin misin?" Lainey sordu, bakışları Cecelia'nın o anda yönelmekte olduğu kapıya kaydı. Gruba kanserinden, Privanax'ın onu iyileştirebileceğine nasıl inandığından ve kısa bir süreliğine onlardan ayrılacaktı. O zaten söylemişti Gruptaki kadınların çoğuyla vedalaştı ve birçoğu şüphelerini dile getirdiği için onları rahatlatmaya çalıştı.

Lainey, her zamanki gibi, en yüksek sesle kendi duygularını ifade ediyordu.

Cecelia kapalı, hızla açılan kapının hemen önünde dururken kararlıydı. Kate ve kule gibi yükselen Luxirian eşi Vaxa, onu bu kuzey topraklarına uğurlamaya hazır bir şekilde kapının hemen ardında bekliyorlardı.

Cecelia bir kez daha kızıl saçlıya dönerek, "Bir daha dönmek üzere gidiyor değilim, Lainey," dedi. Gülümsemesini kayıtsızmış gibi göstermeye çalıştı. "Sanırım sadece bir hafta kadar kalacağım. Duruma göre değişir."

"Ya bu sadece bir tuzaksa?" Lainey kaşlarını çatarak sordu. "Ya bu sadece bir oyunsa? Peki ya şu Kate denen hatun? Yani, doğruyu söyleyip söylemediğini bilmiyoruz. Bu ciddi bir Stockholm Sendromu vakası olabilir! Muhtemelen beynini falan yıkamışlardır."

Cecelia içini çekti. "Dün bana gayet akıllı başında biri gibi geldi. Ve gerçekten mutlu görünüyor. Biz kimiz ki onun ne seçtiğini yargılıyoruz? Ve sen

kulağa çılgınca geldiğini biliyorsun, değil mi?"

Lainey boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Tamam, iyi, biraz çılgınca, evet. Ama ben sadece sana göz kulak olmaya çalışıyorum."

Cecelia gözlerinin arkasının yaşla dolduğunu hissetti. Garip bir şekilde, daha önce hiç bu kadar çok insan ona göz kulak olmamıştı. O yaşıyordu Hepsini idare etmekte zorlanıyorum.

Cecelia sonunda ona, "Bunu yapmam gerek," dedi ve uzanıp elini tutarak hafifçe sıktı. "Eğer bunun işe yaraması için en ufak bir şans varsa..."

"Biliyorum, biliyorum," dedi Lainey yumuşak bir sesle, omuzları çökmüştü.

"Yine de teşekkür ederim," diye mırıldandı Cecelia. Lainey'nin omzunun üzerinden, ateş çukurundan onları izleyen diğer kadınları görebiliyordu.

"Bana göz kulak olduğun için."

Lainey yumuşak bir nefes verdi ve başını salladı. "Kendine iyi bak. Ve hey, eğer bu kutsal havuzlar doktorun iddia ettiği kadar iyiye, benim için biraz şişele, tamam mı?"

"Lainey," dedi Cecelia, küçük, beklenmedik bir kahkaha patlatarak. "Sadece küçük bir şişe," diye ısrar etti Lainey, "seyahat boyu gibi. Hiçbir şey deli."

Cecelia, diğerlerinin çoğunun hoşlanmamasına rağmen Lainey'den hoşlanmasının bir nedeni olduğunu biliyordu.

Kızıl saçlı kadını kucakladı ve "Bir hafta sonra görüşürüz," dedi. "İyi şanslar," diye mırıldandı Lainey ve sonra çekilip elini bıraktı elini uzattı. Cecelia ona küçük bir gülümseme ve diğer kadınlara da küçük bir el sallama verdikten sonra kapıyı çaldı ve kapı hızla açılarak Kate ve Vaxa'yı ortaya çıkardı.

Dışarı çıkabilmesi için geri çekildiler. Ve sonra kapı arkasından kapandı.

"Her şey hazır mı?" Kate bir elini arkadaşının kolunda gezdirerek sordu.

Cecelia, Lainey'nin söylediklerini duymamış olduğunu umarak başını salladı, "Evet."

Ben hazırım."

Tam bu sözleri söylerken, tanıdık ama yeni bir hisle derisi karıncalandı. Küçük bir nefes alışla başını koridora çevirdi ve onun yaklaştığını gördü, yaklaştıkça ayak sesleri ağırlaşıyordu.

Bugün çıplak göğsünü ve parıldayan meme ucu piercinglerini sergilemek yerine ince gri bir tunik giymişti. Cecelia rahatladı mı yoksa hayal kırıklığına mı uğradı bilemedi ve her ikisinde de biraz karar kıldı. Yüzü ciddi ve sert çizgilerden oluşuyordu ama hatırladığı kadar yakışıklı ve erkeksiydi. Gözleri parlak ışıklar altında parlıyordu ve pullu, pırıltılı teni de buna uygun olarak mavi bir renk almıştı.

Rixavox onun önünde durdu, bakışlarını ona çevirmeden önce başını Kate ve Vaxa'ya doğru hafifçe eğdi.

"Hovercraft hazırlandı. Vedalaştınız mı?" diye yavaşça telaffuz etti, sanki kelimeyi nasıl söyleyeceğinden emin değilmiş gibi.

Cecelia ayılmadan önce dudakları hafifçe büküldü, Kate'in uyarısı aklına geldi. *Onun gibi biriyle ilişki kurmayı aklından bile geçirme*, diye hatırlattı kendine.

Başını sallayarak, "Evet." dedi.

Rixavox yanıt olarak, "Gidelim," dedi ve kenara çekilip onun geçmesine izin verdi.

Nedense adamın devasa boyunu yeni yeni fark ediyordu. Dün, adam yeterince yaklaşmadan bayılmıştı ve uyandığında... şey, yatakta oturuyordu. Şimdi onun yanında duruyordu ve göğsünün ortasına kadar bile gelmediğini fark etti. Adam bir metrenin üzerindeydi.

Daha da önemlisi, bu gerçeğin onu neden tahrik ettiğini bilmiyordu.

Cecelia hain ve şaşkın bedenini görmezden gelmeye çalışarak neredeyse inliyordu ve adam kokusunu alamadan hızla yanından geçti. Dün ona söylediği gibi, kokusunu alabiliyordu ve bu da yarasına tuz biber ekmişti.

Nefes almak için durmayı reddederek koridorda hızla ilerledi. Arkasında Rixavox'un çizmeleriyle tepindiğini duymakla kalmıyor, onu *hissedebiliyordu* da. Kendisine neler olduğunu bilmiyordu ama bunu yabancı gezegenin garip atmosferine bağlıyordu.

Açık havaya çıktığında Luxiria'nın sıcağı yüzüne çarptı. Sabahın erken saatleriydi ve ikiz güneşler uzaktaki siyah dağlarla neredeyse aynı hizadaydı. Gezegenin güzelliğini ancak kısa bir süreliğine takdir edebilmişti ki vücudunu ter bastı ve keşke içeride kalsaydım diye düşündü. Tanrım, bu sıcakla nasıl başa çıkabiliyorlar? Ve neden Kate bundan etkilenmemiş miydi? Elbette, bu sadece geri dönen kanserinin etkileri olamazdı.

Cecelia sırtında bir avuç içi hissettiğinde sıçradı ve Rixavox'un kaşlarını çatarak ona baktığını görmek için başını çevirdi. Onun dokunuşu Tüyleri diken diken oldu ve göğüs uçları taze tuniğinin altında keskin tepelere doğru gerildi.

Adamın gözbebeklerinin alevlenmesini, burun deliklerinin en dibine kadar genişlemesini izledi ve sonra kendini toparladı. Onu hovercraft'a doğru yönlendirdi ve onu kolayca kaldırıp metal zemine bıraktığında ciyakladı. Kendini onun arkasına çekti, geniş avuç içi onun belinde duruyordu.

Rixavox omzunun üzerinden Vaxa'ya Luxirian dilinde bir şeyler söyledi ve Başbakan başını sallayarak onayladı. Kate öne çıktı ve taşıdığı küçük siyah çuvalı uzattı.

Cecelia ona meraklı bir bakış attığında Kate, "Yemek," diye açıkladı. "Böylece acıkmazsın. Luxirianlar yemek yemeden bir süre idare edebilirler ama ben

Yolculuk için bir şeye ihtiyacınız olacak."

Cecelia son zamanlarda iştahı hızla azalmasına rağmen bunu minnetle kabul etti. Gerçekten ne kadarını yiyebileceğini bilmiyordu. Yine de Cecelia titreyen elini Kate'e uzattı, Kate de eşinin yanında durup ona rahatlatıcı bir gülümseme verdi. Kate'in eli genişlemiş karnının üzerinde duruyordu ve Cecelia ne olduğunu hatırlamadan edemedi diğer kadın... insanların ve Luxirianların biyolojik olarak nasıl uyumlu olduklarını ve her şeyin mümkün olduğunu söyledi.

Sertçe yutkunarak, hovercraft'ın kumandasında duran ve bacaklarını iki yana açmış olan Rixavox'a gizlice baktı.

Hovercraft yerden havalandı ve o da hızla bir elini yana uzatarak, yükseliş nispeten yumuşak olsa da kendini sabitledi.

Rixavox omzunun üzerinden ona baktı ve elini uzattı. "Gel, Sessela."

Yavaşça, sanki vahşi ve aç bir aslana yaklaşıyormuş gibi, adamın dediğini yaptı ve adam onu kendine doğru çekip sırtını göğsüne dayadığında, kontrol paneli önüne serildiğinde küçük bir nefes verdi.

"Ne-ne yapıyorsun-" diye sormaya başladı ama tahmin edebileceğinden çok daha hızlı bir şekilde Rixavox hovercraft'ı çalıştırdı ve gökyüzüne doğru savruldular. Cecelia küçük bir çığlık attı, kalbi boğazına kaçmıştı. Koyu renk saçları gözlerinin üzerine savruluyordu ama ılık esinti hızlandıkça harika hissettiriyordu.

Kulağının dibindeki derin sesi duymadan önce Rixavox'un göğsünün gümbürdediğini hissetti. "İyi misin, Sessela?"

Cecelia yanaklarının ısındığını ve boğazının düğümlendiğini hissetti. Tanrım, sesi muhteşemdi, sanki karanlık bir arzunun üzerine serpilmiş saf günah gibiydi. Göğsü sırtına kaya gibi sert bir şekilde yaslanmıştı ve dünkü yırtık, yaralı, geniş vücudunu hatırladı, her kası mükemmel bir şekilde yontulmuştu.

"Evet," dedi, sesini hafifçe yükselterek rüzgârın uğultusundan onu duyabilmesini sağladı. "Ben iyiyim."

Hovercraft'ın kenarından şöyle bir göz attığında, vücudunda bir adrenalin patlaması yaşayınca yutkundu. Yüksekteydiler. Çok, çok yüksekte. Rixavox'un bedeninin etrafını görebilmek için başını eğdi ve kaldığı yeri görebildi ama orası çoktan uzakta koyu metal bir leke haline gelmişti. *Bu şey ne kadar hızlı gidebilir?* diye merak etti.

Açık hava uçağında, ayakta, yıldırım hızıyla uçmak gibiydi ama çabuk adapte oldu. Rixavox

endişeliydi, bu yüzden güvenli olduğunu düşündü. Kısa bir süre sonra Cecelia hızla çarpan kalbini sakinleştirmeyi başardı ve "Ne kadar yol gitmemiz gerekiyor?" diye sordu.

"Bir açıklığın yarısı," diye cevap verdi. "Soğuk kalkanı daha sonra koyacağım, bu da hızımızı yavaşlatacak."

Yarım gün mü?

Umarım işlemem gerekmez, diye düşündü.

Uzun bir süre sessizlik içinde yol aldılar ve dağın tepesiyle aynı seviyeye gelene kadar yavaş yavaş yükselmeye devam ettiler. Aşağıdakinden çok daha serin hissediyordu ve bunun için Cecelia minnettardı. Artık alnından boncuk boncuk ter akıyordu ve boğazından aşağı sıcak hava tuğlaları itiliyormuş gibi hissetmeden nefes alabiliyordu.

Sonunda Rixavox hovercraft'ı düzleştirdi ve Cecelia'nın üzerindeki kolları gevşedi. Cecelia bunu uzaklaşabileceği anlamına geldiğini düşündü ama nedense ayakları hareket etmek istemedi. Adam sıcaktı ve yağmur gibi kokuyordu ve bir erkeğin kolları onu sarmayalı uzun, çok uzun zaman olmuştu. Bir başkasının yakınlığının tadını çıkarmak için kendine kısa bir zayıflık anı tanıdı.

"Dinlenmek ister misin, Sessela?" diye sordu, göğsü sırtında titreşirken.

Ve onun adını söyleme şeklini gerçekten çok sevmişti. Çok çekiciydi.

Yutkunarak kendi kendine uzaklaşması gerektiğini söyledi. Belki de onu kibarca kendisinden uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Bir ipucu alabilirdi.

"Hayır," diye mırıldandı, adamın kolunun altına girdi ve yolundan çekildi. Uyumaktan garip bir şekilde yorulmuştu. Canlı ve sarsıcı rüyalarla bölünmüş olsa da dün günün büyük bir kısmını ve bütün geceyi uyuyarak geçirmişti. Ayrıca, böyle bir şeyi bir daha ne zaman yaşayacaktı ki? Bu sanki Luxiria'da kendi özel turunu yapmak gibiydi ve hepsini görmeye niyetliydi. "Ben şuraya oturacağım."

Hovercraft'ın kenarına yakın bir yere yerleşirken mavi gözleri onu takip etti. Kollarını metal bariyerin üzerine koydu ve çenesini oraya dayadı, böylece aşağıyı en iyi şekilde görebilecekti.

Kuşkusuz, ne kadar yüksekte olduklarından ayrıntıları görmek zordu, ancak Cecelia yine de inişli çıkışlı siyah kum tepelerini, pürüzlü Dağlar ve karanlık manzarayı aydınlatan altın ışık. Onun arkasında Rixavox sessizdi ve uzunca bir süre öyle kaldı.

Sonunda, siyah kum yerini ağaçlardan oluşan büyük ormanlara bıraktı. Ya da en azından ağaç olduğuna inandığı şeylere. Uzun, ince ve beyaz oldukları için fark edilmeleri kolaydı. Sonra pırıl pırıl pembe su kütleleri gördü, o kadar parlaklardı ki neredeyse petrol sızıntısı gibi görünüyorlardı. Her iki yönde de yüzlerce kilometre uzanıyor olması gereken dev bir dağ silsilesinin üzerinden geçtiklerinde - nerede bittiğini göremediği kadar uzakta - sadece baş döndürücü bir huşu duygusu hissedebiliyordu. Her şey bunaltıcıydı. Bazen kendi gözlerine bile inanamıyordu.

Sıradağlar Luxirian sıcağı için bir bariyer görevi görüyor gibiydi, çünkü üzerinden geçtikten birkaç dakika sonra hovercraft'ı saran ani serinliği fark etti. Gökyüzü de daha karanlık görünüyordu ve tepesinde ağır koyu gri bulutlar belirmişti.

Çok tuhaf, diye düşündü boynunu büküp gökyüzüne bakarken. İkiz güneşler artık zar zor görülebiliyordu ama soğuk hava teninde harika bir his uyandırıyordu.

Ancak yolculukları uzadıkça hava daha da soğudu.

Çok geçmeden hava biraz fazla soğudu. Kollarını kendine doladığında, Rixavox nihayet konuştu.

"Gel Sessela," diye seslendi gürültülü, aceleci rüzgârın üzerinden, daha önceki sözlerini tekrarlayarak. Cecelia yavaşça yerden kalktı, eklemeleri ağrıdığına biraz tısladı. Ne kadar zamandır oturuyordu?

Cecelia yaklaşırken, Rixavox bir köşede saklı duran kürklü battaniyeyi kaptı ve onu bir kez daha kollarıyla sarmadan önce hemen etrafına sardı. Başladıkları pozisyonun aynısıydı ve Cecelia sıcaklığı kemiklerine geri sızarken küçük bir iç çekti. Hafif ateşi olduğundan şüpheleniyordu ama sıcaklık çok iyi geliyordu.

Rixavox kulağının dibinde, "Özür dilerim, kadın," diye mırıldanarak elini battaniyeyle kaplı kolunda gezdirdi. Cecelia onun dokunuşuyla ürperdi.

"Soğuk kalkanı bir süre daha kullanamayız, yoksa yakıtı çok fazla tüketecek."

"Sorun değil," dedi, ona kısa bir süre bakarak. Gözleri karanlık ışıktaki neredeyse lacivert görünüyordu. "Bunun içinde iyi olacağım."

Tereddütle tekrar uzaklaşması gerekip gerekmediğini düşündü ama bunu yapmak için hamle yaptığına, adamın kolları onu sıkıca sardı.

"*Nix*," dedi, sesi daha da derin bir tona düşmüştü, sanki kelime boğazından yırtılmıştı. "Seni ısıtmak istiyorum."

Cecelia onun sözleri karşısında nefesini tutarak Luxiria'nın uçsuz bucaksız genişliğine baktı ama pek bir şey göremedi.

Sınırlı deneyimine rağmen, onun sözlerinin insanlarda flört etmekle eşdeğer olduğunu biliyordu. Sanki gitmesinden korkuyormuş gibi onu sıkıca kendine doğru çekti. Oysa daha önce uzaklaşması gerektiğini ima etmişti ve yolculuğun ilk bölümünde onunla hiç konuşmamıştı.

Kafa karıştırıcıydı. Daha da kafa karıştırıcı olan, neden her şeyden önce bunu aşırı analiz ettiğiydi. Kendine bu işe karışmamasını söylemişti ama görünüşe bakılırsa vücudu, onun dokunuşuyla ödül bekleyen bir köpek gibi canlanmıştı ve zihninin isteklerini görmezden geliyordu.

Bu da ne? diye merak etti, sersemlemişti ve bu ilk kez olmuyordu. Ona bir şeyler oluyordu. Ne olduğunu bilmiyordu ama bunu anlamaya çalışmak için zihinsel enerji harcamak istiyor muydu?

Onun yerine, adamın dediğini yaptı ve kollarında kaldı.

Kendi kendine bunun sebebinin kontrol konsolundan Luxiria'yı daha iyi görebilmesi olduğunu söyledi.

Doğrusu, kendini iyi hissettiği için onun kollarında kalmıştı.

Ve bunu çok istediği için.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SEKİZ

Rixavox mücadele etti.

Oh, nasıl mücadele etti...

Çeyreklerindeki tüm eğitim gelenekleri arasında en yorucu ve yoğun olarak kabul edilen Luxirian askeri eğitimini tamamlamıştı. Bu yüzden Luxirian savaşçıları savaş ve muharebe zamanlarında çok aranırdı... çünkü onlar sadece en iyileriydi. Ve bunun iyi bir sebebi vardı.

Paralı askerlik rotasyonları sırasında garip, yabancı gezegenlerde aşırı sıcağa ve aşırı soğuğa katlanmıştı. Kırbaçlara, bıçaklara, yanıklara, zehirli atmosfere ve stratejik amaçlarla düşmanlar tarafından yakalanmasına izin verdiğinde bir iki işkence seansına katlanmıştı.

Yine de hiçbir şey, eşinin yemyeşil vücudunun kendisine bastırıldığını hissetmek ve bu konuda hiçbir şey yapamamak kadar dayanılmaz olamazdı.

Rixavox zevk için obur olduğunu biliyordu. Seks, tüm Luxirianlar için olduğu gibi onun da zayıflıklarından biriydi. Onlar hedonist bir ırktı ve bu konuda hiç özür dilemiyorlardı.

Onlar aynı zamanda onurlu bir ırktı. Sadakate, dürüstlüğe ve doğruluğa inanırlardı. Aldatmak ve yalan söylemek, diğer uğraşlara harcanması daha iyi olan çok fazla enerjiyi alırdı.

Bir Luxirian savaşçısı olarak Privanax'a *Velraxa*'da kaldığı süre boyunca kader arkadaşıyla seks yapmayacağına dair söz vermişti... *hellixaxava*'dan kurtulana kadar. Bu belki de şimdiye kadar verdiği en zor yemindi ama onun sağlığının bir öncelik olduğunu biliyordu.

Ve her Luxirian savaşçısının yapacağı gibi sözüne sadık kalacaktı. Ama bu yapacağı en zor şeylerden biri olacaktı.

Kahretsin, bir parçası hâlâ hain ellerini ondan uzak tutabileceğinden şüphe ediyordu, çünkü bu konuda İçgüdüleriyile sürekli savaş halindeydi. Daha önce kendi eylemleri üzerinde hiç bu kadar kontrolsüz hissetmemişti.

"Luxirianlar her zaman bu kadar sessiz midir?"

Dişisinin günahkâr sesi onu düşüncelerinden uzaklaştırarak alay etti. Aleti, tüm süre boyunca yaptığı gibi, bacak kılıflarının içinde titriyordu. Alt yarısının kadına değmesini engellemeye çalışmıştı, belki kadın ona dokunur diye.

Komuta merkezindeki önceki açıklık gibi korkmuştu. Onunla ilgili bir durumu tekrar yanlış değerlendirmek istemiyordu, bu yüzden ihtiyatlı davrandı.

"Sessiz mi?" diye homurdandı, onun baştan çıkarıcı kokusunu içine çekmemeye çalışarak. Onunla birlikte geçirdiği zaman, ki bu onu Altın Şehir'e geri götürene kadar çok fazla olacaktı, kontrolünün bir testi olacaktı. Buna alışması iyi olabilirdi.

"Pek konuşmuyorsun," diye dikkat çekti. "Aslında tüm Luxirianlar pek konuşmuyor gibi görünüyor."

"Pek konuştuğunuzu duymadım," dedi.

"Bu çok tek taraflı bir konuşma olabilir," dedi, sesinde garip, neredeyse alaycı bir tını vardı.

İnsan erkekleri çok mu konuşurdu? Onu kendi tarzında eksik mi buluyordu? Kaşlarını çatı. "Konuşmak mı istiyorsun?"

"Hayır, ben sadece merak ediyordum..." diye mırıldandı ve sözünü bitirdi. "Boş ver. Beni görmezden gel."

Onu kovması hiç hoşuna gitmemişti. Onu bir şekilde hayal kırıklığına uğratiyormuş gibi hissediyordu. Sessizlik uzayınca kendini mırıldanırken buldu,

"Acıktınız mı? Yemek ister misin?"

Onun başını göğsünün ortasına doğru salladığını hissetti. "Hayır, aç değilim."

"İnsanlar ne kadar sık yemek yemeli?" diye merak etti, Kat'in ne zaman yemek yediğini ve her birinde ne kadar yediğini düşünmeye çalıştı. Daha önce pek dikkat etmemişti ve şimdi bunun için kendini azarlıyordu.

"Tipik olarak mı?" diye sordu başını yana eğerek. "Sanırım insana göre değişiyor. Genellikle günde üç kez, bazen daha fazla, bazen daha az."

O kadar çok yemek mi? diye merak etti, boynuzlarından birini çekiştirerek. İçini tuhaf bir utanç duygusu kapladı. Ona nasıl bakacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Son zamanlarda pek iştahım yok," diye yavaşça itiraf etti, sesi alçaktı, sanki sözleri onu rahatsız etmişti.

"Yemek yemelisin," diye homurdandı Rixavox, hovercraft'ın kısa bir süreliğine kendi kendini kullanması için kumandalara dokunarak dışısiyle ilgilenmesine izin verdi. "Gel."

"Bunu çok söylüyorsun, biliyor musun?" diye homurdanarak uzun bir nefes verdi. Rixavox onu kollarının arasında çevirdi, böylece onun hoş yüzüne bakabildi. Gri gözleri havadaki soğuğa rağmen ona bakıyordu, yanakları pembeye boyanmıştı. İçgüdüleri harekete geçmeye başladı.

Tam güçle, ama onu tekrar yerine oturtmak için elinden geleni yaptı. Kontrol ondaydı, İçgüdüsünde değil. Onunla geçirdiği zamanı atlatabilmesi için bunu hatırlaması gerekiyordu.

Yine de eli kadının belindeydi ve onu çekmeye hiç niyeti yoktu. En azından henüz.

"Ne diyeceğim?" diye sordu, sesi alçaldı, tonu gezegeninin çoğunu kaplayan siyah kum kadar çakıllı ve sert bir hal aldı.

"Gel," dedi usulca, gözleri onunkilere kilitlenmişti. Yanakları yine o çekici renge büründü, tenini zaten sarmış olan pembeyi daha da derinleştirdi.

Aleti kalçasının alt kısmına çarptı ve onun yumuşak sözlerinin bir dokunuş gibi üzerinde dans ettiğini hissederek rahatsızca kıpırdandı. İşkence. Bunun işkence olduğunu fark etti. Gerçek işkencenin ne olduğunu hiç bilmiyordu.

Eğer bir Luxirian savaşçısı, bir Büyükelçi ya da bir savaş generali olmasaydı, hovercraft'ın üzerinde elleri ve dizleri üzerinde olurdu. Onun Tunik ince beline dolanacak, hatta sarmalanıp soğuk metal zemine atılacaktı. Çılgın bir hayvan gibi onu arkadan becerecekti çünkü İçgüdüsünün hayal ettiği şey buydu. Kadın onun altında çırpınıyor ve zevkten inliyor olacaktı ve adam da tohumlarını onun rahminin derinliklerine akıtacak, yavrularını onun bedenine yerleştirecekti.

Rixavox mırıldanmaya başladı, bu görüntü neredeyse karşı konulamayacak kadar cazip ve *doğru*du. Bir süre önce onun uyarılması olduğunu düşündüğü o baş döndürücü koku burun deliklerine doldu ve onları alevlendirdi.

Rixavox tısladı ve arkasını döndü, ihtiyacı yüzünden kasları titriyordu. Körü körüne, Kat'ın yola çıkmadan önce dışisine verdiği keseyi aradı ve geri dönemeyeceği bir şey yapmadan önce o kokuyu zihninden temizlemeye çalıştı.

Keseyi buldu ve içindekileri çıkardı. Çoğunlukla kurutulmuş *trixava* eti. Kaşlarını çattı, dışisinin daha taze ve iştah açıcı bir şeyler yemesini diledi ama bunların seyahat kumanyası olduğunu biliyordu. Taze et yarım günlük yolculukları boyunca iyi muhafaza edilemezdi.

Onu çok fazla konuşmakla suçladığı kelimeyi söylemek için ağzını açtı... çenesini kırdı ve kararını verdi: "Yemek yemelisin. Bu seni güçlendirecektir."

Dışisi onu izliyor, küçük bedenine sardığı kürkü tutuyordu. Ona göre güzeldi ama Kat'ın vücuduyla kıyaslandığında

Sessela'nın yetersiz beslendiğini fark etti ve bunu *Velraxa*'da kaldığı süre boyunca düzeltmeyi planladı.

"Pekâlâ," diye mırıldanarak yaklaştı. Omzunun üzerinden kontrollere baktı ve sordu: "Sensiz iyi olacak mı? Güvenli mi?"

"*Tev*," diye mırıldandı başını eğerek. Eli tekrar kızın belini buldu ve ona dokunmaktan kendini alamayarak onu yere oturur pozisyona getirdi. "Seni tehlikeye atacak hiçbir şey yapmam. Benimle güvendesin."

Dudakları hafifçe aralandı ve bakışlarını adamın kendisi için hazırladığı kurutulmuş ete dikti.

"Nedense buna inanıyorum," dedi, sesi rüzgârda ancak fısıltı gibi çıkıyordu.

Sessela'nın sözleri onu memnun etti ve göğsü hafifçe kabardı, omurgası dikleşti.

Sırtını hovercraftın keskin kenarına dayayarak onun yanına çöktü ve rüzgârın en azından bir kısmının onu kesmesini engellemeye çalıştı. Rixavox onu kalçası kendi kalçasına değene kadar yaklaştırdı ve kendi kontrolünü test etti.

Dudaklarının önünde uzun bir kurutulmuş *triksava* şeridi tuttu ve kadın gözlerini ona dikmeden önce bakışları ona kaydı.

Boğazını temizledi. "Aç değil misin? Bunu yemelisin."

Bir parçası aşağılanmış hissetti. Sanki herhangi bir Luxirian eşi doymadan yemek yermiş gibi. Neredeyse homurdanacaktı, bu fikir ona çok saçma geliyordu.

Halkımızın yöntemlerini bilmiyor, diye hatırlattı kendi kendine. Yavaşça mırıldandı, "*Nix*. Bunu sen ye. Önce sen ye. Her zaman."

Kız başka bir şey söyleyemeden, adam küçük, ısırık büyüklüğünde bir *triksava* parçası kopardı ve usulca kızın dudaklarına bastırdı. Yavaşça, onu izlerken,

Sessela ağzını açtı ve Rixavox'un göz bebekleri pembe, kaygan dilini görünce büyüdü.

Kız parçayı yerken iniltisini yuttu. Çiğnerken narin çenesinin esnemesini dikkatle izledi.

Hızla bir parça daha kopardı ve bu sefer Sessela, onu tekrar yemesi için ikna etmeye çalışırken daha utangaç görünüyordu.

"Kendimi besleyebilirim," diye mırıldandı. "Yapmak zorunda değilsin-" "İstiyorum," dedi, sesi kalındı. "Bu... beni memnun ediyor."

Sessela'nın nefesi boğazında düğümlendi ve birbirlerine baktıklarında gözleri büyüdü. Sessela yavaşça öne doğru eğilip ikinci yiyecek parçasını kabul ettiğinde göğsünde bir mırıltı gümbürdemeye başladı.

Kurutulmuş etin yarısı bitene kadar bu şekilde devam ettiler. doyduum diye itiraz etmeye başlamıştı. Rixavox ancak o zaman erzaklarını bitirdi.

Kız kürkünün altında titreyince Rixavox hovercraft'ın yanından baktı ama sadece *Nevrilla* eyaletinde olduklarını gördü. Soğuk kalkanı henüz aktif hale getirememişti, bu yüzden onun yerine kıza uzandı ve onu vücuduna yasladı. Sırtını döndüğünde sessiz ve şaşkın bir gıcırta çıkardı.

göğsüne temas etti ama Rixavox onun kalçalarının arasına mükemmel bir şekilde oturduğunu düşünmeden edemedi. Onu korumak için dizlerini yukarı kaldırdı.

kollarını göğüslerinin hemen altından geçirerek onu daha da yaklaştırdı.

Onun uzun bir nefes verdiğini hissetti ama sonunda, içine sıcaklık sızarken gergin kasları ona karşı gevşedi. Boğazından sürekli bir mırıltı yükseliyordu ama Rixavox sessiz kalmaya çalışmayı umursamadı. O da buna aldırıyor gibiydi.

"Yaşadığım yer çok soğuk," diye mırıldanırken buldu kendini. "Umarım Privanax vücuduna uygun iklim konusunda yanılmamıştır. Ama seni sıcak tutacak pek çok kürküm var."

Vücudunu hafif bir ürperti sarmış olsa da, "Soğuk olmak sıcak olmaktan daha iyidir," diye cevap verdi.

Kıkırdadı ve bu ses onu şoke etti. En son ne zaman güldüğü zaman. "Pek çok Luxirian seninle aynı fikirde değil. Biz sığağı severiz."

"O zaman neden bu kadar soğuk bir yerde yaşıyorsun?" diye sordu. "O bunaltıcı şehre dönmeyi tercih etmez miydin?"

'Bunaltıcı' kelimesinin ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştı ama onun ne demek istediğini anlayabiliyordu.

"Bu benim görevim," dedi, sertleşmiş sikinin kadının beline değmesine izin vermemeye çalışarak. Ancak bulundukları konum göz önüne alındığında bu zordu. Onun yanında vücudunun verdiği tepkiyi kontrol edemiyordu. "*Velraxa* karakolunu ben yönetiyorum. Buranın sakinleri benim sorumluluğumda ve soğuğu sevmeyi öğrendim. Altın Şehir artık kanım için çok sıcak. Orada bir daha kalıcı olarak yaşayabileceğimden şüpheliyim."

"Orada yaşayan çok Luxirian var mı? *Velraxa*'da?"

"Tev. Altın Şehir kadar çok değil. Ancak birçok karakolun önemli bir nüfusu var."

"Daha fazla karakol mu var demek istiyorsun? Gezegene yayılmış mini şehirler gibi mi?"

"Mini şehirler mi?" diye sordu, dil implantı boş çıktı. "Altı tane daha ileri karakol var. Her birinin belirli bir amacı vardır. *Velraxa* çoğunlukla avcılardan oluşur. Kuzey topraklarındaki büyük av hayvanlarını avlar ve Luxiria'ya dağıtırız. Batıdaki bir başka ileri karakol kristal madenciliği yapıyor. Gemilerimize ve bu hovercraftlara güç sağlamak için yakıt olarak kullanıyoruz. Her karakol bir şekilde katkıda bulunur."

"Peki bu kadar uzakta kim yaşıyor?" diye sordu, başını hovercraft'ın ötesindeki geniş alana doğru sallayarak.

"*Nevrilla*'da mı? Burada hiçbir Luxirian yaşamıyor. Gezegenimizin çoğu ıssızdır. Buralar vahşi topraklar."

"Bu biraz korkutucu," diye yorumladı, başını eğerek ona baktı. Gözleri yumuşak dudaklarına takıldı ve dilinin onları ıslatmak için dışarı fırlayışını izledi. Rixavox keskin bir nefes aldı ama dikkatini dağıtmak için onun sözlerine odaklanmaya çalıştı. "Yani, ya hovercraft'ınızın yakıtı biterse? Ya da bozulsaydı? Ne yapardınız?"

Omuz silkti. "Savaşçılar hayatta kalma konusunda yeteneklidir. Eninde sonunda *Velraxa*'ya ulaşacaktım."

Kadının boğazından hafif bir kıkırdama sesi geldi ve Rixavox gerilerek bu sesin bir merhem gibi üzerine döküldüğünü hissetti. Dışisinin sesinden sonra, hayatı boyunca duyduğu en hoş ikinci sestir bu. Mırıltısı yoğunlaştı.

Gülüşü sona erdiğinde başını sallıyordu. "Her şey için bir cevabın olduğunu hissediyorum."

"Biliyorum," dedi kibirle karışık bir tavırla. "Ben bir savaş generaliyim ve Luxiria Büyükelçisiyim. Benim görevim her şeyin cevabını bilmektir."

Kız onun kollarında hafifçe döndü ve artık orada olmaktan utanmıyor gibi görünmesi onu memnun etti.

"Bu yorucu olmalı," diye mırıldandı usulca.

Rixavox gözlerini kırıştırdı, kaşları hafifçe çatıldı. *Evet, yorucu olduğunu* söylemek istedi.

Ama söylemedi. Bunu daha önce yaşayan hiç kimseye söylememişti. Bunun yerine dikkatlice, "Luxiria'ya bu şekilde hizmet etmek benim için bir onurdur," dedi.

Babası bir kristal madencisiydi. Rixavox, efendisinin tamamlamadığı eğitimi tamamlamak için bir savaşçı olmak istediğine erkenden karar vermişti. Kendi aile birimi de dahil olmak üzere karakolundaki pek çok kişi onun hırslarını biliyordu ama ne kadar başarılı olacağını asla tahmin edemezdi. Büyükelçiler, hatta savaş generalleri bile genellikle savaşçı ailelerin uzun soylarından gelirdi. Bir hiyerarşi vardı. Yine de, madenci karakolundan gelen Rixavox, Kendi babası da savaşçı eğitimini yarıda bırakmıştı ve rütbeleri hızla yükselmişti.

Ancak öz kardeşi onun için neredeyse her şeyi mahvetmişti. İşlediği suç ve sürgün haberi yayıldığında, birçok kişi Rixavox'un görevde kalıp kalmaması gerektiğini sorguladı. Yaşlılar, Başbakan'ın onu lekelediğini düşünerek rütbesini geri almasını talep etmişlerdi. Ancak Vaxa'an, Rixavox'un kendisine istifa edeceğini söylemesine rağmen güçlü durdu.

Ve Rixavox her fırsatta Luxiria'ya konumunu hak ettiğini kanıtlamaya çalıştı. Bu yüzden asla zayıflık göstermedi, sürekli endişelenmenin, sürekli plan yapmanın, sürekli seyahat etmenin ne kadar yorucu olabileceğini asla göstermedi.

Bir kez olsun hareketsiz kalmak istedi. Sadece huzur istiyordu.

"Dinlen," diye mırıldandı sonunda, saçlarının çenesinin altını gıdıkladığını hissederek. "Daha önümüzde uzun bir yol var."

Ve kollarına sarılmış insan dışisine bakarken, onun ağırlığını ve sıcaklığını üzerinde hissederken, gizlice aradığı şeyi sonunda bulduğunu biliyordu.

DOKUZ

Rixavox onu kollarının arasına aldığında Cecelia aniden uyandı.

Boğazında bir gıcık hissetti ve gözlerini kırpıştırarak açtığında gözleri acıdı. Varacakları yere öğleden sonra varacaklarını tahmin etmesine rağmen dışarının karanlık olduğunu gördü. Tepesinde, gökyüzünü sislendiren kara bulutlar gördü. Bir an için bir şeylerin ters gittiğini düşündü. Neden bu kadar karanlıktı?

Ama sonra Rixavox'un ona doğru mırıldandığını duydu, "Geldik. *Velraxa*, kadın. Seni uyandırmak istememiştim."

Cecelia uykulu beynini saran sisi dağıtmaya çalıştı ama Rixavox'un sesiyle bedeninin daha da rahatladığını fark etti. İlk kez ona karşı neden bu şekilde tepki verdiğini sorgulamadı. Onun varlığının neden karlı bir kış gününde sıcak bir battaniye gibi rahatlatıcı olduğunu bilmiyordu. Bunun yerine, kısa bir süreliğine de olsa bunu kabul etti. Mücadele edemeyecek kadar yorgundu.

Onun yürüdüğünü algıladı. Onun güçlü adımlarının titreşimini sırtında hissetti. Onun kollarına sarıldı ve alnını onun göğsüne yasladı.

Havanın soğuk olduğunu geç de olsa fark etti ama adamın vücudu sıcacıktı. Adam üzerine ağır bir kürk örtmüştü ve o da daha derine sokularak gözlerinin kapanmasına izin verdi. Uykuya dalıp çıktı, sadece yarı uyanıktı, yeniden yüzeye çıkmadan önce kısa süreli rüyalar görüyordu.

Birden, paslı menteşeler üzerinde açılan ağır bir meşe kapı gibi bir gıcırtı duydu. Gözlerini açtığında bunun meşe bir kapı değil, taş bir kapı olduğunu gördü. Rixavox kapıyı omuzlayarak açtı ve eşikten geçtiklerinde iterek kapattı.

Nerede olurlarsa olsunlar karanlıktı. Hava sanki bekliyormuş gibi hareketsizdi. Rixavox girişteki bir şeyi kurcaladı ve sonra hafif bir altın parıltısı odayı aydınlattı. Cecelia gözlerini kısarak ışığa baktı ama bir evde olduklarını gördü. Rixavox'un evi mi?

Öyle olmalı, diye karar verdi, göz kapakları tekrar aşağı indi. Ev onun gibi kokuyordu ve derin bir nefes almaktan kendini alamadı. O kadar harika kokuyordu ki başı dönüyordu.

Tekrar yürümeye başladı. Evin içi hâlâ serin olsa da, dışarıdan çok ama çok daha sıcaktı.

"Burada mı yaşıyorsun?" diye fısıldarken buldu kendini, bir kez daha uyku ile gerçeklik arasında sıkışıp kalmıştı.

Aldığı yanıt "*Tev*," oldu. "Burada yalnız mı yaşıyorsun?"

"*Tev*." demeden önce hafif bir duraksama oldu. "Tahmin etmişim," diye mırıldandı.

"Neden?" diye sordu yumuşak bir sesle, daha önce hiç duymadığı kadar yumuşak bir sesle. "Çünkü burası çok sessiz."

Buna bir şey söylemedi ve kısa bir an için tekrar aşağı kaydı. Rixavox vücudunu bir yatağın üzerine indirdiğinde tekrar uyandı.

Sadece bir yatak odası olduğunu tahmin edebileceği bir yerde, kürkle kaplı rahat bir paletin üzerindeydi. Ve garip bir şekilde, bir kez daha kendini tehdit altında hissetmedi. Onun kendisine bir şey yapmayacağını göğsünde hissediyordu. Çıldırıcıydı ama *fiziksel olarak* bunun gerçekliğini hissediyordu. Garip bir his...

"*Frixavir*," dedi ona doğru, sesi şimdi daha hırçındı. Geniş, nasırlı avucunun alnını bir kez okşadığını hissetti. "Dinlen, Sessela," diye tercüme etti.

Sanki Rixavox bedenini kontrol ediyormuş gibi, onun emrettiği her şeyi yaptı.

* * *

Rixavox uyku platformunun kenarında oturmuş, dizlerini göğsüne çekmiş, kader arkadaşı *luxiva*'sının uyumasını izliyordu. Daha önce hiçbir şey bu kadar doğru gelmemişti. Hiçbir şey bu kadar doğal hissettirmemişti.

Yine de ona dokunamıyordu. İsteddiği şekilde değil. Altın Şehir'e sağ salim dönene kadar onu sadece koruyacak ve iyileştirecekti. Burada, onun uyku platformunda uyuyordu, siyah saçları kendi avladığı hayvanların yumuşak kürklerine yaslanmıştı, kokusu kendi kokusuna karışıyordu, İçgüdü'sü deliliğin eşiğindeydi ve o sadece uzaktan izleyebiliyordu.

Belki de o kadar da doğal değildi. Belki de bu şimdiye kadar yaşadığı en doğal olmayan şeydi.

Onu kamarasına taşıırken onunla konuşmuştu. Sessiz olduğunu, yalnız yaşaması gerektiğini söylemişti. Bu sözlerin neden içinde bir şeyler uyandırdığını bilmiyordu. Çoğunlukla yalnız yaşaması hakkında hiç bu kadar düşünmemişti.

Yalnızca zevk ortakları, savaşlar ve Altın Şehir'e gidip gelen uzun yolculuklarla kesintiye uğrayan yalnız bir hayat.

Evet, evi ona her zaman sessiz görünmüştü. Buna aldırış etmediğini düşünüyordu. Ama *luxiva*'sının kendi *evinde* -evlerinde- olması... tarif edilemez bir şeydi. Asla deneyimleyemeyeceğini düşündüğü bir şeydi. Bu bir... doluluktan, uzun zamandır sorulan bir sorunun cevabıydı.

Rixavox uyurken ona göz kulak olmak istese de, Vaxa'an'a *Velraxa*'ya geri döndüğünü bildirmek gibi ilgilenmesi gereken meseleler olduğunu biliyordu. Ayrıca Privanax'la iletişime geçeceğine de söz vermişti. Şimdilik *luxiva*'sının dinlenmesine izin verecekti ama gecenin ilerleyen saatlerinde, temizlenmeye başlamak için kuzey topraklarının kutsal havuzları olan *Rillirax*'a gideceklerdi.

Ne kadar erken, o kadar iyi, diye düşündü, bir kez daha alnına dokunarak. Sıcak görünüyordu. Fazla sıcak. Pişmanlıkla kürkleri ondan uzaklaştırdı, konutun içine sızan acı soğuğu hissetmesinden nefret ediyordu. Ama vücudu aşırı ısınmıştı. Bunu riske atamazdı.

Onun yanından ayrılmak beklediğinden daha zordu ve bunu dişlerini sıkarak ve öfkeli bir İçgüdüyle yaptı. Ama bir görevi vardı... ve bu görevden hiç o andaki kadar şiddetle nefret etmemişti.

İlk olarak *Velraxa* sakinlerini İletişim Araçları vasıtasıyla geri döndüğü konusunda bilgilendirdi. Bir sonraki gün güneş doğduğunda, bir sorununu ya da endişesini dile getirmek isteyen Luxirianlar için bir konsey düzenleyecekti ve öyle de yaptı

her yarım ay döngüsünde. Hiçbir Luxirian davet edilmeden onu konutunda rahatsız edemese de, en azından karakolu onun bir kez daha ikamet ettiğini bilecekti. Vaxa'an'ın emirleri uyarınca Sessela'nın varlığını bir sır olarak saklamak niyetindeydi. Tüm karakollar Vaxa'an'ın insan kader arkadaşını zaten biliyordu.

Bazı ileri karakollarda, çoğunlukla güçlü Luxirian kanını kirletmeleri gerektiğine inanmayan yaşlı ve genç savaşçılar tarafından huzursuzluk çıkarılmıştı.

Kargaşa hızlı bir şekilde bastırılmıştı, ancak Rixavox düşmanlığın hâlâ birkaç kişi arasında kalmasından korkuyordu. Diğer endişe ise şuydu

Çaresiz Luxirianlar kader bağını zorlamaya çalışırdı. Luxirian dişileri, Veba'dan kurtulanlar artık yavru doğuramıyordu. Irkları uzun tarihlerinin tehlikeli bir döneminin ortasındaydı. Rixavox da dahil olmak üzere pek çok erkek çocuk doğurma fikrinden vazgeçmişti. Araştırmacıları dişilerin kısırlığına bir çare bulamazsa, bir daha asla tam kanlı bir Luxirian doğmayacaktı.

Vaxa'an'ın çoktan bastırmak zorunda kaldığı küçük isyanlardan da anlaşılacağı üzere, pek çok kişi bu gerçeğe mücadele ediyordu. İsyanlar onların

yeni gerçeklik. Luxirianların uyum sağlamaları, ırklarını başka bir türle devam ettirmeleri gerekecekti, yoksa yok olacaklardı. Bu basit bir şeydi.

Rixavox ilk kez gençliğini hayal etmiyordu. Çocuklar artık bir olasılıktı, akıl almaz bir düşünce.

Nix, kendini yine azarlardı. Birçok sonuca bağlı olan umutlar beslememeliydi. Eşinden çocuk sahibi olmak uzak bir hayal, bir fanteziydi. Ne de olsa iyileştikten sonra hâlâ Luxiria'yı terk etmeyi seçebilirdi.

Rixavox homurdanarak ateş çukurunun yanındaki zeminde volta attı. Kendini tekrar yeterince sakin hissettiğinde, *lüksvasının* onu kabul etmeyebileceği korkusunu kovduğunda, Vaxa'an ve Privanax ile iletişime geçerek her ikisini de başarılı yolculukları ve Sessela için planları hakkında bilgilendirdi. Daha sonra küçük *Velraxa* konseyiyle irtibata geçerek kendisi yokken olan gelişmeler hakkında bilgi aldı.

Çarşıda daha yüksek fiyatlı bir kürk için yaşanan küçük bir itiş kakış dışında, çok endişe verici bir şey olmamıştı, bu da rahatlatıcıydı. Önceliği Sessela'nın sağlığıydı ve şimdi *Velraxa* sorunsuz çalışıyorsa ona daha fazla zaman ayırabilecekti.

Evinin dışında, rüzgârın gürültüsü arasında, terasa inen bir hovercraft'ın hafif uğultusunu duydu.

Vrax, diye sessizce küfrederek kapıya doğru yürüdü. Eğer düşündüğü kişiye, *lüksünün* ortaya çıkma ihtimali vardı.

Kapısını zorla açtığı anda Levrix onu bekliyordu ve yüzüne bir rüzgârın çarptığını hissetti. Levrix, Rixavox onu geri çeviremeden yanından geçip gitti.

Rixavox Luxirian dilinde sessizce, "Sizi ağırlamayacağım," dedi. Kızgınlık göğsünü tırmaladı. İşin içinde Levrix olduğunda bu alışılmadık bir duygu değildi ama genellikle çiftleşme arzusu tarafından bastırılırdı.

"Neden olmasın?" Levrix başını yana eğerek sordu. Çok güzeldi, çiftleşme çağındaki seksen Luxirian dışısından biriydi. Rixavox ona her zaman bir çiftleşme bağının söz konusu olmadığını söylemiş olsa da, yine de birbirlerine eşlik etmekten çoğu zaman keyif almışlardı. Levrix de Rixavox'un diğer zevk partnerlerini kıskanmıyordu, bu da aralarındaki düzenli düzen için işe yaramıştı.

Ona karşı hissettiği her zamanki merak ve cazibe yerine, şimdi hissettiği tek şey hafif bir hastalık, bir korkuydu. İçgüdüğü başka bir dışının kokusundan fiziksel olarak tiksiniyordu.

Kader, diye düşündü başını sallayarak. *Artık benim gerçekliğim bu.* Hayatındaki tek dişi, az ötede uyuyan insan olacaktı.

Kendine engel olamayan Rixavox'un bakışları uyuduğu odaya giden koridora kaydı. Levrix gözlerini kaçırmadan bakışı yakaladı.

"Kürklerinizi ısıtan bir dişiniz mi var?" Levrix sorguladı.

Rixavox'un çenesi titredi. Tamamen hazırlıksız yakalanmıştı ve bu durumla nasıl başa çıkacağından emin değildi. Zevk ortaklarından en azından birinin gelip onu arayacağını tahmin etmeliydi. Ne de olsa daha önce hiçbir dişiye geri çevirmemişti. Ancak düşünceleri tamamen yeni keşfettiği *lüksüne* odaklanmıştı ve başka pek az şey düşünmüştü ki bu onun yapacağı bir şey değildi. Bir savaş generali olarak olası tüm sonuçları düşünmek onun göreviydi.

Levrix pek çok rotasyondan beri tanıdığı onurlu bir kadındı. Aralarında farklılıklar olsa da ona güveniyordu. Rixavox, ondan Sessela'yı ifşa etmemesini istediğinde ifşa etmeyeceğini bilse bile, bunu riske atmak istemediğini biliyordu.

"Gitmeniz gerekiyor," diye mırıldandı. "Özür dilerim ama burada kalamazsınız."

Levrix'in yüzü şaşkınlığa dönüştü. "Bu bir şaka mı?"

"Hayır."

"Nedir bu, Rixavox?" diye sordu, sesi yükselmişti. "Kürklerini giydirdiğin başka bir dişi için beni geri mi çeviriyorsun? Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz. Bu bir hakarettir."

Levrix kürklerini ısıtan dişinin aslında kaderindeki dişi olduğunu bilseydi, bu kadar küstah olmazdı. Luxirian dişileri bile bir *luxiva* ile rekabet edilemeyeceğini bilirdi. Dişiler de en az erkekler kadar kendi yollarına saygı duyardı.

İçinden sabırsızlık akıyordu. Levrix'in uyanabileceğinden endişeleniyordu. Sessela böyle devam ederse. Ve dişisinin temizlik işlemine başlamadan önce dinlenmesi gerekiyordu.

"Sesini alçalt, kadın," dedi hoyratça, İçgüdüğü kabarmıştı.

Levrix kısa bir an için ona ters ters baktı ama sonra bakışları adamın bacak örtülerine kaydı. Sertleşmiş sikini gördüğünde -ki sadece önünde duran Luxirian kadın için değil, onun *luxiva*'sı yüzünden- tavrı tamamen değişti. Ona doğru adım attı.

"Bu da oyunlarından biri mi?" diye mırıldandı, sesi, bekâr bir erkeğin bacak kılıflarına boşalmasına neden olacak yumuşak bir mırıltıyla bitiyordu. "I

Tevvax'ı özellikle *Velraxa*'ya dönüşünüz için getirdim. Birlikte içebileceğimizi düşünmüştüm ama istersen seni diğer dişiyle paylaşabilirim. Bunu daha önce de yapmıştık."

Yolculuk sırasında onu koruyan kalın bir kürk manto giymişti ama Rixavox onu omuzlarından indirdiğinde altında çıplak olduğunu gördü. Kürk ağır bir şekilde evinin zeminine düştü. Daha önce onu her zaman tahrik etmiş olan çiftleşme kokusu, bu kez onu sadece rahatsız ediyordu. Dişisini paylaşmasından bahsedildiğinde içinde dönen kıskançlıktan bahsetmiyorum bile. Onu *asla* kimseyle paylaşmazdı. Asla. Sessela onu reddetse bile hayatı boyunca başka bir dişiyle de birlikte olmayacaktı. Onun dışında hiçbir dişi onu bir daha asla tahrik etmeyecekti. Bu Luxirian yöntemi, Kader'in hükmü.

Rixavox kürkünü toplamak için eğilerek, "Örtün dişi," dedi. Ona yaklaşırken ağır göğüsleri sallanıyor, kendini onun bedenine bastırıyordu.

Kadının eli bacaklarının arasından sikini okşadığında lanet okudu, karnında zevk değil tiksinti biriktiğini hissetti. Elinden geldiğince nazikçe, onu incitmeden kendisinden ayırmaya çalıştı.

"Dur, Levrix. *Dur!*" diye hırladı. "Söylediğimde ciddi dim. Gitmeni istiyorum."

Ama tam Levrix onun tamamen ciddi olduğunu anlamaya başlamıştı ki koridordan bir hareket duydu. Karnı guruldadı ve onu görmeden önce ne görebileceğinden korkarak boynunu çevirdi.

Sessela ince tüniği ve savunmasız çıplak ayaklarıyla orada duruyordu. Ve gözlerini kocaman açmış onları izliyordu, garip, güzel yüz hatlarında belirgin bir şok vardı. Rixavox uzaktan da olsa Sessela'nın önündeki manzarayı nasıl gördüğünü izledi: çıplak bir Luxirian kadın, eli onun sikinin üzerindeydi. O bile bunun neye benzediğini biliyordu.

Levrix Sessela'yı fark ettiğinde, dişi hareketsiz kaldı ve sonra alışılmadık bir şekilde sessizleşerek kaskatı kesildi. Gözleri en az kendi dişisinininki kadar iriydi ve Levrix onun ilk kez bir insan gördüğünü biliyordu.

İlk konuşan Sessela oldu ve elleri titrerken kekeleyerek özür diledi: "Ben... Özür dilerim. Az önce duydum, neyse boş ver. Ben, uh, ben..."

Kırık dökük sözleri garip bir nefes alma sesiyle kesildi ve hemen topuklarının üzerinde dönerek uyku odalarına geri çekildi.

"*Vrax*," diye küfretti Rixavox, kelimeyi sessiz tutamadı.

Şimdiden her şeyi berbat ediyordu.

Levrix şaşkın bir sessizlik içinde durdu, onu hiç duymadığı kadar sessizdi. Kadına gitme, ona sadakatsizlik etmediğini, her şeyin bir yanlış anlaşılma olduğunu açıklama dürtüsü onu güçlü bir şekilde yönlendirdi.

Ama acaba dışı

Anladın mı? İnsanların tek eşli olup olmadığından bile emin değildi. Belki de umursamazdı...

Ama bu düşünce onu düşündüğünden daha derinden yaraladı. Kendisinin ona sahip olduğu kadar onun da kendisine sahip olmasını istiyordu.

Kendini sarsmadan önce, çelişkili duygularla boğuşan gözlerini sıkarak kapattı.

Levrix'e dönerek kürk mantosunu omuzlarına yerleştirdi ve çıplaklığını korudu. "Gitmen gerek," diye mırıldandı usulca. "Onunla ilgilenmeliyim."

"O...o bir..." Levrix bunu söyleyemiyor gibiydi.

"O bir insan, evet," dedi Rixavox. Alçak bir sesle ona, "Onun burada olduğunu başka bir Luxirian'a söylememelisin. Başbakanımız onun korunmasını istiyor." Yumuşak bir sesle ekledi, "Onun korunmasını istiyorum."

Levrix burnundan keskin bir nefes aldı ve bakışlarını koridordan ona çevirdi. "O mu?"

Rixavox çenesini gergin tuttu ama başını eğdi.

"Demek bu yüzden farklı kokuyorsun," dedi Levrix yumuşak bir sesle. "Tuhaf *bir ötekinin* pençelerinde kaybolmuş bir başka Luxirian erkeği."

Rixavox bile bu düşüncenin onu nasıl etkilediğini görebiliyordu. Levrix'in bir aile kurmak istediğini, çocuk sahibi olmak istediğini, kendini adanmış bir eş istediğini biliyordu. Doğurganlığını kaybetmesiyle birlikte, bu arzular sadece hayal olmuştu. Hâlâ bir eş bulabilirdi. Ama her şeyi istemişti, daha azına razı olamazdı.

Yine de Luxirian dilinde 'öteki' için kullanılan kelime aşağılayıcıydı ve kadının dudaklarından döküldüğünü duyduğunda omurgası dikleşti. "Bundan bahsetmeyeceksin,

Levrix. Eğer haber yayılırsa, kimden geldiğini bilirim ve seni bulurum."

Gözleri kısıldı ve kürkünü boynunun etrafında daha da yukarı çekti. "Bir dışıyı incitmekle mi tehdit ediyorsun? Belki de düşündüğümden daha çok kan kardeşine benziyorsun."

Kalbi göğsünde durdu, damarlarına buz doldu. "Asla bir kadına zarar vermedim, hayır," diye homurdandı. "Ama kanun kanundur. Bir Büyükelçiye itaatsizlik edemezsin, özellikle de emirlerim Başbakan'ın emirleri olduğunda. Bir kadın bile bu sonuçtan kaçamaz."

Uzun bir süre ona baktı ve sonra söner gibi oldu. Başını eğdi ve mırıldandı: "Beni affet. Öyle demek istemedim... Kardeşin Rixavox gibi olmadığını biliyorum. Sen benim çok uzun zamandır arkadaşısın. şimdi rotasyonlar. Öfke ve şok içinde konuştum ve utanç duyuyorum."

"Affedildin Levrix," diye iç geçirdi Rixavox. "Dilerim... senin için en iyisini dilediğimi biliyorsun."

Levrix'in gözleri bir kez daha koridorun girişine kaydı ve geri çekildi. "Ben gidiyorum." Rixavox hiçbir şey söylemedi ve onun için konutunun kapısını açtı. Geri döndüğünde sessizce sordu, "Onunla tanışmama izin verecek misin? Yerleştikten sonra?"

Rixavox dürüstçe, "Bunun akıllıca olup olmadığını bilmiyorum," dedi. "Bunu bir düşün. Bir arkadaşına ihtiyacı olabilir."

Rixavox onun gidişini hızlandırmak için başını salladı. *Luxiva*'sıyla konuşmak için can atıyordu. "Bunu düşüneceğim."

Levrix geri çekildi, başını eğdi ve sonra hovercraft'ına yaklaşmak için arkasını döndü. Rixavox onun güvenli bir şekilde ayrılmasını bekledi. Teras ve sonra kapısını kapattı, kilitledi ve hemen dönerek uyku odasına yaklaştı... ne bekleyeceğinden emin değildi.

ON

Mahcubiyet Cecelia'nın boğazının düğümlenmesine neden oldu ama asit yutmuş gibi hissettiği yanma, kıskançlığın verdiği hastalıklı duygudan kaynaklanıyordu. Bunu hissetmeye hakkı yoktu, bunu biliyordu. Ama yine de oradaydı ve hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Artık resmileşmişti. Bu gezegen onu delirtiyordu. Tamamen ve tamamen çıldırtıyordu.

Gözlerini kapattığında bile Rixavox'u ve diğer... kadını görebiliyordu. Kadın, tamamen çıplak. Adam kürk battaniyeyi sıyrırken, kadının eli onun kine uzanıyordu...

Lanet olsun.

Kate haklıydı. Luxirian Büyükelçisi etrafta dolaştı. O Oturma odasında başka biriyle sevişmek istiyorsa en azından yatak odasının kapısını kapatma nezaketini gösterebilirdi.

Şimdi, yatak odasındaki daha küçük ateş çukuru salonunda kıvrılmış yatıyordu. Odadaki tek şey, yerde kürklerle kaplı paleti ve 'oturma odası'ndaki odanın neredeyse aynısı olan ateş çukuruydu. biraz daha küçük, daha samimiydi. Aklının bir köşesinde, kaç Luxirian kadının soğuk geceleri onunla birlikte oturarak geçirdiğini merak etti. Kaç tanesini ateşin yanında ısıtmıştı?

Cecelia derin, ürpertici bir nefes aldı.

Hiç tanımadığı biri için bu kadar kıskanç olmak ona hiç yakışmıyordu. Dünya'dayken kıskanacağı biri neredeyse hiç *olmamıştı*.

Göz ucuyla onun odaya girdiğini gördüğünde kaskatı kesildi. Cam benzeri bir malzemedен yapılmış bir pencere vardı. mavi renkte, ateş çukurunun hemen ötesinde. Dışarı bakıyordu ama ne kadar karanlık olduğu için hiçbir şey göremiyordu. Adam yavaşça ona yaklaşırken ona odaklandı.

"*Luxiva...*" diye mırıldandı, salon alanına atlamadan önce onun yanına çömeldi. Önünde diz çöktü, avuç içleri dizlerinin hemen üzerindeki bölgede düzleşti. Kaslı kalçaları deri pantolonunu kabartıyordu ve Luxiva dikkatini dağıtmamaya yemin etti.

Luxiva mı? Sessizce merak etti. Bu Luxirian dilinde "Özür dilerim" mi demekti?

Ama onun üzülecek bir şeyi olmadığını fark etti ve iç geçirdi. Kıskanç bir ev kadını gibi davranması mantıksızdı. Evet, duyguları ve Duyguları karmakarışık olabilirdi, ne olduğunu bile anlamıyor olabilirdi ama yanlış bir şey yapmamıştı.

"Güzeldi," diye mırıldandı onun yerine, boğazındaki yumruyu yutarak. Muhtemelen şimdiye kadar yaptığı en sahte gülümseme olmasına rağmen ona küçük bir gülümseme atmayı başardı. "O senin... kız arkadaşın mı? Partnerin mi?"

"Kız... arkadaş," diye yavaşça tekrarladı Rixavox ve Cecelia onun gözlerinin ardında büyüyen şaşkınlığı, gözleri hafifçe açılmadan önce neredeyse görebiliyordu. "Arkadaş mı demek istiyorsun? *Nix*!"

Sorduğu sorudan dolayı üzgün görünüyordu ve Luxirian bir gaf yapıp yapmadığını merak etti. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Sadece bilmiyordum... bilirsiniz..."

Ama o bile ne söylemeye çalıştığını bilmiyordu. Bakışlarını aşağıya doğru çevirmeden önce yanakları hafifçe yandı. *Kahretsin*, diye düşündü kendi kendine, başını hafifçe sallayarak. Kısa bir süre önce onun yanında kendini rahat hissetmişti. Hovercraft'tayken onunla konuşmak, onun sert sesini duymak hoşuna gitmişti. Onu sıcak tutmak için bacaklarının arasında tutması hoşuna gitmişti. Hatta, utanç verici bir şekilde, onu beslemek istemesi bile hoşuna gitmişti. Aslında bunu seksi bulmuştu.

Şimdi, o şeyleri biraz fazla sevdiğini fark etti.

"Um," diye başladı, bir tutam saçını sağ kulağının arkasına kısıyarak. "Seni böyle bastığım için özür dilerim. Misafirin olduğunu bilmiyordum. Sadece seslerin yükseldiğini duydum ve neler olduğunu görmek için dışarı çıktım."

"*Luxiva*," dedi tekrar, gözleri alçak ışıktaki koyu maviydi, "düşündüğün gibi değildi. Onun gelmesini beklemiyordum."

Cecelia biraz sola baktı ve yumuşak bir sesle, "Sorun yok. Açıklamak zorunda değilsin. Bu beni ilgilendirmez."

Sözleri üzerine vücudu gerildi ve hafifçe öne doğru eğildi, iri, sert elleri kalçalarının iki yanına geldi. Cecelia keskin bir nefes aldı ve bakışlarını yukarı kaldırdı.

"Bu senin işin," diye homurdandı, gözleri yoğun ve neredeyse yalvarır gibiydi. "Öyle. Benimle ilgili her şey yalnızca seni ilgilendirir."

İçinde bir duygu karmaşası yükseldi, giderek daha da şişti. Panik ve kafa karışıklığı heyecan ve şehvet ve hatta hafif korku gibi duygular.

Onu bunalttı. Yoğunluğu onu korkutuyordu.

"Anlamıyorum," diye fısıldadı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Bu adam neden bahsediyordu?

Onu inceledi, nefes alışları sert soluk verişlerden öteye geçmiyordu. Onun Kaşları çatıldı ve kısa bir an için gözlerini kapattı, sanki kendini parça parça toparlamaya çalışıyordu.

Tereddütle onun omzuna dokunmak için uzandı. "Rixavox? İyi misin?"

Aralarından garip bir enerji dalgası geçerken bile onun dokunuşuyla irkildi. Hemen parmaklarını geri çekti ve tekrar ona bakmadan önce eline baktı.

"*Tev*," diye mırıldandı sonunda. "Ben iyiyim."

"Az önce ne demek istedin?" diye sordu yavaşça, cevabı duymak isteyip istemediğinden pek emin değildi.

"Önemli değil," dedi cevap olarak, bakışlarını başka yöne çevirerek. "Sadece merkezde olanların bir yanlış anlaşılma olduğunu açıklamak istedim. Levrix'i buraya ben davet etmedim. Başka bir dişiyi asla evime... evime davet etmem."

"Ah," diye mırıldandı, onun sözlerini değerlendirirken gözlerini kırıştırdı. "Ben sadece, bilirsin, çıplak ve her şey olduğu için..."

"Kürkünü çıkardı," dedi ve yanakları bir kez daha kızardı. "Sen içeri girdiğinde onu örtmeye çalışıyordum."

"Doğru," diye fısıldadı boğazını temizleyerek. Başka ne söyleyeceğini bilemediği için, "Açıkladığınız için teşekkür ederim," demekle yetindi.

Rixavox onun yüzünü inceliyordu. Hâlâ öne doğru eğilmişti, böylece sadece bir adım uzaktaydı ve gözleri onunkilerle aynı seviyedeydi.

"Sana bir soru sorabilir miyim?" diye sordu usulca. Adamın parmaklarının sol dış uyluğunu okşadığını hissettiğinde ani bir nefes aldı. Etrafına sardığı kürk battaniyenin içinden bile bu temas sarsıcı geldi.

"Evet."

"İnsanlar tek eşli midir?"

"Ne?" diye sordu kaşları kalkarak. Sorabileceği onca soru varken bunu mu sormuştu?

"İnsan erkeklerini merak ediyorum. Luxirian erkeklerinden ne kadar farklı olduklarını merak ediyorum. Ömür boyu tek bir eşle mi çiftleşiyorsunuz? Yoksa birkaç tane mi var?"

Cecelia böyle bir soruyu nasıl karşılayacağını ve adamın neden öğrenmek istediğini bilmiyordu. "Duruma göre değişir sanırım," diye cevap verdi.

"Nasıl?"

Rixavox'un başparmağı tekrar kızın dış kalçasını okşadı ve kulağının arkasına sıkıştırdığı saç teli yanağına düştüğünde diğer eliyle onu geri itti. Hissediyordu... her yerde. Dokunuşu, kokusu, sesi... hem kafasını karıştırıyor hem de onu heyecanlandırıyordu.

Dudaklarını yaladı çünkü kuru hissediyorlardı ve adamın bakışları orayı takip ediyordu. Bunu tekrar yapmak istedi ama deneyecek kadar cesur değildi. Tek bildiği onun gözlerinin dudaklarında olmasından hoşlandığıydı.

"Dine, kültüre ya da tercihe göre değişir," diye açıklamaya çalıştı. "Benim ülkemin adı Amerika Birleşik Devletleri. Ben orada doğdum. Ve Amerika'daki insanların çoğu tek eşlidir. Birinin partnerini aldatması genellikle hoş karşılanmaz. Birçok ilişki, diğer partnerin aldatması durumunda sona erer. Hayat boyu tek bir eşe sahip olmaya gelince, bu da değişir. Bazı insanlar bir kişiyle evlenir ve sonra boşanır. Daha sonra tekrar evlenebilirler. Bir arkadaşımın babası dördüncü karısını yaşıyor."

Kaşları çatıldı. "Boşanmış mı? Bu kelimeyi anlamıyorum. Dil implantım doğru tercüme etmiyor."

Bunları birine açıklamak garipti ama Cecelia aldırış etmedi. "İnsanlar her türlü nedenden dolayı evlenir ama çoğunlukla birbirlerini sevdikleri için."

"Çiftleşme bağı gibi mi?" diye sordu, sesi alçaktı.

Cecelia kesin olarak bilmiyordu ama en azından benzer kavramlar olduklarını tahmin edebiliyordu. "Evet. Ama artık birlikte olmak istemediklerine karar verdiklerinde boşanma davası açarlar ve yollarını ayırırlar. Bazen boşanma çirkinleşebilir."

Rixavox boğazından bir ses çıkardı. "*Rebax*?"

Kadın kelimeyi anlamamış olabilirdi ama adamın yüzündeki şaşkınlık her şeyi anlatıyordu. "Evlilikler sona erebilir," dedi. "Ve sonra yeniden evlenebilirsin eğer keşke."

"*Nix*."

Kısa ve şaşırtıcı bir kahkaha patlaması boğazından içeri girdi. "Bu doğru."

"O zaman bu bir çiftleşme bağı gibi değil," dedi biraz daha yaklaşıp. Yüzündeki gülümseme yavaşça kayboldu ve o konuşurken bakışları bu kez onun dudaklarına kaydı. "Luxirianlar ömür boyu çiftleşir. Biriyle ve sadece biriyle."

"Oh," diye fısıldadı, kalbi göğsünde çırpınıyordu.

"Kader eşleri," diye devam etti, "ırkımızın en güçlü bağıdır. Kaderler, tanrılarımız ve yaratıcılarımız, onları bizim için seçer ve birlikteliği kutsar."

Kate'in ona söylediği bir şey aklına takıldı. "İçgüdü olayı bu mu?"

"*Rebax*?" diye mırıldandı, hareketsiz kalarak. Ateş çukurundaki gerilim her geçen dakika daha da artıyor gibiydi ve nedense Cecelia gözlerini ondan alamıyordu.

"Kate Luxirianlardaki bir İçgüdü hakkında bir şeyler söyledi. Bu çiftleşme bağına yaratan bir güç gibi. Sanırım bu tarif ettiği gibi."

Rixavox'un çenesi titredi ve o tanıdık baş hareketini yaptı. "*Tev*," diye mırıldandı, yutkunurken boğazı düğümlendi. "Bu bir güç. Güçlü bir güç. Karşı koymanın neredeyse imkânsız olduğu bir güç."

Uyluklarına dokunan parmaklarına baktı. Bunu söyleme şeklindeki bir şey onu dehşete düşürmüştü. "O zaman hissettin mi?"

Bu bir arkadaşı olduğu anlamına geliyor olmalı, değil mi?

Rixavox'un cevap vermesi biraz zaman aldı. Sesi gırtlaktan geliyordu: "*Nix*. İçgüdü hakkında söylentiler duydum. Çok fazla erkek uyanmamış. Luxiria'da erkekliğin pek çok farklı çeşidi var. Kader bağı en nadir olanıdır."

Cecelia onun sözlerinin kendisini neden rahatlattığını bilmiyordu. Bunun üzerinde fazla durmadı ve bu duyguyu zihninden uzaklaştırdı. "Biriyle isteyerek bağ kurmayı seçebilir misin? İçgüdü olmadan da mı? Ve, uh, Fates?"

"*Tev*," dedi başını eğerek. "Erkeğe rehberlik eden İçgüdü olmasa bile bu hâlâ güçlü bir bağ."

Merakla sordu, "Peki hiç biriyle bağ kurmaya karar verdiniz mi? Birini mi?" Ancak sessizlikle karşılaştığında sorusunun biraz fazla kişisel olabileceğini fark etti. "Özür dilerim," diye mırıldandı hızla, tekrar kucağına bakarak. "Bazen kendi iyiliğim için fazla meraklı oluyorum. Beni görmezden gelin."

"Hayır," dedi adam, sert bir sesle. Hafifçe arkasına yaslandı ve Cecelia onunla birlikte biraz sıcaklık hissetti. "O yolu kendim için hiç görmedim."

Neden olmasın? Sormak için can atıyordu, soru dilinin ucundaydı. Onun ilgisini çekmişti. Her şeyi bilmek istiyordu. Yine de şimdiden fazla meraklı davranmıştı. Belki de Luxirianlar, tanıdığı çoğu insan gibi mahremiyetlerini seviyordu.

Belki bir gün, Dünya'ya dönmeden önce ona sorabilirdi.

Ancak şimdi bunun zamanı gibi görünmüyordu.

Teni koyu gri renkteydi, tek ışık kaynağı pencereden geliyordu. Karanlık iyi hissettiriyordu. Sessizdi. Sesinin, onu içine soktuğu büyüü bozma ihtimaline karşı fısıldaması gerektiğini hissetti.

Bunun yerine boğazını temizledi ve bir parmağını kulağının arkasında gezdirdi. Gergin bir alışkanlık. "Saat kaç? Bu kadar karanlık olmasını beklemiyordum."

Güzel, diye kendi kendini azarladı. *Çok etkileyici bir konuşmacısın.*

Rixavox pencereden dışarı baktı. "Kuzey topraklarında hava daha erken kararır. Sanırım sizin dilinizde gecenin erken saatleri diyebiliriz."

"Akşamın erken saatlerinde," dedi biraz gülümseyerek.

Başını salladı ve bir elini kara boynuzlarından birinin üzerinde gezdirdi. "Ay henüz çıkmamış olacak. Çıktığında *Rillirax*'a gideceğiz."

"Havuz mu?" diye tahmin etti. "Bu gece mi başlıyoruz?" *Tev*, *Privanax*'ın talimatları açıktı."

"Bu... bu acıtacak mı? Arınma süreci?"

Rixavox küçük bir kahkaha attı ve Cecelia'nın nefesi bu sesle kesildi. "Hayır. Bu rahatlatıcı bir deneyim. Size kendinizi..." durakladı. "Bunu kelimelerle açıklamak zor. Yakında anlayacaksın."

Cecelia, "Biraz gergin olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum," diye itiraf etti.

Rixavox'un göğsünde yine o sakinleştirici mırıltı başladı ve öne doğru eğildi. Yumuşak bir sesle, "Korkmanı gerektirecek bir şey yok, *luxiva*," dediğinde nefes alış veriş biraz tuhaflaştı.

"Sadece, gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor," diye fısıldadı.

"Dünya'dayken birçok tedaviden geçtim, hiçbirisi hoş değildi. Çoğu zaman beni hasta ediyorlardı ve bir daha asla bunu yaşamak istemedim. Bir an için, asla zorunda kalmayacağımı düşündüm. İyileştiğimi sanmıştım. Temelli olarak. Sonra geri geldi."

Bunları ona neden anlattığını bilmiyordu.

Saçlarını kısa bir süre için tekrar okşadı ve göz kapakları dalgalandı. Dokunuşu çok iyi hissettiriyordu. İnanılmaz derecede iyi. Belki de dokunulmaya açlık çekiyordu. Çok uzun zamandır kimse ona dokunmamış gibiydi, hele de garip ve yoğun bir şekilde etkilendiği bir adam.

"Privanax *Luxiria*'daki en iyi şifacıdır," dedi Rixavox ona. "Eğer o *hellixaxava*'dan kurtulacağınıza inanıyorsanız, kurtulacaksınız. Buna güvenin. Korkacak hiçbir şeyiniz yok."

Onun sözleri bir merhem gibiydi ve kendini rahatlarken buldu. Küçük bir iç çekerek başını salladı ve ona küçük bir gülümseme verdi.

"Savaş rotasyonlarım sırasında birçok Luxirian savaşçısını eğittim. General," dedi bir süre sonra. "Azimli, motive olmuş ve zihinsel olarak güçlü birçok büyük savaşçı gördüm. Aynı gücü sende de görüyorum. İşte," dedi ve başparmaklarını kaldırarak her iki gözünün yanına koydu. "Bu güç sizi herhangi bir tedavinin iyileştirebileceğinden daha fazla iyileştirecektir."

Cecelia'nın burnu yanmaya başladı ve boğazı düğümlendi. Gözyaşlarının eşiğindeydi ama onları uzak tutmaya çalışıyordu. Onun sözleri içinde hassas bir noktaya çarpmıştı, çünkü birçok kez kendini güçlü hissetmemişti. Çoğu zaman kendini hasta, terk edilmiş ve çaresiz hissetmişti.

Ama o konuşurken Cecelia güçlü olmak istediğini fark etti. Onun gördüğü gibi olmak istiyordu. Kanseri bir kez yenmişti. Bunu tekrar yapabiliirdi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve hâlâ şakağında duran elini onunkine dokundurmak için yukarı kaldırdı. Elinin arkası pürüzsüz ama pürüzlü ve hafif serin bir his veriyordu.

Midesinin çukurunda bir enerji dönüyordu ve gözlerinde parıldayan yaşlarla ona baktı. Ama mutlu hissediyordu. Yapabilecekmiş gibi hissetti O anda her şeyle başa çıkabilirdi. Ve ona baktıkça, insanların da kendilerine ait içgüdüleri olup olmadığını merak etmeye başlamıştı...

Bu düşünce aklına geldiğinde, işte o zaman anladı.

Kate'in uyarılarına ve Cecelia'nın tüm sağduyusuna rağmen, onun gibi biriyle başının derde girebileceğini fark etti.

Ve muhtemelen hoşuma gider diye düşündü.

ON BİR

Sözüne sadık kalan Cecelia, kuzey topraklarının karanlık, mürekkep rengi gökyüzünde gümüş ayın oluşmaya başladığını gördüğünde, Rixavox onu ikiye böldü

kat kürk giydirdikten sonra onu günün büyük bölümünü geçirdikleri hovercraft'a götürdü.

Onu yukarı yönlendirdikten sonra dokunuşu belinde kaldı ve tıpkı yolculukta yaptıkları gibi önünde, kontrollerin başında durmasını işaret ettiğinde öyle yaptı. Adamın güçlü, sert göğsünü sırtında hissetti ve sıcak kürk katmanları arasında bile göğüs uçlarının tuniğinin altında zirveye çıktığını hissetti.

"Daha fazla sıcaklığa ihtiyacın var mı?" diye sordu usulca, nefesi kulağının dış kabuğunu okşuyordu. Tüyleri diken diken olup kollarına ve ensesine yayılınca yutkundu.

Bana vermek istediğin tüm sıcaklığı alacağım, diye fısıldadı kirli zihni.

"Evet," diye cevap verdi hemen, biraz nefesi kesilmişti ama sonra fark etti. Bunu yüksek sesle söylemişti. Yanakları kızardı ve "Yani, hayır. Hayır, yeterince ısındım. Teşekkür ederim."

Şimdi biraz fazla sıcak hissediyorum, diye düşünmeden edemedi.

Rixavox ona çok yakındı. Arkasındaki uzun, kaslı bedenini hissedebiliyordu ve bu ona kendini... kadınsı, korunmuş hissettiriyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemişti. Birkaç erkek arkadaşı olmuştu, çoğu da teşhis konmadan önceydi. Ama o zaman bile onlara karşı arkadaşça bir yakınlıktan fazlasını hissetmemişti. İyi çocuklardı, utangaç ve kibar. Hiçbiri kontrolden çıkmış gibi hissetmesine ya da gece geç saatlerde aşk romanlarında okuduğu türden bir deliliğe neden oluyordu. Biraz kötü bir çocuk çok şey mi istiyordu? Ne istediğini bilen ve bunu istemekten çekinmeyen biri? Ya da almaktan? Kendisinden etkilendiği kadar ondan da etkilenen biri?

Küçük bir iç geçirdi. Hayallerindeki adam muhtemelen yoktu.

Ne olursa olsun, Cecelia hiçbir erkek arkadaşını sevmemişti. Aslında, romantik aşkı hiç yaşamamıştı. Ailevi aşkla bile mücadele etmişti. "Ne kadar uzağa gitmemiz gerekiyor?" Cecelia bu sorudan kaçınmak için zihninde o yola giriyordu. Ailesini sık sık düşünüyordu ama şu anda bunu yapmak istemiyordu.

Hovercraft'ın uğultusu, Rixavox'un evinin önündeki geniş avluda süzülürken kulaklarına tanıdık geldi. Ya da onun deyimiyle konutun. Dışarısı şimdi daha da karanlıktı ve avlu boyunca uzanan alçak taş duvarın ötesindeki pek çok ayrıntıyı seçemiyordu. Rixavox'un uzakta yükselen, sivri bir dağ silsilesi gördü. Teraslanarak dağın içine yerleştirilmiş olan Altın Şehir'in aksine, Rixavox'un ileri karakolu küçük şehrin arkasındaki dağlar tarafından korunarak araziye yayılmış gibi görünüyordu.

"Çok uzak değil," diye cevap verdi, bir kolunu kaldırarak gözlerini diktiği dağı işaret etti. Adamın çıplak pazusu kızın yanağına değdi ve kız azgın bir ucube gibi yüzünü yanağına bastırma isteğine direndi. "Oraya gidiyoruz. Hazır mısın?"

"Evet," diye fısıldadı, vücudunu kontrol altına almaya çalışıyordu.

Gökyüzünde aniden yükseldiklerinde kolları onu sıkıca sardı ve rüzgâr saçlarını milyonlarca farklı yöne savururken Cecelia çılgılık atmamak için nefesini tuttu. Rixavox arkasına yaslanmış, vücudunu yerine bastırırken yukarı ve yukarı gittiler. Hovercraft'ı düzleştirdiğinde, kalbinin göğsünde gümbürdediğini hissederek nefesini aceleyle bıraktı. Dizlerinin hafifçe titrediğine yemin etti.

"Buna alışabileceğimi hiç sanmıyorum" dedi.

"Çünkü bunu yeterince yapmadın," dedi Rixavox. İçinde alaycı bir not da duyduğuna yemin etti. "Yakında hoşuna gidecek. Özgürleştirici, değil mi?"

"Özgürleştirici," diye tekrarladı usulca, başını sallayarak. "Sen bir adrenalin bağımlısıydın, değil mi?"

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama kelimeleri söyleyiş tarzın hoşuma gidiyor," diye mırıldandı.

Cecelia'nın ağız ayrıldı ve klitorisinin biraz zonkladığını hissetti. Dikkatini dağıtmak için alt dudağını kemirdi. Ne zaman böyle mırıldansa, tahrik oldu. Ve eğer tahrik olduysa, bu onun bileceği anlamına geliyordu. Tek umudu rüzgârın ve kat kat kürklü battaniyelerin kokusunu almasını engellemesiydi.

"Çok çapkınsın, değil mi?" diye sordu omzunun üzerinden ona bakarak.

"Büyük bir çapkın mı?" diye homurdandı, parmakları kontrol panelinin uzak tarafındaki bir kolun üzerinde geziniyordu. "Flört nedir?"

"Boş ver," diye mırıldandı, ağzının kenarı hafifçe kalktı.

Durakladı ve boynunu hafifçe aşağı eğdi. Boynuzlarından biri kızın şakağına değerken, "Şimdi bana anlatmalısın. Seni uyarıyorum... Ben Bir şey istediğimde acımasız olurum."

Cecelia kalçalarını birbirine bastırdı. Ah evet, onun gerçekten de *acımasız* olduğunu kolayca hayal edebiliyordu.

Gülümsemek iyi hissettirdi. "Flört, başkalarıyla alay eden kişidir," diye açıklamaya çalıştı. "Genellikle karşı cinsle" diye ekledi.

Kulağının yanında ofladı ve göğsünün mırıltıyla titreştiğini hissetti. "Ne amaçla?"

"Um," diye başladı ve sonra kızardı. "Şey, çünkü onlardan hoşlanıyorsun, sanırım."

Cecelia onun kollarının etrafını sardığını hissetti ve daha da yakınına eğildi, ta ki ne kadar hızlı giderlerse gitsinler uçarken bile onun kışkırtıcı beton üzerine yağmur kokusunu duyana kadar. Cecelia onun tepkisini görmek için başını arkaya eğmekten kendini alamadı ve mavi gözlerinin onun üzerinde olduğunu, yüz hatlarında gezindiğini gördü.

"*Tev*, o zaman," diye homurdandı usulca. "Ben senin flörtünüm."

Cecelia, midesinde kelebekler uçuşurken bile onun bu sözlerine gülümsemekten kendini alamadı. Bunun eğlenceli olduğunu fark etti. Onunla flört etmek bile eğlenceliydi. Bu onun ruh halini hafifletiyor ve aklını sinirlerinden uzaklaştırıyordu.

Bundan sonra pek konuşmadılar çünkü kısa bir süre sonra Rixavox hovercraft'ını dağ sırasına yaklaşmaya başladıklarında aşağıya doğru yönlendirdi.

Ay tepesinde asılı dururken bile Luxiria'nın bu kısmına dair ayrıntıları seçmek zordu. Sabaha kadar beklemek zorunda kalacağını düşündü. Yine de dağların *gümüş* rengi olduğunu görebiliyordu. Ay ışığı bu parlaklığı parlatıyor, bunun sadece bir ışık oyunu olup olmadığını merak ediyordu.

"Dağda bir şey mi var?" diye seslendi yüksek sesle, gözlerini kısarak karanlığa bakarken.

"Donlar," diye cevap verdi, avucunu kalçasına dayayarak. "Sadece *facev*'i değil, toprağın çoğunu kaplıyor. Artık görmek zor."

Orasının neden bu kadar soğuk olduğuna şaşmamalı, diye düşündü.

Cecelia sadece hovercraft'a güç veren şeyin hafif uğultusunu duyana kadar alçaldıkça sessizleşti. Sıradağlar gittikçe yaklaşıyordu ve Cecelia dağların nasıl yükseldiğini gördüğünde sadece şaşkınlıkla bakabildi.

Gerçekten de çok büyüktü. Açtığı vadiye doğru alçaldılar.

etrafları tamamen sarılmıştı. Ve hayatında hiç bu kadar küçük ve huşu içinde hissetmemişti.

Ay, sıradağların arasındaki bir patikayı aydınlattı ve Rixavox onu takip etti, görünüşe göre kilometrelerce dolandı, sonunda hovercraft'ı daha küçük bir dağın dibine indirdi. Gücü kapattı ve sessizlik sağır ediciydi. En ufak bir rüzgâr izi bile yoktu, bu da ona garip geliyordu.

Rixavox hovercrafttan inmesine yardım ederken Cecelia'nın boğazı yolculuktan dolayı kaşınıyordu ve kalın bir şekilde yutkundu. Ayakları karanın donmuş zeminine değdiğinde şaşkınlıkla tısladı ve Luxirian'ı onu hızla kollarına aldı, parmaklarını üzerinde gezdirmek için aşağı uzandı Hassas tabanları, iyi olduğundan emin olmak için.

"Özür dilerim *lüksiva*," diye fısıldadı ona usulca, dudaklarını kulağının üzerinde gezdirerek. "Affet beni. Affet beni. Düşünemedim."

"Sorun değil," diye yanıtladı ayak parmaklarını oynatarak. "Sadece beni şaşırttı. Ayakkabı giymediğimi unutmuşum."

"*Velraxa*'ya döndüğümüzde senin için örtüler sipariş edeceğim," diye söz verdi. Yine de kolları sıcaktı ve Cecelia'nın bir parçası, onu bu şekilde taşınması anlamına gelecekse, ayakkabılarının *olmamasını* tercih edebileceğini düşündü.

O zaman kendini biraz suçlu hissetti. Elbette, muhtemelen onu gezegeninin dört bir yanına taşımak ve ona göz kulak olmak zorunda kalmamayı tercih ederdi. Bir ileri karakolu yönetiyorsa muhtemelen yapacak daha önemli işleri vardı. Onu bu havuzlara götürmek zorunda kalmasından bahsetmiyorum bile. Onun aksine, o gün hiç uyumamıştı ve onun yorgun olup olmadığını merak etti.

"Bunu yaptığın için teşekkür ederim... beni buraya getirdiğin için," dedi usulca, ona bakarak. "Muhtemelen senin için uygunsuz olduğunu ve yapman gereken milyonlarca başka şey olduğunu biliyorum. Ama bunu takdir ettiğimi bilmeni istedim."

Kemoterapiye girdiğinde, çoğunlukla bununla tek başına başa çıkmıştı. Annesi gideli çok olmuştu ve babası yeni hamile karısıyla meşguldü. Maddi olarak katkıda bulunmuştu ama manevi olarak katkıda bulunmamıştı. onun da istediği gibi... sadece orada olmak. Bu onun için çok fazlaydı. tek başına başa çıkabileceği biri değildi. Onun yokluğunu kendi yöntemleriyle anlamıştı. Kanser... kırıcıydı. Çoğu insan unutmak isterdi, babası da dahil. Bir yanı, böyle tepki verdiği için onu suçlayamazdı. Diğer yanı ise onu asla affedemeyecekti.

Bu yabancı erkeğin ona kendi ailesinden daha fazla destek veriyor olması onu üzüyordu. Üzgün ama minnettar. Rahatlamıştı. Minnettar.

"Bunu seve seve yapıyorum, *Luxiva*," dedi. "İyileşmene yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bu 'uygunsuz' değil," diye tekrarladı, sanki kadının sözleri onu yaralamış gibi biraz kaşlarını çatarak.

Cecelia yavaşça uzanarak onu vücuduna sımsıkı saran kalın ön koluna dokundu. Kasları onun dokunuşu altında kıpırdadı ve çekildi. Adam dağın bir köşesine yaklaştığında elini orada bıraktı, bu da küçük, gizli bir girişi ortaya çıkardı.

İçeri adım attıklarında hava daha da sessizleşti, sanki sakın bir sessizlik çökmüştü. Cecelia nefes almaya bile cesaret edemiyordu.

İçerisi zifiri karanlıktı ama Rixavox kör olsa bile yolunu biliyor gibiydi. Ya da belki Luxirianlar karanlıkta görebiliyordu. Ne olursa olsun, adımları tıpkı uzaylının kendisi gibi güçlü, kararlı ve kendinden emindi. Dağın derinliklerine doğru gittiler.

Cecelia suyun yumuşak damlama sesini duymaya başladığında beş dakikadır yürüdüklerini tahmin ediyordu. Ses gittikçe yükseldi ve sonunda dağ yolunun sonunda uzakta hafif bir ışık parıltısı görebildi.

"Artık buradayız," dedi Rixavox ona doğru sessizce. "*Rillirax*."

Koridorun sonuna vardıklarında ve Rixavox ışık perdesinden içeri adımını attığında Cecelia yumuşak bir nefes verdi.

Dağın derinliklerinde, küçük bir mağaranın girişinde duruyorlardı. Duvarlar çoğunlukla koyu renk taştan yapılmıştı, ama yumuşak bir gümüş sarmaşık görünümüne bürünmüş ince, dolambaçlı gümüş sarmaşıklarla kaplıydı.

Yosun. Mağaranın içindeki hava ılıktı, neredeyse nemliydi ve derin derin soluyarak kaşınan boğazını rahatlatmasına izin verdi.

Hemen yukarıda ve solda, taşın üzerinde büyük bir delik vardı. Ve içinden, parlak ve yarı dolu gümüşü Luxirian ayını görebiliyordu. Işık oradan geliyordu.

Ay, mağaranın ortasında, ışıktan metalik görünen büyük, batık bir su havuzunu aydınlattı. Cecelia rüzgâr hissetmediği halde su hafifçe dalgalanıyordu. Yüzeyde bir kabarcık oluştu ve mağaranın sıcaklığına ve duvarları kaplayan yosunsu büyümeye bakılırsa suyun aşağıdan geliyor, hatta belki de bir kaplıca gibi ısıtılıyor olması gerektiğini fark etti.

"Çok güzel, Rixavox," diye fısıldadı, gözlerini kocaman açmış ona bakarken bakışlarını Luxirian arkadaşına çevirmeden önce etrafını sarıyor. "Her gün buraya gelebilecek miyiz?"

Rixavox onu nazıkçe ayaklarının üzerine yatırdı. Taş sıcaktı ve altında yatıştırıcı bir his vardı.

"Her gece," diye düzeltti. Onu kürklü battaniyelerinden çözdü ve yere düşmelerine izin verdi. "Ay en tepedeyken."

Cecelia ayaklarının dibindeki kürk yığınınına baktı ve ilk kez çıplak yıkanması gerekip gerekmeyeceğini merak etti. Bu daha önce hiç aklına gelmemişti.

Dudaklarını yaladı ve Rixavox'a hızlı bir bakış fırlattı. O da ona katılacak mıydı? Luxirian dışısını daha önce gördüklerine bakılırsa, belki de çıplaklık konusunda insanlar kadar mütevazı değillerdi. Örneğin Rixavox, tanıştıklarında gömleksizdi. Meme uçlarının piercingli olduğunu ve sikiinin küçük bir kol büyüklüğünde olduğunu biliyordu...

Cecelia ilk karşılaşmalarını düşünmemeye çalışarak öksürdü. Utanmış ama tahrik olmuş, adamın üzerine atlamakla tepelere kaçmak arasında kalmıştı.

Kalçalarının arasında sıcaklık birikti ve bu sırada tesadüfen Rixavox'a baktı.

Kaşları çatıldı ve mırıldandı. "Neden bana bu şekilde bakıyorsun? Ne düşünüyorsun?"

Cecelia neredeyse kendi tükürüğüyle boğuluyordu. "Hiçbir şey düşünmüyordum. Hiçbir şey düşünmüyordum. Peki bunu nasıl yapmalıyım?"

Rixavox onu inceledi, yüzündeki ifadeden yalan söylediğini açıkça anlıyordu.

Burun delikleri alevlendi, kokusunu aldı, ama sonra ağzının köşesi gerçekten seksi bir yarı gülümsemeyle kıvrıldı ve bu da onu daha da tahrik etti.

"*Rillirax*'a gir ve ıslan, Sessela. Dışarı çıkmaya hazır olduğunda anlayacaksın," dedi, gözleri o büyüleyici maviyle parlıyordu.

"Tamam," diye mırıldandı, dalgalanan su havuzuna doğru adım atarken. "Kulağa yeterince basit geliyor" derken sesi biraz fazla parlaktı.

"Önce soyun dişi," diye mırıldandı arkasından. "Ne?" diye ciyakladı kadın.

"İçeri çıplak girmelisin," dedi. Sirtında sıcaklığını hissedene kadar onun kendisine arkadan yaklaştığını algıladı. Sesi kadifemsi bir günah gibi geliyordu, "Kaderlerin istediği gibi savunmasız. Bu... mutlak."

Kahretsin.

OceanofPDF.com

ON İKİ

Rixavox eski eğitimine güvenerek sadece ihtiyaç duyduğunda nefes almaya başladı. Yoksa Privanax'a verdiği sözü tutamayacağından korkuyordu. Sessela'yı dokunulmamış, *eşini* dokunulmamış bırakmaya söz verdi. Onu *Rillirax*'ın zemininde istediği gibi kızartabileceğinden korkuyordu... vahşi, evcilleşmemiş, *tamamen*.

Onun tahrik edici kokusu baskındı. Sanki bir ay kutlamasında çok fazla Luxirian birası içmiş gibi kafası dumanlı bir sisle kaplanmıştı.

Rillirax'ta çiftleşmek alışılmadık bir uygulama değildi. Burası kutsal bir yerdi ama aynı zamanda ilkel bir yerdi, atalarının, yaratıcılarının dokunduğu bir yerdi. Şimdiden onların gücünün içine sızdığını, kaslarını gevşettiğini ve aynı zamanda onu güçlendirdiğini hissedebiliyordu. Bu güç tüm Luxirianlar gibi onun da şehvetini kolayca besliyordu.

Aleti, *luxiva*'sının nefesiyle aynı anda nabız gibi atıyor ve ona soyunmasını söylediğinde vereceği cevabı bekliyordu. İnsanlar daha utangaç görünüyordu Luxirianlar böyle şeyler hakkında konuşur ve onun nasıl tepki vereceğini merakla bekler.

Sessela'nın sırtı ona dönüktü. *Yüzü* kutsal havuza dönüktü ve içinde bulundukları *yüz* gibi hareketsizdi. Sonra profilini görebilmesi için hafifçe döndü. Gözleri birleşti ve Rixavox göğsünden yankılanan hırıltıya engel olamadı.

"Arkanı dön o zaman," dedi kadın.

Adamın kaşları çatıldı. "*Rebax*?"

"Eğer bu gömleği çıkarmak zorunda kalırsam, başka tarafa bakman gerekecek." Rixavox başını hafifçe yana eğdi. "Neden?"

Kadın boğazının arkasından bir ses çıkardı ve adam bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Utanç mı? Kızgınlık mı? Gerginlik mi? Bu onu hayal kırıklığına uğrattı.

Çünkü onun tüm seslerini öğrenmek istiyordu.

"Çünkü sen beni çıplak göremezsin," dedi sesi hafifçe yükselerek. "Neden olmasın?" diye tekrar sordu omuzlarını kaldırarak. "Bu doğal, değil mi? Değil mi? Beni çıplak görmek isteseydiniz, size gösterirdim."

Kız boğazından aynı boğulma sesini çıkardı ve adam kızın yanaklarında bir parça pembelik yakaladı. Sırıtmak istedi ama yüz hatlarını nötr tuttu.

Haklıydı. Görünüşe göre insanlar bu konularda Luxirianlardan kesinlikle daha utangaçtı.

"Çıplaklığın insanları rahatsız eden nesi var?" diye sordu, sesi törpüden başka bir şey değildi.

"Ben..." derin bir nefes aldı ve onunla yüzleşmek için arkasını döndü, ne kadar yakın olduğunu fark edince birkaç adım geri çekildi. Kaşlarını çatı ama olduğu yerde kaldı. "Bu çok samimi. Ve dediğin gibi, *savunmasız*."

"Ah," dedi. "Böyle şeyleri hissetmek iyidir, değil mi? Size ölümlülüğünüzü hatırlatırlar. Onlar..." dudakları biraz büküldü, *Rillirax*'a yaptıkları yolculuğu, Luxirian gökyüzüne doğru yükselirken attığı küçük ılgılı düşündü.

"Özgürleştirici."

"Şimdi de benimle alay ediyorsun." "*Nix*," diye mırıldandı.

"Flört ediyorum."

Sessela yemyeşil dudaklarına yayılmaya başlayan gülümsemeyi saklamaya çalıştı ama gülmeye başladı ve yapamadı. Başını iki yana salladı. "Sen imkânsızsın, bunu sana hiç söyleyen oldu mu?"

"Ömrümde çok oldu, *tev*. Şimdi soyun dışı."

Kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak, "Ancak arkanı döndükten sonra," diye ısrar etti. Rixavox ödünç aldığı tuniğin altından sertleşmiş göğüs uçlarına baktı ve ağzı sulandı. Dilini o göğüslere değdirdiğinde, onları bir daha asla bırakamayabilirdi.

Onun inatçılığını seviyordu. Bu onu daha da tahrik etmekten başka bir işe yaramadı. "Nasıl istersen, dışı," diye mırıldandı, biraz hayal kırıklığına uğramıştı ama yine de neşelendi. Belki de *Rillirax*'taki arınma seanslarının sonunda, yeni keşfettikleri oyunu kazanacaktı. Onu her seferinde ikna etmeye çalışabilirdi. İhtimaller onun lehineydi.

Ona sırtını gösterdi, gözlerini dikmiş önüne bakıyordu, bakışları duvar boyunca büyüyen *pevillanın* gümüşü çizgilerini takip ediyordu. Eğer dışısını mağara duvarına yaslayarak çiftleşirse, bitkinin dışının sırtında yeterince yumuşak olacağını düşünmeden edemedi. Yumrukları iki yanında kenetlenmiş, dışının uzuvlarının kalçalarına dolandığını, parmaklarının *pevillayı* pençelediğini ve adamın dışının ağrıyan amına girdiğini hayal ediyordu.

Boğazından kaba bir hırıltı çıktı ve gözlerini sıkarak kapattı.

"Rixavox?" Sessela arkasından sessizce mırıldandı. "İyi misin?" Onun sorusuna acı acı gülmek istedi. *Nix*, demek istedi. Delilik çökmeye başlamıştı. Ne kadar süreceğini merak ediyordu.

İçgüdüğü kontrolü ele almadan önce. Bunun olduğı biliniyordu ve bu korktuğı bir şeydi. Eğer İçgüdüğü kontrolü ele geçirirse, ona karşı nazik olmayacaktı. Luxirianlar sert ve ilkel çiftleşmelerden hoşlanırdı ama insanlar hoşlanır mıydı? Onun *luxiva'sı* çok küçük, çok narin görünüyordu. İçgüdüğünün serbestçe hüküm sürmesine izin verirse karanlık arzularının ona zarar verebileceğinden endişeleniyordu.

"*Tev*," dedi onun yerine, sesini tanıyamamıştı. "Şimdi soyunabilirsin."

"Bakmayacağına söz veriyor musun?" diye sordu.

"Söz veriyorum *luxiva*," diye mırıldandı usulca. "Bir Luxirian savaşçısı olarak onurum üzerine, sen isteyene kadar çıplaklığına bakmayacağım."

"Kadar mı? Eğer değil mi?" diye yavaşça tekrarladı, sesi biraz soluksuzdu. "Bunun kesin bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?"

Akıl sağlığı ile delilik arasında gidip geldiğı şu anda bile sözleriyle onunla alay ediyordu.

"*Tev*," diye hırladı. "Bunun 'kesin bir şey' olduğunu biliyorum."

Sözlerini söyledikten sonra dikkatle dinledi. O da niyetini açıklamıştı. Kızın bilmediğı şey, adamın bu sözlerle göre hareket edemeyeceğiydi. İyileşene kadar niyetleri vardı ama ne olursa olsun bu konuda dürüst olabilirdi.

Dişisi sessizdi, ama küçük, ölçülü bir nefes aldığında, onun uyarıldığını hissetti. *Kader*, diye sessizce yalvardı, *merhamet et*. Sonunda, kadın üstünü çıkarmaya başladığında tuniğinin hafif fısıltısını duydu. Giydiğı tek şeyin ince kumaş olduğı düşünülürse uzun sürmedi. O da

Onun için daha fazla örtü satın al, dedi kendi kendine, böylece topraklarında sıcak olacaktı. İkiz güneşler doğar doğmaz çarşıya doğru yola çıkacaktı.

Ama orada, o kutsal yerde, sadece ikisi varken... onu doğanın istediğı gibi çıplak istiyordu.

Tunik küçük bir sessizlikle mağaranın zeminine düştü ve Rixavox dişlerini sıkarak nefesini içine çekti. Eşinin çıplak olduğunu ve sadece birkaç adım ötede olduğunu bilmek fiziksel olarak acı vericiydi... ve o bir yüz duvarına bakıyordu.

Kız içeri adım attığında suyun cam gibi hafif sesini duyunca kısa bir nefes verdi. Rixavox *suyu* kıskanacağını hiç düşünmemişti ama suyun bedenine dokunuşunu, onu sarışını kıskandı.

Yumuşak teninin her santimini. Bir nefes sesi duydu ve *Rillirax*'ın etkilerini hissetmeye başladığını anladı.

Birkaç dakika sonra onun sesini duydu.

"Artık arkanı dönebilirsin."

Rixavox'un daha fazla ikna edilmeye ihtiyacı yoktu. Döndü, bakışları hemen onu aramaya başladı. Şehvet karnının derinliklerinde cızırdadı ve kaslarının genişlemeye başladığını hissetti, omuzları kırılabileceklerini düşünene kadar büküldü.

O ana kadar şehveti hiç tanımamıştı. *Luxiva*'sının önüne gelen her dişi, onu dikkatini dağıtmaya, huzursuz bir tür tatmine sürüklemeye yönelik her anlamsız çiftleşme aklından uçup gitmiş, hiçliğe karışmıştı. Çünkü o anda, gerçek arzuyu, gerçek ihtiyacı biliyordu.

Sessela havuzun içinden onu izliyordu, gri gözleri ayın gümüş ışığıyla parlıyordu. Su çıplak omuzlarına vuruyor, çekildiğinde ardında narin bir parlaklık bırakıyor, ancak sonra geri dönüyordu. Koyu renk saçlarının uçları, yüzeyi kıran yumuşak dalgalanmalarla birlikte hareket ederek etrafında süzülüyordu.

Gözleri onu neredeyse bir *Rissatorax*, eski, güzel bir Tek bir bakışıyla onu deliliğin sınırına çekebilecek, onu kara dünyaya çekip ruhuyla ziyafet çekebilecek bir yaratık. Onunla isteyerek gideceğini fark etti. Onu hissetti. Aralarında Kader'in gücünü hissetti, onları çok az kişinin anlayabileceği bir şekilde birbirine bağladı.

Alçakgönüllüydü. Çok güzeldi. Tüm evrende görmek istediği tek şey oydu. Tek şey.

Sessela'nın dudakları ayrılmıştı. Ve Rixavox dudakların birkaç dakika öncesine göre daha koyu pembe olduğuna yemin etti. *Rillirax* işe yarıyordu. Kader ona yardım edecekti.

Rahatlama kaslarını gevşetti ve Privanax ona son tedaviyi uyguladığında tamamen iyileşeceğini biliyordu.

"Ne hissediyorsun?" diye mırıldandı, boğazı kum gibi pürüzlüydü. Kelimeler mağarada yankılandı, kendi kulaklarına garip ama tanıdık geliyordu.

"Ben..." diye devam etti, titreyen bir iç çekişle. Gözleri büyümüşü, sanki sonunda Kader'in gücünün farkına varmış gibiydi. Onları orada hissedebiliyordu, bir dokunuş kadar somut. "Hissediyorum..."

Rixavox yardım edemedi ama daha da yaklaştı. Bacakları aralarındaki mesafeyi tüketti ve attığı her adımda kanının sıcak akışını hissetti. Sessela bir santim bile hareket etmedi. Adamın utangaç insanından beklediği gibi suya daha fazla eğilmedi. Bunun yerine ona baktı, onun *Rissatorax*, güzel ve meydan okuyan.

Onu görünce dudakları kıvrıldı.  şte onun gücü. Bir zamanlar bunu kaybettiğini hissetmişti ama onun bunu bir kez daha keşfetmesini istiyordu. Şimdi onun bir ipucunu görüyordu ve tamamen eski haline döndüğünde... muhteşem olacaktı. Onun kadın savaşçısı.

"Bunu tarif etmek zor, *tev*?" Rixavox çömelerek sordu Arkasına yaslanıp rahat bir pozisyona geçmeden önce havuzun kenarına oturdu, bacak kaplamaları keskin taşa çarparak gıcırdadı.

"Gerçekmiş gibi hissettirmiyor," dedi sonunda. Dudaklarının izini sürmek için kaldırdığı elinden su akıyordu.

Rixavox onu görünce açgözlülükle yutkundu. Kadını şehvetliydi, hem de yıkıcı bir şekilde. Onun  zerindeki etkisinin farkında olmayabilirdi ve Rixavox ilk kez, ona verdiği yeminden şüphe duymaya başlamıştı. Privanax. *Rillirax*'ta geçirdikleri zaman onu savaşçılık eğitiminden bile daha fazla sınayacaktı.

"Su ağır geliyor," diye devam etti. "Yine de hava kadar hafif hissettiriyor. Ve ben... vücudumu *bütün* hissediyorum. Tamamlanmış."

"*Rillirax* pek çok şeyin iyileşmesine yardımcı olur," dedi ona. "Hastalık, kırık bir ruh... keder ya da üzüntü bile." Kalın kalın yutkundu, sularında geçirdiği birçok geceyi hatırladı.

Vücudu havuzun kayalık kenarına dayanana kadar ona yaklaştı. Küçük, solgun parmakları kenarı kavradı ve Rixavox vücudundan uzanan dalgaların izini sürdü.

"Peki ya bunların hiçbirine sahip değilsen?" diye sordu, yüz hatları rahatlamıştı, gözleri mağarayı dolduran Luxirian ay ışığını yansıtıyordu.

Bunu daha önce hiç düşünmediği için hafifçe eğlenerek ofladı. "Sanırım o zaman sadece bir rahatlık gibi gelirdi. Ilık suda ıslanmaktan başka bir şey değil."

Sessela'nın gülümsemesi kalbinin göğsünde çarpmasına neden oldu. Vücudunun onun için nasıl acıdığını görmemesi için dizlerini hafifçe oynattı. İlk tanıştıklarında, onun uyarılma kokusunu aldıktan sonra çiftleşmek isteyip istemediğini sorduğunda yaşadığı beceriksizce yanlış anlamadan sonra, onu tekrar korkutmak istemiyordu. Aletini serbest bırakmak için bacaklarındaki örtüyü açmak üzere uzandığında kesinlikle hoşuna gitmemişti. Ve şimdi ne olduğu göz önüne alındığında İnsanların  ıplaklık, *kendi* deyimiyle *yakınlık* konusundaki utanga lığını bildiğinden, komuta merkezindeyken büyük bir hata yaptığını şimdi anlıyordu.

Onunla ilgili davranışları şimdi onu utandırıyor. Bu kadar dikkatsiz, bu kadar düşüncesizce davranmamalıydı. Ancak yeni uyanmış bir İçgüdü ile düşünceleri birbirine karışmıştı.

Rixavox, şimdi bakışlarından kaçmadığı için Kader'e şükredebilirdi.

"İçeri gelecek misin?" diye sordu melodik sesi, onu düşüncelerinden kopararak.

Hiç düşünmeden karşılık olarak mırıldandı ve kızın nefesinin kesildiğini duydu. Etrafındaki su hafifçe hareket etti. Sonra sorusunun ne anlama geldiğini fark etti... *Rillirax*'ta birlikte soyunacaklardı.

Bunu ürkek ve utangaç dışısından duymak cesurca görünüyordu, özellikle de soyunurken arkasını dönmesini istediğinden beri. Bu onun için beklenmedik, çıldırtıcı ve yasak bir şeydi.

İçgüdüsu onu içeri girmeye, çıplak dışısını vücuduna doğru çekmeye, böylece onun her santimini hissedebilmeye, dokunuşuyla onu keşfetmeye, uyluklarının arasındaki yemyeşil noktaya dalmaya ve zevkinin mağarada yankılanmasını sağlamaya zorluyordu.

Vrax, diye lanetledi, çenesini sıkarak. Hayatta hiçbir şeyi daha fazla istememişti.

tüm hayatı boyunca, hatta Büyükelçi olarak bile. Seçme şansı olsaydı, kadınına sahip olabileceği anlamına geliyorsa muhtemelen görevinden feragat edeceğini fark etti. Tam o anda ve orada. Eğer ona sahip olacaksa.

"Bu gece değil," diye homurdandı usulca, bakışları ona yapışmıştı.

Sessela kısa bir süre başını salladı, bakışları ondan uzaklaştı. Bir an için onu incittiğini düşündü. Az önce onu reddettiğine inanıyor muydu? Sorusu onun umduğu şeyi mi ifade ediyordu?

"Kadın," diye mırıldandı. Cesaret edebildiği kadar dürüst ve şeffaf olmaya karar verdi. Onun anlamasını sağlamanın tek yolu buydu. "Sana karşı kendime güvenmiyorum. Sen... beni anlayamayacağın bir şekilde baştan çıkarıyorsun," diye açıklamaya çalıştı ve o zaman bile kelimeleri ona duyduğu *ihitiyacı* ifade edemedi. "Olduğum yerde kalmam ikimiz için de daha iyi olur."

Yanakları pembeleşti ama sözleri onu şaşırttı. "Çok çekicisin, değil mi? Kate beni senin hakkında uyarmıştı, biliyorsun."

Rixavox, Vaxa'an'ın kadınlarının onun 'tam bir kadın erkeği' olduğu yönündeki şakasını hatırlayarak sustu. Ama Kat konuşmak için yanlarından ayrıldıktan sonra daha fazlasını söylemiş miydi? *Vrax*, neler söylendiğini sadece hayal edebiliyordu.

"Ne dedi?" diye sormak için kendini zorladı, bilmek isteyip istemediğinden emin değildi. Elbette bir üzü vardı. *Privanax* temelde alay etmişti

Onunla yüzleştğinde bunun için onu aşağıladı.

"Sana dikkat etmem gerektiğini," dedi Sessela yumuşak bir sesle, başını biraz geriye eğerek tekrar gözleriyle buluştu. "Bir tür kadın avcısı olduğunu, bunun ne anlama geldiğini biliyorsan tabii."

Rixavox kelimeyi tam olarak anlamamış olabilirdi ama ne demek istediğini çok iyi anlıyordu. Utanç onu tekrar dövdü, ama gerçeği göreceğini umarak bakışlarına karşılık verdi.

"Yaptığım şeyi değiştiremem," dedi huysuzca. "Luxirianlar çiftleşmeyi kutluyoruz. Sekse ve dokunuşa, onun serbest bırakılmasına, bize sağladığı güce taparız." O konuşurken kadın yumuşak bir nefes aldı. "Diğerlerinden daha fazla şımartıldığımı kabul ediyorum. Kat benim hakkımdaki değerlendirmesinde haksız değildi."

Bunları söylemek ona acı veriyordu çünkü *luxiva*'sının nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Ondan önce pek çok kişiyle birlikte olduğu için şimdi ondan kaçır, onu reddeder miydi? Ona karşı temkinli davranır ve dokunuşundan çekinir miydi?

"Beni baştan çıkarmaya çalışacağını ima etti," diye mırıldandı Sessela usulca. "Ve itiraf etmeliyim ki bunu yapmaya çalışıyor gibi görünüyorsun."

Rixavox'un kasları onun bakışları altında seğirdi. Anlamamıştı. Onun için ne olduğunu, onun için ne olduğunu bilmiyordu. İnsanların İçgüdüleri yoktu, bu yüzden elbette aralarındaki bağın yoğunluğunu onun kadar derinden hissetmeyecekti, en azından başlangıçta.

Anlamadığı şey, suçladığı gibi onu 'baştan çıkarmaya' çalışıyor olsa bile, bunun onun kader arkadaşı olduğu için olduğuydu, çünkü o tek bir masum bakışla onu yaktı, çünkü onun kokusunu, dokunuşunu, sesini aklından çıkaramıyordu. Anlamadığı şey, onun için bir daha asla başkalarının olmayacağıydı. Hayatı boyunca asla başka bir dişiye dokunmayacaktı ve - eğer onunla kalmayı, Luxiria'da kalmayı ve hayatını onunkine bağlamayı seçerse- onun için de başka erkek olmayacaktı.

Görünüşe göre geçmişi ona kur yaparken zarar veriyordu. Sessela bunun onun için normal olduğunu, gözüne çarpan her dişiye kovaladığını varsaydı. Bir zamanlar bu doğrudu.

"Hiç değilse şunu bil kadın..." diye yavaşça başladı. "Üzerimdeki tüm kontrol senin elinde. Sen istemediğin sürece hiçbir şey yapmam. Eğer yanımdayken sana dokunmamamı söylersen, bunu yaparım. Eğer bana seninle alay etmeyi bırakmamı söylersen, bunu yaparım. Seni istemeyi bırakmamı söylersen, bunu yaparım."

yapamam, ama seni Altın Şehir'e sağ salim geri getirene kadar elimden geldiğince bunu saklamaya çalışacağımı bil."

Sessela ağzı hafifçe açık bir şekilde ona bakıyordu. Kaşları hafifçe çatıldı ama sonra düzeldi.

Sözlerini *Rillirax*'ın sessizliğinde asılı bıraktı, kendi hızında işlemesine izin verdi. Bunlar söylenmesi gereken sözlerdi. Onu istediğini oldukça belli etmişti ve kız da buna dikkat çekmişti. İstekleri ve arzuları konusunda hiçbir zaman kurnaz bir erkek olmamıştı. Ama eğer bu ihtiyaçlar ve arzuları onu huzursuz ediyordu, onu tekrar rahat ettirmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Söylenecek tek söz onlardı. Ona geçtiğimiz ay döngüsünde başka bir kadınla birlikte olmadığını söyleyemezdi çünkü bu bir yalan olurdu. Ona kader arkadaşı olduğunu da söyleyemezdi, yoksa bu onu korkutup kaçırabilirdi.

Rixavox onun pembe diliyle dudaklarını ıslatmasını izledi. Suyun yüzeyinin altından göğüslerinin şeklini seçebiliyordu, sonra bakışlarını tekrar gözlerine çevirdi ve onun kafa karıştırıcı, kışkırtıcı dışısını okumaya çalıştı.

Konuştığında sesi boğuk ve yumuşaktı.

"Bunların hiçbirini durdurmanı istemiyorum."

Kadının sözlerinin doğrudan sikine doğru cızırdadığını hissetti.

Tanımlanamayan bir duygu göğsünde kabardı, ama bir şey yapamadan Tepki verme şansı bulamayınca havuzun kenarından uzaklaştı ve ortaya doğru yüzdü.

Rixavox, *luxiva*'sının gözlerini kapatıp kendini tamamen *Rillirax*'ın sularına bırakmasını nefesini tutarak izledi.

ON ÜÇ

Su yüzeyinin altında Cecelia her şeyi akışına bıraktı.

Gözlerini açtı ve yüzeyi delen ince ay ışığı huzmeleri dışında çoğunlukla karanlığı gördü. Koyu renk saçları etrafında dönüyordu ve Rixavox'a o sözleri söyleten şeyin ne olduğunu merak ederek gülümsedi.

Ama o biliyordu. Burasıydı. Kanserden önce, babasıyla yaşadığı sorunlardan önce, kendine olan güvenini kaybetmeden önce, uzun zamandır ilk kez bu şekilde kendisi gibi hissetmişti.

Bu sözler iyi hissettirmişti. Ona bakmak, onu istemek, onunla konuşmak iyi hissettirmişti. İyiden de öte. *Doğru*.

Rillirax'ın suyu, teninin üzerinde kayan küçük parmak uçları gibi üzerinden akıyordu. Bu çok garip bir duyguydu ama garip bir şekilde yatıştırıcıydı. Suyun ona verdiği her şeyi emdiğini hissetti... umudunu, korkusunu, şehvetini, gücünü. Ve sonra suyun hepsini ona geri verdiğini hissetti, değişmiş olması dışında. Duyguları daha dolgun, daha saf ve güçle zenginleşmiş hissetti.

Suyun ona fısıldadığını duyabildiğine yemin etti. Ancak ciğerleri yanmaya başladı ve yeniden yüzeye çıkmak için bacaklarını tekmeledi. Tepede havayı içine çekti, damlalar alnından aşağı akarak yanaklarını ve dudaklarını okşadı ve Rixavox'un bakışlarını üzerinde, her zaman üzerinde hissetti.

"Sanırım gitmeye hazırım," dedi, sesi suyun ona taşıdığı küçük bir fısıltı gibiydi. Kendini sakın ve hafif hissetti. İçgüdüsel olarak, *Rillirax*'ın o gece onun için daha fazlasını yapamayacağını biliyordu.

Hiçbir zaman özellikle dindar olmamıştı, ama burası bile Onu orada Rixavox'un halkını gözetken güçlü bir şey ya da biri olduğuna ikna etti. Onu neden oraya götürdüğünü anlamıştı.

Rixavox oturduğu yerden kalktı ve kadının kalbi göğsünde tekledi. Şehveti yavaş yavaş ihtiyaca dönüşüyordu. Yakışıklı bir erkekti, güçlü ve erkeksi. Daha önce kendisinden saklamaya çalıştığı, pantolonunun içinde sertleşmiş sikini gördü. Bunu fark etmemesi için onun kör olduğunu düşünmüş olmalıydı.

Birkaç adım ötede yere düşürdüğü tuniği almak için eğildiğinde kalçalarındaki kalın kas ipleri şişti. Tuniği havuzun kenarına bırakırken sessizdi ve sonra arkasını dönerek ona daha önce istediği mahremiyeti sağladı.

Cecelia gülümsemesini bastırdı ve havuzdan çıkmak için kayaları kullandı. Su vücudundan kayarak kenardan aşağıya damladı. Bir an için çıırılçıl durup Rixavox'un sırtına baktı. Aldığı her aceleci nefesle omuzlarının yükselip alçalmasını izledi ve bir yanı ona arkasını dönmesini söylemek için yanıp tutuştu. Bir yanı da onun gibi bir erkeğin ne yapacağını görmek istiyordu. Sert mi olacaktı? Nazik mi? Ya da İkisinin arasında bir yerde mi?

Mağaranın içindeki hava nemli ve sıcak olmasına rağmen titredi, meme uçları çakıllaştı. Yavaşça çömelerek hafif tişörtünü aldı ve başının üzerinden geçirerek yerine oturttu.

Cecelia ıslak saçlarını savurarak, "Tamam, ben iyiyim," dedi.

Rixavox sanki onu görmeye *ihtiyacı varmış* ve duvara bakmaya bir saniye daha dayanamayacakmış gibi hızla döndü. Midesinde bir sıcaklık birikti. Onun tepkisi biraz fazla hoşuna gitmişti.

"Terbiyeli mi?" diye mırıldandı, ona doğru bir adım atarak. Sanki gücenmiş gibi kaşlarını çatı, "İyi olmaktan çok daha fazlası olduğunu söyleyebilirim, kadın."

Adamın sözlerini yanlış anladığını fark ettiğinde boğazından hafif bir kahkaha patladı. "Bu bir ifade. Bir insan ifadesi. Giyinik olduğumu kastetmiştim, böylece arkanı dönebilirdin."

Boğazının arkasından homurdanan bir ses çıkardı ve eli kızın belinde gezinerek onu mağaranın girişine doğru götürdü.

Rixavox onu buraya getirirken sardığı kürkleri almak için eğildi ve sonra doğruldu. Tam kürkü omuzlarına geçiriyordu ki, boğazından hırıltılı bir mırıltı koparak durdu. İrkilerek başını kaldırdığında adamın mavi gözlerinin göğüslerinde olduğunu gördü. Gömleğinin ıslak tenine yapıştığını hissetti ve aşağı baktığında göğüslerini görebiliyordu.

Meme uçları müstehcen bir şekilde ortaya çıkıyor, etraflarındaki bölge sudan şeffaflaşıyor.

Nefesi kesildi... ama sanki bakışlarını cesaretlendirmek istercesine omurgasının biraz dikleştiğine yemin etti. Klitorisi kalp atışlarıyla aynı anda zonklıyor ve kalçalarını sıkma dürtüsüyle savaşıyordu. Luxirianlı, göğsünü titreten mırıltılar dışında olduğu yerde donup kalmış gibiydi.

Sonra avucu hafifçe hareket etti, neredeyse kazara. Kürkler hâlâ iki elindeydi ama onları kadının omuzlarından aşağı doğru kaydırmak için hareket ettiğinde, avucunun içi kadının sivri meme ucuna değdi. Temas çok kısa sürdü, çok hafifti ama yine de Cecelia'nın vücudu sanki adam göğüslerini iyice emmiş ve ırzına geçmiş gibi tepki verdi. Boğazından soluk soluğa bir inilti koptu ve bu sesle, adamın dokunuşuyla bedenini yakıp kavuran zevkle öylesine sarsıldı ki çaresizce Rixavox'a bakmaktan başka bir şey yapamadı.

"*Luxiva*," diye homurdandı burun delikleri alevlenerek. Adam Luxirian dilinde yüksek sesle bir küfür savurunca yerinden sıçradı ama sonra kürkleri aceleyle yerine sabitleyerek onu belki de öncekinden daha sıkı bir şekilde kürklerin içine soktu. Yanaklarına bir kızarıklık yayılmaya başladı.

İçindeki duygu karmaşası neredeyse hiçbir anlam ifade etmiyordu ve onları deşifre etmeye çalışmaktan daha iyisini biliyordu. Delicesine tahrik olmuş, biraz utanmış, onun kendisine *daha fazla* dokunmasını istemekle, birbirlerine karşı duydukları tuhaf, çılgınca çekimi kışkırtmaması gerektiğini bilmek arasında kalmıştı. En azından bu çılgınlığın sadece kendisinden kaynaklanmadığı için rahatlamıştı. Hayır, Rixavox da aralarındaki şey yüzünden işkence çekiyor gibiydi.

"Yola çıkmalıyız," diye homurdandı Rixavox. "*Şimdi*."

"Tamam," diye fısıldadı, sesine güvenmiyordu. Meme uçlarının kürklere sürtündüğünü hissettiğinde dizleri titredi, hafif bir alaydı ama daha fazlası değildi.

Rixavox'un onu tekrar kollarına alıp *Rillirax*'ın dışına, onu içeri taşıdığı gibi taşıması da yardımcı olmadı. Yolculuk boyunca tek kelime konuşmaya cesaret edemediler. Rixavox'un mırıltılı hırıltıları hiç kesilmedi ve kız bu hırıltıları kendisine karşı hissetti, garip bir şekilde samimi, garip bir şekilde tahrik edici.

Dondurucu soğuk ve karanlık bir gecede dağdan çıktıklarında bile konuşmadılar. Mağaranın sıcaklığı uzak bir anı gibi görünüyordu ve eğer saçları ıslak olmasaydı, bunun hiç yaşanmadığına inanabilirdi.

Rixavox gergin görünüyordu ve uyarılması biraz yatıştığında, hovercraft'ın kontrol paneli ile Luxirian'ın sert vücudu arasına sıkıştığında, *Velraxa*'ya geri dönmek üzere gökyüzüne doğru yükselmeye başladıklarında - neyse ki bu sefer daha yumuşak bir yükselişti - Cecelia onu bir şekilde gücendirdiğinden endişelenmeye başladı.

"Bana kızgın mısın?" diye sordu hafifçe, vücudu kat kat battaniyelerin altında terlemeye başlamıştı.

"Rebax?" Rixavox keskin bir nefes aldı. "Asla."

Biraz rahatladı. Yanlış bir şey yapmadığını biliyordu, en azından kendi gözünde, ama ona normal gelen en ufak bir şeyin bile onu rahatsız edip etmediğini anlamak zordu.

Başı aşağı eğildi ve dudakları hassas kulağını sıyırdığında göz kapakları titreyerek kapandı. "Şu anda sana ne yapmak istediğimi bilmiyorsun *lüksiva*," diye gürlledi. Kızın uyarılmışlığı yeniden alevlendi ve baş döndürücü his karşısında neredeyse inleyecekti. "Bana merhamet etmelisin, dişi. *Lütfen*. Şu anda bile amının ne kadar ıslak olduğunun kokusunu alabiliyorum."

"Ben... Elimde değil," diye usulca itiraf etti, o noktada utançtan geçmişti. Yaramaz sözleri kalçalarının arasına bir karıncalanma daha getirdi.

Yumruklarını ona doğru sıktı ve saçlarının birkaç telini kaldıran sert bir nefes üfledi.

"Ben de bundan korkuyordum," diye mırıldandı ama uzaklaşmadı.

"Rixavox, neler oluyor?" diye sordu, sesi dehşet içindeydi, kaşları kaşlarını çatarak. "Neden böyle?"

Çünkü aralarındaki yoğun çekim için düşünebildiği tek şey, bu Luxirianların güçlü feromona sahip olması gerektiği idi. Ancak bu, neden sadece Rixavox için böyle hissettiğini açıklamıyordu. Privanax ya da ikisi Karşılaştığı gardiyanlara, hatta Kate'in eşine karşı bile hiçbir şey hissetmemişti. Bu hiç mantıklı gelmiyordu.

Ama adam ona cevap vermedi. Onun yerine kollarını kalçalarına doladı ve kadın hayal kırıklığı, yorgunluk ve uyarılmanın içinde bir savaşa dönüştüğünü hissederek ona yaslandı. Bununla savaşacak enerjisi yoktu.

Her şey çok hızlı ilerliyordu. Daha o sabah Altın Şehir'de olması aklını başından almıştı. Ya şimdi? Luxirian uzaylısıyla yatmayı ciddi ciddi düşünüyordu çünkü yatmazsa pişman olacağını düşünmeye başlamıştı.

Çok geçmeden Rixavox *Velraxa*'ya doğru alçalmaya başladı. Hovercraft'ı evinin önündeki geniş avluya yumuşak bir şekilde park etti ve Cecelia rahat binaya gözlerini kırıştırdı, geçen seferkinden inanılmaz derecede farklı hissediyordu ilk kez görüyordu.

Rixavox onu içeri sokmadan önce inmesine yardım etti. Ağır kapıyı sürgüledi -muhtemelen daha fazla eski kız arkadaşının çıplak bir şekilde içeri dalacağından endişeleniyordu, şüphesiz- ve sonra ona döndü.

Birbirlerine dikkatle baktılar ve sonra Rixavox kürk kundağını gevşetmek için bir adım öne çıktı. Nefesini tuttu, acaba Rixavox'un

ona tekrar dokun.

Ama sonra dedi ki, "Gel. Sana tuvaletin yerini göstereyim. Ben sizi sıcak tutmak için ateş yakarken siz de uyumaya hazırlanabilirsiniz."

Cecelia başını sallamaktan başka bir şey yapamadı. "Teşekkür ederim."

Rixavox onu oturma odasından ayrılan dar bir koridordan geçerek yatak odasına götürdü. Rixavox'un evinin çıplak kemikler halinde olduğunu fark etmekten kendini alamamıştı. Adam onu seyahat günlerinden sonra ilk getirdiğinde pek bir şey görmemişti, çünkü o sırada yarı uykuluydu. Ve o çıplak kadın onu okşamaya çalışırken de kesinlikle bir şeyleri kontrol etmemişti. İşte

süslemeler ya da ıvır zıvırlar yoktu. Görünüşe göre Luxirian uzaylının yaşamak için pek bir şeye ihtiyacı yoktu.

Evin sağ tarafındaki orta merkezden çıkan bir koridor daha vardı ve ikisini de görmediği için bunun mutfığa mı yoksa ikinci bir yatak odasına mı gittiğini merak etti. Nerede yemek yiyordu? Yatak odası onun uyuyordu... orası onun yatak odasıydı ve o da oraya el mi koymuştu? O gece orada onunla birlikte uyumayı mı bekliyordu? Başka bir yerde uyumayı teklif etmeli miydi?

Bu soruları düşünürken dudağını kemirdi. Kahretsin, bu konuda hiç deneyimi yoktu. Geçmişteki erkek arkadaşlarına gelince, ikisi lise yıllarında, ailesinin çatısı altında yaşarken olmuştu.

Kimin nerede yattığı konusunda endişelenmeye gerek yoktu. Son erkek arkadaşı sadece iki ay sürmüştü ve henüz birbirlerinin evinde yatıya kalmayı bile başaramamışlardı.

İşte oradaydı... her şeyi fazla düşünüyordu.

Sakin ol, dedi kendi kendine. O kadar da büyük bir mesele değildi. Ayrıca, Rixavox'un onu yapmak istemediği bir şeye zorlamayacağını biliyordu. Şimdiye kadar eline bolca fırsat geçmişti. Kate de bir Luxirian savaşçısının yanında tamamen güvende olacağını söylemişti, değil mi? Onların geleneklere, onura ve disipline saygı duyan bir ırk olduğu hissine kapılmıştı.

Rixavox onu yatak odasına götürdü ve o da yerdeki kürklerle dolu yumuşak, minderli yatağa baktı. Şimdi onların kokusunu hatırlıyordu, çok belirgin bir şekilde Rixavox kokuyordu. Yüzü kızardı. Burası onun yatak odasıydı.

Odanın uzak köşesinde bulunan ve Rixavox'un dokunuşuyla hızla açılan çelik bir kapıdan geçtiler. Cecelia içeride, *Rillirax*'a benzemeyen, ancak daha yapılı kenarları ve dikdörtgen şekli olan küçük bir su havuzu gördü. Buhar yüzeyden süzülüyor ve kanatçıklar halinde yukarı doğru süzülüyordu.

Tavana yakın bir yerde havalandırma delikleri varmış gibi görünüyordu. Köşede tuhaf bir yapı dikkatini çekti, ilk bakışta tuvaletin Luxirian versiyonu gibi görünüyordu. Ayna göremedi ama duvarlar, bulanık bir görüntüyü geri yansıtan metalik bir kaplamayla kaplıydı.

"Bezler burada," diye mırıldandı, gizli bir panele doğru ilerledi ve bastırınca taba rengi ketene benzeyen bir şeyle dolu bir bölme ortaya çıktı. İçini karıştırdı ve sonra yağa benzeyen bir sıvıyla dolu orta boy mavi bir şişeye geri döndü. "Yıkamak için."

"Sabun mu?" diye sordu, şişeyi adamın parmak uçlarından çekip alarak.

Yüz hatları bir an için şaşkındı ama sonra başını salladı. "*Tev*. Köpüğe dönüşüyor." Arkasından havuza baktı... daha doğrusu küvete. "Bu gece tekrar yıkanmana gerek yok. Sen istemediğin sürece."

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Sanırım böyle iyiyim. Yine de sabah yıkanabilirim." Özellikle de gece terlemesi varsa.

Rixavox başını salladı ve ona baktı. Birbirlerine ne kadar yakın durduklarının farkındaydı ve inatçı saçlarını düzeltmek için bir elini uzattı. Hovercraft'la eve döndükten sonra muhtemelen kuş yuvasına benziyordu.

"Ateşi ben yakacağım," diye mırıldandı.

Adamın dokunuşu geri çekildi ve kadın onun elini takip etme dürtüsüne direndi. Adam geri çekildi ve sonra kapı aralığında kayboldu. Çelik kapı arkasından kapandı ve ona biraz mahremiyet sağladı.

İşine hızla devam etti ve tam Rixavox'a tekrar katılmak üzereyken metalik duvardaki yansımasını gördü. Görüntü bulanıktı ama kendini nispeten net görebiliyordu. Kaşlarını çattı, tuniğini kaldırdı ve şimdiden epey kilo kaybettiğini fark etti.

Kalça kemikleri eskisinden daha keskin, daha belirgin görünüyordu, ilk uzaylılar tarafından götürüldüğünden beri. Yüzü ışıktaki solgun görünüyordu ve gözlerinin altında koyu gölgeler görüyordu.

Cecelia kaşlarını çattı, omuzları biraz çöktü. Bir an için başını başka yöne çevirdi, sessizliği ve arkasındaki yüzme havuzunu sürekli dolduran suyun fokurdamasını dinledi. Sonra tekrar yansımasına baktı. Omurgası dikleşti. Kendine küçük bir gülümseme verdi ve sonra kapıya dokundu.

Bir kez daha bakmadan adımını attı ve bunun için kendini daha hafif hissetti.

Rixavox koridorun girişinde belirdiğinde oturma odasındaki ateşi çoktan yakmıştı. Ateş yumuşak, turuncu bir parıltı yaratarak odayı aydınlatırken köşelere uzun gölgeler düşürüyordu.

Teni rengi emerek altın rengine dönuştü ve Cecelia ona hayretle bakarak kollarının üzerinde dönen kehribar tonlarını ezberlemeye çalıştı.

Ona bakmak için döndüğünde gözleri hâlâ maviydi ve ateş çukurundaki çömelmiş pozisyonundan zarıfçe kalkarak küçük bir erzak kesesini ona doğru getirdi.

Ayaklarından başlayarak saçlarına kadar bakışları onun üzerinde gezindi ve ne düşündüğünü merak etti. Ona tuhaf mı görünüyordu? Daha önce evinde bulunan Luxirian dışisine hiç benzemiyordu. Güzel, güçlü ve uzun bacaklıydı. Cecelia ise solgun, zayıf ve Rixavox'un omuzlarına ancak geliyordu.

Onu sözsüz bir şekilde koridora geri götürdü. Cecelia, o çömelip elindeki malzemelerle çukurun içinde az bir çabayla ateş yakarken etrafta dolandı. Kuzey toprakları gibi soğuk bir yerde ateş yakma konusunda çok fazla pratik yapmış olduğunu düşündü.

"Burası senin yatak odan mı?" diye sordu.

Yangın malzemelerini özenle paketledi ve keseyi rulo haline getirerek bir iple sabitledi. Ona baktı. "*Tev.*"

"Oh," diye mırıldandı yutkunarak. "İstersen oturma odasında uyuyabilirim. Yatağın devraldığını fark etmemiştim."

Rixavox kaşlarını çatı. "Ben merkezde uyuyacağım, bayan." Ses tonu hiçbir şekilde tartışmaya davet etmiyordu ve Cecelia böyle bir şey söz konusu olduğunda sessiz kalmanın daha iyi olacağını düşündü.

Onun yanıtını beklemeden, dokunduğunda açılan başka bir gizli bölme geçti. Yeni bir gömlek aldı ve kıza uzattı, kız da minnetle aldı ve sessizce teşekkür etti.

Gerginlik hissediliyordu ve odadaki en yüksek ses olan ateş arkalarında tıslıyordu.

"*Frixavir, luxiva,*" diye mırıldandı, kolunu hafifçe sıvazlamak için bir elini uzattı. "Dinlen," diye tercüme etti. "Eğer bana ihtiyacın olursa, beni uyandırmaktan çekinme."

Sonra son bir bakışla topuğunun üzerinde döndü ve gözden kaybolana kadar koridorda kayboldu. Kapı arkasından hızla kapandı ve odada sadece o, tek başına duruyordu.

Cecelia içini çekti ve hafif nemli gömleğini hızla çıkarıp ona verdiği yeni gömleği giydi. Üzerindeki kokuyu içine çekme isteğine direndi.

İnanılmaz derecede yumuşak bir kumaştı çünkü şu anda düşüncelerini dolduran uzaylı gibi kokuyordu.

Yumuşak yatağına yerleşti ve vücut ısıısıyla ısınana kadar hafifçe titreyerek kürkleri etrafında sürükledi.

Ateş etrafında ısııl ısııl yanarken huzursuz bir uykuya daldı. Son tutarlı düşüncesi, keşke ondan kalmasını isteyecek kadar cesur olsaydım oldu.

* * *

Soğuk onu canlı rüyalardan uyandırdı.

Cecelia gözlerini kırpıştırarak kendine gelmeye çalıştı ve şiddetli bir ürperti onu sarstı. Ateş çukurunun üzerindeki puslu pencereden dışarı baktığında, dışarının hâlâ zifiri karanlık, hâlâ gece olduğunu gördü. Hemen altındaki ateş birkaç köze kadar sönmüştü.

Rixavox'u, onun sıcak tenini ve bağımlılık yapan kokusunu hayal etmişti. Bir an için onun yanında olduğunu düşündü çünkü rüyalar çok *gerçekçi* gelmişti. Ama yanındaki boşluk boştu, çarşafklar dokunulamayacak kadar soğuktu.

Cecelia'nın gözleri koridora açılan metal kapıya takıldı. Belki rüyalardan ya da soğuktan, belki de daha önce aralarında yaşanan garip gerginlikten dolayı pişmanlık duyduğundan, ama yataktan kalktı ve birkaç kürkü omuzlarına toplarken titredi. Koridora çıkarken ayaklarının altındaki taş zemin buz gibiydi, kapı sessizce açılıp arkasından kapandı.

Oturma odasındaki ateş de kendisinininki kadar sönmüştü ve uykuya dalalı birkaç saat olduğunu anladı. Alçak, altın rengi ışıktaki Rixavox'un formunu gördü. Sırt üstü yatmış, ateş çukurundaki minderlerin arasına yayılmış, geniş göğsü inip kalkıyordu.

Ateş çukuruna adımını atar atmaz adam hemen uyandı ve eli otomatik olarak vücuduna yakın bir yerde duran ve *bıçak* olduğunu anladığı şeye uzandı.

Cecelia donakaldı ve ancak Rixavox orada duranın o olduğunu görünce usulca küfrederek elini bıraktı.

"*Luxiva*," diye mırıldandı, sesi gırtlaktan geliyordu ve uykudan boğuklaşmıştı. "*Mexirava ta vira, vellixa*."

Sözlerinin İngilizce değil de Luxirian dilinde olduğunun farkında değilmiş gibi görünüyordu ama Cecelia onun ses tonundaki özrü ve anlamı hissederek rahatladı. Onun bir savaşçı ve halkı için bir savaş generali olduğundan bahsettiğini hatırlıyordu.

Savaşçı. Bu kelimenin ne anlama geldiğini, ne gibi imalar içerdiğini tam olarak düşünmemişti ama şimdi onun neler gördüğünü, uykudan uyandırıldığında hiç düşünmeden bıçağa uzanmasına neden olacak neler yaşadığını merak ediyordu.

"Sorun yok," diye fısıldadı, onun yanında diz çöktü, kürkler etrafında sürükleniyordu.

Rixavox ağırlaşmış gözlerle ona baktı ve yanağına dokunmak için uzandı. Luxirian dilinde başka bir şey daha söyledi ama Cecelia usulca gülümseyerek başını salladı.

"Seni anlamıyorum tatlım," diye fısıldadı, ona bakarken içinde güçlü bir şefkatin kabardığını hissetti. Gözleri loş ışıktaki inanılmaz derecede karanlıktı.

Sonunda tercüme etti. "Bir rüya," diye mırıldandı usulca. "Zihnin bir oyunu. Kaderlerin."

Cecelia onun ne demek istediğini anlamayarak kaşlarını çatı. Adamın yorgun olduğunu fark etti. En son ne zaman tam bir gece uykusu aldığını merak etti.

Yavaşça eğildi ve dudaklarını onun yanağına değdirdi. Adamın teni dudaklarının altında pürüzsüz ve sıcaktı.

"Sessela?" diye mırıldandı, kadın arkasına yaslandığında gözlerini kırıştırarak ona baktı.

Berraklık geri döndü. Dirseklerinin üzerine doğru eğilmeye başladı ama kadın bir eliyle göğsünü yumuşatarak onu geri itti. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," diye fısıldadı. "Burada seninle uyuyabilir miyim?"

Rixavox omuzlarına dolanmış kürklere baktı ama onun cevabını beklemeden yanındaki minderlerin arasına çöktü ve yayıldı.

Gürleyen mırıltısı kızın minderlere gülümsemesine neden oldu ve kız onun Kolları hemen ona dolandı ve onu vücuduna çekti. Mutlu bir şekilde iç geçirdi, yanağını onun sıcak göğsüne soktu, uzuvları gevşemeye başladı ona karşı çözülme.

"Çok iyi hissediyorsun," diye mırıldandı usulca. Birbirlerine o kadar sıkıca bastırmışlardı ki, adamın karnına doğru sertleştiğini ve dikleştiğini hissetti. Daha önceki keskin, ağırlı uyarılma yerine, o anki uyarılması yumuşak ve şehvetliydi.

O gece aralarında hiçbir şey olmayacaktı ama bu iyi hissettiriyordu. Bu yüzden tüm vücudu dolgun, sıcak ve gür hissediyordu.

Dudakları kızın şakağına değdi. "*Frixavir*."

Boynuzlarından biri saçlarına sürtündü, bir aşağı bir yukarı, bir aşağı bir yukarı ve kadın bu hissi severek yumuşak bir nefes verdi.

Uyku kısa sürede onu yeniden ele geçirdi.

OceanofPDF.com

ON DÖRT

"Burayı seviyorum," dedi Sessela *Rillirax*'taki yerinden, suyun altında çırılçıplak, hem dikkat dağıtıcı hem de keyif verici bir şekilde. Kadın soyunurken Rixavox'un arkasını dönüp tekrar *yüzünü* duvara dönmesini sağlamıştı. Söylemeye gerek yok, Rixavox'un aleti içinde bulundukları dağ kadar sertleşmişti.

luxiva'sına gözlerini diktiğinden beri. Uykuda bile rahatlayamıyordu.

Kutsal havuzdaki ikinci geceleriydi ve Rixavox'un İçgüdü'sü her geçen an daha kolay ortaya çıkıyordu. Artık bir Onu sakın tutmak, dizginlemek çok zordu ama dışisinin iyiliği için bunu yapacaktı.

Yapmalıyım, diye düzeltti.

O sabah *luxiva*'sının yanında uyanmanın sakinliğini, doğruluğunu hatırladı. Onu merkezde aradıktan sonra gece boyunca yanında mışıl mışıl uyumuştı. İçgüdü'sü, onu yakınında tuttuğu, kalbinin yavaş atışını bedeninde hissedebildiği o kısa an için huzur bulmuştu. Gece boyunca onu pek görmemişti.

Görevlerini yerine getirmesi gerektiğinden, bu süre zarfında ona sıcak yemek getirmeyi ihmal etmemişti.

Rixavox onu bu kadar uzun süre eğlencesiz bıraktığı için suçluluk duyuyordu. Ama çok nadiren orada olduğu için evi onun dikkatini dağıtacak zevklerden yoksundu. O sabah pazardan ona daha iyi giysiler almıştı - lüks renklerde taze, yumuşak tunikler, bulabildiği en küçük kürk şal ve küçük ayakları için astarlı çizmeler, ancak bunlar onun için çok büyüktü - ayak parmaklarını fazla kürk şeritleriyle doldurmak zorunda kalmışlardı. Ama ona, önündeki uzun mesafeyi aklından çıkarmasını sağlayacak başka şeyler almayı düşünmemişti.

Görevlerinin çoğunda dikkatsiz davrandığı için kendini azarladı. Aklı her an Sessela'ya gidiyordu, ta ki bir daha yapamayacağını anlayana kadar. Büyükelçilik görevlerine konsantre olacaktı. Hatta Levrix'i onunla tanışmaya davet etmeyi ciddi ciddi düşünmeye başlamıştı, böylece *luxiva*'sının bu süre boyunca bir yoldaşı olacaktı.

Kadını anlayışla karşıladı elbette. Yokluğu için onu suçlamıyordu. İkiz güneşler alçalmaya başlamadan hemen önce nihayet ona döndüğünde, bolca özür dilemişti. Kadın onun özrünü bir kenara itmişti,

Bakması gereken bir karakolu olduğunu, görevlerinin onunla vakit geçirmekten daha önemli olduğunu söyledi.

Kaşlarını çattı, zihninde sessizce aynı fikirde değildi. Tek istediği onunla geçireceği zamanı boşa harcamaktı.

Rixavox onun geçmişte tanıdığı dişilerden çok farklı olduğunu fark etti. Onun *luxiva'sı* neredeyse her konuda sakindi. Özveriliydi, onun görevlerini kendi ihtiyaçlarının üstünde tutuyordu. Zihinsel olarak güçlüydü. Bu özelliklerin onun hastalığından kaynaklandığını biliyordu. Yolculuk sırasında *Rillirax* o gece ona *kanser* dediği şeyin insan tedavilerinden bahsetmişti. Ona farklı türleri, farklı ciddiyet seviyeleri ve farklı tedavi yaklaşımları olduğunu söylemişti.

Anlattıkları, anıları onu dehşete düşürmüştü. Tedavilerin onu ne kadar hasta ettiğini, nasıl kusturduğunu, saçlarının nasıl döküldüğünü, enerjisini nasıl tükettiğini anlattığında midesi düğümlenmişti. *Hellixaxava* Luxirianlar arasında yaygın bir hastalıktı, özellikle de genç yaşlarda. Luxiria'da kolay, acısız ve hızlı bir tedavisi varken, bu kadar çok insanın acı çekmesi onu üzüyordu.

Dişisini evine getirdiği için Kader'e teşekkür etti. Krevorag'ların ellerinde çektiği acıları hafifletebilmeyi diledi ama hiç değilse, Dünya'ya dönmeyi seçse bile iyileşecek, ömrünün geri kalanını ona çok acı çektiren hastalık olmadan yaşayacaktı.

Rixavox ona baktı, *Rillirax*'ı içine çekiyordu, yüzünde dingin bir gülümseme vardı ve kalbi göğsünde tekledi. Kız onun için o kadar güzeldi ki bazen canı acıyordu. Ellerini ondan zorlukla uzak tutabiliyordu. Bu süre boyunca ne zaman ona dönse, belini avuçlamış, parmak uçlarını, saçlarını, yumuşak yanaklarını okşamış, ona birçok özgürlük tanımıştı. ona yasak olmalıydı. Ona izin vermişti. Dokunuşundan hoşlanıyor gibiydi, bu da onu sevindirmişti.

"Rixavox," dedi, lirik sesi mağaranın içinde yankılanıyor, duvarlar boyunca büyüyen *pevrilla* tarafından sadece biraz sönükleştiriliyordu.

"Tev, diş mi?" diye mırıldandı, elleri ona dokunmak için can atıyordu.

Ama o oturdu

Havuzun kenarındaki yerinde, sadece onunla birlikte ıslanmayı diliyordu, çıplak teni onunkine değiyordu.

"Bana bir şey söyle. Herhangi bir şey" diye emretti, gözleri gümüşü ışıktaki parlıyordu. "Ben... sesini duymak istiyorum."

Göğsünde bir kekeleme daha, ardından karnının derinliklerinde bir sıcaklık. "Sanırım aramızdaki en iyi sese sahip olan sensin, kadın."

"Seninkini duymak hoşuma gidiyor," diye itiraf etti usulca. "Öyleyse konuş. Bana kendin hakkında, bu gezegende büyümenin nasıl bir şey olduğu hakkında bir şeyler anlat. Bazen tüm bunların var olması bana hâlâ çok garip geliyor, bir rüya gibi."

"Luxirian gençleri gezegenimizin ötesinde de yaşam olduğunu bilerek büyüyorlar" dedi. "Birçok türle yakın ilişkilerimiz ve ortaklıklarımız var. İtiraf et, bunun senin için, diğer insanlar için nasıl bir şey olduğunu düşünemiyorum." "Biraz bunaltıcı bir durum," dedi, yüzünde bir gülümseme belirdi.

Dudaklar. "Yalan söylemeyeceğim."

Rixavox kızın kenara, kendisine doğru yaklaşmasını izledi. Onun isteği hakkında düşündü. "Benim hakkımda bilmek istediğin şey nedir, dişi?" diye homurdandı.

"Bir ailen var mı?" diye sordu ona.

Rixavox ayıldı ama onun bilmek istediği her şeyi cevaplayacağına yemin etti. Kader bağı yalanlarla ya da yarı gerçeklerle güçlendirilemezdi.

"Artık değil," dedi hafifçe kıpırdanarak. "Annem ve efendim bu hayattan kara dünyaya göçtüler."

Kan kardeşinden nasıl bahsedeceğini düşünerek durakladı, ama o daha söyleyemeden kadın yumuşak bir sesle, "Ah, Rixavox. Özür dilerim. Onunla yakın mıydınız? onları?"

"Yakın mı?" diye sordu, ailevi bağ için tuhaf bir kelime olduğunu düşünerek. "Yakından da öte, dişi. Onları sevdim, onlara saygı duydum. Beni hayatlarıyla onurlandırdılar." Luxiria'da aile birimlerinde anlaşmazlık olması nadir görülen bir durumdu. "Annenizle ya da efendinizle zaman zaman anlaşmazlığa düşmeniz doğaldır ama Luxirialılara küçük yaşlardan itibaren büyüklerimize, onların bilgeliğine ve rehberliğine saygı duymaları öğretilir. Onları sık sık düşünüyorum ve bu dünyadan gittiklerini hatırladığım her an bana acı veriyor."

Sessela bir an sessiz kaldı. Adam konuşurken gözleri yumuşadı ve sonra "Nasıl öldüklerini sorabilir miyim?" diye sordu.

"Annem Veba'da öldürüldü. Efendim onun ölümünden sonra kendi hayatına son vermeyi seçti, o ay eşlerini kaybeden pek çok Luxirian erkeği gibi döngüsü."

"Ne?" diye fısıldadı, sesi dehşet içindeydi. "Rixavox..."

Gözleri biraz yana kaydı ve *Rillirax*'ın sularına baktı. "Bu süre zarfında ırkımızdan pek çok kişiyi kaybettik. Sadece dişilerimizi değil."

"Veba," diye mırıldandı usulca, gözlerini ona dikerek. "Kate bana bundan bahsetti. Düşmanlarınız tarafından yapılan bir saldırı olduğunu söyledi."

"Tev, öyleydi," diye onayladı. "Jetutianlar. Saldıkları virüs dişilerimizin çoğunu yok etti."

Sessela başını sallayarak, "Ve geri kalanını kısır bıraktı," diye bitirdi. "Tev."

Dişisi *Rillirax*'ın kenarına o kadar yaklaşmıştı ki kolunu uzatıp adamın uzattığı bacağına dokundu. Sadece dokunuşu bile zihnini ele geçirmekle tehdit eden anıları hafifletti.

"Üzgünüm, Rixavox. Bunun nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum," dedi.

Kan kardeşinin işlediği suçları ona anlatması gerektiğini biliyordu. Eğer o bilirse daha iyi hissedecekti, eğer yanlışlıkla başka biri. Devix'in işlediği suçlar özellikle yaşlılar arasında hâlâ fısıldanıyordu, bu yüzden bir şeylere kulak misafiri olması zor olmazdı.

"Benim bir kan kardeşim var," dedi ona, bakışlarıyla buluşarak. "Benden üç dönem daha büyük."

"*Velraxa*'da mı yaşıyor?" diye sordu, dili karakolun adının üzerinde zahmetsizce kayıyordu.

"*Nix*," diye mırıldandı. "Luxiria'dan sürgün edildi. Yedi dönemdir onunla temas kurmadım. Doğrusu, yaşayıp yaşamadığını ya da öte dünyaya geçip geçmediğini bilmiyorum."

Sessela'nın kalın bir şekilde yutkunduğunu ve kaşlarının endişeyle çatıldığını duydu. Yumuşak bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu.

"Veba'dan iki dönem sonraydı. Devix, Luxirianlar için olabilecek en kötü suçu işlemekle suçlandı," dedi hse, elini boynuzunda gezdirerek. "Veba'dan önce bile dişilerimize her zaman büyük saygı gösterdik. Onlar türümüzün anneleri, kendi başlarına birer yaratıcıdır.

Onlar olmadan biz bir hiçiz. Güçlü değiliz. Luxirianlar için bir dişiye zarar vermek düşünülemez. Ölümle cezalandırılacak bir suçtur."

"Kardeşin bir dişiye mi yaraladı?" diye sordu usulca.

Geri tepmesine neden olsa da kelimeleri söylemek için kendini zorladı. "Tecavüzle suçlandı." Sessela keskin bir nefes aldı. Rixavox, "Sekiz dönem önce sürgüne gönderildi ve bir daha geri dönmesi yasaklandı. Luxiria."

Sessela'nın gözleri onun gözlerinden hiç ayrılmadı: "Bir kadına karşı işlenen suçun ölümle cezalandırıldığını söylemiştin. Ama o sürgün edildi?"

Vaxa'an o zamanlar kısa bir süre için Başbakan Lider olmuştu. Efendisi Vaxa'an'ın annesinin peşinden kara dünyaya gitmiş ve Luxiria'nın yönetimini Vaxa'an'a bırakmıştı. Cezalandırma konusunda son söz ona aitti ve bu konuda çok eleştiri almıştı, özellikle de yaşlılar tarafından... Rixavox'un rütbelerinin sökülmesini isteyen yaşlılar tarafından.

"Mahkeme sırasında çelişkili ifadeler vardı," dedi Rixavox yumruklarını sıkarak.

"Ne şekilde?" diye sordu usulca, gözlerini ona dikerek. Rixavox, kendi kanından birinin neyle suçlandığını bildiği için artık ona karşı temkinli olup olmadığını merak etti. Şimdi ona karşı farklı mı davranacaktı?

"Kardeşim akla hayale gelmeyecek bir şey yapmadığı yönündeki tutumunu sürdürdü. Dışının erkek kardeşi bunu yaptığını, onları birlikte yakaladığını ve kardeşimin çiftleşmeye zorladığını söyledi. Sonra başka bir Luxirian, bir yaşlı, tanık olarak öne çıktı ve kardeşimin yapmadığını, bunun karşılıklı bir ilişki olduğunu söyledi.

Çiftleşme," dedi Rixavox, birçok kez yaptığı gibi bu duruşmayı kafasında tekrar tekrar canlandırarak. "Gerçekte ne olduğu belli değildi."

"Kadın ne dedi?"

Eski hayal kırıklıkları yükseldi. "Hiçbir şey söylemedi. Tam bir sessizlik hakkını seçti."

Kız suyun içinde kıpırdarken etrafındaki suyun şırıltısını duydu. Saçlarının yüzdüğünü ve etrafında sallandığını gördü, solgun omuzlarının ışıpta nasıl parladığını gördü.

"Peki sen neye inanıyorsun?" diye sordu. "O *senin* kardeşindi. Böyle bir şey yapabileceğini düşünüyor musun?"

Rixavox cevabı zaten biliyordu. Kendisine aynı şeyi defalarca sormuş ve sadece tek bir sonuca varmıştı.

"Hayır, bunu yapabileceğine inanmıyorum."

Onun insani ifadelerini öğrenmeye başlamıştı ve o anda yüzünde gördüğü duygu endişe ama aynı zamanda sempatiydi.

"Vaxa'an bana *senin* sorduğunun aynısını sorduğunda ona bunu özel olarak söyledim," dedi. "Devix'in hayatını bağışlama kararını etkileyen şey buydu."

"Ama yine de işlememiş olabileceği bir suç yüzünden sürgüne gönderildi," diyerek sözlerini tamamladı.

"*Tev.*"

"Onu daha sonra gördün, değil mi?" diye usulca sordu. "Sekiz dönem önce sürgün edildiğini söylemiştin. Yine de onu en son yedi dönem önce mi gördün?"

Sürgünden sonra kardeşini aradığını hiç kimseye söylememişti. Vaxa'an bile bilmiyordu. Gezegen dışında bir gemi kiralamış ve kardeşini İkinci Çeyrek'teki Petrika adlı köhne bir koloniye kadar takip etmişti.

"O benim kan kardeşim," dedi Rixavox. "Sürgün ölüm gibidir. Efendimi ve annemi Veba'da yeni kaybetmiştim. Devix onları kaybetti. Sonra da birbirimizi kaybettik. Onu görmeye ihtiyacım vardı."

"Yaptığında ne oldu?"

O zamanı düşünmek istemiyordu ama kendini zorlayarak şöyle dedi: "Aramız çok kötüydü. Kızgındı. Kırılmıştı. Onu hiç böyle görmemişim, öfke dışında hiçbir şeyden bu kadar yoksun. Bir zamanlar gururlu bir savaşçıydı, ırkımızın en iyilerinden biriydi. Onu o yerde, o pislikte yaşarken görmek..." Yumruklarını iki yanında sıktı. "Ona yardım etmek istediğimi söyledim. Birinci Çeyrek'te bağlantılarım vardı. Ona daha rahat edebileceği bir gezegen bulmak istedim.

barış vaadiyle yaşamaya devam edecek."

"Ne dedi?" diye sordu. Ses tonu tereddütlüydü, sanki sonucu zaten biliyormuş gibiydi.

"Yardımlımı istemedi," diye homurdandı. "Bana gitmemi, bir daha onu aramamı istemediğini söyledi. Tartıştık. Sonunda kavga ettik. Kısa bir süre sonra ayrıldım ve birkaç ay döngüsü sonra Petrika'da onu tekrar bulmaya çalıştığımda gitmişti. Sonraki iki döngü boyunca, şüphe uyandırmadan bulabildiğim her yerde onu aradım ama kimse onu görmemişti. Nereye gittiğini kimse bilmiyordu" dedi, sözleriyle göğsü sıkıştıyordu.

"Rixavox..." diye fısıldadı.

"Öyle bir noktaya geldim ki artık dinlenemiyordum. Luxiria için savaşmadığım ya da görevlerimi yerine getirmediğim her an onu arıyordum. Durmam gerektiğini biliyordum. Sonunda gitmesine izin verdim. Onu hiç aramadım

o zamandan beri."

Kan kardeşinin hâlâ hayatta olup olmadığını bilmiyordu. İçtenlikle hayatta olmasını umuyordu. Rixavox'un onu son gördüğü durumdan kendini toparlamış olmasını umuyordu. Diğer sonuçları düşünmek acı veriyordu.

Sessela sessiz kaldı ve sonra usulca mırıldandı, "Birbirinizi bırakmayı seçmek daha zor. Bazen başka seçeneğiniz yoktur ve bu durumda da yokmuş gibi görünüyor. Anlıyorum. Sen doğru olanı yaptın, Rixavox."

Bunu duymak onu bir dereceye kadar rahatlatmıştı. Kelimeler aile biriminin son on rotasyonda aldığı yaraları asla iyileştiremezdi ama yardımcı oluyorlardı. Özellikle de eşinden.

"Anladığını söylüyorsun," dedi, içinde bir korku oluşmuştu. "Seni terk etmeyi kim seçti?"

Sanki bu kadar doğrudan bir soru beklemiyormuş gibi sustu. Ama ondan hiçbir şey saklamadı. Onun yerine, "Ailem" dedi.

Başını yana eğdi, göğsü guruldamaya başladı. "Nasıl?"

Suyun içinde kıpırdandı, gözleri yana kayd ve Rixavox tüm bunları gözlemledi. Bu konuda konuşmaya alışık olmadığını fark etti. Kardeşini sakladığı gibi bunu da ne kadar zamandır sakladığını merak etti.

"Annem ben iki yaşındayken babamla beni terk etti," dedi ve omuzlarını silkerek sudan çıktı. Ama Rixavox onun sesindeki acıyı duydu. "Benimle hiç iletişime geçmedi, bu yüzden onun hakkında pek bir şey bilmiyorum."

Rixavox kaşlarını çattı, sırtı hafifçe dikleşti. Bir annenin yavrusunu o yaşta terk etmesi akıl almaz bir şeydi.

"Babama gelince..." diye devam etti, kolları suyun altında vücudunu sarmak için hareket etti. Rixavox kıpırdandı, huzursuzdu, babasını görmekten hoşlanmıyordu.

sıkıntılı bir kadın. "Annem gittikten sonra hep biraz mesafeliydi.

Üniversitedeki ilk yılımda başka bir kadınla yeniden evlendi ve ondan sonra daha da mesafeli oldu."

Rixavox 'üniversite'nin ne anlama geldiğini bilmiyordu ama sormanın sırası olmadığını da biliyordu. Ona evliliğin ne olduğunu açıklamıştı, ancak Luxirian kültüründeki Üreme partnerlerine benzer şekilde, her iki tarafın da seçimle ayrılmışlardı. İnsanların kaderli eşleri olmadığını ya da belki de Luxirian çiftleşmelerinden bile daha nadir olduklarını fark ediyordu.

"Peki ya tedavileriniz sırasında?" Rixavox sordu. "O zaman da orada mıydı, *tev*?"

Sessela ona küçük bir gülümseme verdi ama bu gülümseme kalbinin göğsünde teklemesine neden olmak yerine ağırlaşmasına yol açtı. "Evet, kısa bir süre için."

Sadece 'kısa bir süre'. Rixavox bunun ne anlama geldiğini anladı: tedavilerinin çoğunu tek başına geçirmişti... ona kendisini hasta ettiğini, yordüğünü ve korkuttuğunu söylediği tedaviler.

İçinde yükselen öfke kabarması şaşırtıcıydı. Şimdi ona mantıklı geliyordu, neden ona eşlik ettiği için teşekkür etmek için zaman ayırmıştı?

Rillirax. O anda, kadının tarif ettiği gibi, bunun kendisi için bir rahatsızlık olduğunu düşünmesi onu biraz... aşağılamıştı. Şimdi anlıyordu.

"Sanırım artık çıkmaya hazırım," dedi yumuşak bir sesle. Rixavox yutkundu ve oturduğu yerden kalkarak başını salladı. Yastıklardan birini yere serdi.

O sabah *Rillirax*'ın kenarında onun için satın aldığı örtüler arkasını dönmeden önce.

Sessela havuzdan çıkıp örtüsünü tekrar üzerine geçirdiğinde nefes alış verişini sakinleştirdi. Sessela'nın kendisine yaklaştığını duyduğunda yutkundu, elini sırtının ortasında hissettiğinde keskin bir nefes aldı.

Rixavox dönüp ona baktı. Örtüsü vücuduna yapışıyor, hafif kumaşı ıslatıyor, göğüslerinin, ince belinin ve geniş kalçalarının şeklini ortaya çıkarıyordu. Saçları ıslaktı ve gözleri gümüş renginde parlıyordu.

Güzel, diye düşündü, önünde duran bu yaratık karşısında dehşete kapılmıştı.

Yavaşça onun içine doğru yürüdü, vücudunun her yumuşak Kızın kıvrımları ona doğru bastırılmıştı. Kolları adamın sırtına dolanana kadar yanlarından dolaştı ve yanağını tam kalbinin üzerine yasladı.

Sarılma, diye hatırladı aptalca. Vaxa'an'ın insan eşi bunlara sarılma demişti. Samimi bir kucaklaşma.

Daha fazla tereddüt etmeden karşılık verdi, kolları onu sararken göğsü yanağına çarparak mırıldandı.

İçgüdüğü içinde sakınleşt, tatmin oldu. Kader onun bedenini iyileştirmeye çalışırken, eşi kollarındaydı, güvende ve korunuyordu.

Onun sıcaklığını hissettiğinde etraflarındaki her şey duruldu ve daha fazla söz söylenmesine gerek kalmadı.

* * *

Konuta döndüklerinde hâlâ sessizdiler ama birbirlerinin dokunuşlarından asla uzaklaşmadılar. Sessela tünüğünü değiştirmek için kısa bir süreliğine tuvalete gitti ama sonra geri dönüp adamın merkezde ateş yakmasını izledi. Sessela'yı kendi kamarasına götürdü ve ocakta bir ateş daha yakarak ortaya çıkan altın rengi ışığın kuzey gecesinin soğuşunu kovalamasına izin verdi.

Sessela görevinden ayağa kalktığında ona baktı ve elini tutarken gözlerindeki bakış yumuşaktı.

"Hadi," dedi. "Hadi yatağa gidelim."

Onları yumuşak, sıcak kürkler ve minderlerle yığılmış uyku platformuna götürürken onu takip etti. İçeri girmek için elini bıraktı ve onu orada gördüğünde nefesi kesildi. Hayallerinin hiçbirinde *luxiva*'sını kürklerine yaslanmış bir şekilde göreceğini düşünmemişti.

Normalde çıplak uyurdu ama onu korkutmak istemedi, bu yüzden tamamen giyinik bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü. Sessela onun kürklerin altına, yanına kaymasına yardım etti.

Adamın çenesinin hemen altına sokulana kadar daha da yaklaştı, yüzü adamın göğsüne gömüldü. Adamın kolu kızın etrafına dolandı ve onu daha da yaklaştırdı.

"İyi geceler," diye fısıldadı ona doğru.

İnsan terimi onun dil implantı aracılığıyla tercüme edildi ve karnı ısındı.

"İyi geceler, *Luxiva*."

Sonra tüm yaşamı boyunca en huzurlu uykusuna daldı.

OceanofPDF.com

ON BEŞ

Cecelia, Rixavox'tan önce uyandı.

Hâlâ erken olduğunu tahmin ediyordu. Pencereden dışarı bakabilmek için boynunu hafifçe büktü ve güneşin doğmaya başladığını gördü. Biliyordu ki önce soldaki yükseldi ve on dakika sonra diğeri yükselmeye başladı.

Cecelia tekrar Luxirian'ına baktı. Yüzüstü yatıyordu, yüzü ona dönüktü, geniş ve ağır bir kolu kalçasının üzerine sarkmıştı. Sıcak kürklerin altında, onun bacaklarının kendininkilerle iç içe geçtiğini hissetti ve uyanmadan bu samimi pozisyona nasıl girdiklerini merak etti.

Kanı ılık ve yavaştı. Gece terlemesi olmamıştı ve sadece vücutları arasında hafif bir yapışkanlık hissetmişti. Belki de *Rillirax* gerçekten işe yarıyordu.

Gözleri onun yüz hatları üzerinde gezindi. Uyanık olduğu saatlerin çoğunda onunla birlikte olmasına rağmen, onu incelemek için çok az fırsatı vardı. Kadın

Gözlerini dikip baktığında kendini her zaman bir sürüngen gibi hissedirdi, her zaman çok... yoğun olduğu için utangaçlığından bahsetmeye bile gerek yoktu.

Bu yüzden Cecelia onu incelemek, gururlu, köşeli yüzünü ezberlemek için zaman ayırdı. Teni kürklerinin yanında daha koyuydu ama alnının üst kısmı güneşin şeftali rengindeki ışığına tepki vererek renk değiştirmeye başlamıştı bile. Boynuzları kafatasına doğru düz bir şekilde uzanıyordu ama daha önce onları dik dururken de görmüştü. Bunun ne anlama geldiğini, onları hareket ettiren şeyin duygu olup olmadığını merak etti. Çok güzellerdi, siyah bir fildişi gibi pürüzsüzdüler ve en dipten en uca kadar uzanan tek bir gümüş iplik vardı.

Gözleri eğik ve geniş ve kaşları seyrek olsa da yine de anlamlı olabileceklerini biliyordu. Burnu keskin ve düzdü, altındaki kemik inanılmaz derecede pürüzsüzdü. Dünyadaki erkek modeller böyle bir burun için adam öldürür diye düşündü, biraz gülümseyerek.

Ve dudakları... Bu kadar sert biri için yumuşak görünüyorlardı. Fazla yumuşak. Kendisinininkilere karşı kadife gibi hissedip hissetmeyeceğini, onu öpmeye cesaret edip edemeyeceğini ya da onun kendisini öpmek için harekete geçip geçmeyeceğini merak etti. Luxirianların öpüşüp öpüşmediğini merak etti. Bu tamamen insani bir jest olabilirdi.

Sevgi. Kesinlikle hiçbir fikri yoktu ve ona teklif ediyormuş gibi görünmeden sormanın bir yolunu da bilmiyordu.

Ben de tam olarak bunu yapmak istiyorum, diye düşünmeden edemedi.

Rixavox'un yanındayken ona kendini kadın gibi hissettiriyordu. Arzulanan, seksi, kırmızı kanlı bir kadın gibi.

Daha önce hiç kimse ona böyle hissettirmemişti. Geçmişteki erkek arkadaşlarından hiçbiri, muhtemelen bu yüzden hayatının bu noktasına kadar bu kadar cansız bir cinsel hayatı olmamıştı. Kanseri kesinlikle yardımcı olmamıştı...

Ama şimdi buradayım, diye düşündü, rahatlama, mutluluk, umut gibi bir şey hastalığı yerine bedenini ele geçirdi. Yatağında yatıyordu. garip bir uzaylı erkeğe yoğun bir şekilde ilgi duyuyordu. Her gece, sadece birkaç metre ötedeki adamla birlikte soyunuyor ve adam onun kendi halkının kutsal havuzunda ıslanmasını izliyordu.

İlk hamleyi yapacak kadar cesur olabilecek miydi? Belki de o gece?

Cecelia yutkundu, midesinde birkaç sinirli kelebek uçuşmaya başladı. Sonra ayılmaktan kendini alamadı. Eğer bu tedavi işe yaramazsa... kendini yeniden böyle, yeniden bu kadar *genç* hissetmesi ne kadar zaman alacaktı? Lenfoma ile ilgili geçmiş deneyimlerine göre, yavaş başlamış ama sonra hızla ilerlemeye başlamıştı. İlk başta gece terlemeleriyle, açıklanamayan kilo kaybıyla başlamıştı. Nefes almak gittikçe zorlaşmaya başlayana kadar bunların hiçbirini düşünmemiş, doktora bile gitmemişti. Lenf düğümleri şişmeye başladı, şiddetli, çirkin öksürükler geçirmeye başladı, bazen öksürükten bayılacağını düşünecek kadar çok öksürüyordu Çünkü yeterince *hava* alamıyordu.

Ancak o zaman teşhis için gitmişti. Artık işaretleri tanıyordu. Vücudunun ona ne söylemeye çalıştığını biliyordu: Hazırlan.

Gözlerine birkaç damla yaş doldu ve onları kırıştırtarak uzaklaştırdı. Bu tedavi işe yaramasa bile, diye düşündü, kendini hala biraz sağlıklı hissettiği çok kısa bir süreyi boşa harcamak istemiyordu.

Rixavox'un nefes alış verişini yavaş, sabit ve sessizdi, bu da endişelerini yatıştırmaya yardımcı oldu. Derin bir nefes aldı ve boğazının daraldığını hissetmediğinde rahatladığını hissetti.

Bunu boşa harcamam, diye kendi kendine sessizce tekrarladı. *Bunu boşa harcamam.*

Merkezden gelen yüksek sesli bir tiz çığlık onu hafifçe sıçrattı ve Rixavox sarsılarak uyandı, gözleri otomatik olarak onunkilere kayd.

Bakışları berraktı, önceki gece onu uyandırdığında hançerine uzandığı gibi yorgunluk belirtisi yoktu.

"*Luxiva*," diye homurdandı. Sesi kadının vücudunda bir ürperti yarattı. Sesi saf günah gibiydi, koyu kadife ve lezzetli bir boğukluk.

Bir başka sarsıcı tril sesi daha duyuldu ve sert bir iç çekerek yataktan kalktı.

"Ne oldu?" diye sordu, dirseklerinin üzerine çıkarak, kürkleri vücudundan uzaklaşırken. Adam ona bakarken gözleri parladı, bakışlarını dağınık saçlarında ve buruşuk gömleğinde gezdirdi.

"Telsizler," diye homurdandı. "Kısa süre içinde döneceğim."

Cecelia ona başıyla bir işaret yaptı ve adam bunu görür görmez yataktan kalkıp koridorda ilerlemeye başladı. Uzaktan onun sesini duydu, diğer uçtaki kişiyle konuşuyordu. Cecelia kürkleri itti ve banyoya gitmeden önce hafifçe gerinerek ayağa kalktı. Tuvaleti kullandı ve fokurdayan pınarlardan biraz su alarak yüzünü yıkadı ve astığı bezin üzerinde kuruladı.

Yatak odasına döndüğünde, Rixavox'u bir gün önceki kıyafetlerini çıkarırken bulduğunda kendini yenilenmiş hissetti.

Kadının nefesi boğazında düğümlendi ve adam sesle birlikte döndü. Neyse ki ya da nankörce, pantolonunu çoktan başka bir deri benzeri malzemeye değiştirmişti, bu yumuşak dumanlı gri renkteydi. Ama yine de içeri girdiğinde bir gömlek getirme sürecindeydi.

Onu daha önce gömleksiz görmüş olsa da -hatta ilk karşılaşmalarının tamamı gömleksizdi- ne kadar iri, ne kadar *yırtık* pırtık olduğunu neredeyse unutmuştu. Ve yara izleri... hatırladığından çok daha fazla yara izi vardı sırtında. Eliyle izlerini sürmek istedi.

her birini sorarken, çektiği acıdan dolayı kalbi biraz sızladı. Luxirianların yaşamı hakkında çok az şey biliyordu ama Dünya'nın kendi tarihindeki Spartalılar gibi savaşçı bir kültür olduklarını bilecek kadarını biliyordu.

Üniversitede klasik dersler almıştı. O kültürün ne kadar acımasız olduğunu biliyordu.

Rixavox yüzünü ona döndü, delinmiş meme uçları parlıyordu ve Cecelia yatak odasının eşiğinde donup kalmıştı.

"Özür dilerim, *luxiva*, ama dönem için görevlerime başlamalıyım," dedi ona, yarı çıplaklığını umursamadan. Zaten öyle olması için bir neden de yoktu.

Botlarını sabitlemek için eğilmeden önce kaslarına yapışan dar bir gömlek giydi.

Boğazını temizlemeden önce "Sorun değil," diye kekeledi. "Meşgul olduğunuzu biliyorum."

Rixavox doğruldu ve ona yaklaştı, ağzı acımasız bir çizgiye oturmuştu. Gözleri ister istemez adamın ince gömleğinin arasından görünen göğüs uçlarına kaydı. Yutkunarak tekrar onun gözleriyle buluştu.

"Sanırım sana eşlik etmesi için birini göndereceğim," diye mırıldandı. "Levrix sizinle tanışmak istediğini söyledi. Onu çok uzun zamandır tanıyorum. Rotasyonlar ve burada yanınızda bir başkasının olduğunu bilmek beni daha iyi hissettirir."

Cecelia biraz kaşlarını çattı. "Bebek bakıcısına ihtiyacım yok, Rixavox."

'Bebek bakıcısı' deyince kaşları çatıldı ama ne demek istediğini yeterince iyi anlıyor gibiydi. "Biliyorum. Ama burada senin için endişelendiğimde odaklanmam zor oluyor." Bakışları biraz yumuşadı. "Belki ondan Luxiria hakkında daha fazla şey öğrenebilirsin diye düşündüm. Konuşmayı seviyor. İlğiden hoşlanacaktır."

"Bekle," diye mırıldandı Cecelia. "Levrix... buradaki kadın... bu mu? O..."

Rixavox nefesini dışarı üfledi. "Tev."

Cecelia'nın dudakları aralandı ve çirkin bir kıskançlık parıltısı göğsüne bir balyoz gibi indi. "Ciddi misin sen? Sevgilinin gelip bana bakıcılık yapmasını mı istiyorsun?"

"O benim sevgilim *değil*," diye hırladı.

Cecelia kollarını kavuşturarak, "Öyleydi," diye düzeltti. O kadar yakındı ki kolları göğsüne değiyordu.

Rixavox tartışacak gibi oldu ama sonra ona tuhaf bir bakış attı ve başını o çıldırtıcı şekilde eğdi.

Sonra bir kahkaha attı ve bu onu daha da sinirlendirdi.

"Kıskanıyorsun, dişi," diye mırıldandı ona doğru, boynu öyle bükülmüştü ki Yüzü onunkinden sadece birkaç santim uzaktaydı. O parlak mavi gözler sanki bir zevkle parlıyordu.

"Ben... Ben değilim," diye cevap verdi, ama kekeleme şekli onu ele verdi. *Ugh.*

"Eğer iddia ettiğiniz gibi kıskanç değilseniz, o zaman Levrix neden gelip sizi ağırlasın?"

Cecelia daha birkaç dakika önce huzur içinde uyanmışken şimdi ne zaman eski sevgilisinin adını ansa burnundan ateş fışkıran bir ejderha gibi hissetmesine hayret etti. Bu ne kadar çılgınca?

"Tamam, peki," diye ısırdı, kelimelerin tadı ağzında sirke gibi kalmıştı. "Onu davet et o zaman. Umurumda değil."

"Öpeceğim," diye mırıldandı. Öne doğru eğildi ve kızın nefesi kesildi, onu öpeceğini düşündü. Bunun yerine başını hafifçe çevirdi, böylece boynuzları onun alına sürtüldü ve yanakları birbirine bastırıldı.

Ve işte böyle, Cecelia içindeki kızgınlığın bir kısmının akıp gittiğini hissetti. Hiçbir zaman *kolay* bir kadın olduğundan şüphelenmemişti ama Rixavox onu ayaklarının dibinde bir insan birikintisi gibi eritmenin bir yolunu bulmuştu.

Onu içine çekti ve nefesini verirken saçının bir telinin kulağını gıdıkladığını hissetti. "Sabırlı ol, *luxiva*. Görevlerimi olabildiğince çabuk bitirip sana döneceğim."

Cecelia içini çekerek gergin vücudunun gevşemesine izin verdi. "Tamam."

Geri çekilip ona baktı, yüz ifadesi ciddiye. "Kadın... bu süreyi seninle ve sadece seninle geçirmeyi tercih ettiğimi biliyorsun, değil mi?"

Onun sözleriyle, sesindeki yumuşak tonla kalbi biraz daha hızlı çarptı. Ne olduğunu anlamasa bile, onun sözlerinde anlamadığı daha fazla bir şey olduğunu biliyordu.

"Evet," diye mırıldandı, biraz sersemlemişti, adam başını sallayana kadar konuştuğunun farkında bile değildi.

"Güzel."

Cecelia onunla birlikte sessizce yatak odasına, koridora ve evin ön kapısına doğru yürüdü.

Vedalaşmak için döndüğünde avucunun ortasını okşadı ve "Levrix birazdan gelecek. Size yemeğinizi getirmesini söyleyeceğim."

Ve o yokken yanında birisinin olması onun için önemli görüldüğü için başını salladı. İtiraf *etmeliydi* ki dün oldukça sıkıcıydı, sadece sabahın geç saatlerinde ve öğleden sonra yaptığı ziyaretlerle bölünmüştü.

"Tamam," dedi.

Elini sıktı ve ardından arkasından sertçe kapanan kapıdan geçip gitti. Yanından geçip giden uğultulu rüzgâr sert ve soğuktu ve kadın onun hovercraft'ı uçurmasından endişe ediyordu.

koşullar böyle. Ama onun uzun süredir burada yaşadığını ve buna alışkın olduğunu biliyordu.

İç çekerek boş eve geri döndü. Çukurdaki ateş gece boyunca kor haline gelmişti ama yine de beklerken oraya gidip oturdu.

Dışarıdaki verandaya inen bir hovercraftın tanıdık ağır sesini duyduğunda derin bir nefes aldı, dürüst olmak gerekirse biraz gergindi. Rixavox'un eski sevgilisinden ne bekleyeceğini bilmiyordu.

Levrix ağır kapıyı itip açmadan ve içeri adım atmadan önce kapıyı çalmadı ya da Cecelia'yı varlığından haberdar etmedi. Cecelia ateş çukurundaki pozisyonundan kalktı ve ona yaklaştı.

Luxirianlı kadın ağır, rustik bir kürk giyiyordu ve tüylerin arasına sıkışmış küçük gümüş kar taneleri gördü.

"Merhaba," dedi Cecelia tereddütle, başka ne söyleyeceğini bilemeden. *Paltonuzu alabilir miyim? Lütfen, eski sevgilinizin evinde oturmaz mısınız?*

Levrix kapı aralığından onu inceledi, bakışları Cecelia'nın kaymasına neden olacak şekilde üzerinde gezindi. Ama sonra Luxirianlı ona gülümsedi ve yavaşça, "Dilinizi karıştırdıysam beni affedin. Dil implantını yeni edindim ve ilk başlarda hep garip geliyor."

Levrix uzun boylu ve heybetliydi ama yüz hatları daha önce gördüğü Luxirian erkeklerinden daha narindi. Saçları siyahtı, en koyu tonlardan biriydi ve gözleri açık maviydi. Ceketini çıkardığında Cecelia onun kıvrımlı olduğunu gördü, insan erkeklerinin ağzını sulandıracak türden bir kıvrım, Kendisinin asla sahip olamayacağı türden cömert kıvrımlara sahipti, özellikle de çok fazla kilo verdiğinden beri.

Levrix yaklaşırken Cecelia boğazını temizledi. Elinde, sıcak kalması için şeffaf bir diskle kaplanmış bir yemek tabağı vardı. Levrix tabağı ateş çukurundaki minderlerin üzerine koydu ve Cecelia'nın ellerini kendi ellerinin arasına aldı. Eller dışarıdan soğuktan ama Cecelia'nın teninde çabucak ısındı.

"Bana Levrix diyebilirsin," dedi. "Rixavox size adımı söyledi mi bilmiyorum."

"Evet," dedi Cecelia, onu görebilmek için boynunu geriye doğru eğmek zorunda kalmıştı. En az bir karış daha uzun olmalıydı. "Benim adım Cecelia."

Tahmin edilebileceği gibi Levrix "Sessela" diye tekrarladı ve Luxiria'da doğru bir telaffuz bulmanın ümitsiz olduğunu biliyordu.

"Evet," dedi Cecelia hafifçe gülümseyerek. Sonra, "Tev," dedi, eğer Levrix İngilizce konuşuyorsa, Cecelia'nın en azından biraz Luxirian dilini deneyebileceğini düşündü.

Levrix bu kelime karşısında gözlerini kırıştırdı ama sonra düz ama keskin dişlerini göstererek gülümsedi. "Dilimizi Rixavox'tan mı öğrendin?"

"Sadece birkaç kelime," diye itiraf etti Cecelia. "Korkarım muhtemelen çoğunu telaffuz edemiyorum."

Levrix hafifçe homurdandı ve sonra ellerini bıraktı. "Gel," dedi. "Yemek ye. Rixavox yemek yemen gerektiği konusunda çok netti."

Cecelia, Rixavox'u baştan çıkarmaya çalışırken Cecelia'nın onu çıplak yakaladığını düşününce, aralarında garip bir gerginlik olmamasına sevinerek hafifçe rahatladı. Levrix *bunu* halının altına süpürmek istiyorsa, Cecelia kesinlikle yapabilirdi.

İlk defa midesinde küçük bir homurtu hissetti. Yine bunun *Rillirax'ın işi* olup olmadığını merak etti ama çok fazla sorgulamadı. Verdiği kiloları geri almak istiyordu, bu yüzden ateş çukuruna yerleşti, Levrix yanına yerleşti ve yemek tabağındaki diski kaldırdı.

Yemek ona tanıdık geliyordu. Geldiğinden beri yediği etin aynısıydı. Yumuşak ve lezzetliydi ve şaşırtıcı bir şekilde, oraya varmak için yaptığı yolculuğa rağmen hâlâ sıcaktı.

Cecelia bir lokma yuttuktan sonra, "Bunu getirdiğin için teşekkür ederim," dedi. Levrix onu inceleyerek, "Benim için bir onurdur," diye karşılık verdi. Cecelia bir an için Eğer ilk kez bir Luxirian görüyorsa, biraz meraktan fazlası olacağını düşünerek incelemeye başladı.

"Sana içecek bir şeyler de getirdim," dedi Levrix yavaşça, ağır astarlı elbisesinin kıvrımlarına uzanmadan önce kelimeleri seslendirerek. Bir matara çıkardı ve ona uzattı.

"Ne oldu?" Cecelia merakla sordu.

Levrix bir an düşündü. "Sanırım siz buna çay diyorsunuz? Bir Luxirian bitkisinden demlenir. Sağlığınız için çok iyidir."

Cecelia, Rixavox'un ona neden orada olduğunu söyleyip söylemediğini merak etti. Ne zaman

Şişeden bir yudum aldığı anda çayın hâlâ sıcak olduğunu fark etti. Tadı hafifçe yeşil çaya benziyordu, en sevdiklerinden biriydi ama ağızda bıraktığı siyah meyan kökü tadı vardı.

Levrix bir yudum daha aldığı anda gülümsedi. "Beğendin mi?" "Evet," dedi Cecelia. "Çok güzel."

"Biz kadınlar bunu sık sık içerdik. Sanırım rahim için iyi olduğunu söylüyorsunuz. Gençleri daha güçlü yapar."

Cecelia bir sonraki yudumunda neredeyse tükürüyordu. Yanaklarının hafifçe kızardığını hissetti. "Oh, ben... biz..." diye devam etti, utanç içinde inlemek istiyordu. "Hamile değilim."

Bu söz üzerine Levrix'in yüzünde bir şeyler belirdi ama çok fazla anlam çıkarmak istemedi. "Ne olursa olsun," dedi Luxirianlı kadın, "bu senin için iyi."

Aralarına garip bir sessizlik çökünce Cecelia bir yudum daha aldı ve sonra yemeğine döndü. Birkaç lokma çiğnedikten sonra, Levrix'in bakışlarını sürekli üzerinde hisseden Cecelia, "Geçen gün Rixavox'la sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Bölmek istememiştım."

Levrix elini havada sallayarak onun sözlerini duymazlıktan geldi. "Rixavox o gece beni istemedi. Sen hiçbir şeyi bölmedin."

Cecelia yutkundu ve Luxirianların seks konusunda nasıl bu kadar rahat olabildiklerini merak etti. Kabul etmeliydi ki, Levrix'in Rixavox hakkında bu şekilde konuştuğunu duymak garip olsa da, özellikle de sabahki kıskançlık olayından sonra, bu biraz ferahlatıcıydı.

"Doğru," diye mırıldandı, gözlerini tabağına dikerek. Tanrım, bütün gün bu kadar garip olmamasını umuyordu. Yoksa o gün dünden bile uzun görünecekti.

Levrix başını yana eğerek, "Rahatsızsın," diye fark etti. "Seni böyle mi yaptım?"

"Sadece biraz tuhaf," diye itiraf etti Cecelia. "Yine de benimle birlikte olmak için zaman ayırdığın için minnettarım."

"Seninle tanışmak istiyordum Sessela," diye ısrar etti Levrix. "Rixavox'a seninle görüşmek istediğimi söyledim, o görevlerine devam ederken senin de bir yoldaşın olması gerektiğini söyledim. O meşgul bir erkek. Seni meşgul edecek hiçbir şey olmadan bütün bir süre boyunca burada oturmanı bekleyemez."

Cecelia biraz daha rahatladı ve ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Çok düşüncelisin."

Levrix onun gülümsemesine karşılık verdi ve daha da yaklaştı. "Yeniden başlayalım, olur mu?"

Cecelia küçük bir kahkaha attı ve başını salladı. "Tamam."

"Güzel. O zaman bana kendin hakkında her şeyi anlatmalısın. Her şeyi bilmek istiyorum."

Cecelia gülümsedi. "Bu biraz zaman alabilir."

Levrix, "O halde biraz zamanımız olması iyi," diye karşılık verdi.

Cecelia dudaklarındaki gülümsemeyi düzeltti ve aralarındaki garipliğin azalmaya başladığını hissetti.

"Pekala," dedi. "Sen bana kendin ve Luxiria hakkında her şeyi anlattırsan, ben de sana hakkımdaki her şeyi anlatırım. Öğrenmek, anlamak istiyorum. Anlaştık mı?"

"Anlaşma mı?" Levrix yüzünde şaşkın bir ifadeyle tekrarladı.

"Bu insani bir ifadedir. Bir takas anlaşması," diye açıklamaya çalıştı.

"Ah," dedi Levrix, göğsü heyecanlı bir mırıltıyla inleyerek. "Evet, bana bu ifadeleri öğretebilirsin. Şimdilik anlaşmanı kabul ediyorum."

"Tamam," diye cevap verdi Cecelia kıkırdayarak, muhtemelen uzun ama keyifli bir gün olacak olana hazırlanıyordu.

ON ALTI

Rixavox görevine ara verip Levrix'le onun yanına döndüğünde, Cecelia'nın üniversitedeki kız arkadaşları gibi sohbet ediyorlardı.

Bu kadar kolay olmasına şaşırmıştı. İkisi de tamamen farklı kültürlerden, hatta tamamen farklı *gezegenlerden* gelmelerine rağmen Levrix'le konuşmak kolaydı.

Rixavox, tekrar çağrılmadan önce sadece kısa bir süre kalabildi. Cecelia'nın gözleri o giderken peşinden gitti, onu şimdiden özlemişti.

O gittikten sonra odada rahatsız edici bir duraklama oldu ama sonunda tekrar toparlandılar.

Cecelia öğleden sonra boyunca yaptıkları sayısız sohbet sırasında Levrix hakkında çok şey öğrendi. Çarşıda Luxirian ipekleri, kumaşları ve kürklerinden oluşan bir pazar tezgahı olduğunu ve o gün özellikle onunla kalmak amacıyla tezgahı kapattığını öğrendi. Öğrendiğine göre oldukça zeki olduğunu, Luxiria'daki bilginlerin çoğu erkek olmasına rağmen, Luxiria antik tarihini ve Kaderleri kapsamlı bir şekilde incelediğini öğrendi. Levrix'in *Velraxa* karakolunda büyüdüğünü, Altın Şehir'e bir kez gittiğini ve oradan nefret ettiğini öğrendi.

"Başka bir yerde olmayı hayal edemiyorum," demişti, pencereden dışarı bakarken.

Rixavox'un evinin penceresi. "Burası acımasız, evet, ama güzelliği sadece gerçek *Velraxlılar* görür."

Şüphesiz orası çok güzeldi. Cecelia bu çekiciliği anlayabiliyordu. Ama aslında sadece *Velraxa*'nın etrafındaki bölgeyi, *Rillirax*'ın saklandığı dağ silsilesini ya da seyahat ederken aşağıdaki vadiyi görmüştü. Rixavox'un onu ileri karakolunu görmeye götürüp götürmeyeceğini ya da buna izni olup olmadığını merak ediyordu.

Çünkü o bir yabancıydı.

Cecelia, "Rixavox burayı sevmişe benziyor," diye mırıldandı.

Levrix gülümsedi. "*Tev*, kuzey topraklarında doğmamış olsa da gerçek bir *Velrakslı*."

Cecelia tereddüt etti ama garip bir merak galip geldi. "Onu uzun zamandır mı tanıyorsunuz?"

"*Tev*, oldukça uzun. Biz zevk ortağı olsak da arkadaşız."

İçindeki kıskançlık öylesine sıkıştı ki elleri titredi, böylesine masum sözcüklere verdiği yoğun bir tepkiydi bu. Yine de bu kelimelerin ne anlama geldiğini biliyordu.

"Ah," dedi nefesini sakinleştirmeye çalışarak. Rixavox'un herhangi biriyle birlikte olduğu düşüncesi canını yakıyordu. O kadınları kıskandığı kadar, vücudunun verdiği tepkiden dolayı kafası da karışmıştı. Bu yoğunluk nasıl mümkün olabilirdi? "Özür dilerim," dedi. zorladı. "Bu beni ilgilendirmez."

Levrix başını yana eğdi. "Öyle değil mi?"

Cecelia yutkunarak, "Hayır," dedi. "Biz... biz o şekilde birlikte değiliz."

Cecelia Luxirian yüz ifadelerini insanlarınkiler kadar iyi tanıyamayabilirdi ama Levrix'in yüzündeki şaşkınlık evrenseldi. "Bu... garip."

"Neden?" Cecelia kaşlarını çatarak sordu.

Levrix uzun bir süre onu inceledi, Cecelia'nın koltuğunda kıpırdanmasına yetecek kadar uzun bir süre.

Sonunda Levrix başını salladı. "Bunu seninle tartışmak Rixavox'a düşer, bana değil. Açlık hissediyor musun? Sana başka bir yemek getirmemi ister misin? İnsanların ne sıklıkla yemek yemesi gerektiğini bilmiyorum."

Cecelia konunun bariz bir şekilde değişmesine izin verdi, ama zihni söylenmeyen şeylerle çılgına döndü. Rixavox'un çapkınlığıyla ün saldıği için mi birlikte olmamalarının garip olduğunu düşünüyordu? Kate'in ima ettiğı şey buydu.

Yoksa... başka bir şey miydi? Sadece kısa anlarda yakaladığı bir şey mi? Ne anlama geldiğini tam olarak bilmese de aklının bir köşesini kurcalayan bir şey mi?

Cecelia başını salladı ve sessizce, "Hayır, aç değilim. Belki birkaç saat sonra."

"Bana 'saatleri' açıklar mısın?" Levrix rica etti.

Bu da onları Dünya zamanı ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşadığı mevsimler hakkında bir tartışmaya sürükledi. Levrix, Dünya'daki mevsimlerin Mevsimler bazı yerlerde olduğu kadar hızlı ve sert bir şekilde değişiyordu. Buna karşılık Cecelia da ona *Velraxa*'da sadece bir ay döngüsü kadar sıcak hava olduğunu, ama hiçbir zaman Altın Şehir'in en soğuk günündeki kadar sıcak olmadığını söyledi.

Öğleden sonra da benzer bir şekilde geçti ve sonunda Levrix ona gitmesi gerektiğini söyledi. Teslim edilecek bir ipek sevkiyatı vardı ve ertesi gün pazara gitmek için hazırlık yapması gerekiyordu.

"Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim," dedi Cecelia, ayağa kalkıp onunla birlikte kapıya doğru yürürken. "Konuşmalarımızdan keyif aldım."

Levrix kapıyı iterek açmadan hemen önce ona döndü ve, "Bir sonraki dönemde gelemem, ama belki bir sonraki dönemde gelebilirim," dedi.

Cecelia dudağını ısırarak, "Yapmak zorunda değilsin," dedi. "Seni sürekli işinden alıkoymak istemiyorum."

Levrix elini havada salladı. "Sizinle oturmak, siz ve türünüz hakkında bilgi edinmek bir ayrıcalık. Geri döneceğim."

Levrix başını eğdiğinde Cecelia da başını eğdi. "Teşekkür ederim. Dört gözle bekliyorum."

Levrix son bir bakışla ayrıldı ve Rixavox ayrılırken içeri giren o sert rüzgâr kapı kapanana kadar geri döndü. Diğer tarafta, hovercraft'ın tanıdık uğultusunun başlayıp uçuşa geçmesini dinledi... ve sonra sessizlik oldu.

Merakı tavan yaptı. Rixavox'un başkalarının onu görmesini istemediği açık olsa da, bu yüzden gündüz dışarı çıkıp keşif yapamıyordu, neden sadece küçük bir göz atamıyordu?

Rixavox'un bir gece önce üzerinden çıkardığı ağır kürklerden birini aldı ve omuzlarına yerleştirerek saçlarını ve başını örtecek şekilde yukarı kaldırdı. Rixavox'un gün boyunca giymesi için aldığı ipek ev terlikleri dışında tepeden tırnağa kürkle kaplıydı.

Kaslarını zorlayan bir çekiştirmeye ağır kapıyı açmayı başardı ve soğuk kürk pelerinini vücudunun etrafında dalgalandırırken gıcırdadı. Pelerini daha sıkı sardı ve ciğerlerini yakan derin bir nefes alarak öğleden sonra Rixavox'un verandasına çıktı.

Gece yolculuklarından Rixavox'un evinin karakolun geri kalanından biraz تنها olduğunu biliyordu. Bir dağın eteğinde olmasına rağmen, vadide daha yüksek bir yerde bulunuyordu.

Tüm bunları bilse bile, çıkıntıya çıkıp aşağıyı net bir şekilde görmesini sağladığında hissettiği büyük huşu için onu hazırlayamazdı.

Velraxa sıradağların eteklerinde yer alıyordu ama genişliği etkileyiciydi. Görebildiği kadarıyla dağın altındaki vadide düzgün, taş binalar ve evler vardı. Batıya doğru, o çarşı, pazar yeri olduğunu düşündüğü yeri görebiliyordu, çünkü küçük binalardan oluşan daha düzenli sıralar vardı ve gözlerini kısıtığında

alışveriş yapan, yürüyen ve sosyalleşen Luxirialıların telaşını görebiliyordu. Daha kuzeyde daha yüksek binalar ve hemen arkalarında birkaç futbol sahasına benzeyen temizlenmiş, boş bir alan görebiliyordu. Bir çeşit stadyum mu? Yoksa antrenman sahası mıydı?

Ama karakolun üzerinde dağlar yüksek ve heybetli duruyordu. Boynunu yukarı kaldırdı ama tepeleri ince bulut örtüsünün içinde kayboldu. Gümüş rengine bürünmüşlerdi ve güneş ışınları her kırıldığında parlıyorlardı.

Dağların ötesinde geniş, açık bir arazi görüyordu ve başka hiçbir şey yoktu. Rixavox *Velraxa*'nın bir av karakolu olduğunu söylememiş miydi? Av bulmak için ne kadar yol kat etmeleri gerektiğini merak etti.

Hava gülünç derecede soğuktu. İnce terlikleri buzla dolu avluya dayanmıyordu ve kalın kürkünün arasından bile soğuk içine sızıyordu. Ama Levrix'in ne demek istediğini anlamıştı. *Velraxa*'yı seyrederken, oranın güzelliğini, gümüş dağların sakinliğini ve buz gibi havanın sessizliği. Uzaktan, aşağıdan gelen hareketliliğin gürültüsünü duyabiliyordu.

Cecelia gözlerini kıstı. Yükseklerden yaklaşan bir hovercraft gördü. kuzeye doğru gördüğü binalar. Gökyüzünde sadece bir lekeydi ama büyüdü. Cecelia gülümsedi, kalbi biraz daha hızlı atıyordu, çünkü içgüdüsel olarak bunun Rixavox olduğunu biliyordu.

Parmak uçları uyuşmuş olsa da, hovercraft'ı indirebilmesi için uzaklaşması gerekene kadar verandada kaldı ve bekledi.

Buraya geldiği için ona kızıp kızmayacağını merak etti ama adam karaya çıkarken yüzünde onun yerine endişeyi gördü.

"Burada ne yapıyorsun, *luxiva*?" diye sordu, hızla yaklaşarak onu kollarının arasına aldı. Hemen onun sıcaklığının bir kısmının kendisine geçtiğini hissetti ve iç çekti.

"Sadece gündüz karakolu görmek istedim," dedi nefesi önünde şişerek. Adam ona, yüzünü örten derme çatma kapüşona bakarken gözleri yumuşadı. "Kimse beni görmedi. Söz veriyorum."

Parmaklarını yanağında gezdirdi ve parmaklar dudaklarının üzerinde nazikçe kayarken kadın nefesini tuttu.

"*Velraxa* hakkında ne düşünüyorsun?" diye gürleyerek başını şehre doğru çevirdi.

"Bence çok güzel," diye cevap verdi. "Soğuk, sessiz ve güzel." Onun bakışlarını kırarak uçtuğu daha yüksek binaları işaret etti. "Burası

çalıştığın yer mi?"

Bakışları kızın uzakta işaret ettiği yere odaklandı ve sonra tekrar ona baktı. "*Tev. Velraxa* komuta merkezi."

"Arkasındaki boş alan ne?"

"Savaşçı eğitimi için kullanılıyor. *Velraxa* oldukça fazla sayıda savaşçı yetiştiriyor. Oradaki eğitimi ben denetliyorum."

"Meşgul adam," diye yorumladı gülümseyerek. "Bugün geri dönmek zorunda mısın?" "Hayır," dedi adam. "Ben seninim."

Bu kelimeler ona bir şeyler yaptı, keşfetmek istemediği şeyler çünkü geleceği için ne anlama gelebileceklerinden endişeleniyordu.

"Gel," dedi. "Sıcaklığa ihtiyacın var. Sana yiyecek de getirdim."

Cecelia onun kendisini eve geri götürmesine izin verdi. Adam kapıyı kolayca kapattı ve Cecelia kemiklerinin çözülmeye başladığını hissederek iç çekti. Soğuğu her zaman sevmişti ama içeride olmak da güzeldi.

Rixavox onun kürklerden çıkmasına yardım etti ve yavaş yavaş ısınmasına rağmen dokunuşu hâlâ ürpermesine neden oluyordu.

Göğsünün altından mırıldandı ama sonra bir nefes çekti ve yanında getirdiği iki tabak yemeği almak için onu serbest bıraktı.

Verdiği tepki kafasını karıştırmıştı. Bunu sık sık yapıyor gibiydi. Ona dokunuyor, ihtiyaçtan titremesine neden olacak şeyler söylüyor ama sonra sanki bir şey onu kontrol altında tutuyormuş gibi geri çekiliyordu. Bunun Luxirianlara özgü bir şey olup olmadığını bilmiyordu, bu da onu hayal kırıklığına uğratiyordu. İlk hamleyi onun yapması mı bekleniyordu? İşler böyle mi yürüyordu?

Levrix'e sorması gerekiyordu ama söz konusu uzaylı erkekle geçmişte yaşadığı ilişkiyi göz önünde bulundurarak bu konuyu garip bir hale getirmeden nasıl açacağını bilmiyordu.

Belki de ona olan ilgisini açıkça belirtmeliydi. Çünkü lanet olsun, onu *istiyordu*.

Ve eğer istediğini elde etmek için gerginliğini bir kenara itmesi gerekirse... bunu yapardı. *Kesinlikle* yapardı, özellikle de kanseri olduğundan daha fazla ilerleme fırsatı bulmadan önce orada, onunla geçirdiği zamanı en iyi şekilde değerlendirmeye kararlı olduğu için.

Bu gece, diye karar verdi. Bu gece *Rillirax*'ta, sadece ikisinin olduğu zaman.

Cecelia daha fazla bekleyemeyeceğini düşündü.

YEDİ

Sessela o gece *Rillirax'a* doğru yola çıktıklarında sessizdi.

Ama çok gergindi. Gecenin geri kalanında onun ihtiyacının kokusunu almıştı. Bu koku zihnini sarmış, düşüncelerini karıştırmış, İçgüdüsünü çılgına çevirmişti. Şimdi bile onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu.

Ne zaman arzularına göre hareket etmenin eşiğine gelse, Privanax'ı, yeminini düşünüyor ve bu onu hizada tutuyordu. Ama sadece zar zor. Onunla *Velraxa'da* geçireceği dört dönemi daha vardı, Privanax taramalarına dayanarak *Rillirax'ta* daha fazla zamana ihtiyacı olduğuna karar verirse muhtemelen daha da fazla. Daha fazla dayanıp dayanamayacağını bilmiyordu.

Rixavox dağa doğru ilerlerken dikkatle ölçülmüş nefesler aldı. Yine de elleri onu sıkıca kavradı, istememesi gereken şeyleri istiyor, İçgüdüsünü çıldırtıyordu.

Rillirax'ın sürekli damlaması yıpranmış sinirlerini yatıştırmaya yardımcı oldu. Sessela'yı kürklerden çözdü, bu da onun uyarılmışlığını daha da belirgin hale getirdi.

"Kadın..." diye homurdandı, çenesi titriyordu.

"Ne?" diye sordu sessizce, ona bakarak. O gece biraz gergin görünüyordu ve dudaklarını ıslatmak için yaladı.

Keskin bir nefes verdi ve "Önemli değil," diye mırıldandı.

Sonra da kadının soyunabilmesi için arkasını döndü. Bu rutin ona tanıdık geliyordu. Duvarlarda büyüyen gümüş pevrillaya bakarken, son zamanlarda ona tanıdık gelenden daha fazla olan kontrolü ile mücadele etti. Aleti pantolonunun içinde zonkluyor, kadının kokusuyla uyarılması daha da şiddetleniyordu. Bu dayanılmaz bir şeydi. Vaxa'an'ın kendi insan dışısına kur yaparken bununla nasıl başa çıktığını bilmiyordu.

Rillirax ılık ve nemliydi. Dışisinin kokusunun altında, dağın havasını soludu ve gençken içinde oynadığı dere gibi kokuyordu.

Rixavox, *luxiva'sının* tünığının taş zemine vuruşunun fısıltısını duydu ve yutkundu, bağırsakları istekle, ihtiyaçla gerildi. Onun için bekledi

Suya doğru çıplak ayak seslerini, kutsal havuza dalma sesini duymak istiyordu ama hiçbir şey duymadı.

Kaşları çatıldı. "Sessela?" diye sordu, bakışları sıkıca önündeydi, dönüp onun iyi olduğundan emin olmak için kıpırdanıyordu.

"Buradayım," dedi arkasından usulca.

"Bir sorun mu var?" diye sordu, sesi karararak.

O sırada kadının ayak seslerini duydu ama kadın havuza yaklaşmıyordu. Ona yaklaşıyordu.

Rixavox kaskatı kesildi, nefesini tamamen tutmadan önce düzensizleşti.

"Artık arkanı dönebilirsin," dedi, sesi yumuşak, sabit ve alçaktı.

"*Luxiva*," diye mırıldandı, siki altındaki dağ taşı kadar sertti.

"Yapmanı istiyorum."

Rixavox gözlerini kapadı, yeminini hatırlamaya çalışıyordu, onun bedenini istediği şekilde tanımamak için. Dönerken bunun düşüncelerinden su gibi kayıp gittiğini hissetti.

Kadın orada, ondan sadece birkaç adım ötede duruyordu. Tamamen çıplaktı... ve o kadar güzeldi ki, kendini kontrol edemeyeceği korkusuyla neredeyse gözlerini kaçırmak zorunda kalacaktı.

Ama başka tarafa bakmadı.

Ona baktı, açgözlü bakışları aklıktan ölmek üzere olan kızın üzerinde geziniyordu.

Koyu renk saçları aşağı sarkıyor ve pembe, çakıllı meme uçlarını gıdıklıyordu. Onun

Göğüsleri küçük ama dolgundu ve onlara bakarken ağzı sulandı, hassas etini emmek, kulaklarında çınlayan zevk çığlıklarını duymak istiyordu. Beli inceydi ama yumuşak kalçalara doğru sivrilen geniş, geniş kalçaları vardı. Ve o kalçaların arasında...

Bir elini boynuzunun üzerinde gezdirdi, göğsünde hırıltılı bir hırıltı yükseldi.

Aminin örten hafif bir tutam bukle vardı. Ama uzaktan bile pembe dudaklarını ve ihtiyaçtan ne kadar şişmiş olduklarını görebiliyordu.

O mükemmeldi.

Kaderindeki eşine bakarken hiç o anki kadar huşu, arzu ve şehvetle çarpılmamıştı.

Çözüldü. Çözölmek üzereydi. Kontrolünün yavaş yavaş yıpranmaya ve çözölmeye başladığını hissedebiliyordu.

"*Rillirax*'ta bana katılır mısın?" diye sorduğunda kırıldığını hissetti. bu gece?"

* * *

Cecelia'nın kalbi göğsünde o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki, Rixavox'un mağarada yankılanan sesi duyup duymadığını merak etti.

Ama sinirlerinin ötesinde, sadece ihtiyaç hissediyordu. Onun evet demesine *ihtiyacı* vardı çünkü bir geceyi daha onsuz geçirirse delirebileceğini düşünüyordu.

ona dokunuyordu. Klitorisi kalbiyle aynı anda zonkluyor ve bacaklarının arasında *Rillirax*'ın yakında yok edeceği bir ıslaklık hissediyordu.

"Ne istediğini bilmiyorsun, *lüksiva*," diye homurdandı, bakışları onu daha da tahrik edecek şekilde vücudunda geziniyordu. Sesi tanınmaz hale gelecek kadar koyulaşmıştı.

"İstiyorum," diye mırıldandı. "Rixavox, seni istiyorum."

Keskin bir nefes aldı ve nefesinin altında lanet gibi bir şey mırıldandı. Bir elini daha sertleşen boynuzlarının üzerinde gezdirdi ve olduğu yerde kıpırdandı.

Hissettiğinden daha büyük bir cesaretle ona yaklaştı. Kıpırdamadan durdu ve onu av gibi hissettiren gözlerle izledi... *onun* avı. Garip bir şekilde bu his hoşuna gitmişti. Bu onu güçlendirdi ve bakışlarını cesaretlendirerek omurgasının dikleştiğini hissetti.

Cecelia uzanıp onun avuçlarını aldı. Onları yukarı kaldırdı ve dudaklarını nasırların ve yara izlerinin üzerinde gezdirmeden önce ikisini de öptü. Adam yüksek sesle hırladı, gözleri parladı ve Cecelia onun içinden geçen gücü, kendini dizginlemek için kullandığı enerjiyi hissetti. Onu serbest bırakmak istedi.

İşte o zaman anladı... adam da onu en az onun kadar istiyordu. Ama kendini tutuyordu. Neden?

Yavaşça, çıplak bedenini onun giyinik bedenine bastırdı ve ellerini göğüslerine doğru yönlendirdi. Ellerinin gücünü meme uçlarında hissettiğinde ürpertici bir iç çekti. Avuç içleri göğüs uçlarının etrafını sararken yüksek sesle bir küfür ya da belki de bir dua savurdu. Sonra başını eğerek sert boynuzlarını yanağında gezdirdi.

Kulağına doğru, "Beni delirtiyorsun, kadın," diye geveledi.

"Benimle *Rillirax*'a gel," diye yalvardı, onun dokunuşundan aldığı zevk vücudunu sarmıştı. "Rixavox, *lütfe*."

Kız daha da yaklaştığında inledi ve elleri göğüslerinden arkasını kavramak için koştu, parmakları kışının kabarıklıklarına gömüldü.

"Bir yemin ettim, kadın," dedi, onu kendine doğru çekerken bile sesi caresizliğe doğru gidiyordu.

Kalçaları hareket etti ve adam kalçasını bacaklarının arasına bastırıp lezzetli bir baskı yarattığında tüylü bir inilti çıkardı. "Ne yemini?"

"Privanax'a söz verdim, sen benim himayemdeyken seninle çiftleşmeyeceğim.

Önemsiyorum," dedi, kelimeler boğazında düğümlendi. "Altın Şehir'de sana olan ilgimi gördü. Biliyordu...*vra*x, ona seninle çiftleşmeyeceğimi söyledim."

"Privanax'ın ne düşündüğü umurumda değil," diye bağırdı. "Seni istiyorum!"

Mırıltı sağır ediciydi ama bu sadece onun tahrikini artırdı. Hafifçe ondan uzaklaştı, bakışları onun vahşi gözlerine, gergin çenesine takıldı. Aralarında, adam ipucunu anlayana kadar tuniğini çekiştirdi.

Bir iniltiyle başının üzerinden çekerek göğsünü, yara izlerini ve meme ucu piercinglerini ortaya çıkardı. Hemen, onları gördüğünden beri yapmayı hayal ettiği şeyi yaptı ve öne doğru eğilerek dilinin ucuyla metal parmaklıkları yaladı.

Rixavox kükredi. Mağaranın içinde yankılandı ve Cecelia adamın sikinin pantolonunun içinden karnına doğru fırladığını fiziksel olarak hissetti. Cecelia artan gerginlikten kurtulmak için kalçalarını birbirine bastırdı ama işe yaramadı.

"Evet de. Eğer seni durduran buysa, bu gece seks yapmak zorunda değiliz. Sadece birbirimizle olabiliriz," diye fısıldadı onun tenine karşı, gözlerini ona dikerek. Kendini sersemlemiş, zevk ve şehvetle uyuşmuş hissediyordu. Adamın vücudunun ona karşı titremesinden, onun da aynı şekilde hissettiğini anladı.

"Lütfen," diye yalvardı.

O cevap vermeden önce vücudunun yanabileceğini hissetti.

Ama sonunda yaptı. Ve cevabı, deri pantolonunu soymak için eğilmeden önce çözmek için uzanmasıydı.

Cecelia'nın dudakları aralandı, sonunda onu tamamen çıplak gördüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı.

Aman Tanrım.

Rixavox'un çıplak ve tahrik olmuş görüntüsünü hayatı boyunca hatırlayacaktı.

Adam muhteşemdi. Onun gücünü, vücudunun her santimi boyunca uzanan ince ve belirgin kaslarının hatlarında görebiliyordu. Tam bir erkekti, geniş ve seksiydi.

onu acıtan öngörülemeyen bir kenar.

Ve siki... tahmin ettiği kadar büyüktü. Uyluklarının arasından gururla yukarı doğru çıkmıştı ve nabzının attığını görebiliyordu.

Onun uyarılması, yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı.

Başı kanla doluydu ve en uç kısmı yanardöner, parıldayan bir sıvıyla parlıyordu. Pre-cum? Merak etti, ağzı sulandı, tadının nasıl olacağını merak etti.

Ama en şaşırtıcı şey, sikinin hem üst hem de alt kısmının *çıkıntılarla* kaplı olmasıydı. Tabanından pürüzsüz başının hemen altına kadar uzanan sert topuzlar.

Cecelia olduğu yerde kıpırdandı ve o gece seks yapmayacaklarına dair sözlerini yeniden düşündü. Çünkü o muhteşem aleti içinde hissetmek istiyordu. O çıkıntıların hassas, sıkışık duvarlarına sürtündüğünü hissetmek istiyordu.

Kate'in Luxiria'da kalmasına şaşmamalı, diye düşünmekten kendini alamadı.

Cecelia bu kadar tahrik olmasına şaşırmıştı. Hayatında hiç bu kadar keskin bir uyarılma hissetmemişti, öyle bir uyarılma ki bir şey yapmazsa kendini kaybedeceğini düşünüyordu. Geçmişle seks erkek arkadaşları sıradan insanlardı. Hiçbiriyle orgazm olmamıştı ama şu anda, Rixavox ona *bakarken* bile boşalmanın eşiğinde olduğunu hissediyordu.

Kızın doyasıya bakmasına izin verdi ama sonra sabırsızlıkla hırladı ve kız tek bir kelime bile edemedi onu kollarına aldı. Onları havuzun kenarına kadar taşıdı, adımları aceleliydi ve sonra, kızın asla sahip olamayacağı bir zarafetle, onları yavaşça *Rillirax*'ın içine indirdi.

Kutsal havuza her girdiğinde hissettiği o duygu, o hafiflik, güç, bilinmeyen güç hissi... işte o anda hissetmişti.

Ama o zaman değişmiş, daha fazla bir şeye dönüşmüş gibi hissetti. Bu güç erotik hissettirdi, bu hafiflik bir dokunuş gibi etrafına yerleşti ve bu güç... onu yeniden bütün hissettirene kadar içine yerleşti.

Rixavox havuzun dibine ulaşacak kadar uzundu ve Cecelia bacaklarını onun ortasına sıkıca sararak inlemesine neden oldu.

Omuzlarına vuran suyla yüz yüze, eşit durumdaydılar ve ellerini kızın kıcının hemen altına yerleştirirken o derin mavi gözleriyle onu süzdü.

Rillirax'ın suyu etraflarını sararken, ona bu şekilde bastırıldığında, hayatı boyunca başka bir varlığa hiç bu kadar yakın hissetmemişti. Bu tarif edilemezdi.

"Bunu hissediyor musun?" diye mırıldandı, tüm vücudu farkındalıkla karıncalanıyordu.

"*Tev*," diye mırıldandı. "Her zaman seninleyim."

Bir kez daha, aklının bir köşesinde onun sözlerinin, o anda inanmasını istediğinden başka bir anlamı olduğunu hissetti. Ancak şimdi, bu bilgi onu korkutmuyordu. Onu korkutmuyordu. Bundan daha güçlü hissediyordu.

Bunun üzerine bakışları adamın dudaklarına kaydı ve yavaşça öne doğru eğilerek dudaklarını kendi dudaklarında hissetmek istedi.

Rixavox onu öptüğünde mırıldandı. Ayrılmış dudaklarını onunkilere değdirirken göz kapakları titreyerek kapandı. Haklıydı. Dudakları kadife kadar yumuşaktı.

Adam onu önce yumuşak bir şekilde, sonra yoğunluğu artarak öperken omurgası karıncalandı. Adamın ellerinden biri kızın kışından ensesine doğru uzanıyor ve kızın başını son derece seksi bulduğu bir şekilde eğiyordu. Ve onların

Dilleri buluştu, nefesi kesildi. Dili de tıpkı siki gibi *kabarıktı*.

Cecelia içini çekti ve onun öpücüğüne doğru inledi, vücuduna karşı kıpırdandı, klitorisindeki zonklama dayanılmaz hale geldi.

"R-Rixavox," diye nefes aldı kısa bir an için ayrıldıklarında.

Onu izlerken gözleri o kadar karaydı ki neredeyse simsiyahtı. "Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen."

Sırtını kenara dayayana kadar onları kaydırды.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, *luxiva*. Ne istiyorsun?" diye emretti.

Hayal kırıklığı içinde inledi. Neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. O siki içinde hissetmeye ihtiyacı vardı, bütün ve genç hissetmeye, arzulanmaya ve sevmeye ihtiyacı vardı.

Ama yapamazlardı, Rixavox ona bunu söylemişti. Bu ona acı verse de Privanax'a ettiği yemine saygı duyacaktı.

En azından şimdilik.

"Dokun bana," dedi onun yerine.

"Nereye?"

"*Her yerde*," diye mırıldandı öne eğilip dudaklarını tekrar yakalamadan önce. Kontrolün kendisinde olduğunu hissediyordu, hayatında herhangi bir şeyin kontrolünün kendisinde olduğunu hissettiği çok az andan biriydi bu. Bu hoşuna gitmişti. Başkalarının ona ne yapacağını, nereye gideceğini, nerede olacağını söylemesine alışkındı. O ana kadar kendi hayatında pasif bir rol üstlendiğini fark etti. Babasıyla başlamıştı, onun yavaş yavaş hayatından çekilmesine izin vermiş, kalmasını talep etmemişti. Kanser hastalığıyla devam etmişti, bazı günler

Bir sonraki kemoterapi tedavisi için yataktan kalkmak istiyordu. Bazı günler sadece yatağında, sessizce, tek başına ölmek istiyordu.

Boğazının arkası yandı ve kendini öfke, üzüntü, şehvet ve heyecan arasında gidip gelirken buldu, heyecan verici olduğu kadar kafa karıştırıcıydı da. İlk defa *kendi* istediği bir şeyi yapmak istiyordu.

Cecelia onu daha sert öptü, göğüslerini onun göğsüne bastırdı, meme ucu piercinglerini ona karşı hissetti.

Ve Rixavox onun istediğini yaptı. Ona dokundu. *Her yerine.*

Ensesinden başladı ve elini sırtından aşağı kaydırды, pürüzlü nasırlar onu zevkle kıvrandırdı. Sırtında daireler çizdikten sonra ellerini beline götürdü, göbek deliğinin etrafında dolaştı, göğüslerini keşfetmek için tekrar hareket etmeden önce onu nefessiz bıraktı. Hem de onu dudaklarından hiç mahrum bırakmadan.

Adam meme uçlarını koparıırken yumuşak inlemeleri mağarayı doldurdu. Cecelia'nın bacakları bu uyarılma karşısında adamın ortasına sıkıca sarıldı. Kalçasını hafifçe kaldırdığında, meme uçları suyun yüzeyini kırdı ve sonra *oradaydı*. Ayrılmış dudaklar ve bir inilti ile sadece Bir göğsünü emmek için öne doğru eğilmesini, o çıkıntılı diliyle meme ucunu yalamasını izledi. Bu sert topuzlar onun üzerine sürtündü ve kıvılcımlar hissetti

Omurganın tabanından gelen zevk, tüm vücudunu ısıtıyordu.

Diğer göğsüne geçti, sabit bir hırıltı boğazında kalıcı bir fıkstür haline geldi. Sonra ağzı emmeye devam ederken bir elini aşağıya doğru uzattı ve uyluklarının arasına ulaşana kadar karnında gezdirdi.

"*Oh,*" diye inledi, başı geriye düştü ve öpüşmeleri kesildi.

Aman Tanrım, aman Tanrım, diye tekrar tekrar sayıkladı. Nasıl *bu kadar* iyi hissettirebilirdi?

Parmaklarını kıvrımlarının arasına daldırırken çıkardığı hırıltılı inilti kanını tutuşturdu.

Adam Luxirian dilinde bir şeyler mırıldandı, ama adam ona umutla baktığında, kadın "İngilizce, tatlım" diye mırıldandı.

"Nerede?" diye homurdandı. "Göster bana."

Adamın ne sorduğunu anlamıştı. Belki de Luxirian kadınları aşağıda biraz farklı konumlandırılmışlardı, bu yüzden elini tutmak için kalçalarının arasına uzandı.

"İşte," diye inleyerek parmak uçlarını hassas, gizli düğmesinin üzerinde gezdirdi. Elini tekrar hareket ettirip ona girişini göstermeden önce yanıt olarak mırıldandı. "Ve burası."

"*Tev*," diye tısladı. Ve tam eli geri çekildiğinde, erkeği işe koyuldu. Ve Rixavox'un hızlı öğrenen biri olduğunu bilmeliydi. Klitorisine dokunduğu anda vücudunda beyaz sıcak bir zevk patladı. Başparmağını oraya yerleştirdi, nazikçe daireler çizdi, ama sonra ve içinde bir parmak hissetti.

Umutsuz bir inilti çıkardı, kalçaları adama çarpıyordu. "Sıkı," diye tısladı, gözleri ona doğru parladı. Kendisinin zaten merak ettiği şeyi onun da düşünüp düşünmediğini merak etti: sikişin sığıp sığmayacağını Sonunda seks yapacakları zaman onun içinde.

Çünkü Cecelia'nın aklında bunu yapacaklarına dair hiçbir şüphe yoktu. Rixavox onu hızlıca çalıştırdı ve durmadan inlemesini sağlayan enfes bir ritim buldu. Klitorisinin her fırçası, parmaklarının her iyi zamanlanmış itişini onu kenara daha da yaklaştırdı.

Ve tüm bunları yaparken onu öptüğünde? Cenneti. Tam boşalmak üzereyken bencillik ettiğini fark etti. Sersemlemiş bir halde suyun altına uzandı, adamın esneyen bileğinin etrafından dolaşarak yumruğunu inanılmaz sertlikteki sikine doladı.

Rixavox mağaranın içine doğru böğürdü, boğazının arkasından başka bir ses çıkardı, kadının seksi bulduğu gırtlaktan gelen bir mırıltı.

Diğer eliyle kızın bileğini kavradı ve kız elini onun üzerinde aşağı yukarı hareket ettirirken elini sabitledi.

"*Luxiva*," diye homurdandı, boynuzları tamamen dikti, koyu renk gözleri parlıyordu. "*Nix*. Bunun üzerinde hiçbir kontrolüm olmayacak."

"Neyin üzerine?"

Adam onun sorusuna cevap vermedi. Bunun yerine, kalçaları onun dokunuşuyla çaresizce bükülürken bile bileğini çekti ve mırıldandı, "Dişimi tatmin etmeme izin ver, *tev*?"

*Benim kadını*m. Bu kelimeleri biraz fazla sevdi.

Ama başını salladı ve geçmesine izin verdi. Daha sonra o siki eline alacaktı. Onu, kendisini reddetmemesi için ikna edecekti.

"Öp beni," diye emretti.

Sert bir iniltiyle ona uydu ve dudaklarıyla buluşmak için öne doğru eğildi. Dilleri iç içe geçti ve bu hayatının en erotik anıydı: *Rillirax*'ta bu güçlü uzaylı erkeği öpmek, suların

Ağrıyan vücutlar, eli onu inanılmaz bir orgazma getirmek için uyluklarının arasında çalışırken.

Boşalmaya başladığında hâlâ mağaranın içindeydi. Nefesini tutarak öpüşmelerinden uzaklaştı ve bacaklarının arasından tanıdık karıncalanmaların yükselmeye başladığını hissetti.

Rixavox'un bakışları farkındalıkla daraldı ve kalın parmağını kızın meme uçları karıncalanana kadar daha sert soktu.

Ve sonra oradaydı... uçurumun kenarından düşüyor, mide kasları düzensiz bir ritimle kasılıyor, keskin, hiç bitmeyen zevkin vücudunu yıkadığını hissediyordu.

İkisinin arasında *Rillirax*'ın gücünü hissetti. O garip suyun bir dokunuş gibi üzerinde hareket ettiğini, zevkini artırdığını, onu yukarı, yukarı, yukarı çektiğini fiziksel olarak hissetti. Ta ki yere çakılana kadar.

O kadar yoğundu ki bir an için bayıldığını sandı. Mağarada yankılanan bir çığlık duydu ve bunun kendisine ait olduğunu ancak geç fark etti.

Ve Rixavox, kız hassaslaştığında bile hiç durmadı. Onu tekrar boşalana kadar zorladı ve ancak ondan sonra gevezelik etti ve durması için yalvardı.

Sonunda, adam onu serbest bıraktı ve kadın göğsüne yaslandı, gevşek ve nefes nefese, vücudunu acıtan zevkin son dokunuşlarıyla titriyordu.

Cecelia ona bakmak için geri çekildiğinde yumuşak bir sakinlik, bir mutluluk hissetti. Huşu içinde parmaklarını adamın yanaklarında, dudaklarında ve göğsünde gezdirdi.

Göğsü guruldadı ama konuşmadılar. Böyle bir şeyden sonra konuşmalarına gerek yoktu.

Bunun yerine öne doğru eğildi ve kendisine giderek daha tanıdık gelen dudakları öptü. Ve orada, hissetmeye başladığı duygular Korku gittikçe artarken, artık onu korkutmadıklarını fark etti.

Rillirax'ta, Rixavox ile kendini güçlü hissetti. Her zaman olması gereken kadın olduğunu hissetti.

Bu yüzden, bu duygular ortaya çıkıp çiçek açtığında, Cecelia onlara izin verdi.

SEKİZ

Cecelia kendi kendine mırıldanıyor, Rixavox'un çalışma odasında bulunduğu bir kitabın satırlarını takip ediyordu. Evet, meraklı ve akıllı başında her kadının yapacağı gibi etrafı karıştırdığı için suçunu kabul ediyordu. Ama o Büyükelçilik görevlerini yerine getirmek için uzaktayken başka ne yapabilirdi ki?

Tahminine göre öğleden sonraydı ve dün gecedan beri bulutların üzerinde yüzüyordu. Yüzündeki gülümsemeyi silemeyen o hüzünlü insanlardan birine dönüşmüştü ve bu hoşuna gidiyordu.

Verandaya bir hovercraftın indiğini duyduğunda kalbi biraz sarsıldı ve ateş çukurunun salon kısmında doğruldu. Rixavox bir saat önce ona yemek getirdikten sonra ayrılmıştı ve günün büyük bir kısmını Minderlerin arasında öpüşmeye ve azgın gençler gibi kıyafetlerinin katmanları arasından birbirlerini ellemeye ayıracak zamanı vardı. Geri dönmüş müydü ki Yakında mı?

Ama kapıdan giren Rixavox değildi. Gelen Levrix'ti ve Luxirian dışı onu görünce gülümsedi.

"Oh, merhaba!" Cecelia şaşırarak ve itiraf etmek gerekirse Rixavox olmadığı için biraz hayal kırıklığına uğrayarak haykırdı. Ama Levrix kendi yoğun gününden zaman ayırıp ziyarete geldiği için kendini azarlayarak bu duyguyu üzerinden attı. "Bugün uğrayamayacağımı sanıyordum."

Levrix ağır aksanlı İngilizcesiyle, "Pazar bu saatlerde durgun olur," diye açıkladı. "Gelip seni görebileceğimi düşündüm. Hava soğuk, bu yüzden size biraz daha çay ve bir... bir *lillavax* getirdim. Özel bir meyvedir, Sanırım dut gibi diyebilirsiniz. Pek sık bulamıyoruz ama denemenizi istedim."

Cecelia gülümseyerek minderli koltukta ona yer açtı ve kitabını kenara çekti. "Teşekkür ederim, çok nazıksınız."

"Ne yapıyordun sen?" Levrix onun yanında diz çöküp elbisesinin kıvrımlarına uzanmadan önce sordu. Görünen şişeyi çıkardı Bir tür kemikten yapılmış gibiydi ve sonra Cecelia'nın başparmağından daha büyük olmayan küçük, sertleştirilmiş bir nesne. Mavi gözleri yanındaki ağır kitaba takıldı ve "Bu çok eski zamanlardan kalma bir kitap," dedi.

Levrix ona, içini ısıtan meyan kökü aromalı çay şişesini uzattı. İçinden yudumlarken. Ona, "Nasıl anlamlandıracağımı bilmesem de yazıya bakmayı seviyorum," dedi.

Levrix ona, "Bir sonraki dönemde ayıracak daha fazla zamanım olacak," dedi. "Sana bir bölüm okuyacağım, tamam mı?"

"Bunu çok isterim," dedi Cecelia gülümseyerek, "çok isterim."

Levrix, "Şimdilik gel ve şu *lillavax*'ı dene," diye emretti. Küçük meyveyi Cecelia'nın avucunun ortasına yerleştirdi. İlk başta buruşmuş, çürümüş bir böğürtlen gibi siyah görünüyordu, ama yakından incelediğinde aslında koyu mor olduğunu gördü. "Patlayana kadar sık ve suyunu em. Çok güzeldir."

Cecelia onun talimatları karşısında kıkırdadı ama dediğini yaptı. Sert meyve biraz basınçla patladı ve ezilmiş kabuğundan kalın bir jöle sızdı. Burnunu kırıştırdı ama Levrix'in cesaretlendirici bakışından sonra Cecelia derin bir nefes aldı ve meyvenin tadına baktı.

"Oh," dedi, gözleri kocaman açılmıştı. "Tadı tarçın gibi. Çok baharatlı tarçın gibi."

"Peki bu tarçını seviyor musun?" Levrix sordu.

Cecelia kalıntıları yalayarak, "Evet," dedi. "Evet. Teşekkür ederim. Her zaman et yememek çok güzel."

"Bir dakika, Rixavox sizi yemek salonuna götürsün. Orada daha fazla çeşit var ve kuzey yemeklerimizle büyük gurur duyuyoruz. Tüm Luxiria'daki en iyi yemeklerden bazılarına sahibiz," diye övündü.

Cecelia gülümsedi, düşünceleri kısa bir an için dağıldı ve o 'bir sürenin' hiç gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini merak etti. Tedavisini tamamlamak üzere Altın Şehir'e geri dönmek için birkaç gün içinde yola çıkması gerekiyordu. Bu düşünce bile göğsünü biraz ağrıtmıştı.

"Evet, belki bir gün," diye cevap verdi ona hissetmediği bir gülümsemeyle.

Levrix ayağa kalktı ve kürkünü silkerek geri giydi. Şişeyi başıyla işaret ederek, "Bu sende kalsın ve bitir. Yarın daha fazlasını getireceğim. Yakında daha sert rüzgârlar bekliyoruz, bu yüzden sizi sıcak tutacaktır."

"Teşekkür ederim," dedi Cecelia, kısa bir süreliğine de olsa uğrayabildiği için memnun bir şekilde ayağa kalkarak. Kapının yanında öne doğru eğildi ve Levrix'e doğaçlama bir sarılma yaptı. Luxirian şaşkın şaşkın bakarken Cecelia gülümseyerek, "İnsanlar kucaklaşmayı sever, özellikle de arkadaşlarıyla." diye açıkladı.

"Biz... arkadaş mıyız?" Levrix yavaş ve yumuşak bir sesle sordu, Cecelia'ya çözemediği bir ifadeyle bakıyordu.

"Şey, evet. Seni bir arkadaş olarak görüyorum. Özellikle de bana o tarçınlı meyveyi getirdikten sonra," diye şaka yaptı.

Levrix bir süre daha onu inceledi, sanki hazırlıksız yakalanmıştı ve nasıl davranacağını bilmiyordu. Cecelia bir tür sosyal hata yapıp yapmadığını merak etti ve bunu daha sonra Rixavox'a sorması gerektiğini kendine hatırlattı. Kızın ona sarılmasından kesinlikle rahatsız olmuyordu.

Sonra Levrix sersemliğinden sıyrılır gibi oldu ve başını sallayarak onayladı. "*Tev.* Arkadaşın olarak anılmaktan onur duyuyorum, Sessela."

Cecelia hafifçe gevşedi. "Yarın görüşür müyüz?"

Levrix cevap olarak başını eğdi ve Cecelia'ya son bir kez bakarak geldiği gibi hızla oradan ayrıldı.

Kitabına geri dönmeden önce karşılaşmayı silkeleyerek iç çekti. Sayfa boyunca kaydırılan sembollerden birkaçını daha inceledi ve Luxirianların soldan sağa değil de yukarıdan aşağıya doğru okuduklarını fark etti. Bu Sayfalar elinde tereyağı yumuşaklığı hissediyordu ve kazara birini yırtmaktan korkarak onları nazıkçe çevirdi.

Rixavox o gün için komuta merkezinden döndüğünde onu bu halde bulmuştu. Sembolleri incelemeye kendini o kadar kaptırmıştı ki, onun orada olduğunu ancak adını homurdanarak söylediğinde ve rüzgâr içeri sızamadan ön kapıyı kapattığında fark etti.

Adamın yüzündeki yoğunluğu, ona doğru yaklaşma şeklini, havayı dolduran homurtulu bir mırıltıyı gördüğünde karnı ısındı. Daha önceden eğitilmiş gibi, bu sesle uyarılmanın onu tüketmeye başladığını hissetti, ona bir gece önce *Rillirax*'ta geçirdikleri zamanı ve *Velraxa*'ya döndüklerinde uykuya daldıklarında birbirlerini öpmeden ve dokunmadan duramadıklarını hatırlattı.

Adam onu salondan kaldırıp uzun adımlarla yatak odasına doğru götürdüğünde Cecelia şok olmuş bir ciyaklama sesi çıkardı.

"Beni özledin mi?" diye alay etti, biraz nefesi kesilmişti.

Rixavox'un homurdanması onun cevabı oldu ve küçük bir kahkaha attı. Rixavox onu yatağın ayakucuna oturttu ve kız tamamen çıplak kalana kadar gömleğini çıkardı. Ele geçirilmiş bir erkek gibi, kendi giysilerini çabucak çıkarıp yere attı, onunla birlikte olduğunu inkâr edeceğini bildiği halde vücudunu ortaya çıkardı. Dün gece, yatakta, onu ona tekrar dokunmak, onu orgazma ulaştırmak için. Yine bir şeyler söylemişti.

"onu" kontrol edememek. Ve yine, ona 'o'nun ne olduğunu sorduğunda cevap vermemiştir. Sonra, kendi lanet olası adını unutana kadar onu uyuşturucu öpücükleriyle oyalamıştır.

Cecelia bu şekilde çıplak olmanın garip hissettireceğini düşündü. Bir haftadan biraz daha uzun bir süre önce varlığından bile haberdar olmadığı biri. Ama garip değildi. Doğru, doğal hissettiriyordu. Sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmışlardı.

Rixavox aniden minderli şiltenin üzerine sırtüstü uzanıp kalın, çıkıntılı, ağız sulandıran sikini havaya kaldırdığında şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Parmak uçlarıyla onu çağırı.

"Gel, kadın," diye homurdandı. "Amını yalamak istiyorum."

Cecelia keskin bir nefes aldı, onun edepsiz sözleri karşısında kalçalarından ıslaklık fışkırdı. "Böyle mi?" diye sordu onun sırtüstü pozisyonuna bakarak.

"Tev," diye mırıldandı o günahkâr sesiyle. "Buraya gel."

Cecelia dudağını ısır, gözleri o muhteşem alete kaydı. Dün gece uykuya daldığında bunun hayalini kurmuştu. Zihninin gözünde onu bu pozisyonda kucakladığını ve yavaşça üzerine çöktüğünü hayal etti.

Bir iniltiyi bastırdı ama sonra "Sadece sana dokunmama izin verirsen" dedi.

Boğazından bir hırıltı geçerken bile başını sallamaya başlamıştı, siki onun sözleriyle zıplıyordu. Neden açıkça istediği bir şeyi kendisinden esirgiyordu?

"Kadın, yapamam-" demeye başlamıştı ki, kadın başını sallayıp kaşlarını kaldırarak sözünü kesti.

Yıllardır takınmadığı kendinden emin bir gülümsemeye usulca, "Amımı yalamak ister misin?" diye sordu.

Gözbebekleri parladı. "Tev," diye tısladı, kalçaları yatakta yukarı doğru sallanıyordu. "Ben de öyle istiyorum," diye cevap verdi. Sesini hiç böyle duymamıştı.

Hayatında daha önce bu kadar cızırtılı, bu kadar boğuk bir ses duymamıştı. Gözleri tekrar onun sikine kaydı ve alt dudağını yalayarak Rixavox'un inlemesine neden oldu. "Ama *ben* de sana dokunmak istiyorum. Eğer bunu yapacaksak, o zaman eşit şartlarda olmalı."

Rixavox sert bir nefes verdi, evin içindeki havanın berraklığına rağmen göğsünü ince bir ter tabakası kaplamıştı.

"Tev. Gel," diye emretti sonunda. Cecelia, Tev'deki değişimi hissetti. tek bir kelimenin getirdiği. Kalbi boğazında düğümlendi, heyecandan kanı kulaklarına hücum etti. Peki ya Rixavox? Garip bir yoğunluk, ani bir

Odaklanma, hayatının en zor savaşını vermek üzereymiş gibi, ondan bir sıcaklık gibi yayılıyordu.

Onun yanında yatağa uzanırken yüzündeki muzaffer gülümsemeyi görünce homurdandı, "Talepkârsın, değil mi?"

Vücudunu onunkinin yanına kaydıldı ve kulağına, "Bir şeyi yeterince istediğimde, tanıdığın en talepkâr insan olabilirim," dedi.

Göğsünün derinliklerinde bir mırıltı duyuldu ve o daha ne olduğunu anlayamadan, adam ellerini kızın belinin ortasına koymuş ve onu Böylece kalçaları adamın boynunun iki yanında duruyordu. Nefes alış verişi hızlandı ve doğruca onun üzerine baktı.

"Senin bu yanını seviyorum, *luxiva*," diye mırıldandı.

"Kaybettiğin için üzgün değil misin?" diye takılmaya çalıştı ama sesi ciddiye alınamayacak kadar soluk soluğaydı.

Hıncırca, küçük bir kahkaha attı, bakışları kızın yayılmış kalçaları arasında gezindi. Bu muhtemelen seksten bile daha samimiydi, diye düşündü. Gözlerinin önünde onun her parçasını görebiliyordu. Bu konuda utanç duyacağını, kalçalarını kıvrarak kapatmaya çalışacağını düşündü ama yapmadı. Aksine, onun niyetli bakışlarından heyecan duyarak onları biraz daha araladı.

"Kaybetmiş gibi mi görünüyorum?" diye homurdandı, seksi bir sırıtısla Onu.

Bir *nefes* çekti - çıldırtıcı bir erkek - ama adam onu daha yakına sürükledi Ta ki yüzünü kaplayana kadar.

Ve sonra yaladı.

Cecelia'nın başı geriye düştü, dudaklarından yüksek sesli bir inilti döküldü. Çaresizce kendini düzeltmeye çalıştı, kendini kaybedeceğinden korkuyordu. Bacaklarındaki kaslar titremeye başladığından beri dengesi bozulmuştu. Peki ya kavradığı şey? Boynuzları.

Kükremesi bacaklarının arasında boğuklaştı ama ortaya çıkan titreşim onun o çıkıntılı dile karşı eğilmesini sağladı. Ona karşı her ıslak, sıcak kayma, o sertleşmiş topuzların tüm doğru yerlere çarpmasını sağladı.

Boynuzlarını o şekilde tutarak onu incitmiş olabileceğini düşündü. Tam özür dileyecekti ki, "*Tekrar*. Daha sert. Daha sert."

Cecelia onun hoşuna gittiğini fark edince dudakları aralandı. Sonra, tahrik olduğunda boynuzlarının neden hep dikleştiğini anladığında yanakları kızardı.

Bu yüzden avucunun altındaki pürüzsüzlüğü hissederek sıkıca kavradı. Sıktıkça taş gibi sertleşiyorlardı, onları aşağı yukarı okşuyor, sikini nasıl çalıştırmak istiyorsa öyle çalıştırıyordu.

"*Kötü kadın*," diye tısladı.

Kalçalarının arasında gezinirken kalçaları sarsıldı. Çenesinin altında hareket ettiğini hissetti. Dün gece ona gösterdiği tüm yerlere vururken dilinin esnemesini algılayabiliyordu. Çabuk öğrenen biriydi.

Şimdiden boşalmanın eşiğine geldiğinden korkuyordu ama önceki geceden adamın acımasız olacağını, bir taneyle yetinmeyeceğini, bitkin düşüp yalvarıncaya kadar ondan birden fazla orgazm çıkaracağını biliyordu.

"Evet," diye inledi, adam klitorisini hafifçe ve nazıkçe emdiğinde, keskin dişlerine dikkat ederek. Zevk midesini sıktı ve onu kalçaları yüzünün etrafında sıkıştı.

Kısa bir süre omzunun üzerinden bakınca adamın kalın aletinin yukarı kalktığını gördü.

Kalçaları yatakta dönüyor ve esniyordu, sanki şu anda yaladığı yeri sikmeyi hayal ediyordu. Nefesi kesildi, nefes alış veriş i düzensizleşti. Adam inanılmaz derecede seksi, inanılmaz derecede erotikti. Aklının bir köşesinde, adamın onu orgazm ederek bitkin düşürmeye çalışıp çalışmayacağını ve böylece anlaşmalarını unutup unutmayacağını merak etti. Şişmiş çıkıntıları ve dolgun başıyla o kalın alete bakarken, unutmayacağını biliyordu. Asla.

İlk orgazmı onu şaşırtarak geriye dönmesine neden oldu. Karnı kasılırken dudaklarından bir çığlık koptu ve dilinin üzerinde sarsıldı. Daha sert emdi, baskıyı sürekli artırdı, gözleri sanki neyi izlemeyi tercih edeceğine karar veremiyormuş gibi amından yüzüne doğru gidip geldi.

"R-Rixavox," diye fısıldadı kırık bir sesle, boynu yukarı doğru kıvrıldı, göz kapakları zevk arttıkça ve sonra çöktükçe kapandı. Onunla birlikte inledi, nefes nefese kaldı, ona doğru sallandı, boynuzlarına sıkıca yapıştı ve onun gibi birinden sonra bir daha eskisi gibi olup olamayacağını merak etti.

Çok fazlaydı ama yeterli değildi. Kısa süre sonra, onu tekrar uçuruma sürüklüyor, tekrar düşmesini sağlamadan önce uçurumun kenarından sarkıtıyordu. Ve tekrar.

Haklıydı, diye düşündü, sersemlemişti, nefes alış veriş i zorlaşmıştı, hassas teninde ter parlıyordu. Onu orgazmı ile oyalamaya çalışıyordu.

"Hayır," diye mırıldandı, başını omuzlarına yaslamıştı ki, adamın dördüncü seferinin hemen ardından kalçalarının arasında yeniden çalışmaya başladığını hissetti.

Orgazm.

Boynuzlarını bıraktıktan sonra adamın omuzlarını itti ve elleri kalçalarını kavramış olmasına rağmen bir şekilde adamın vücudundan kaymayı başardı.

"İyi deneme," diye soludu, göğsü kabarmıştı, "ama bir anlaşmamız vardı."

Gözbebekleri sürekli büyümüş gibiydi, o kadar siyah ve cam gibiydi ki Onlarda kendi yansımasını görebildiğine yemin etti. "*Luxiva...*" diye gürledi, ardından bir hırıltı geldi.

Yataktan aşağı kayarak adamın yanında diz çökerken kendini jöle gibi kemiksiz hissediyordu. Ama o erkeğine zevk vermeye kararlı bir kadındı ve erkek tarafından bile durdurulamayacaktı.

Rixavox onun kendisini tatmin etmesi konusunda tereddüt etse de, Cecelia elini uzattığında kalçalarının ona doğru atmasını izledi.

Ve sonra kadın sikinin tabanını sıkıca kavrayıp avucunu yukarı kaydırduğunda boğazının arkasından sert bir ses çıkardı. Avuç içi Sırtları pürüzsüz ve sertti ve sadece onları hissetmek, içinde hayal etmek bile omurgasını karıncalandırıyordu.

Elini önce yavaşça aşağı yukarı sürüklerken vücudu gerildi ve kasları serap gibi teninin altında dalgalandı ve yer değiştirdi.

"*Luxiva,*" diye nefes nefese kaldı, çenesi sıkılmıştı, sesi acı dolu geliyordu. Yine de kalçaları kadının elini becerdi ve kadın onu daha da sıkı kavradığında sarsıldı. "*Tev, tev, tev.*"

Eli adamın etrafına tam olarak sığmıyordu. Adam çok kalındı. Dudağını ısırdı, adamın onu sınırlarına kadar esneteceğini ve daha önce hiç hissetmediği bir şekilde dolduracağını düşündü.

Diğer elini de eklediğinde uzun bir inilti çıkardı, bir an için onun üzerinde beceriksizce dolaştı ve sonra onu oflatan sabit bir ritim buldu.

Gülümsedi, kadınsı gücün verdiği heyecan kavramasını sıkılaştırdı. Cecelia onu sıktı, masaj yaptı ve kendi dilinde ona anlamsız gelen kelimeler mırıldanana kadar sağdı. Boynuzlarını üstündeki yatağın kürklerine geçirdi ve kasları büyüyor gibiydi. Kadın izledi, içinde Huşu, gerçek güç olarak, sahip olduğu büyüleyici güç, kontrol için mücadele ederken daha da belirginleşti.

"Boşaldığını görmek istiyorum tatlım," diye fısıldadı onun üzerine, dudaklarını yalayarak. "*Lütfen.*"

O mırıltılı hırıltıyı çıkardı, bakışları inanılmaz derecede karanlıktı ve ona çaresiz bir bakış fırlattı.

Cecelia adamın yayılmış, devasa kalçalarının arasına girene kadar daha da aşağı kaydı. Ama onu okşarken, ellerinde parçalanıyormuş gibi görünmesine rağmen, gözlerine baktığında, onun zevkle savaştığını gördü. Bu onu çıldırttı.

Bu onu daha da kararlı hale getirdi.

Bu yüzden Cecelia, bakışlarını onunkilerden ayırmadan, adamın sikinin parlayan ucu dudaklarından santimetrelerce uzaklaşana kadar yavaşça öne doğru eğildi. Adamın burun deliklerinin alevlenmesini ve yüz hatlarında beliren farkındalığı izledi.

"Nix," diye homurdandı sırtı eğilmeden ve boğazından kaba bir feryat kopmadan önce. Cecelia dudaklarını hassas etin üzerine kapattı, ağzı gittikçe daha da genişleyerek adamın daha fazlasını almaya çalıştı. Ama adam büyüktü. *Kocaman*. Fiziksel olarak onu ancak bir yere kadar götürebilirdi.

Nefes almak için ayağa kalktığında dilini adamın sikinin alt tarafında gezdirdi ve burun deliklerinden derin derin nefes aldı. Rixavox'un bakışları ona bakarken vahşiydi ve başını tekrar onun üzerine eğdiğinde boynundaki kaslar gerildi. Aklını kaçırmış gibi görünüyordu.

Sonunda.

Yine kendi dilinde mırıldanıyordu, başı bir o yana bir bu yana savrulurken boğazından derin ve gırtlaktan gelen sesler çıkıyordu. Bu sırada, onu sikinin kökünde sabit tutarken daha fazlasını almak için çenesini gevşetmeyi öğrendi. Onun çıkardığı sesleri duydukça kalbi kulaklarında çarpıyor ve göğüs uçları karıncalanıyordu. Duymaya ihtiyacı vardı hayatının geri kalanında bu sesleri duyacaktı. Onlar olmadan kendini tamamlayamayacağını düşünüyordu.

Ama onu asıl kızdıran şey, dişlerini yanlışlıkla sikini kaplayan düğümlere geçirmesiydi. İlk başta, tıpkı boynuzlarını ilk kavradığında olduğu gibi onu incittiğini düşündü. Ama mırıltısı sikini *titretmeye* başladığında şaşkınlıkla etrafında inledi ve tereddütle tekrar yaptığı daha da yoğunlaştı.

Adamın büyüklüğü karşısında çenesi ağrımaya başlamıştı ama vücudu yanıyormuş gibi hissediyordu. Sadece onun sikini emerek tekrar boşalabileceğini düşündü, fazladan uyarılmaya gerek yoktu. *Dört* orgazmdan sonra bile beşincisine hazırды.

"Kadın," diye inledi, sesi tanınmaz haldeydi. "*Vrax!*"

Kalçaları kıpırdadı, onu hazırlıksız yakaladı ama dudaklarını sikinin etrafına sıkıca sarmaya devam etti. Daha sert emdi, sikinin tabanını okşadı Dudaklarıyla ulaşamayacağı bir yere.

Ve sonra kükrüyordu, ses yankılanıyordu, ta ki kadın Aşağıdaki vadide yuvalanmış olan *Velraxa* bunu duyabilirdi.

Adamın sıcak dölleri boğazının arkasına ulaştığı anda, Cecelia vücudunun bir başka orgazma sürüklendiğini hissetti. Bir yanı böyle tepki verdiğine şaşırmamıştı bile. Şu anda altında yayılmış olan uzaylı erkek, tohumunu boğazından aşağı boşaltırken horozu ağzının derinliklerinde, onu mümkün olmadığını düşündüğü bir şekilde heyecanlandırdı.

Rixavox'un tadı da tıpkı kokusu gibiydi, derin bir erkek miskin tadına doyamıyordu. Onu doldururken kükremesi devam etti ve devam etti. Ve boşalmaya devam etti. Sonunda, yutabilmek için çekilmek zorunda kaldı, ama ellerini pompalamaya ve sarsıntılı bir ritimle onu sağmaya devam etti. Yarı kapalı gözlerle adamın sikinin ucundan fişkıran ve adamın gergin karnını ve yontulmuş göğsünü yıkayan opalesan döl akıntılarını izledi. Cecelia dudaklarını yaladı, dilinde onun kalıntılarından tadına baktı.

Saatler gibi gelen bir süreden sonra, siki nihayet tohumlarını fişkirtmayı bıraktı ve yatağa yaslandı, göğsü kabardı, kasları gevşedi, odayı sürekli bir mırıltı doldurdu.

Adam onu yavaşça kalçalarının arasından çekip yanına oturttuğunda minnettar oldu çünkü vücudundaki tüm kaslar tamamen tükenmiş hissediyordu. Bunu kendi başına yapabileceğini sanmıyordu.

Rixavox boynuzlarını Cecelia'nın yanaklarına sürmeden önce yüzüne öpücükler kondurdu. Cecelia gülümsedi, içini lezzetli bir kendini beğenmişlik kapladı. Ellerini ya da dudaklarını ondan uzak tutamıyor gibi görünüyordu, bu yüzden doğru bir şey yaptığını anladı.

"Kadın," diye dudaklarını törpüledi. Cecelia'nın göz kapakları dalgalanarak kapandı ve adamın kendisini öpme şeklinden hoşnut bir şekilde küçük bir iç çekti. Bir kız cömert uzaylı sevgilisinden gelen uyuşturucu, yumuşak, şehvetli öpücüklerle alışabilirdi.

"Mmmm," çıkarabildiği tek ses buydu. Aralarında, tohumunu karnında hissetti ve aşağıya bakarken Rixavox'u izledi.

Ama onları temizlemek yerine, vücudunu titreştiren o mırıltıyı yaptı ve opalesan spermini losyon gibi tenine sürdü.

Adamın onu *işaretlediğini*, ona *sahip çıktığını* fark ettiğinde dudakları aralandı. Boğazından küçük bir inilti kaçtı ve bacaklarının arasında amcığının keskin, ilgili bir zonklama yaptığını hissettiğinde şok oldu. Bu çok erkeksi, çok ilkel bir şeydi. Çok *ateşliydi*.

"Artık benimsin," diye homurdandı ve onu tekrar öpmek için boynunu bükte.

Ve tekrar. "*Her zaman.*"

Bu sözlerin ne kadar hoşuna gittiğı, ne kadar *doğru* olduğı onu endişelendirmeliydi.

hissettiler.

Ama korkmuyordu. Artık korkmuyordu.

Cecelia onu daha sert öptü.

OceanofPDF.com

NINETEEN

"Ben zayıf bir erkeğim," diye gürledi Rixavox dişisinin teninde. Ellerini *Rillirax*'tan kaldırıp Sessela'nın çıplak sırtında gezdirirken ellerinden su damlıyordu.

Teni inanılmaz derecede pürüzsüz, yumuşak ve savunmasızdı. Bir şeyin ona zarar vermesinin çok kolay olacağını bildiği için kaşlarını çattı. Bu sadece ona karşı daha korumacı hissetmesine neden oluyordu.

"Neden?" diye fısıldadı, sesi rahatlamıştı, birlikte ıslanırken kızarmış yanağını onun göğsüne yasladı. Genelde *Rillirax* enerji verirdi ama muhtemelen komuta merkezinden döndükten ve kutsal havuza girdikten hemen sonra yaptıkları faaliyetler nedeniyle *luxiva'sı* yorgun görünüyordu.

"Sana dokunmayacağımı en başından beri kendime söylemişim," diye itiraf etti. "Sadece Privanax'a çiftleşmeyeceğimize dair ettiğim yemin yüzünden değil. Kendime de bir yemin ettim."

Gülümsediğini hissetti, "Yeminini bozmadın. Privanax." Yanağını çevirerek ona baktı ve gülümsedi. "En azından henüz değil."

Onun sözleriyle aleti zıpladı ve boğazından bir hırıltı koptu. O sürenin başlarında, kara dünyaya yolculuk ettiğini düşünmüştü çünkü Ondan aldığı zevk. Dişisiyle çiftleşme, Kader'in istediği şekilde onunla birlikte olma düşüncesi bile... bunaltıcıydı. Bu deneyimin nasıl bir şey olacağını zihinsel ya da fiziksel olarak tasavvur edemiyordu.

Ve bunun gerçekleşme olasılığıyla onunla alay etti. Tam o anda sikini bacaklarının arasına sokmamak için kendini zor tuttu.

"İyileştikten sonra bana sahip olmayı düşünüyor musun?" diye sormadan edemedi.

"Önce benim iyileşmem konusunda bu kadar ısrarcı olmasaydın, şimdi sana sahip olurdum" derken dudaklarına yumuşak bir gülümseme değdi.

Mırıldandı ama İçgüdü'sü içinde sinsice dolaşıyordu. "Baştan çıkardığın şeye dikkat et, *luxiva*."

"Bu ne anlama geliyor? *Luxiva* mı?" diye yavaşça seslendi. Rixavox hareketsiz kaldı. "Bana hep öyle diyorsun."

Parmak uçları ensesinde gezinirken, teninin üzerinde bilinmeyen desenler çizerken, "Bir dönem, sana söyleyeceğim," diye dikkatle korundu.

"O kadar çok kalmamış olabilir" diye mırıldandığında sesi tereddütlüydü.

Rixavox'un çenesi sıkıştı ve ona çok sıkı sarılmamak için çaba sarf etmek zorunda kaldı. Kadının sözleri zihnini mızrak ya da çekiç gibi dövüyordu, bir sonun gelme ihtimali olduğunu biliyordu. Kendini kaybetmişti. Tüm yaşamı boyunca kaderindeki eşi asla bulamayacağını düşündü ve bu bilgiye boyun eğdi, hatta kabul etti... ve şimdi ona sahip olduğuna göre, istediği başka bir hayatı hayal edemiyordu. Onu içermeyen hiçbir hayat.

Söylemeyi düşünebildiği tek şey, "İstedığınız kadar açıklığımız var," oldu. Kelimeleri sanki narinlermiş ve kırılabilirlermiş gibi yavaşça söyledi.

Sessela ona doğru iç çekti. Yumuşak bir sesle, "Diğerleri beni bekliyor," dediğinde artık gülümsemiyordu. Kadınlardan birinin - adı Bianca - Dünya'da bir çocuğu ve kocası var. Onlardan uzakta olduğu ve onları bir daha asla göremeyeceğini düşündüğü için her gün ve gece ağladı. Onun üzüntüsünü bu şekilde uzattığım için kendimi suçlu hissediyorum."

Rixavox'un göğsü onun sözleriyle sızladı. Dışisinin Luxiria büyüklüğünde bir kalbi vardı ama Rixavox için başka hiçbir varlık ondan daha önemli değildi.

"Sağlığın her şeyden önce gelir, Sessela," dedi ona kararlılıkla. "Bu senin ömrünün geri kalanı. Onun üzüntüsü geçici. Suçluluk hissetmen için hiçbir neden yok."

"Ama yine de hissediyorum," dedi omuzlarını hafifçe silkerek. Rixavox uzun bir nefes verdi ama bu konuda başka bir şey söylemedi.

Konuyu değiştirdi. "Kate'i çok iyi tanıyor musun?"

"*Lavrix'an*'ı mı? Onunla uzun uzun konuştum, evet."

Sessela sessizleşti ve Rixavox onun zihninin çalıştığını görebiliyordu. Sonunda sordu, "Peki o ne yapıyor? Burada, Luxiria'da? Günlerini nasıl geçiriyor?"

"Onun görevi Altın Şehir'deki arşivlerde. Sanırım siz ona kütüphane diyorsunuz. Luxirian yazıları, ilmi ve tarihi ile ilgili parşömenler ve tomarlarla dolu. Yaptığımız savaşlar ve Kader'in hesapları" dedi. Bir an düşündü ve sonra şöyle dedi: "Sanırım Kat'in söylediği

Dünya'daki meslek bir kitap yapımcısıydı. Kullandığı kelime 'yayıncı'. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?"

Sessela'nın gülümsemesi başını sallayarak geri döndü ve Rixavox mırıldandı.

gördüm. "Evet. Kitapları seviyor o zaman. Ben de severim ama senin İngilizce yazılmış kitabın yok," diye takıldı.

Rixavox kaşlarını çatarak beynini yokladı. "Belki de onları senin için almanın bir yolu vardır," dedi yavaşça. "Ve Kat için," diye ekledi.

Ona bakarken çenesi göğsündeydi ve kollarını onun sırtının genişliğine doladı. "Benim için Dünya'daki bir kitapçıyı mı basacaksın?"

"Benden isteseydiniz yapardım," diye dürüstçe cevap verdi. Elbette, Luxiria'ya dönecek bir gemiye güç sağlamak için başka bir Luxirian kristali edinmenin bir yolunu bulması gerekecekti. Ama yapacaktı. *Luxiva*'sı için her şeyi yapabileceğini biliyordu.

Yumuşakça mırıldandı, "Biliyorum yaparım."

Kadının ağırlığını suyun içinde kaydırıp ve sırtını kendisine yasladı. "Dünyadayken mesleğin neydi?" diye sordu.

"Aslında hala okuldaydım, hemşirelik diploması için çalışıyordum. Birkaç ay içinde bitirecektim," dedi hüzünlü bir ses tonuyla. Adamın yüzündeki şaşkın ifadeyi görmüş olmalı ki parmak uçlarını kaşlarının üzerinde gezdirdi ve açıkladı: "Hemşire olmak istiyorum. Bir... şifacı. Kemoterapimi alırken hemşirelik programlarını araştırmaya başladım. Tedavilerin işe yarayıp yaramadığına bakmaksızın, çabalayacak bir şeye ihtiyacım vardı. Yıllar boyunca pek çok hemşireyle karşılaştım ve hepsi bana bir şekilde yardımcı oldu. İnanılmazlardı. Aynı şeyi diğer insanlar için de yapmak istedim."

"Sen..." diye devam etti, sözcükler onu terk etmişti. Başını iki yana salladı. "Beni alçaltıyorsun, Sessela."

Gözleri yumuşadı ve onu öpmek için eğildi. Rixavox hayatının tek bir anını bile onu öpmeden nasıl geçirdiğini bilmiyordu, çünkü bu rahatlatıcı olduğu kadar bağımlılık yapıcı ve şehvet vericiydi.

Geri çekildiğinde "Sana bir şey sorabilir miyim?" diye mırıldandı. "*Tev*, tabii ki."

Göğüsleri adamın göğsüne doğru kayarken dudağını ısırdı ve şöyle dedi: "Daha önce hiç kimseyle bağ kurmadığını, isteyerek ya da kaderinde olan bir eş istemediğini, o hayatı kendin için görmediğini söylemiştin. Neden?"

Sorabileceği onca soru arasında en az bunu bekliyordu. Yavaşça, "Ben hiçbir zaman bir eş istemediğimi söylemedim," dedi. "Doğru," diye cevap verdi. "Özür dilerim."

"Tüm Luxirianlar bir eş ister," dedi ona. "Çoğu, özellikle de şimdi, bulamıyor."

"Yani kendininkini asla bulamayacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu, sesi garip bir şekilde bastırılmış ve sessizdi. "Bu yüzden mi o hayatı kendin için hiç görmedin?"

Bunun olmayacağını düşündüğünüz için mi?"

Gerçeği ondan saklamanın her geçen gün daha da zorlaştığını fark etti. Kaderindeki eşi bulduğunun farkında değildi. *Onun* içinde.

Sessela, o andan itibaren kara dünyaya girdiği zamana kadar, yanında olsun ya da olmasın, Dünya'ya dönsün ya da dönmesin, onun için tek dişiydi.

Kelimeler boğazında düğümleniyordu ama onları dile getiremediğini fark etti. Kendini hiçbir zaman korkak biri olarak görmemişti ama gerçeği öğrenirse *luxiva*'sının ondan yüz çevireceği düşüncesi... bu, dünyasındaki en korkutucu şeydi.

"Bu da onun bir parçası *tev*," dedi dikkatle, aralarındaki bu sahtekârlıktan nefret ediyordu. "Kaderin bana verdikleriyle yaşamayı öğrendim. Bir şeyi bu kadar umutsuzca istemek, ancak bu dünyadan onsuz ayrılmak... Her zaman sahip olduğunuzdan daha fazlasını isteyeceksiniz, asla tatmin olmayacaksınız. I Hayatımı gerçekleştirmeyecek bir şeyi dileyerek yaşamamayı seçtim." "Sen gerçekçisin," diye gözlemledi. Yine de gözleri hüznü bakıyordu ve bu onu çıldırttı.

"Gerçekçi nedir?"

"Bir şeyi olduğu gibi kabul eden ve onunla nasıl başa çıkabiliyorsa öyle başa çıkan biri."

"O zaman *tev*, ben bir realistim," diye mırıldandı. "Sen nesen?"

Bu soru yüzüne küçük bir gülümseme getirdi. "Ben... belki yarı gerçekçi yarı idealist biriyim. Sence ikisi birden olabilir miyim?"

"Önce bana nedenini söyle," dedi.

"Çünkü vücuduma kimyasallar pompalanırken bile hemşire olmayı hayal ediyordum, hemşirelik programını asla yapamayacağımı bilsem bile. Çünkü ikinci yarınız gibi birini istemenin kötü bir şey olmadığını düşünüyorum."

asla bulamayacağım. Bu bana dört gözle bekleyeceğim bir şey verir. Bence biraz hayalperest olmak bile hayatı biraz daha ilginç kılıyor."

Rixavox bir kahkaha attı, ona bakarken kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Dolu hissettiğini fark etti. Tamamen ve tamamen dolu. Onu ilk gördüğünden beri öyleydi.

"*Tev, luxiva,*" diye gürleyerek dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bence her ikisi de olabilirsin. İkisi de *sensin*."

Rillirax'ın rahatlatıcı gücünü hissederek birbirlerini öptüler ve Rixavox ondan asla vazgeçemeyeceğini biliyordu. Onun da kendisi için aynı şeyi hissedip hissetmeyeceğini merak ediyordu, özellikle de fazla zamanları kalmadığını düşünürsek. Tedavisini tamamlaması için onu birkaç gün içinde Altın Şehir'e geri götürmesi gerekiyordu.

Sessela irkildi, keskin bir nefes aldı ve Rixavox onu inciteceğinden korkarak irkilerek geri çekildi.

"*Luxiva*?" diye sordu, yüz hatlarının çizildiğini görünce kaşları çatıldı. Yanaklarını avuçladı. "Neyin var?"

Başını iki yana salladı. Yavaşça kasları gevşedi ama yüzünde hâlâ hafif bir rahatsızlık vardı.

"Yok bir şey," diye mırıldandı, bakışları ona döndü. "Ben sadece... belki de *Rillirax*'tır. Toksinleri dışarı çekmesi gerekiyordu, değil mi? Belki de bunu yaparken biraz acı veriyordur, sanki acı işe yaradığı anlamına geliyormuş gibi."

"Seni incitmemeli," dedi kaşlarını çatarak. Şimdiden *Velraxa*'ya dönmenin, gerekirse karakolun şifacısı Kirzalla'yı çağırmanın ne kadar süreceğini hesaplıyordu.

Sanki teselliye ihtiyacı olan o değil de kendisi imiş gibi avucunu göğsünde gezdirerek ona küçük bir gülümseme verdi. "Önemli değil, Rixavox. Artık geçti."

Kadının sözleri onun endişelerini biraz azalttı ama tamamen yok etmedi. "Bu gece Privanax'a ek bir tarama göndermeliyiz. Yanlış bir şey olmadığından emin olmak için, *tev*?"

"Sorun değil, Rixavox. Bu saatte onu rahatsız etmek istemem."

"Eğer sana bir şey olursa, kadın..." keskin bir nefes verdi, bu düşüncenin götürdüğü yeri kesti. "Emin olmak istiyorum."

"Tamam," diye yumuşadı. "Tamam."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. "Döndüğümüzde bunu hemen yapacağız, *tev*?"

Gözlerinde o bakış vardı, ne zaman ona sataşsa aynı bakış. Bir keresinde ona sataşmanın flört etmek gibi olduğunu söylemişti.

"Doktordan temiz raporu aldıktan sonra oynayabilir miyiz?" diye sordu, dudaklarının kenarlarında şehvetli bir gülümseme belirdi.

Endişelenmesine rağmen, onun ne demek istediğini anlayarak küçük bir inilti çıkardı. "*Tev*," diye homurdandı. "O zaman istediğin kadar oynayabiliriz."

"Anlaştık."

OceanofPDF.com

YİRMİ

"Ve bu taramalar hiçbir şey ortaya çıkarmadı mı?" Levrix ertesi sabah Cecelia ile birlikte ateş çukuruna otururken sordu.

"Hayır," dedi Cecelia ama sonra hareket ettiğinde hafifçe irkildi. Karnına kramplar giriyordu ve bir gece önce *Rillirax*'ta hissettiği acının donuk zonklamalarını hissediyordu. O kadar şiddetli değildi ama gelip gidiyordu. Midesi hareketlendiği için, tüketmekte olduğu Luxirian yemeklerinin suçlu olduğunu düşündü. Belki de buna alışması zaman alacaktı. "Privanax taramaların temiz çıktığını söyledi, yani sanırım sadece mide rahatsızlığı gibi bir şey."

"Rixavox'a bu dönem iyi olmadığınızı söylediniz mi? Bilmek isteyecektir."

"Hayır," diye yanıtladı Cecelia. Onun adını anmak bile midesinde kelebeklerin uçuşmasına neden olmuştu. Luxirian savaşçısı için çok ama çok kötüydü. "Dün gece gerçekten endişeliydi, bu yüzden onu bugünkü görevlerinden alıkoymak istemedim. Ben iyi olacağım. Sadece dinlenmeye ihtiyacım var. Bu çay kesinlikle yardımcı oluyor."

Cecelia yeni bulduğu arkadaşına küçük bir gülümseme atarak yorum yaptı.

Dışarıda çirkin bir hava hüküm sürüyordu. O sabah Rixavox'un yanında uyandığında, çok soğuk bir gün olacağını biliyordu. Ev buz gibiydi ve Rixavox içeriği ısıtmak için her odada büyük ateşler yakmıştı.

biraz sıcaklık. Panelli pencereden dışarı baktığında çoğunlukla gümüş rengini gördü. Luxiria'da kar gümüş rengindeydi ve deli gibi yağıyordu. Sonuç olarak, ateşin başında çay içerek ve Levrix'le sohbet ederek geçirmek için mükemmel bir gündü.

Çarşı'ya hava şartlarından dolayı gidemedik.

Levrix, "O şefkatli bir erkek," diye yorum yaptı. Cecelia iki Luxirian'ın sevgili olduklarını asla unutamazdı. Görünüşe göre uzun bir süre boyunca. Bazen Levrix'in ona bir şeyler hatırlatmaya *çalıştığı* hissine kapılıyordu ama bunu umursamıyordu.

Kıskançlığın, Rixavox'u başka biriyle hayal etmenin darbesini yumuşatmaya çalıştı ama yapamadı. Bu onu o kadar sert bıçakladı ki, fiziksel bir darbe gibi hissetti.

Cecelia yutkundu ve kendini toparlarken çayından bir yudum daha aldı.

Çünkü aklında tek düşündüğü *benimkiydi*. Rixavox onundu. Garip, sarsıcı bir duyguydu ama bir şekilde, bir şekilde onun olduğunu biliyordu. Ve o da onundu.

Cecelia hiçbir *zaman* onun *kolay* biri olduğundan şüphelenmemişti. Ama sadece bir

Rixavox'la birkaç gece geçirdi ve hormonları alt üst oldu.

Çünkü her şeye rağmen onlar için bir gelecek olup olmadığını merak etmeye başladıysa kesinlikle delirmiş olmalıydı. Kültürü hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediği bu uzak gezegende? İnsanlar hakkında?

Uzun boylu, boynuzlu, kaburgalı uzaylı erkeğe sırlıslıkla aşık olduğu için tamamen deli miydi?

Bazen kendini deli gibi hissediyordu.

Ama daha önce hayatındaki hiçbir erkeğe karşı böyle bir şey hissetmemişti. Hem de hiç. Hissettiği şey sadece filmlerde gördüğü ya da kitaplarda okuduğu türden bir şeydi. Bir orman yangını kadar tüketkendi... ve bir o kadar da korkutucuydu.

Serbest düşüştü. Tam bir serbest düşüştü ve onu kurtaracak bir paraşütü olup olmadığını bilmiyordu.

Cecelia sesine güvendiğinde yumuşak bir sesle, "Evet, şefkatli biri," diye cevap verdi. Ama o bundan çok daha fazlasıydı.

Çok daha fazlası.

Ona kendini yeniden güçlü hissettirdi. Ona her zaman istediği ve olması gereken kadın olabileceğini hissettirdi.

Ve bu gezegeni terk edebileceği, Rixavox'u geride bırakabileceği, onu bir daha asla göremeyeceği düşüncesi... bu onu hasta hissettirdi.

Artık zamanlarının sonuna yaklaşırken, nasıl veda edebileceğini daha fazla düşünüyordu. Ve bunu hayal bile edemeyeceğini fark etti. Çok fazla acı veriyordu.

Levrix sessizdi, ateş çukurunun karşısından onu inceliyordu. İlk geldiğinde, söz verdiği gibi, Cecelia'nın bir gün önce bulduğu kitaptan bir bölüm okumuş ve elinden geldiğince İngilizceye çevirmişti. Bunun dışında Cecelia'nın o gün ondan duyduğu en fazla şey buydu.

"Sen farklısın," diye yorumladı Levrix. "Geçen dönemden bile. Bunu görüyorum."

Cecelia elmacık kemiklerini renklendiren kızarıklığa karşı savaştı. O sabah banyodaki duvar yansımasında kendine baktığında rengi solmuştu. Belki biraz renk ona iyi gelirdi.

"Ah," dedi Levrix, kucağına bakmadan önce hafifçe arkasına yaslanarak. "Çiftleştiniz."

"Hayır," dedi Cecelia. "Hayır, yapmadık. Ama..."

Boğazını temizledi ve çayından bir yudum daha aldı.

"Rixavox büyüleyici bir erkek. Yakışıklı ve güçlü. Sana kur yapacağından hiç şüphem yoktu. Birçok Luxirian dişisi onun için yarıştı. rotasyonlar boyunca dikkatlerini çekti."

Sözleri küstahçaydı ama Cecelia bu sözlerin midesine yerleşmesinden hoşlanmamıştı. İçini bir parça öfke ve kıskançlık kapladı ama Cecelia Levrix'in bu sözlerle hiçbir şey kastetmediğini biliyordu. Öyle değil mi? Kadın hakkında öğrendiği bir şey varsa o da bazen açık sözlü olabildiğiydi.

Bu yüzden derin bir nefes aldıktan sonra, "Biz çiftleşmedik Levrix. Bunun senin için biraz rahatsız edici olabileceğini biliyorum, çünkü siz ikiniz eskiden..." Rixavox buna ne demişti? "Um, zevk ortakları, ama ona değer veriyorum. Hem de çok."

"*Lavrix'an'ın*," diye söze başladı Levrix, "Başbakanımızın çiftleştiği insan dişinin gebe kalmak istemediği, bir şifacıdan doğum kontrol hapı istediği yönünde bir söylenti var. Bu doğru mu?"

Cecelia kaşlarını çatı, Levrix'in sorusu karşısında kafası karışmıştı ve neden bilmek istediğini merak ediyordu. Luxirianlı dişi, yumruklarını zor fark edilen küçük bir şekilde sıkmasının dışında, konuşmalarından pek etkilenmiş görünmüyordu.

Cecelia dürüstçe, "Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdi. "Kate'le sadece birkaç kez görüştüm ve doğum kontrolü istemiş olsa bile bunun işe yaramadığı çok açıktı. Görünüşe bakılırsa hamileliği üçüncü üç aylık döneme girmişti bile."

Levrix'in yüzü hafifçe buruştu ve Cecelia bu duygunun ne anlama geldiğini merak etti. Tiksinti mi? Kızgınlık mı? Şaşkınlık mı?

"Anlamakta zorlanıyorum," dedi Levrix sonunda yavaşça, sesi gerginleşmişti, "bir dişi neden çocuk doğurmak *istemez* ki?"

Cecelia bunun hassas bir konu olduğunu hissederek hafifçe doğruldu. "Söylentiler doğruysa eminim kendine göre nedenleri vardır," dedi.

"Yine de Başbakanımızın varisini doğuracak, bizi yeni bir dünyaya götürecek bir varis. Bir melez," dedi Levrix yumuşak bir sesle ve bakışları Cecelia'ya kaydı.

Cecelia yutkundu, ani gerginlik minderlerin arasında kıpırdanmasına neden oldu. Kusabileceğini hissetmesi de yardımcı olmadı.

Cecelia yumuşak bir sesle, "Rixavox bana Veba'dan bahsetti," dedi. "Ben yapamam
Bunun nasıl bir şey olduğunu hayal edin, birçok dişinizi

bu kadar kısa bir sürede."

Levrix'in ağzı yine hafifçe buruştu. "Nasıl bir şey olduğunu asla bilemeyeceksin. Ve geride kalan bizler... biz de kara dünyaya yolculuk edebiliriz."

Cecelia kaşlarını hafifçe çatarak, "Bu doğru değil," dedi. "Öyle söyleme."

"Ve şimdi, farklı ırklardan dişiler, farklı ırklardan Luxiria'nın uzun ve müreffeh soyu, Luxirian kadınları değil. İşimize yaramaz."

Cecelia'nın dudakları Levrix'teki ani değişimden etkilenerek aralandı. Öfke. Yüzünde okunuyordu. Çaresizlik. Ve görmek bile boğazını yakan yüce bir hüznün.

"Özür dilerim," dedi Cecelia, çünkü başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. "Yaşadıklarını yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm. Hâlâ her gün yaşadıkların için de üzgünüm."

Levrix onun gözlerine bakarak, "Anne olmak istedim," dedi. Buzul mavisî rengi üzüntüsüyle daha da koyu görünüyordu. "Yavrular doğurmak, onların büyüdüğünü ve ırkımızı savunacak gururlu savaşçılar olduklarını görmek istiyordum. Artık bunu asla göremeyeceğim."

"Levrix, anlıyorum," dedi Cecelia yumuşak bir sesle ve onu nasıl sakinleştireceğini düşündü. Duyguları bastırılmış gibiydi ve nedense şimdi taşıyordu.

"Hayır, anlamıyorsun. *Asla* anlayamazsın," diye ısırdı Levrix, sesi sertleşerek.

Cecelia nefesini içine çekti ve yavaşça dışarı verdi.

"Aslında istiyorum," dedi yumuşak bir sesle. Cecelia, "Benim de çocuğum olmuyor ve ben de bir gün anne olmak istiyorum," derken Levrix'in bakışları sabitti. Bu yüzden ne hissettiğini en azından biraz anlıyorum."

"Genç doğuramıyor musun?" Levrix sonunda nefes alarak sordu. "Neden?"

Cecelia sessizce açıkladı, "Kanserim için gördüğüm tedaviler... bana zarar verdiler."

Levrix o sözleri söyledikten sonra sessizce ona baktı. Kaşları çatıldı ama gözleri eski açık mavisine döndü.

"Çocuk sahibi olmak Luxirianlar için önemli mi?" Cecelia üzüntüyle yumuşak bir sesle sormadan edemedi. Rixavox'u düşündü. O çocuk ister miydi?

"*Tev*," diye onayladı Levrix ve Cecelia'nın kalbi göğsüne gömüldü. "Bu çok önemli. Hiçbir şey bir aile birimine bundan daha fazla gurur veremez." Levrix

"Başbakan doğurgan bir kadına sahip olduğu için şanslı bir erkek." diye eklemek için kendini zorluyor gibiydi.

Cecelia kucağına baktı. Vücudundaki sorun her neyse ondan kaynaklanan bir acı dalgası ve üzüntü, günün geri kalanında yatağa kıvrılma isteği uyandırdı.

Levrix ayağa kalktı. "Şimdi yola çıkıyorum."

Cecelia başını salladı, düşünceleriyle baş başa kalacağı için mutluydu. Ama aklına bir şey takıldı ve başını kaldırıp ateş çukurunun diğer tarafında kürklerine sarınmış bir şekilde duran Levrix'e baktı.

"Gitmeden önce sana bir şey sorabilir miyim?"

Levrix ona baktı ama yüz ifadesi taş gibiydi. "*Tev.*" "*Luxiva* ne anlama geliyor?" Cecelia sordu, soru o kadar kolay düşüyordu ki dudaklarından.

Levrix'in dudakları tekrar kıvrıldı ve boğazının gerisinden çıkardığı kıkırdama sesi odada yankılandı. "Merak ediyordum da, acaba sen."

Cecelia bekledi ama cevabı zaten bildiğine inanıyordu. "*Luxiva* kaderli olan demek. Kader arkadaşı," dedi Levrix. "Bana onun en azından bunu size açıkladım."

Cecelia yapbozun son parçasını da yerine oturttükten sonra, "Yaptı," dedi.

Ve bu onu şok etmemişti. Mantıklı geliyordu... ona kader arkadaşları hakkında anlattığı her şey, bunun ne kadar güçlü bir bağ olduğu, ne kadar nadir görüldükleri... o da bunu hissetmişti. Ve şimdi Rixavox'un da hissettiğini biliyordu.

Luxirian İçgüdülerini biliyordu çünkü kendi İçgüdüsü uyanmıştı. *Onun* için.

Cecelia başını kaldırıp çoktan kapıya yönelmiş olan Levrix'e baktı. Birlikte geçirdikleri zaman değişmişti ve belki de her ikisi için de arkadaşlığın bir geleceği olmadığı açıktı. Levrix'in acısı çok derindi. Bu Cecelia için artık apaçık ortadaydı.

Levrix ona son bir kez bakmak için döndü ve başını eğdi. Sonra Rixavox'un evinin kapısından çıkıp gitti ve Cecelia onu bir daha görüp göremeyeceğini merak etti.

Dışarıda uğuldayan rüzgârlar dışında ev sessizdi. Cecelia, bazı şüphelerinin doğrulanması üzerine garip bir şekilde sakinleşmişti. Rixavox'un ona neden söylemediğini merak ediyordu... ama biliyordu. Eğer en başından söyleseydi, bu onu korkuturdu. O zaten

tüm uzaylı olayını ve sonra kanserinin geri dönüşünü işliyordu. Muhtemelen onu bunaltmak istememişti, özellikle de yeni tanışmışken.

Yine de her şey anlamlıydı.

Tanıştıkları ilk andan itibaren... yoğun çekim, ilk konuştukları o garip, erotik karşılaşma. Privanax'a, iyileşene kadar onunla seks yapmayacağına dair ettiği yemin. Privanax ne olduğunu anlamış olmalı ve hiçbir şeyin onun gelişimini tehlikeye atmasını istememişti.

Ondan her zaman hissettiği yoğunluğu...

Cecelia derin bir nefes aldı, göğsü biraz daralmıştı. Kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyordu. Tüm vücudunu sarsıyor gibiydi.

Ona Luxirianların ömür boyu çiftleştiklerini söylemişti. Eşler sonsuza kadardı. Ondan istediği şey bu muydu?

Rixavox ona dün gece *Rillirax*'ta, birlikte istediği kadar gün geçirebileceklerini söylemişti. Ona göre, gelecekleri her zaman onun elindeydi, kendi elinde değil, çünkü ayrılma, kendi gezegenine dönme seçeneğine sahip olan oydu.

Çünkü kalmayı seçerse bundan vazgeçmiş olacaktı. Kendi gezegeninden. Kendisi için kurmaya başladığı hayatı. Diplomasını.

Ama Dünya'ya dönmeyi seçerse... Rixavox'a ne olacaktı? Başı çarpmaya başladı ve sakinleşmeye çalışarak gözlerini kapattı.

Bu çok fazlaydı, özellikle de yorgun durumdayken.

Ancak, ne yapacağını bulmak için fazla zamanı olmadığını biliyordu. kafasında da bir karmaşa vardı. Yakında, birkaç gün içinde Altın Şehir'e dönmek üzere ayrılacaklardı.

O zamana kadar ne istediğini bilecek miydi?

YİRMİ BİR

"Sessela?" Rixavox evlerine girdiğinde seslendi. O salladı gümüş buzu kürklerinden sıyrıp silkti. Onları merkezdeki minderlerin üzerine astı, böylece o gece *Rillirax*'a yapacakları yolculuk için ateşin yanında kuruyacaklardı.

Zemini adımladı ve onun uyuyup uyumadığını merak ederek odalarına giden koridordan aşağı indi. Son zamanlarda yorgun görünüyordu. ve Rixavox kendi kendine o gece onun dinlenmesine izin vereceğini, iyileşebilmesi için ellerini ondan uzak tutacağını söyledi. Zor olacaktı ama bunu onun iyiliği için yapacaktı. Ne de olsa hâlâ iyileşiyordu ve Altın Şehir'e geri dönüş yolculukları için gücüne ihtiyacı vardı.

Uyku platformunda onun kokusunu aldığı anda vücudu gevşedi. Kadın kürklerin altında büzüşmüştü ve adam yaklaşıp yanına sokulduğunda kadın uykusundan sıçradı.

"Merhaba," diye fısıldadı, yavaşça gözlerini kırptırdı, sesi cızırtılıydı.

"Dinlen," diye mırıldandı, elini saçlarında gezdirerek. "Seni uyandırmak istememiştim."

Ama sonra Rixavox'un avucu onun alnını sıyırdı ve kaşlarını çatı. Cildi nemliydi ve normalde olduğundan daha sıcak hissediyordu.

"*Luxiva*," diye mırıldandı endişeyle, "Hasta mısın?"

"*Luxiva*," diye fısıldadı, kürklerinin içinde doğrulmadan önce. "Bir şey bilmem gerekiyor."

Rixavox alçak sesle, "Sessela, sanırım bir tarama daha yapmalıyız," dedi. Şifacı dün geceki taramanın normal olduğunu, *hellixaxava*'nın ilerlemediğini söylemişti. Bu başka bir şey miydi? "Kırzalla'yı çağırmalıyım. O yapabilir."

Sessela onun sözünü kesti, dizlerini göğsüne doğru çekerek uykulu bakışlarına geri döndü. "Önce benim için bir şeye cevap vermeni istiyorum."

Rixavox sabırsız bir nefes verdi ama sonra, "Sor bakalım, dişi," dedi. "Seks yapmak istememenin gerçek nedeni nedir?"

Rixavox kaşlarını çatarak kıpırdamadan durdu. Bu soruyu sormasına sebep olan şey neydi?

"Şu anda bunun bir önemi yok Sessela," diye homurdandı Rixavox. Elini kızın teninde gezdirdi, teninin sıcaklığından hoşlanmamıştı. "Tarayıcıyı almam gerekiyor."

Uyku platformundan inmek için bir hamle yaptı ama kadının sözleri onu durdurdu. "Bu basit bir soru, Rixavox. Sadece nedenini bilmek istiyorum. Bana söylemeni istiyorum."

"Bu basit bir soru değil, kadın," diye homurdandı hayal kırıklığı içinde, koridora doğru bakarak. Tarayıcıyı iletişim cihazlarının yanında bırakmıştı. "Bu bana sorduğunuz en karmaşık sorulardan biri."

"Sadece söyle bana," diye yalvardı usulca. Rixavox ona döndü, dizlerinin üzerine çöktü.

platformda. Gözleri cam gibiydi ama bunun vücudunu saran ateşten mi yoksa üzgün görünmesinden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

Rixavox onun yumuşak yanağını avucunun içine aldı. "Sessela. Bu konuşmayı sen iyi olduğunda yapacağız. Şu anda yanlış giden bir şeyler var. Bunu hissediyorum."

Ondan uzaklaştı ve hızla kamerasından çıkarak merkezdeki iletişim merkezine doğru ilerledi. Privanax'ın müsait olması için Kader'e dua etti.

Sessela hemen arkasından yetişti. Telsizlerin bulunduğu gümüş platformun üzerinde duran tarayıcıya neredeyse ulaşıyordu ama Sessela daha ulaşmadan onun kolunu yakaladı.

Rixavox dönüp ona baktı, yüzünün renginin solmuş olduğunu ve buz fırtınası nedeniyle havadaki soğuğa rağmen terlediğini görünce göğsünde panik dalgaları yükseldi.

"*Luxiva...*" dedi, yalpaladığında onu sabitlemek için uzandı. "*Vrax!*"

Çabucak, *Velraxa'nın* baş şifacısı Kirzalla için telsizlere acil bir çağrı gönderdi. Dışisinin acil müdahaleye ihtiyacı vardı. Privanax bekleyebilirdi.

Nix, nix, nix. Hiç mantıklı gelmiyordu. *Rillirax*'ın onu iyileştirmesi gerekiyordu, daha da kötüleştirmesi değil.

Korku göğsüne bir hançer gibi saplandı. Ya tedavileri onun üzerinde işe yaramazsa? Dışisine ne olacaktı?

"Rixavox, lütfen beni dinle," dedi yumuşak bir sesle.

"Beni endişelendiriyorsun, kadın," dedi ona yumuşak bir sesle. "Kirzalla seninle ilgilendikten sonra istediğin kadar konuşabiliriz."

Ama o çoktan başını sallamaya başlamıştı.

Ve sonraki sözleri adamın donup kalmasına neden oldu.

"Sana aşık oluyorum Rixavox," diye itiraf etti usulca. "Ne olursa olsun bunu bilmeni istedim."

"Kadın..."

"Ama seninle tanıştığımndan beri bana yalan söylüyorsun. Bunu bir kez olsun söylemeni istiyorum ki anlayabileyim."

Rixavox onun sözlerini sindirirken tam bir sessizlik oldu. Duygular onu her yönden hırpaladı, ta ki kendini hem yenilmiş hem de yükselmiş hissedene kadar. Bu tarif edilemez bir duyguydu.

Ama onun için açık olan bir şey vardı. O biliyordu.

Ona söylemek istediği durum bu değildi. Ona söylemek için milyonlarca farklı yol düşünmüştü ama bu onlardan biri değildi.

Her ne kadar sersemlemiş ve hasta görünse de, *luxiva* bu konuşmadan geri adım atmayacaktı. Onun gözlerinde parlayan inatçılığı açıkça görebiliyordu. Onu bu şekilde görmek canını sıkırsa da, inatçılığına hayranlık duyuyordu.

Kadınının pek çok özelliğine hayrandı.

Ve başka herhangi bir anda, kız ona aşık olduğunu söylediğinde, muhteşem bir kadının aşkıyla kutsanmış, yaşamış en gururlu Luxirian olurdu. Ancak o anda neşesi, endişesi ve kaygısı tarafından köreltilmişti.

Yine de sözcüklerin içinden yuvarlandığını hissetti, dişisi için biriktirdiği ve o ana kadar dile getiremediği tüm sözcükler.

"Sen benim *luxiva*'msın Sessela," dedi ona, belini kavrayıp ağırlığını tutarak. "Kader eşim, Kader'in bana bu dünyadaki ömrümün geri kalanı için armağan ettiği tek dişi. Seni ilk gördüğümnden beri, içimdeki uyuyan İçgüdüyü ilk uyandırdığından beri biliyorum.

Benim için asla bir başkası olmayacak. O sensin. *Sensin*. Her zaman öyle olacak." Onu daha da yaklaştırdı. "Eğer sana bir şey olursa, *Luxiva*, bunu nasıl karşılayacağımı bilemem, ama eğer beni terk etmeyi seçersen, bunu kabul ederim.

karar." Şimdi denese bile kelimeleri durduramazdı. "Ama benimle birlikte Luxiria'da kalmayı, hayatını burada kurmayı ve ömrünün geri kalanını benimle birlikte yaşamayı seçersen, seni mutlu edeceğim." Gözyaşları gözlerinde parıldamaya başladı ve Rixavox, ona bilmesini istediği her şeyi daha önce anlatamayacağından endişelenerek sözlerini bitirmek için acele etti.

onu durdurdu. "Seninle bir aile birliği kurmak istiyorum. Seninle çocuk sahibi olmak istiyorum. Burada benimle olmanı istiyorum."

Gözlerinden yaşlar süzölmeye başladı ve Rixavox'un kalbi göğsüne gömüldü. Gözyaşları insanların üzgün olduğu anlamına geliyordu, değil mi?

"*Luxiva...*" diye mırıldanarak sıcak yanağındaki garip sıvıyı sildi.

"Çocuk sahibi olamam," dedi, adamın sildiği gözyaşlarının yerini daha fazla gözyaşı almıştı. "Kemoterapi... ve radyasyon... Sana çocuk veremem, Rixavox. Levrix onların önemli olduğunu söyledi."

"Levrix ne diyorsa *Vrax*," diye homurdandı usulca, göz hizasında olacak şekilde çömeldi, kalbi göğsünde gümbürdüyordu. "O zaman çocuk yok. Bunun bir önemi yok. Önemli olan sensin, *tev*?" Daha fazla gözyaşı döktü ve Onları görmekten nefret ediyordu. Bu onun için çok üzücüydü. Bunun çok fazla olacağından endişeleniyordu. Onu göğsüne çekti, kucakladı ve bedenini kendi bedeninde hissetti. "Artık yeter. Bunu iyileştikten sonra konuşacağız."

"Peki ya işe yaramazsa?" diye sordu usulca, burnunu çekerek. Sesi çok küçük, çok zayıf görünüyordu ve bu onu daha da endişelendiriyordu. "O zaman ne olacak?"

"Orada seninle olacağım, *Lüksiva*," diye mırıldandı ona. "Kaderin sana yardım edeceğine inan. Buraya getirilmenin bir sebebi var."

"O sebep sendin," diye mırıldandı sessizce, ona bakarak.

Rixavox'un göğsü ağrıyordu ve Kirzalla'yı bu kadar uzun süren şeyin ne olduğunu merak ediyordu. Sesinin teslim olmuş gibi çıkmasından hoşlanmamıştı, sanki zaten en kötü sonucu bekliyormuş gibiydi. Ne kadar hastaydı? Bunu ondan saklıyor muydu?

"İdealist ol, kadın," dedi sessizce. "Hatırladın mı?"

Zayıf bir kahkaha attı ama sonra irkildi. O kadar solgundu ki bu Rixavox'un midesinin sıkışmasına neden oldu.

"Rixavox," diye mırıldandı, kaşları çatılmıştı. "*Tev, luxiva?*"

"Ben... Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Sen gittikten sonra daha da kötüleşmeye başladı. Emin değilim..."

Ama sözünü bitiremedi çünkü gözleri yuvalarından fırlamıştı. Rixavox telaşla kükredi ve onu tam kollarının arasına baygın bir şekilde düşerken yakaladı.

Dönüyormuş gibi görünen bir süre sonra, evinin dışındaki terasa bir hovercraftın indiğini duydu.

Dişisini nazikçe kucığına aldı ve onu ortadaki ateş çukurunu kaplayan minderlere taşıdı, kalbi göğsünde taş gibi ağırdı ama uğıldayan bir rüzgâr gibi çarpıyordu. Tam o sırada Kirzalla omuzlayarak konutun içine doğru ilerledi.

Kirzalla yaşlı bir kadındı, şifacılık mesleğini seçen az sayıdaki kadından biriydi. O da Privanax kadar açık sözlü ve huysuzdu, bu yüzden bir zamanlar zevk partneri olarak birlikte olduklarına dair söylentiler mantıklı geliyordu.

Daha da önemlisi, Rixavox ona güveniyordu ve o da başarılı bir şifacıydı.

Sessela'yı gördüğünde "Uzak dur," diye emretti. Hemen kadının yanına çöktü ve tarayıcılarını ve ekipmanlarını açmaya başladı. Sessela'nın kolunda hızlıca bir kesik açtı ve kırmızı kan damladığını görünce homurdanmaya başladı. Kirzalla ona bir bakış attı. "Privanax'a telsizden sinyal gönder. Bir savaşçının İçgüdüğü yaklaşırken çalışmam."

Rixavox onun haklı olduğunu biliyordu ve savaşçı eğitimini kullanarak Privanax'a işaret vermek için telsizlere doğru yürüdü. Panik ve korku hiçbir işe yaramazdı. Sakin olması gerekiyordu. Sessela için.

Şifacının yüzü ekranda belirdi. Gördüğünde kaşlarını çatı Kirzalla ama sonra bakışları Rixavox'un dişisine odaklandı ve "Ne oldu?" diye sordu.

"Evimize döndüğümde hastaydı," diye açıkladı Rixavox alçak bir ses tonuyla. "Cildi sıcak, nemli ve solgundu. Kirzalla içeri girmeden hemen önce bayılmış ama hastalığının geçtiğini söylemişti. ondan önce aniden kötüleşti." Rixavox'un elleri iki yanında kenetlendi, suçluluk duygusu hislerini bastırıyordu. "Daha önce komuta merkezine gitmek için ayrıldığımda iyi görünüyordu. Kalmalıydım. Emin olmalıydım."

"Son gönderdiğin taramalarda hiçbir ilerleme görülmedi. *hellixaxava*," diye ısrar etti Privanax.

Kirzalla aniden, aldığı kan örneğini analiz eden tarayıcısına bakarak, "Buna neden olan şey *hellixaxava* değil," diye söze girdi. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum."

Rixavox bir elini boynuzunun üzerinde gezdirdi ve huzursuz bir enerjiyle İletişim Merkezinin önünde volta attı. Kirzalla'nın onu yolundan çekmesini istemesini umursamadan Sessela'ya doğru yürüdü. Eşinin yanında olması gerekiyordu.

Privanax, "Taramaları göreyim, dişi," diye bağırdı.

Kirzalla'nın çatık kaşları dışarıdaki buz fırtınasından daha soğuktu ama yine de İletişim Merkezine doğru adımlarını hızlandırdı ve taramaları yükledi.

Kirzalla onları ikinci kez gözden geçirirken nefesi kesildi ve "Durun, bu diziye biliyorum" dedi.

"Ne oldu?" Rixavox bir elini Sessela'nın alnında gezdirerek sordu.

"Bu *anglavix*'in dizilimi. On beş rotasyon önce doğurganlık için yanlış kullanan bir kadında görmüştüm," dedi Kirzalla, bakışlarında bir farkındalık belirmişti. "Doğru şekilde uygulanmazsa tehlikelidir. Bir zehir."

Korku midesini doldurdu. Zehir mi?

"*Anglavix*'e nasıl ulaşabilir?" Privanax sorguladı.

Rixavox başını sallayarak, "Bilmiyorum," diye söze başladı.

Her zaman sakın ve akli başında olmakla övünürdü. Ve şimdi, konu *lüksüne* geldiğinde, onu hayal kırıklığına uğratiyordu. "I-"

Gözleri ateş çukurunun minderleri arasına sıkışmış tanıdık bir şişeye takıldı. Şişeyi alıp içindekileri kokladığında anladı.

"Kirzalla," diye seslendi, damarlarını dipsiz bir öfke dolduruyordu. Nefreti hiç o anki kadar tanınamamıştı. Şifacı ona bakmak için döndüğünde, şişeyi ona fırlattı. "Levrix'ti. Ona ilaç vermiş olmalı."

Kirzalla içindekileri kokladı ve başını sallayarak onayladı. "*Anglavix*."

"Nasıl iyileşmiş?" Rixavox öfkelerini içine atarak sordu.

Şimdi zamanı değildi. Önce *luxiva*'sını daha iyi görmesi gerekiyordu. O onun ilk ve tek önceliği.

Kirzalla ve Privanax'ın telsizler aracılığıyla birbirlerine attıkları ortak bakışlardan hoşlanmamıştı.

"*Rebax*?" diye sordu.

"Levrix'in kullandığı konsantrasyonu ve dozu belirlemek neredeyse imkânsız," dedi Kirzalla, sanki her an hayvani içgüdüsünü harekete geçirebileceğinden korkuyormuş gibi ona bakarak.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu sıkılmış çenesinin arasından.

"Bu, bir Luxirian için bile doğru tedaviyi uygulamanın riskli olduğu anlamına geliyor.

Hellixaxava gibi basit bir şeyi tedavi etmekten çok daha riskli," diye bitirdi Privanax. "Kesin değilse onu öldürebilir. İnsan olduğundan bahsetmiyorum bile. Önce test yapamadığımız için nasıl tepki vereceğini bilmiyoruz."

"Ne demek istiyorsun?" Rixavox sordu. "Hiçbir şey yapmadığımızı mı?"

"Hayır," dedi Privanax. "Onun için daha güvenli olması gereken başka bir yol daha var ama yaşayıp yaşamayacağına ya da kara dünyaya geçip geçmeyeceğine sadece Kader karar verecek. En azından daha önce bir insanın hayatta kaldığını biliyoruz."

"Söyle bana," diye hırladı. "Her şeyi yaparım."

Kirzalla ona dönerek, "Kan bağından bahsediyor," dedi.

"*Rebax*?" Rixavox şaşkınlıkla sordu. Kan bağı sadece çiftleşme töreni sırasında yapılırdı, en ilkel ve erotik törenlerden biri Luxirialılar yaşam güçlerini birbirine bağlarken eşleriyle paylaşabilecekleri deneyimler. Bu sadece onların eş olduklarını tüm Luxiria'ya duyurmakla kalmayacak, aynı zamanda Kader'in büyüyle onları ömürlerinin sonuna kadar birbirlerine bağlayacaktı. Ve kan bağı... Rixavox bile bunun nasıl bir his olduğunu bilmiyordu, zihninde başka bir varlığa sahip olmak, Sessela'sını her zaman hissetmek. "O bu durumdayken onunla çiftleşmeyeceğim!"

Çünkü kan bağı, çiftleşme sırasında gerçekleşmediği sürece tamamlanamazdı.

"Seeing onun acısını dindirecek. Onu bu durumdan kurtaracak, kısa bir süreliğine sağlığına kavuşturacak," diye savundu Kirzalla. "Senin kanın güçlü. Çiftleşme tamamlandığında Kader'in kutsamasının gücüyle birleştğinde... Sadece *anglavix*'i değil, *hellixaxava*'yı da iyileştirmek için yeterli olacağına inanıyorum. Büyü orada çok güçlü. İkinizin içinde de güçlü."

Kan bağının ne anlama geldiğini biliyordu. Hayatları her zaman iç içe olacaktı. Biri ölürse, diğeri de ölecek, diğeri olmadan bir ömür daha yaşayamayacaktı. Sessela Levrix'in ona verdiği zehirden kurtulamazsa, çiftleşme töreninden sağ çıkamazsa, Rixavox onunla birlikte kara dünyaya girecekti, belki de o gece.

Ama onu kurtarmak için her şeyi denerdi. Eğer onun hayatta kalması için küçük bir şans varsa, seve seve canını verirdi. Çünkü o olmadan, artık o dünyanın bir parçası olmak istemiyordu.

"*Tev*," dedi Rixavox başını eğip ayağa kalkarak. Dikkatle *luxiva*'sını kollarının arasına aldı. "Hemen *Rillirax*'a doğru yola çıkacağız."

Çiftleşme töreni her zaman kutsal bir yerde yapılırdı. Genellikle *Ravrax'tor*'un düzlüklerinde, Kader'in varlığı en güçlü olanıydı. Ama şimdi bunun için zaman yoktu. "Büyükelçi," diye seslendi Privanax telsizden. Rixavox arkasına baktı kapı aralığından, sabırsızca. "İçgüdülerin sana ne zaman yeterli

Kan verildi ve alındı. Güvende olmak için biraz daha verin ve alın."

Rixavox başını eğdi, yüzü asıktı. Sessela'nın hayatı kan bağına bağlıydı. İşe yaradığından emin olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Kirzalla kürkleri topladı ve Rixavox'un dışarıdaki hovercraft'ına yükledi, bunun için minnettardı. Dışarıdaki buz fırtınası tenini yakıyordu ve Sessela'ya daha sıkı sarılarak onu korumaya çalıştı.

"Bunun işe yarayacağını düşünüyor musun?" diye sordu Kirzalla'ya usulca.

"İkinizin de sahip olduğu en iyi seçeneğin bu olduğuna inanıyorum," diye dürüstçe cevap verdi. Başını eğdi ve uzaklaştı. "Başbakan'ın Levrix'in eylemleri konusunda uyarılmasını sağlayacağım. Suçu çok ağır. O gitmeyecek cezasız kalmayacak."

Ama o anda Rixavox adaleti düşünemediğini fark etti. Sadece kollarında baygın yatan, daha o gece ona aşık olduğunu söyleyen ve ona çocuk veremeyeceğini söylediğinde ağlayan dişisini düşündü.

Bu yüzden onu hovercraft'a taşıyıp soğuk kalkanı çalıştırırken Kader'e bir dua gönderdi ve *Rillirax*'a olan tüm yolculuğu boyunca bunu defalarca tekrarladı.

YİRMİ İKİ

Cecelia karanlığa uyandı.

Sersemlemiş ve kafası karışmış bir halde neler olduğunu hatırlamaya çalıştı,

Nerede olduğunu. Kısa ve dehşet verici bir an için, kendisini ve diğer insan kadınları Dünya'dan kaçırان uzaylı tacirler Krevorag'ların pençesine geri döndüğünü düşündü.

Ama sonra Rixavox'un sesini duydu ve tanıdık bir taş ve sıcaklık kokusu aldı.

Rahatladı.

"Luxiva, ben buradayım," diye mırıldandı ona doğru. Onu kollarında taşıdığını fark etti, her zaman onu taşıdığı gibi...

Bu yüzden bu kadar karanlıktı. Tünellerdeydiler.

"*Rillirax* mı?" diye usulca tahmin etti, sesi zayıf çıkıyordu. Kendini çok güçsüz hissediyordu ve derisi yanıyormuş gibiydi.

"*Tev*," dedi. "Acele etmeliyiz. Uyanık kalmaya çalış, Sessela." Belli belirsiz, bayılmadan önce yaptıkları konuşmayı hatırladı.

Ona aşık olduğunu söylemişti... ve ona söylediği şeyler...

Şiddetli bir ürperti vücudunu sarstı ve Rixavox küfrederek adımlarını hızlandırdı. Luxirian dilinde bir şeyler mırıldanıyordu, bir dua ya da soru gibi, *Rillirax*'ın saklandığı tünelin sonuna yaklaştıkça sesi giderek yükseliyordu.

Bir şeyler farklıydı.

Cecelia uykuya, o mutlu yere geri dönme dürtüsüyle savaşıırken İçinin yandığını hissetmediği yerde, sadece güç olarak tanımlayabileceği bir şey hissetti. Saf güç.

Peki ya *Rillirax*'a adım attıklarında?

Cecelia'nın nefesi kesildi, sırtı hafifçe kamburlaştı. Kutsal havuzda ıslanmak gibiydi - hem hava kadar hafif hem de ağır olan aynı dokunuş her yerindeydi. Gücün teninin üzerinde süzüldüğünü hissetti, yatıştırıcı ve inanılmaz ve rahatlatıcı.

Rixavox eşikte Luxirian dilinde konuşmaya devam etti. Acının bir kısmının bedenini terk ettiğini hissederek ona baktığında, gözleri

Kapandı, kaşları çatıldı ve Cecelia'nın ruhunun derinliklerinde hissettiği eski kelimelere yoğunlaştı. Her bir heceye, her bir mırıltıya kattığı his Cecelia'nın gözlerini yaşarttı.

Ve o biliyordu. Onun ne söylediğini, daha doğrusu ne sorduğunu biliyordu.

Bu

Kaderlere, tanrılarına bir dua.

Ama bundan daha fazlası gibi görünüyordu. Ritüelistik gibiydi.

Adam durduğunda Cecelia nefes nefese kaldığını duydu. *Rillirax*'ta onun sert nefesleri dışında başka bir ses yoktu. Ama Rixavox bir şey bekliyor gibiydi, gözleri hâlâ kapalı, vücudu tamamen hareketsizdi, sanki Kader'in onlar hakkında karar vermesini bekliyordu.

Ve sonra oldu.

Şimşek kadar sıcak bir enerji, ayak parmaklarının ucundan başlayarak başının tepesine kadar vücudunu kasıp kavurdu. Her yerde hissediyordu, akıyor, keşfediyor, dürtüyordu.

"Ne oluyor?" diye soluk soluğa bağırdı, yumruklarını sıkıca sıktı, enerjinin parmak uçlarından sızacağından ve gücünün tükeneceğinden korkuyordu. Kanser ya da başka bir şey olsun, vücuduna musallat olan her neyse onun acısını hissetmiyordu. Onun yerini *Bu yoğunluk*, bu sondaj büyüü.

Rixavox'un kasları ona karşı gergindi ve onun da bunu hissedip hissetmediğini merak etti. "*Ravraxia*'nın başlangıcı. Görme," dedi ona bakarak. Onun çenesi gergindi, dişleri gıcırdıyordu. "Yakında açıklayacağım, ama sadece dayan, *luxiva*. Bırak Kaderler senin içine baksın ve sonra da devam et."

Sözleri anlamsızdı ama yine de anlamlıydı. İlkel bir parçasında onun ne demek istediğini anlamıştı. Bu güç, bu enerji onun içinde olduğu için sabırlı olması gerekiyordu. Kendini *onlara* açması, kalbinin, ruhunun içindekileri görmelerine izin vermesi gerekiyordu.

Geldikleri gibi aniden gittiklerinde Cecelia'nın nefesi kesildi.

Ve onların yerinde bir sıcaklık vardı. Önceki acı tamamen yok oldu ve yerine başka bir şey inşa ediliyordu.

Göz kapakları titreyerek kapandı, dudakları aralandı.

"R-Rixavox?" diye sordu, sesi hafif bir iniltiyle sona erdi.

Rixavox'un hissettiği tek şey, bedeninde yükselmeye başlayan yakıcı arzu yerine, müthiş bir rahatlamaydı. Gırtlaktan gelen bir sesle, "Kader bizi kutsadı, *luxiva*. Artık başlayabiliriz."

Hemen *Rillirax*'ın sürünen gümüş sarmaşıkları, çağıran havuzu ve nemli sıcaklığıyla tanıdık mağarasına girdi. Son derece dikkatli bir şekilde onu suyun yanındaki küçük bir kayanın üzerine yerleştirdi ve Sırtına bağladığı kürk demetini yere sermeden önce silkeleyerek çıkardı.

Vücudu gergindi, aşırı yüklenmişti, sanki Kader'in enerjisinin kalıntıları hâlâ içindeymiş, hep kalacakmış gibi hissediyordu. Ellerini kollarının üzerinde gezdirdi ve nefesi kesildi. Her şey hassastı. Aşırı derecede hassas.

"Neye başlayacağım?" diye sordu, içinden yumuşak, nazik bir zevk dalgası geçiyordu.

Rixavox mırıltılı bir hırıltı çıkardı ve ona baktığında gözleri sıkıca kapatılmıştı. Gömleğini çıkarıp göğsünü açtığında, kaslarının genişlediğini gördü. Boynuzları tamamen düzdü.

Onun *da bunu hissettiğini* fark etti.

Ama o buna karşı savaşıyordu. Bunu vücudunun sert hatlarında görebiliyordu.

Sırtı hafifçe kamburlaştı ve bir elini mağaranın duvarına dayayarak hırıltılı bir nefes verdi. Aynı arzu dalgası onun bedenini de sertçe sarstı ve iniltisi mağarada yankılandı, meme uçları ince tuniğinin altında karıncalanıyordu.

"Bir kan bağı, dişi," diye homurdandı Rixavox. Yarı kapalı gözleri onun bakışlarını bulduğunda, göz bebekleri büyümüş, kararmıştı. Onunla ilgili her şey *daha büyük*, daha geniş görünüyordu. O zaman Rixavox'un İçgüdü'sünün bazı kısımlarını gördüğünü fark etti; Rixavox'un uzak tuttuğu o ilkel, hayvani gücü. Bu şimdi onun için daha belirgindi.

"Kaderler acını aldı, sana ravraksiyi besleyecek arzu armağanını verdi," diye açıkladı, dalga geçince duvardan doğruldu. Kayanın tepesine yayılmış olan kadına yaklaştı.

İçgüdü'sünün parıltısına rağmen Rixavox'un gözleri ona bakarken yumuşacıktı ve göğsünde kabaran duygulardan neredeyse boğulacaktı. "Ama bize sadece zaman verdiler, sağlık yanılması."

"Anlamıyorum," diye fısıldadı, ona doğru eğildi, yakın olmak, tenini kendi teninde hissetmek istiyordu.

"Levrix seni zehirliyordu," dedi.

Cecelia'nın nefesi kesildi. "Ne?"

"*Anglavix* ile, güçlü ve tehlikeli bir bitki. Bu *hellixaxava* değil, farklı bir şey. Zehir hâlâ senin içinde ve seni ele geçirmeden önce onu tedavi etmeliyiz-" durdu, zorlukla yutkundu, "seni ele geçirmeden önce."

"Nasıl?" diye sordu usulca.

"Bir kan bağı," diye yanıtladı. "Benim kanım güçlüdür. Kaderler bu bağ sırasında güçlerine yardım edecek ve onu daha da güçlendirecek. Kirzalla ve Privanax bunun seni hem zehirden hem de *hellixaxava*'dan iyileştirmek için yeterli olacağına inanıyor."

"Gerçekten mi?" diye sordu sessizce. Luxirian ayının ışığı onun gözlerini aydınlattı ve Rixavox onun bakışlarında gördüğü kadar güzel, bu kadar saf bir şey görmediğini biliyordu.

Keskin bir nefes verdi. "Kan bağının çok güçlü olduğunu anlamalısınız. Kan bağı sadece çiftleşme törenlerinde, *ravraxia* sırasında yapılır. Şu anda hissettiğin şey... sadece olacakların bir örneği olabilir."

İçinde her biri bir öncekinden daha güçlü olan başka bir arzu dalgası yeniden yükseliyordu. Zirveye ulaştığında ne yapacağından korkuyordu.

"Ama Luxirianların ömür boyu çiftleştiğini söylemiştin," diye fısıldadı, kafasındaki sis perdesini Kaderlerin varlığından, damarlarında cızırdayan, karıncalanan şehvetten arındırmaya çalışarak.

Hırıltıyla başını salladı. "Önemli değil Sessela," diye ısrar etti. "Hâlâ kendi gezegenine dönme seçeneğine sahip olacaksın. Bu durum bunu değiştirmez."

"Ama-"

"Şu anda bile hissettiğim korkuyu bilemezsin," dedi alnını Cecelia'nın alnına yaslamak için manevra yaparak. Cecelia bir nefes çekti, göz kapakları onun yakınlığı karşısında titreyerek kapandı, sonra açıp gözlerinin içine baktı. "Seni böyle görmek, Kader'in seni kara dünyaya, benden uzağa götüreceğinden korkmak... bu şimdiye kadar tanıdığım en kötü korku."

"Rixavox," diye fısıldadı, boğazı yanmaya başlamıştı.

"İyileştğini görmek için her şeyi yaparım," diye bitirdi. "Her şeyi, *Luxiva*."

Onun için hissettiklerinin eşsiz olduğunu fark etti. Ve onun gözünde ona denk kimse yoktu. Asla da olmayacaktı.

Zevk dalgası doruğa çıkmaya başlamıştı ve kendini onun kollarına yapışmış, her geçen an daha da sıkarken buldu.

Onun cevabını bekliyordu. Ve Cecelia biliyordu ki, Cecelia onu tamamen kabul edene kadar hiçbir şey *yapmayacaktı*.

İçindeki -ikisinin de içindeki- enerji dayanılmaz ve görmezden gelinemez hale gelirken bile istiyordu.

"Evet," diye fısıldadı ona karşı. Öne doğru eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. "Ben hazırım. *Evet.*"

Rixavox'un elleri hemen Cecelia'nın belini sardı ve kalçalarını bacaklarının arasına sıkıştırırken onu kendine doğru çekti. Cecelia'nın nefesi kesildi, onu karşısında hissetmenin verdiği haz çok büyüktü.

Aynı anda o kadar çok farklı duygu hissetti ki... Rixavox'a duyduğu yoğun ihtiyaç, vücudunun iyileşemeyeceği korkusu, onunla birlikte olduğu için duyduğu mutluluk, o yerin gücü ve büyüğü karşısında dehşete düşmüştü ama en önemlisi aşkı hissetti. Daha önce hiç yaşamadığı bir şeyi, sevgiyi kalbinde hissetti ve onu sanki tüm evrende onun için tek kadınmış gibi öpen uzaylı erkek tarafından sevildiğini hissetti.

Çünkü bir dereceye kadar öyleydi.

Alçakgönüllü, güzel ve saftı. Vücudunun her yerini karıncalandıran arzu daha az dikkat dağıtıcı ya da yoğun olsaydı muhtemelen mutluluk gözyaşlarına boğulurdu.

Rixavox onu kollarına aldı ve bacaklarını kalçalarına doladı, onları mağaranın zeminine yerleştirdiği dolgulu kürklere doğru götürürken omuzlarına tutundu.

"Kan bağı," dedi, onu nazikçe yere yatırırken sesi titriyordu, "bir araya geldiğimizde, ben senin içindeyken gerçekleşir, *tev?*"

Cecelia nefesini içine çekerek başını salladı ve onun sözleri karşısında merkezindeki sıcaklığın yayıldığını hissetti. "Tamam."

Adam kızın üzerine çöküp ağırlığını kalçalarının arasına verdiğinde dalga doruğa ulaşmaya başladı.

"Rixavox," diye soludu ve sonra inledi, sırtı eğildi. Bunu tarif edebilmesinin tek yolu, vücudunun her yerinde yayılan, büyüyen mini orgazmlar gibiydi.

Mırıltısı tüm göğsünü titretti ve aldığı zevkten dolayı sıktağı çenesinin patladığını duydu.

"Bu daha da iyi hissettirecek, *luxiva*," diye mırıldandı, tuniğinin eteğinden tutup başının üzerine çekti. Yanlışlıkla eliyle yırttı güçlendi ve bir hırıltıyla onu fırlatıp attı, sonra da başını eğip göğüslerine sokuldu, sivri meme uçlarını ağzına aldı.

Çok yoğundu. Zevk bıçakları vücuduna saldırırken boğazından yumuşak bir çığlık koptuğunda Cecelia şaşırды. O olabileceğini düşündü

sadece göğüslerini emerken boşaldı.

Sersemlemiş ve inleyerek, körlemesine uzandı ve tam olarak istediği, *ihtiyaç duyduğu* şeyi örten malzemeyi karıştırdı. Rixavox'un hırıltısı mağaranın içinde yankılanırken, bağları çözmesine yardım etti ve kağıt mendil gibi yırtıp harap olmuş gömleğinin yanına fırlattı.

Cecelia onun her santimini hissediyordu. Adamın siki aralarında sallanıyordu ve kalın, çıkıntılı boyu hassas etinde gezinirken, göbek deliğinin hemen altında, sıcak ve yakıcı bir şekilde biriken ön spermini hissettiğinde inledi. Rixavox kalçalarını ona doğru salladı ve inledi. Daha fazla ıslaklık iç uyluklarını kaplarken sesin kafasını doldurduğunu hissetti. Onun için fazlasıyla hazırды.

"*Şimdi*, Rixavox," diye nefes nefese kaldı, adamın etinin kendisine daha fazla bastırıldığını hissederken sırtını kamburlaştırdı. Cennet gibi hissettiriyordu. "*Lütfen!*"

Enfes olduğu kadar talepkâr da olan bir başka dalga üzerine çöktüğünde görüşünde yıldızların patladığını gördü. Orgazmın çırpınışları kalçalarının arasından onu tahrik ediyordu ve uzaylı savaşçısı henüz oraya *dokunmamıştı* bile.

"*Tev, luxiva*," diye tısladı Rixavox. "*Vellixa, ta vellixa*."

Şehvet alevleri, tamamen yanabileceğini düşünene kadar daha da yükseldi. Akılsızca kalçalarını salladı, onu korkutması gereken tek bir kararlı çaresizlikle onu bulmaya çalıştı. Üstünde, Rixavox vahşi ve çözülmüş görünüyordu. Gürleyen hırıltıları ve mırıltıları mağarada yankılanıyor ve onun kararlılığını körüklüyordu.

"*Lütfen acele et*," diye boğuk bir sesle konuştu. "Yapamam-"

Sonunda hafifçe geriye yaslandı. Adam uzanıp o kalın siki kavrayarak girişine doğru yönlendirdiğinde Cecelia inledi. Bir yanı sığıp sığmayacaklarını merak ederken, diğer yanı kalçalarını döndürmeye devam etti, umutsuzca onu içeri sokmaya çalıştı.

"Emin misin, *luxiva*?" diye homurdandı, sesi rendelenmiş, kaba ve lezzetliydi.

"*Evet!*" diye bağırdı, gözyaşlarının eşiğindeymiş gibi hissediyordu çünkü ona çok ihtiyacı *vardı*. Vücudu tam anlamıyla ihtiyaç ve arzuyla titriyordu.

Adamın sikinin başının girişini dürttüğünü hissetti ve adam "*Vrax*" diye nefes aldı. Bir Luxirian laneti.

"Lütfen tatlım," diye fısıldadı. Kalbinin her yerde çarptığını hissetti...
parmak uçlarında, boğazının kenarlarında, midesinde, bacaklarının arasında.

O hazırды.

Çok, çok hazırım.

"*Luxiva*" diye homurdanırken bakışları onunkilere kaydı, koyu mavi gözlerinde net bir sahiplenme vardı.

Kalçalarını güçlü bir şekilde ittiğinde zaman durmuş gibiydi, vücutları o kadar mükemmel bir şekilde hizalandı ki, tam kabzasına kadar içeri kaydı.

Cecelia ağzı açık bir şekilde haykırdı ve adamın yankılanan kükremesi kulaklarını doldurdu ve omurgasını karıncalandırdı.

Hemen boşalmaya başladı ve o çıkıntıların hassas duvarlarına sürtündüğünü, G noktasını uyardığını, onu tamamen ve tamamen doldurduğunu hissettiğinde sırtını şaşkınlıkla kamburlaştırdı.

"*Amin çok sıkı, kadın,*" diye homurdandı güçlü kalçalarını mükemmel bir şekilde yuvarlayarak. "*Tev! Seni hissediyorum.*"

"O-oh Tanrım," diye bağırdı, orgazmının yoğun, hayatını değiştiren, her şeyi tüketen zevkini kabul etmekten başka bir şey yapamıyordu. Peki ya Rixavox itmeye başladığında? Cecelia nefes almayı hatırlamaktan başka bir şey yapamaz hale gelene kadar her itiş vücudunda başka bir orgazmın patlamasına neden oldu, her biri bir öncekinden daha yoğun bir şekilde birbiri üzerine eklendi.

Vücudundaki tüm kaslar gerilmişti. Ama bu hiç bitmiyordu. Teni o kadar hassastı ki altındaki kürklerin her bir yumuşak tüyünü hissediyordu.

Rillirax'ın sıcaklığının birleşen bedenlerinin üzerinde nazik bir fısıltı gibi süzüldüğünü hissetti. Rixavox'un gırtlaktan gelen iniltilerinin erotik sesleri, onun nefessiz solukları ve Rixavox daha sert ve daha sert ittikçe etlerinin birbirine çarpması... Bu bir coşkuydu. Zevkin en saf haliydi.

Peki ya *Luxirian*'ı? Bu samimi anda ona, hayatında başka bir varlığa hiç hissetmediği kadar yakın hissetti.

"Öp beni," dedi, sesi kırık heceler ve kaba hırıltılardan başka bir şey değildi.

Rixavox'un itaat ederken çıkardığı mırıltıyı hissetti. Kalçalarını bir kez daha dış gıcırdatırcasına pompalarken, girip çıkarken, girip çıkarken, bazen hızlı, bazen çıldırtıcı bir ritimle noktalanırken, çıkıntılı dili onunkine sürtündü.

yavaş, bazen sert itişler.

Boşalmadan duramıyordu.

Rixavox onun dudaklarından uzaklaşırken sert bir hırıltı çıkardı, yukarıdan onu izlerken bakışlarında vahşi ama odaklanmış bir ifade vardı.

"şimdi, *luxiva*," diye
homurdandı. Kan bağı.

Cecelia başını salladı ve adam itişlerini yavaşlattığında nefesi kesildi ama tamamen durmadı. Sonra, keskin pençelerinden birinin ucunu boynunun hemen dibinde gezdirdi ve mavi kan aşağı damladığında Cecelia'nın gözleri açıldı.

Cecelia sonunda kan bağıının ne anlama geldiğini anlamıştı. Onun gözlerine baktı, bunun kendisi için her şeyi yapabilecek bir erkek olduğunu biliyordu Çünkü onu her şeyden çok önemsiyordu.

Başını salladı, göğsünde zevk, korku ve sevginin garip bir karışımı dolaşıyordu. Boynunu geriye doğru eğdiğinde, derisine küçük bir kesik attığı için kısa süreli bir acı duydu.

Rixavox onu tekrar öptü ve dudaklarında oyalanarak, "Alabildiğin kadar al, Sessela," dedi.

Bu kolay olurdu çünkü onun her şeyini istiyordu.

OceanofPDF.com

YİRMİ ÜÇ

Rixavox'un kanı yoğun ve zengindi. Pahalı bir şarap gibi dilinin üzerinden ve boğazından aşağı akıyordu. Garip bir şekilde hoştu. Bunu hiç beklemiyordu.

Kadının ilk yudumu aldığından emin olduktan sonra öne doğru eğildi ve boynunu aşağı doğru eğerek aynı şeyi yaptı. Boynunu öptü, dudaklarının hafif bir fırçasıyla, bunu şehvetli ve tatlı buldu. Ve sonra kanı emdi.

"*Ohh,*" diye inledi, gözleri başının arkasına doğru kayıyordu.

İnanılır gibi değil.

Bu küçük emişle, dudakları her yerde, vücudunun her santimindeymiş gibi hissettirdi. Uyluklarının arasında tekrar iddialı ritmine başladı ve sonra daha fazla emdi, başboş damlaları yakalamak için boynunun kenarlarını yaladı. Tam da aldığı zevkin daha fazla yoğunlaşamayacağını düşündüğü anda... adam ona yanıldığını kanıtladı.

"*Al beni, luxiva,*" diye ısrar etti, boynunun arkasını kavradı ve onu öne doğru bastırdı. Diğer ön kolu başının diğer tarafına dayanmıştı ve göz ucuyla kaslarının değiştiğini ve genişlediğini gördü. Adamın seksten güç aldığını fark etti. Daha güçlü.

Yumuşak bir çığlıkla dudaklarını onun üzerine kapadı ve kanını almaya başladı. Midesinde viski gibi cızırdadı, onu içten içe ısıttı ve yanık *iyi* hissettirdi. Hem de çok iyi.

Dünyasındaki her şey ona, kalçalarının arasında ustalıkla yarattığı zevke, boynunda onları birbirine daha da yaklaştıran küçük boşluğa odaklanmıştı. Eğer başka bir adam ondan kanını emmesini isteseydi, ona deli olduğunu söylerdi. Ama bu...

Bu başka bir şeydi.

Cecelia, bunun Kader'in etkisi mi yoksa

Rillirax ya da *Luxiria*'nın gücü... ama bu doğal ve ilkel hissettirdi.

Sonra içinde bir şeyler olmaya başladı.

Cecelia'nın nefesi kesildi. Rixavox'u *hissetti*. Sadece içine sokmakla kalmadı, *onu* hissetti. Zihninin içinde. Onun varlığı ilk başta yumuşaktı, sadece hafif bir dokunuş, ama sonra büyüdü, büyüdü ve büyüdü.

"Ne?" Cecelia fısıldayarak başını kaldırıp ona baktı. Dudaklarını yaladı ve adamın kanının tadını aldı. "Neler oluyor?"

"*Fellixix*," diye mırıldandı Rixavox ona doğru. "Hisset, *luxiva*."

Ve sonra adam aralarındaki bağı kopardı ve kadın bunu hissetti. Birdenbire adamın arzusu, zevki zihnini sardı ve kadın bir çılgınlıkla onu kabul etmek için uzandı, tamamen içgüdüsel olarak hareket etti, aynısını onun için yapmadan önce, nasıl olduğunu bile bilmeden kendi zihnini açtı.

Rixavox onun boynuna doğru böğürdü, itişleri senkronize olmaktan çıktı, pürüzlü hale geldi. Adam onu kürklerin içinde iyice becerdi ve kadın adamın omuzlarına yapıştı, başka bir orgazm onu yıkadı, o kadar harikaydı ki acı verici olmanın sınırındaydı. Zevk ve acı ve kan ve büyü ve aşk. Bu *ravraxia* töreni işte buydu.

Rixavox yakındı.

Cecelia, aralarındaki kan bağı sayesinde adamın orgazmının yakıcılığını hissedebiliyordu. Adam tam sınırdaydı ve Cecelia onun etrafındaki iç kaslarını sıkarak tohumunu dışarı çekmeye çalıştığında... adam oradaydı.

Rixavox'un gözleri parladı, kalçalarını sert ve hızlı bir şekilde pompaladı, zevki zirveye ulaştı ve sonra patladı. Akılsızca onu becerdi, horozu mırıldanan hırıltısının yoğunluğuyla onun içinde titreşiyordu. Sonra bir inilti doldurdu

Cecelia'nın iniltisi, onun sıcak sperminin iç duvarlarını yıkadığını hissettiğinde, o kadar güçlü ve güçlüydü ki neredeyse bir itme sanacaktı.

Luxirian dilinde mırıldanarak ona güzel olduğunu, kendisinin olduğunu söylüyordu ve kızın yabancı kelimeleri anladığını fark etmesi sersemlemiş bir anını aldı. Kan bağı mı iş başındaydı?

Cecelia ellerini adamın sırtında gezdirdi, o lezzetli elleri hissetti. kasları parmak uçlarının altında esnedi, kendini onun içine boşaltırken, onu tohumuyla doldurdu.

Gergin bir iniltiyle yere yığıldı, ancak son anda onu ezmek için yana yuvarlanmayı başardı. Ama onu da kendisiyle birlikte getirdi, böylece yan yana yatıyorlardı, kadının bacağı adamın dış uyluğunun üzerine sarkıyordu, böylece sikini içinden çıkarmak zorunda kalmıyordu.

Ona karşı öyle yüksek sesle mırıldanıyordu ki, az önce ona mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazla zevk veren büyük, memnun Luxirian'ı.

Cecelia'nın içinde pek çok duygu kabardı. Adamın yüzünü öperken ve ellerini vücudunda gezdirirken o kadar etkilenmişti ki gözlerinin kenarlarından yaşlar süzölmeye başladı.

Rixavox telaşlı bir ses çıkardı ve ellerini hemen uzaklaştırdı. "Seni mutsuz mu ettim?" diye mırıldandı, sesi o kadar kederliydi ki kızın daha çok ağlamasına neden oldu. Mırıltısı kesildi ve sessizlik sağır edici göründü.

"Hayır," diye fısıldadı, gülümsedi, dudaklarına güven verici bir öpücük kondurdu ve gözyaşlarının tadını alıncaya kadar orada tuttu. "Hayır, asla."

"İnsanlar bunu üzgün olduklarında da yaparlar, *değil mi?*" diye sordu kaşlarını çatarak. "Ve ayrıca delicesine mutlu olduğumuzda da," diye ekledi, uzaklaşarak

gözlerinin içine baktım. Boynuzları dikti ve göz bebekleri büyümüştü. Deli gibi orgazm olduğunu bilmesine rağmen siki hâlâ içinde sertti.

Ellerini aralarında, güçlü göğüs kaslarının üzerinde gezdiren, göğüs uçlarındaki piercingleri göğsünü gümbürdetecek şekilde okşayan Cecelia kendini... evinde hissetti. Daha önce kendini hiç evi varmış gibi hissetmemişti. Ve onunla birlikte nerede durduğunu, nereye ait olduğunu biliyordu. Daha da önemlisi, yeniden kim *olduğunu* biliyordu.

Bunu ona o vermişti.

"Benimle mutlu musun?" diye sordu usulca.

"Evet," diye fısıldadı gülümseyerek, ellerini ondan uzak tutamıyordu.

"Mutlu olmaktan başka ne yapabilirim ki?"

Bunu ona kanıtlamak için aralarındaki kan bağıını, içindeki o tuhaf, yeni, rahatlatıcı hissi test etti. Kalbini ve zihnini ona açtı, ta ki o anda hissettiği her şeyi hissedebilsin.

Sonra o da aynısını yaptı.

Ve hayal edebileceğinden çok daha güzeldi.

Mırıltı yeniden başladı ve bunu duyduğuna sevindi. Yüzünü onun göğsüne gömdüğünde, titreşimin kendi bedeninde de yayıldığını hissetti ve gözlerinde parıldaayan yaşlarla gülümsedi.

"Nasıl hissediyorsun, *luxiva?*" diye mırıldandı ona doğru, ellerini ovuşturarak.

boynuzları saçlarının üzerindeydi. Kan bağı sayesinde, Levrix'in ona verdiği zehirden dolayı acı hissedip hissetmediğini kastettiğini biliyordu.

Ama o anda Levrix hakkında düşünmek istemiyordu. Bir arkadaş olarak görmeye başladığı Luxirianlı kadın bekleyebilirdi. Rixavox'la geçirdiği bu zamanı hiçbir şeyin mahvetmesini istemiyordu, Levrix'in ihanetini düşünmek bile.

"Privanax testlerini yapana kadar bilemeyeceğiz, değil mi?" dedi Cecelia. Ama artık korku hissetmiyordu. Kendini güçlü hissediyordu.

"Tev," dedi Rixavox hafifçe kıpırdanarak. Bilmemek hoşuna gitmiyordu. Onun iyiliği ve sağlığı onun için öncelikliydi. Bağ sayesinde, kendisinden, kendi bedeninden bile olsa onu koruyamamasının onu ne kadar rahatsız ettiğini hissetti.

Ama Cecelia sadece umut hissediyordu. *İnanç* hissediyordu ve hiçbir zaman özellikle dindar ya da ruhani bir insan olmamıştı. Eğer Luxirian Kaderleri onu ona getirdiyse, bunun bir nedeni olduğuna gerçekten inanıyordu... çünkü birbirlerini iyileştirdiler, birlikte birbirlerini daha güçlü kıldılar.

Elinde bunu kanıtlayacak testler olmasa da, kendisine ikinci bir şans verildiğini biliyordu. Ve bunların hepsi Rixavox sayesinde olmuştu.

Ona bakarken, göğsü onun için yaptıklarının bilgisiyse kabarak, "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Kaşları çatıldı. "Ne için, kadın mı?"

Bulmacanın parçalarını kolayca bir araya getirebiliyordu. Bunu yapmadan önce ona söylemediği her şeyi anlayabiliyordu.

Cecelia onun eşiydi. *Kaderindeki* eşi. Ve onun hayatını kurtarmak için kanlarını birleştirmişler, Dünya'da *mümkün olandan* bile daha yakın olmuşlardı.

Ona hâlâ diğer kadınlarla birlikte kendi gezegenine dönmek isteyip istemediğini seçme şansı olduğunu söylemişti ve bunun doğru olduğunu biliyordu. Az önce yaptıklarından sonra bile onu asla kalmaya zorlamayacaktı.

Ama bunun *ona* ne yapacağını da sezmişti. Kan bağının yarattığı yoğunluğu, yakınlığı hissederken, neden bu kadar çok Luxirian erkeğinin eşleri olmadan bir gün daha yaşamaktansa kendi canlarına kıymayı seçtiklerini şimdi anlıyordu. Veba nüfuslarını yok ettiğinde, sadece kadınların değil, neden bu kadar çok insanın hayatını kaybettiğini anlamıştı.

Sonuç olarak Rixavox onun hayatını kendi hayatına bağlamıştı.

Bunu, onun kalıp kalmayacağı konusunda ne karar vereceğini bilmeden yapmıştı. Bunu onun kalıp kalmayacağını bile bilmeden yapmıştı. zehirden ya da vücuduna bulaşan kanserden *kurtuldu*.

Kan bağından önce, onun için ölmeye, onunla *birlikte* ölmeye hazırды. Ve eğer onu terk ederse, Dünya'ya dönmeye karar verirse, kendi hayatını da kaybetmişti.

Cecelia hayatında asla onun gibi bir eş bulamayacaktı. Bu kadar özverili, bu kadar şefkatli, kanını ateşe veren birini asla bulamayacaktı.

ona hayatında mümkün olduğunu bile bilmediği şeyler hissettirdi.

Bu yüzden, *ne için* diye sorduğunda, onu anlamsızca öpmek ya da ona kafasını sallamak arasında kaldı.

"Her şey için," dedi sonunda. Sonra, kalbi boğazında atarken, kendi kalbinin güçlü atışını teninde hissederken, yumuşak bir

"Çocuk sahibi olmamanın senin için sorun olmayacağından emin misin?" diye sorduğunda dudaklarında bir gülümseme belirdi. Gerçekten mi?"

Kız ona kısır olduğunu açıkladığında, adam gözünü bile kırpmamıştı. Ona sadece *onu* istediğini, çocuk sahibi olamamalarının önemli olmadığını söylemişti.

Ama sadece emin olmak istedi. Cevabını zaten biliyor olsa da *ona* bir çıkış yolu vermek için.

Rixavox durgunlaştı, vücudu gerildi, ona baktı, yüz ifadesi daha önce hiç görmediği kadar ciddiye ve *bu* bir şey söylüyordu.

"Ne diyorsun, *luxiva*?"

Kollarında kıpırdandı, adamın siki hâlâ içindeydi. Eğilerek adamın bağımlılık yapan dudaklarına bir öpücük daha kondurdu ama adam sanki hareket etmekten korkuyormuş gibi, sanki hareket ederse ima ettiği şeyi silecekmiş gibi kıpırdamadan duruyordu.

"Diyorum ki, eğer beni kabul edersen, eğer çocuğumuzun olmamasına aldırmaşsan, ya da halkını ve kültürünü öğrenmemin biraz zaman alabileceğini, ya da muhtemelen senin dilini değil," diye alay etti, gülümseyerek, "o zaman kalmak istiyorum. Tam burada seninle." "*Sessela*," diye mırıldandı.

Ama daha sözünü bitirmemişti. "Seni sadece kısa bir süredir tanıyorum. Ama sana veda etmeyi hayal bile edemiyorum. Ayrılmayı ve seni bir daha asla göremeyeceğimi bilmeyi hayal etmeye çalıştım ama fiziksel olarak *yapamıyorum*. Düşünmesi bile çok acı veriyor." Başını salladı ve uzanıp parmak uçlarıyla adamın yanağını okşadı. "Ve sen Luxirianların eş seçerken içgüdüleri vardır, ancak sık sık merak etmişimdir İnsanlarda da var. Çünkü seni ilk gördüğümde benimkini hissettim. Ne de olsa o koridorda beni bayılttınız."

"Yapmadım," diye homurdandı, ama yumuşak, nadir gülümsemesi ona ihanet etti ve bu onu tamamen *eritti*.

"Sen gömleksizdin. Tabii ki sorumlusu sendin," diye alay etti gülerek.

Adam boğazından kısık bir sesle hırladı ve kadın bu ses karşısında tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. "Benimle flört mü ediyorsun, dişi?"

Hovercraft'ta ona 'büyük çapkınlığın' ne olduğunu sorduğu zamanki konuşmalarını hatırlayınca gülümsemesinin büyüklüğünden yanakları acımaya başladı.

"Evet," dedi, "öyleyim. Ve hayatımın geri kalanında seninle flört etmek, seninle birlikte olmak ve seni sevmek istiyorum."

"Hayatımızın geri kalanı boyunca, *luxiva*," diye mırıldandı Rixavox, yumuşak mırıltısı kulaklarını müzik gibi doldurarak. "Ve ben de aynısını yapacağıma, seni seveceğime, sana saygı duyacağıma, seni koruyacağıma ve birlikte geçireceğimiz sürenin sonuna kadar seni onurlandıracağıma yemin ederim, *tev*?"

"Anlaştık," diye fısıldadı.

Ve sonra bir öpücükle mühürlediler.

OceanofPDF.com

EPİLOG

İki ay döngüsü sonra.

Rixavox, tüm evrende yemyeşil, tahrik olmuş dışisinin sikine binmesinden daha iyi bir manzara olmadığına ikna olmuştu.

Adam sırtüstü yatmış, evlerinin soğuk taş zeminine yayılmış, dışisi de onun kalçalarına oturmuştu. Soğuk mevsim *Velraxa*'nın üzerine hızla ve acımasızca çökmüştü, ancak *luxiva*'sı kanının sıcak pompalanmasını sağlamak için erotik ve bağımlılık yapıcı yollar buldu, tıpkı insanını geceleri kürklerinin içinde sıcak ve doygun tutmanın yollarını bulduğu gibi.

"*Tev*," diye homurdandı, avuçları kadının cömert etini kavradı. ve onu daha sert bir şekilde aşağı itti. Privanax hem zehrin hem *de hellixaxava*'nın kan bağıyla tedavi edildiğini doğruladığından beri Sessela'nın vücudu hastalığı nedeniyle kaybettiği kiloyu yerine koymuş, ona doyamayacağı kıvrımlar vermişti. "*Brixav ta, luxiva*."

Beni al, Luxirian dilinde, ama ne dediğini biliyordu. Kaderlerin bir başka armağanı, ne *Vaxa*'an'ın ne de *Lihvan*'ın kan bağı sırasında insan dişilerinde karşılaşmadığı bir armağan... dil armağanı. İnsan dili konuşmakta zorlansa da Luxirian dilini kafasında bir dil implantı varmış gibi anlıyordu. Onun kendi dilinde konuşmasını duymaktan hoşlandığını bir keresinde ona söylemişti. O da bunu sık sık yapıyordu, özellikle de çiftleşmeleri sırasında.

Sessela ona bakıyordu, büyüleyici gri gözleri yarı kapalı, pembe dudakları ayrıktı. Adam evlerine girdiğinde çıplaktı ve onu bekliyordu. Sessela onu yere yatırıp üzerindeki örtüleri ve kürkleri, o ahlaksız küçük insanı soymadan önce merkezdeki göbeği geçememişti.

Rixavox sırtıttı. Kızın talepkâr olması hoşuna gidiyordu. Bazen, oyunları sırasında kontrolü elinde tutmak isterdi, genellikle de üstte olmak isterdi. Diğer zamanlarda, saldırgan olan oydu, onu İçgüdüsünün arzuladığı ilkel, hayvani pozisyonlara sokuyordu.

Kalçalarını indirdi, hafifçe inledi ve ellerini adamın göğsüne koyarak kendini sabitledi. Rixavox onun orgazma yaklaştığını biliyordu. *Lüksiva*'sının *aldığı* zevkin ince işaretleri konusunda uzmandı, bir savaş generali olarak sık sık kullandığı yoğunluk ve odaklanmayla onun anlattıklarını incelemişti. Ve çok ama çok yaklaşıyordu.

Böylece göğsünün derinliklerinde mırıldandı ve bu ses tüm vücuduna yayıldı.

tüm vücudu. Yukarıdan boğuk bir çığlık duyuldu ve kalçalarını yukarı pompalarken onu sabit tuttu, hızını artırdı, horozu sıkı, sıcak amının içinde titreşti. Ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı, karnı sıkıştı ve sonra Rixavox hırıyordu, iç duvarlarının onun etrafında sıkışmaya başladığını hissettiğinde çenesini gıcırdatıyordu, zevkinin sinyalini veriyordu.

Çiftleşme sesleri konutu doldurdu ve Rixavox onun bedeniyle daha sert bir şekilde çiftleşirken, kalçalarını sarsıp pompalarken, uyluklarından gelen gücü onun içinde olabildiğince derine inmek için kullanırken etleri birbirine çarptı.

Kendini çok iyi hissediyordu. İlahi hissediyordu, bu yüzden Rixavox geçmişten biliyordu kendi orgazmını daha fazla kontrol edemeyeceğini deneyimledi.

Ve haklıydı.

Varx'ının vücuduna doğru sıkıca çekildiğini hissettiğinde göğsünde bir kükreme oluştu ve ardından tohumunun gücü kalın shaftından aşağıya doğru cızırdadı. Dölleri ucundan fışkırarak dışısının sıcak amına aktı, onu işaretledi, ona sahip çıktı, ona olan ihtiyacını, sevgisini ve arzusunu *hatırlattı*.

"*Evet*, tatlım," diye nefes aldı, adamın sikini sarsıyordu, hiç şüphesiz tohumun içini kapladığını hissediyordu. "*Evet*."

Bu zevk inanılmazdı. Sessela'sıyla, ondan önce -ne yazık ki- pek çok dişi gelmiş olsa da, ki bunu bir ara uzun uzun tartışmışlardı, hiçbir zaman onunla hissettiği gibi bir haz duymamıştı. Bir keresinde, Başbakan Kat'ını bulduktan kısa bir süre sonra Vaxa'an'a hayatını tek bir dişiyle hayal edemediğini söylemişti. Ve şimdi... şimdi Vaxa'an'ın o gece neden bu kadar kendini beğenmiş olduğunu, yorumunun kader arkadaşını, gezegenlerindeki her şeyden daha güçlü bir bağı bulmuş olan yakın arkadaşına ne kadar eğlenceli görünmüş olabileceğini anlıyordu.

Sessela'sını hak etmiyordu ama her fırsatta onu ne kadar çok sevdiğini söylüyordu. Ve Sessela onu hak etmese de, Sessela *onu* ne kadar sevdiğini elinden geldiğince göstermeye çalışıyordu.

Onun göğsüne yığıldı, nefes nefese kaldı, kalbi ona karşı gümbürdüyordu. Rixavox elini kadının sırtındaki pürüzsüz genişlikte gezdirdi.

arkasını sahiplenici bir şekilde tutmadan önce.

"Mmm," diye mırıldandı, çenesini onun göğsüne dayamak için başını kaldırdı. Gözleri onun bakışlarını yakaladı ve ona kalbinin teklemesine neden olan hınzır bir gülümseme verdi, "Eve hoş geldin."

Bir kahkaha attı. "Ne güzel bir karşılamaydı bu, dişi." "Seni özledim," diye mırıldanarak göğsüne bir öpücük kondurdu.

"Kirzalla seni meşgul ediyor," diye cevap verdi, ellerini küçük eşinden uzak tutamıyordu. O sabah çiftleşmemişlerdi çünkü Kirzalla'nın ona normalden daha erken ihtiyacı vardı. "Bu sefer daha iyi hissettin mi?"

Dişisi, hemşirelik diploması dediği şeyden vazgeçmek zorunda kalmayacağını keşfetmişti. Rixavox, Luxiria'nın savaşçı bir ırk olarak ünü göz önüne alındığında asla çok fazla şifacıya sahip olamayacağını biliyordu, bu yüzden Kirzalla'ya konuyu açtığında şifacı Sessela'yı çırağı olarak almaya açıktı. Ve evet, yaşlı şifacı dişisine ne kadar çok şey öğretmesi gerektiğinden şikayet edip sızlanmaktan hoşlanıyordu ama Rixavox bunu biliyordu Kirzalla meydan okumayı ve arkadaşlığı sevdi. Ve eşinin öğrenebileceği her şeyi öğrenmeye kararlı olduğunu keşfetti. Bütün bir ırkın biyolojisini, hastalıklarının isimlerini ve nedenlerini yeniden öğrenmesi gerekiyordu, yardımcı olan ve zehirleyen otlar ve yaralar ve ameliyatlar için kullandıkları tüm aletler, ama onun şifa tutkusu hala devam ediyordu.

Ve onunla gurur duyuyordu. Böylesine zeki ve kendini işine adanmış bir eşi olduğu için son derece gururluydu.

Ve gurur duyması gereken tek şey bu değildi...

"Biraz sabah bulantısı oldu," dedi ama yüzündeki ışıltı bunu önemsemediğini gösteriyordu. "Yine de bebek hızla büyüyor. Privanax Kate'in ne kadar çabuk doğuma girdiğini düşünürsek, sadece iki ay daha olabileceğini düşünüyor."

Kader, o gece *Rillirax*'ta eşine bir hediye daha vermişti.

Çiftleşme törenlerinden yaklaşık bir ay döngüsü sonra Sessela tekrar hastalanmaya başlamıştı. Yorgun ve bitkin düşmüştü ve Rixavox en kötüsünden korkarak ve eşinin sağlığını riske atmak istemeyerek onu Privanax'ın Altın Şehir'deki tesisine götürmüştü.

Emin olmak için çok sayıda test yaptılar. Ama her birinin sonucu ne oldu?

Eşi ilk yavrularına hamileydi, şaşkınlıkları çok fazlaydı ama nihayetinde sevinçliydim. Kaderden bir hediye daha.

Sessela onu onurların en büyüğüyle kutsamıştı. Efendi olmak, tecrübe edeceğini hiç düşünmediği bir şeydi, ama şimdi biliyorlardı ki

Luxiva yavru taşıyabiliyordu, birçok yavru doğurmayı planlıyorlardı. Evlerini yavrularıyla doldurmak istiyorlardı.

"Ne düşünüyorsun?" diye fısıldadı, adam sessizleşince ona baktı.

"Siz," diye dürüstçe cevap verdi. "Gençliğimiz. Birlikte geleceğimiz. Seni hak etmek için ne yaptım?"

Bakışları yumuşadı. İtiraf etmeden önce dudaklarını yaladı: "Bazen ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum. Buraya gelebilmek için yaşadığım onca şeyi düşünüyorum. Tam buraya. Seninle birlikte. Ve eğer mecbur kalsaydım her şeyi yeniden yapabileceğimi fark ediyorum. *Her şeyi.*"

Luxirianlar duygularını nadiren gösterirlerdi. Savaşçı eğitimi sırasında bunu yapmamaları konusunda eğitilmişlerdi çünkü duygular genellikle bir Luxirian'ın savaşta ölmesine neden olurdu. Ama o anda? Rixavox ona karşı hissettikleriyle göğsünün *yandığını* hissetti. Ve onun kendisine neler yaptığını, içinde neler uyandırdığını görmesine izin verdi. Kan bağları yaşamla, aşkla ve o gece *Rillirax*'ta birbirlerine söz verdikleri her şeyle uğulduyordu.

"Bunların hiçbirini bir daha yaşamak zorunda kalmayacağın için mutluyum, *luxiva*," dedi, sesi hırçın ve gırtlaktan geliyordu, sanki Luxiria'nın çoğunu kaplayan kara kumu yutmuş gibiydi. "Bir daha asla böyle bir şeye katlanmana izin vermeyeceğim. Çünkü ömrümüzün sonuna kadar senin yanında olacağım.

Birlikte. Ve sana söz verdiğim gibi yapacağım. Seni koruyacağım ve kara dünyaya birlikte girene kadar seni seveceğim ve sonra bunu daha da uzun süre yapacağım."

Cecelia onun dudaklarının üzerinde geziniyor, gri gözleri evlerini ısıtan ateşin ışıyla parlıyordu. Cecelia eğildi ve adam, her an paylaştıkları özel bir öpücükle sevgisini gösterirken Cecelia'nın ensesini sabit tuttu.

"Altın Şehir'deyken, Kate'le ilk tanıştığımda," diye fısıldadı onun üzerine, "bana Luxiria'da her şeyin mümkün olduğunu söylemişti."

Rixavox mırıldandı, onu daha iyi görebilmek için yanağındaki bir tutam saçı fırçaladı. *Lüksvası* gülümsedi, nefes kesici güzellikte bir gülümsemeydi bu, kalbini kısa bir an için durdurdu.

Ona, "Ve şimdi ne demek istediğini çok iyi anlıyorum" dedi.

SON

OceanofPDF.com

***Luxiria Savaşçıları* serisi devam
edecek...**

Erken 2018

**(Sayfayı çevirin ve yeni kitabın çıkışından
haberdar olmak için haber bültenime kaydolun!)**

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta Listesine kaydolmak için nedenler:

- 1. Özel bonus bölümler/içerik**
- 2. ARC fırsatları
aracılığıyla ücretsiz
kitaplar**
- 3. Özel hediye kartı çekilişleri**
- 4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutunuz**
- 5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)**

**Zoey Draven'in Postaları için
Kaydolun
Liste burada!**

OceanofPDF.com

Sevgili harika okuyucu,

***Uzaylı'nın Dokunuşu*'nu okuduğunuz için çok ama çok teşekkür ederim!**

Kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Yorumlar sizin gibi diğer okurların yeni kitaplar ve yazarlar bulmasına yardımcı oluyor... ve ben de bu seksi uzaylı savaşçılar ve onların insan eşleri hakkında ne düşündüğünüzü duymayı seviyorum ;)

[Yorum bırakmak isterseniz lütfen buraya tıklayın!](#)

Amazon sayfamda kitaba doğru ilerlediğinizde en altta inceleme bölümünü bulacaksınız.

Çok minnettarım!

Çok Sevgiler, Zoey

OceanofPDF.com

ZOEY HAKKINDA

Zoey Draven seksi, doyumsuz, alfa uzaylıları seviyor ve onlar hakkında yazmayı daha da çok seviyor. *Uzaylı'nın Ödülü* onun ilk SFR romanıdır. Ayrıca Emilia Winters takma adıyla buharlı çağdaş romantizm yazıyor (www.EmiliaWinters.com).

Amazon Yazar Sayfası: <https://www.amazon.com/Zoey-Draven/e/B06X6HSVD7>

Zoey'i Facebook'ta beğenin: <http://www.facebook.com/zoeydraven>

Zoey'e e-posta gönderin: zoeydraven@gmail.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.